

U SLUŽBI MALOGA ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa
Broj 1./377. Zagreb, ožujak 2015. Godina – LX.

VJESNIK

Za internu uporabu

Nakladnik

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e- mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Odgovara

s. M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

Glavna urednica

s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće

s. M. Maneta Mijoč
s. M. Petra Marjanović
s. M. Kristina Adžamić

Lektura – djelomično

Omotnica O. Berberović, akademski slikar

Tisak

„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada

180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

„Radujte se!“

U Godini posvećenog života i jubilarnoj godini naše Družbe nadahnjivat ćemo se porukama iz učiteljstva pape Franje koje je Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života podarila svim posvećenim muškarcima i ženama u okružnici *Radujte se*. Ona je i nama u pripravi slavlja 125. obljetnice Družbe izvanredno pomagalo u kojemu ćemo moći pronalaziti smjernice za put kojim trebamo ići i način na koji ćemo živjeti što intenzivnije milosno vrijeme koje nam Dobri Bog u svojoj dobroti daruje.

Ključna riječ okružnice jest „radost“. Ona je kao zvijezda vodilja koja nas vodi k našem Gospodinu Isusu. Možemo i sami posvjedočiti da se u susretu i prisutnosti Gospodinovoj naše srce veseli, klikće i raduje. U tome duhovnom raspoloženju spremni smo više čuti Božju riječ i doživjeti da smo na putu života pronađeni od Gospodina, zahvaćeni, preobraženi. „On nas uči kako postati svet“.

Svetost života iskazuje se u vjernosti učeništvu, kroz stvarnost života u kojoj smo pozvani podupirati jedni druge, jer „Božja je riječ ta koja dira srca, obraća ih Bogu i njegovoj logici koja je različita od naše.“

Papa Franjo potiče nas da smo svi mi, Bogu posvećene osobe, pozvani nositi Božju poruku nade koja daje vedrinu i radost, Božju utjehu, njegovu nježnost prema svima. Kako bismo mogli biti nositelji te radosti drugima, potrebno je da mi prvi budemo ti koji će iskusiti radost da smo u Gospodinu utješeni i da nas on ljubi.

Drage sestre i dragi čitatelji, u ovome uskrsnom broju *Vjesnika* naše Družbe donosimo vam svjedočanstva radosti, veselja i klicanja zbog divnih djela koja je Gospodin učinio našoj redovničkoj zajednici i svakoj njezinoj članici; zahvaćenosti Duha Svetoga i njegove preobrazbe u svim vremenima, svjedočanstva svetosti života, Gospodinove utješivosti i nježnosti darovane onima kojima smo poslane...

Isus je uskrsnuo! Aleluja!

Uredništvo

RIJEČ CRKVE

Naš život ne završava pred kamenom jednoga groba

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Sutra je Veliki četvrtak. U popodnevним satima, misom "Večere Gospodnje", započet će Vazmeno trodnevlje Kristove muke, smrti i uskrsnuća, koje je vrhunac cijele liturgijske godine i ujedno vrhunac našeg kršćanskog života. Trodnevlje započinje spomenom Posljednje večere. Isus, uoči svoje muke, prinio je Ocu svoje tijelo i krv pod prilikama kruha i vina i, dok ih daje apostolima za hranu, zapovijeda im da to trajno čine njemu u spomen. Evanđelje koje se čita na tome slavlju, podsjećajući na pranje nogu, izražava isto značenje euharistije u drugoj perspektivi. Isus - poput sluge - pere noge Šimunu Petru i ostaloj jedanaestorici učenika (usp. Iv 13, 4-5). Tom proročkom gestom on izražava smisao svoga života i svoje muke, kao služenje Bogu i

braći: "Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge" (Mk 10, 45).

Isto to se dogodilo na našem krštenju, kada nas je Božja milost očistila od grijeha i kada smo se zaodjenuli Kristom (usp. Kol 3, 10). To se događa svaki put kad se spominjemo Gospodina u Euharistiji: ulazimo u zajedništvo s Kristom Slugom poslušni njegovoj zapovijedi da ljubimo jedni druge kao što je On nas ljubio (usp. Iv 13, 34; 15, 12). Ako pristupamo pričesti a da nismo iskreno raspoloživi prati noge jedni drugima, mi ne prepoznamo Gospodinovo tijelo. To je služenje Isusa koji nam daje samoga sebe, u potpunosti.

Zatim, sljedeći dan, u bogoslužju Velikog petka razmišljamo o otajstvu Kristove smrti i klanjamo se križu. U posljednjim trenucima života, prije nego će predati duh Ocu, Isus je rekao: "Dovršeno je!" (Iv 19, 30). Što znače te riječi, to što je Isus rekao: "Dovršeno je!?" To znači da je djelo spasenja dovršeno, da sva Pisma nalaze svoje ispunjenje u ljubavi Krista, žrtvovanog Jaganjca. Isus je, svojom žrtvom, pretvorio najveću nepravdu u najveću ljubav.

Kroz stoljećâ bilo je muškaraca i žena koji su svjedočanstvom svoga života odražavali zraku te savršene, pune, netaknute ljubavi. Drago mi je podsjetiti na junačkog svjedoka našeg vremena don Andrea Santora, svećenika Rimske biskupije i misionara u Turskoj. Nekoliko dana prije nego je ubijen u Trabzonu, napisao je: "Ovdje sam zato da živim među ovim ljudima i omogućim Isusu da to čini posuđujući mu svoje tijelo... Postajemo sposobni za spasenje samo prinošenjem svog vlastitog tijela. Zlo svijeta valja nositi i bol treba dijeliti, upijajući ga u vlastito tijelo sve do kraja, kao što je Isus učinio" (A. Polselli, Don Andrea Santoro, naslijeđe, Città Nuova, Rim 2008., str. 31).

Ovaj primjer čovjeka našeg vremena, i mnogih drugih, podupire nas u prinošenju našeg života kao dara ljubavi prema braći, po uzoru na Isusa. I danas postoje mnogi muškarci i žene, pravi mučenici koji prinose vlastiti život s Isusom da ispovjedu svoju vjeru, samo zbog tog razloga. To je služba, služba kršćanskog svjedočenja sve do krvi, služba koju nam je učinio Krist: on nas je otkupio sve do kraja. I to je značenje tih riječi "Dovršeno je!" Kako bi bilo lijepo je da svi mi, na kraju svoga života, s našim pogreškama, našim grijesima, pa i našim dobrim djelima, našom ljubavlju prema bližnjemu, možemo poput Isusa reći Ocu: "Dovršeno je!"; ne na savršen način kako je on rekao, već da možemo reći: "Gospodine, učinio sam sve što sam mogao učiniti. Dovršeno je!". Klanjajući se križu, promatrajući Isusa, mislimo na ljubav, služenje, svoj život, na kršćanske mučenike, a bit će dobro i da mislimo na kraj života. Nitko od nas ne zna kada će se to dogoditi, ali možemo tražiti milost da možemo reći: "Oče, učinio sam sve ono što sam mogao. Dovršeno je!".

Velika subota je dan kada Crkva razmatra Kristov "počinak" u grobu nakon pobjedonosne borbe na križu. Na Veliku subotu Crkva se, još jednom, poistovjećuje s Marijom: sva njezina vjera sabrana je u njoj, prvoj i savršenoj učenici, prvoj i savršenoj vjernici. U tami koja obavlja stvoreni svijet, ona je ostala sama da drži upaljenim plamen vjere, nadajući se protiv svake nade (usp. Rim 4, 18) u Isusovo uskrsnuće.

Na velikom Vazmenom bdjenju, u kojem će ponovno odjeknuti Aleluja, slavimo Krista uskrslog, središte i svrhu svemira i povijesti; bdijemo puni nade u očekivanju njegova ponovnog dolaska, kada će Uskrs imati svoje puno objavljenje.

Katkad nam se čini kao da tama noći prodire u dušu; ponekad mislimo, "sad se više ništa ne može učiniti", i srce više ne nalazi snage za ljubav... Ali u toj tami Krist pali vatru Božje ljubavi: bljesak svjetla razbija tamu i najavljuje novi početak, nešto započinje u najdubljoj tami. Znamo da je noć najveća, najtamnija neposredno prije svanuća. No, upravo u toj tami Krist pobjeđuje i pali vatru ljubavi. Kamen patnje je odvaljen ostavljajući prostora za nadu. To je veliko otajstvo Uskrsa! U toj svetoj noći, Crkva nam daje svjetlo Uskrsloga, jer u nama više nema žaljenja onoga koji kaže "sad se više...", već nada onoga koji se otvara sadašnjosti punoj budućnosti: Krist je pobijedio smrt, i mi zajedno s njim. Naš život ne završava pred kamenom jednoga groba, naš život ide dalje s nadom u Krista koji je uskrsnuo upravo iz toga groba. Kao kršćani pozvani smo biti jutarnja straža, koja zna razabrati znakove Uskrsloga, kao što su to učinile žene i učenici koji su pohrlili na grob u zoru prvoga dana u tjednu.

Draga braćo i sestre, u ovim danim vazmenog trodnevlja ne ograničavajmo se samo na to da se spominjemo Gospodina, već uđimo u to otajstvo, usvojimo njegove osjećaje, njegove stavove, kao što nas poziva to činiti apostol Pavao: "Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu" (Fil 2, 5). Tada će nam biti "sretan Uskrs"!

*Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 1. travnja 2015.*

USKRSNA ČESTITKA VRHOVNE GLAVARICE

Aleluja! Radujmo se! Isus je uskrsnuo!

Poštovane sestre provincijalke!

Drage sestre, sestre novakinje, postulantice i kandidatice!

U prigodi slavlja svetkovine Uskrsa želim radosna srca uputiti svima vama iskrene čestitke i poželjeti vam istinsku uskrsnu radost koja se uvijek iznova rađa u našem srcu kada susretnemo Uskrsloga Krista. Radujmo se, sestre, jer je i nas, između mnogih drugih, Uskrsli Gospodin pozvao da poput njegovih učenika budemo svjedoci i navjestitelji Radosne vijesti sve do na kraj svijeta. Svjesne smo da taj Gospodinov poziv traži od nas darivanje do kraja, bez podijeljenosti srca. Takav primjer služenja nalazimo u svjedočanstvima vjere mnogih Kristovih učenika.

Jedan od njih jest i naš otac Utemeljitelj, sluga Božji nadbiskup Josip Stadler. Upoznavajući dublje njegov duhovni životni profil, možemo vidjeti da je on, unatoč žrtvi i trpljenju koje ga je pratilo tijekom cijeloga života, veliku služio Bogu i uvijek pronalazio razloge za radost i radosno naviještanje Evanđelja. O tome svjedoče mnogi njegovi sugovornici, njegovi svećenici, a to su nam jednako svjedočile i mnoge naše pokojne sestre koje su ga osobno poznavale.

Iako je to nekima od vas poznato, ipak u ovoj prigodi želim sa svakom od Vas podijeliti jedan radosni događaj koji se zbio oko svetkovine Uskrsa, a zabilježen je prije 100 godina u povijesti naše Družbe.

Ove godine, 5. travnja, na svetkovinu Kristova uskrsnuća, navršit će se 100 godina kako je naš otac Utemeljitelj, uz slavlje imendana darovao časnoj majci Krescenciji kipić Maloga Isusa, koji su, kako je on to želio, vrhovne glavarice Družbe po završetku svoje službe s posebnom radošću i ljubavlju predavale na čuvanje svojim nasljednicama. Tako je taj kipić Maloga Isusa sačuvan sve do danas.

Čuvajući ga, i noseći sa sobom u teškim povijesnim vremenima, sestre poglavarice Družbe imale su uvijek na umu da im je taj kipić ostavio u baštinu sam otac Utemeljitelj i brižno su čvale njegovu poruku „da ih sjeća prevelike ljubavi Maloga Isusa“ i „još i zato što je taj dar primljen od pape Pija IX. koji je umro na glasu svetosti, a po čijem su se zagovoru mnoga čudesa dogodila.“

Uz kipić Maloga Isusa, Utemeljitelj je podario časnoj majci Krescenciji i kopicu jaja da je sjećaju muke Isusove, njegova uskrsnuća i blaženoga neba. Ponukana pobožnošću i odanošću Utemeljitelja prema tome kipiću Maloga Isusa, časna majka Krescencija u svojoj knjizi, koju je pisala o povijesti Družbe, zapisala je da je Utemeljitelj, „dok je taj kipić držao na svom pisaćem stolu, svaki dan ga više puta klečeći poljubio.“

Drage sestre, razmišljajući o ovoj očinskoj gesti našega oca Utemeljitelja, odlučila sam upravo ove godine o svetkovni Uskrsa i 100. obljetnici primitka kipića Maloga Isusa podijeliti sa svima vama radost ovoga povjerenog i darovanog nam dara, koji ima ne samo vrijednost za vrhovne poglavarice Družbe nego upravo za svaku sestru u našoj Družbi.

Dok nas papa Franjo u ovoj *Godini posvećenog života* potiče da se s radošću vraćamo na karizmatске početke svoje redovničke obitelji i na njezin povijesni hod radi očuvanja identiteta živim, kao i radi jačanja jedinstva obitelji i osjećaja pripadnosti njezinih članova, željela sam da u našoj jubilarnoj godini i ovo bude jedan mali poticaj na očuvanje naše svete povijesti, naše baštine, jačanje našega jedinstva i pripadnosti našoj dragoj Družbi.

Sestre, iz dana u dan obnavljajmo u srcu ponajprije pripadnost Uskrsnom Gospodinu. Susrećimo ga u svetim tajnama naše vjere. Kako reče papa Franjo, nastojmo sve više da naše misli i srce prožimaju „nosive vrijednosti Utemeljitelja i prvih utemeljenih zajednica“. Upoznavajući više svoju povijest, moći ćemo i mi danas, poput našeg oca Utemeljitelja i mnogih koji su utkali svoj život u našu Družbu, pronalaziti „bezbrojne putove za nošenje daha evanđelja u sve kulture i najrazličitije društvene sredine.“

Drage sestre, o ovom lijepom jubileju, kojeg se prisjećamo ove godine upravo na dan Kristova uskrsnuća, darujem Vam svakoj prigodnu sličicu na kojoj je slika „kipića Maloga Isusa“. Neka Vas ona, po želji Utemeljitelja, potiče na što veću ljubav prema Malom Isusu. A na njoj ispisane riječi od časne majke Krescencije, koja je ostavila trag svetog života u Družbi, neka nam budu poticaj da, poput pravih Služavki Maloga Isusa, budemo ponizne, požrtvovne i samozatajne redovnice, kako su nam to svjedočile i mnoge druge naše pokojne sestre. „Ovakvim putem sestre – idite vazda“ (M. Krescencija).

I na kraju ovih poticajnih riječi, u ime sestara savjetnica i u svoje osobno ime, želim vama drage provincijalke, drage sestre, sestre novakinje, postulante i kandidatice, obilje Božje utjehe, Božje ljubavi, Božjeg milosrđa i praštanja. Obdarene ovim darovima koji se primaju u susretu s Uskrsnim Kristom, darujmo ih svakoga dana jedna drugoj, a potom svima kojima nas u ovoj Jubilarnoj godini naše Družbe i u Godini posvećenog života šalje Uskrsli Gospodin.

Zahvalna Uskrsnom Gospodinu na svim primljenim darovima i svjedočanstvima navještaja Radosne vijesti tijekom povijesti naše Družbe, pozdravljam vas i želim još jednom svima vama sretan i blagoslovljen Uskrs!

Vaša u Malom Isusu i Mariji

U Zagrebu o svetkovini Uskrsa, 2015.

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

USKRSNE ČESTITKE PROVINCIJSKIH GLAVARICA

Sarajevo

*„Pastor Dobri cijenom krvi
Stado svoje odsvud skuplja.
Kraljevstvo je odsad Božje
Zemlja, nebo, svemir cijeli.“*

Drage sestre!

Svjedoci smo snažnih životodajnih poruka svetoga oca Franje u Godini posvećena života koje primamo u jubilarnom oduševljenju naše 125. obljetnice. Vidim papu naših dana s križem na kojemu je oslikan Isus – dobri pastir. On će nas s tim pastirskim znakom na srcu uskoro

pohoditi. Radost i zahvalnost se šire domovinom kao miomiris proljeća. Otvorila sam časoslov i pogled mi se zaustavi na uskrsnome himnu jutarnje molitve. Divan je! S Crkvom pjevamo u čast Uskrsnome, slaveći čudesni naum našega spasenja u Isusu Kristu, Dobrom Pastiru. Sve smo sjedinjene, okupljene odasvud događajem Uskrsa u čežnji da Ga čujemo, prepoznamo, vidimo, da osjetimo Njegovu zaštitu. I naš Utemeljitelj je među nama. Živi u Duhu. Pisao je 1890. godine svećenicima i vjernicima o sedam Isusovih riječi s križa, te o ljubavi i pobožnosti prema Kristu (Vrhbosna, br. 3. i 4. 1890.). Bio je snažno zahvaćen i ponesen otajstvom Isusova života, te je poticao svećenike i vjernike da Ga časte, upoznaju i da uživaju u sigurnoj zaštiti Spasitelja – Dobroga Pastira. Baš toga proljeća nastajale smo u njegovu plemenitu srcu. Sam će posvjedočiti kako je Družba Božje djelo nastalo iz Isusove ljubavi prema malenima, siromašnima. Te iste godine, samo devet godina od preuzimanja nadbiskupske službe u Bosni, stavljao je žive temelje i našoj Bogosloviji. Duhovni pastir Vrhbosanske crkve imao je tada 47 godina, a kakva je tek bila ta 1890. godina!

Dok nas papa Franjo poziva da se sa zahvalnošću prisjetimo prošlosti i u njoj otkrijemo Božje vodstvo i brigu, svim srcem želim da, zajedno s našim ocem Utemeljiteljem, slavimo uskrsloga Spasitelja snažno – kao u godinama zanosnoga žara nastajanja.

U ovim mislima srcem čestitam sveti Uskrs poštovanoj Časnoj majci Radoslavi, dragim sestrama provincijalkama Anemarie i Katarini, svim sestrama, novakinjama i pripravnicama. Prenesite, drage sestre, naše srdačne čestitke i sjedinjenost u molitvi i zanosnoj pjesmi svim članovima Društva PMI i prijateljima Družbe i svima za koje, i s kojima, radimo na pučini života.

U ime sestara Sarajevske provincije, osobito mojih suradnica u upravi i u povjerenstvima – vaša, po Djetetu Isusu,

sestra M. Admirata Lučić

Uskrs, 2015.

„A anđeo progovori ženama:

„Vi se ne bojte!

Ta znam: Isusa Raspetoga tražite!

Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. ...

One otidoše žurno s groba te sa strahom

i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima.“

(Mt 28,5-6.8)

Drage sestre, novakinje, postulantice i kandidatice,

želim nas anđelovim riječima potaknuti na razmišljanje kako Isus Raspeti ne ostaje u grobu, nego je uskrsnuo. Donio je radost pobijedivši smrt i iznenadivši sve koji su Ga slušali, a nisu razumjeli.

Često se pogled i nas, Njegovih zaručnica zaustavlja na križu, patnji i smrti, te ne čujemo i ne razumijemo što bi u našem životu značilo:

„Nije ovdje! Uskrsnu kako reče.“ Potrebno je izdignuti se iznad misli koje vide samo patnju, slabosti, nemoć, smrt, napuštenost i podignutim pogledom koji osvjetljava radost Uskrsnog jutra uvidjeti ljepotu i smisao života, te svjesne svojeg ljudskog straha, ali s velikom radošću, poput žena otrčati bratu i sestri i javiti im ljepotu i radost Novog života.

U ovoj jubilarnoj 125. godišnjici naše Družbe i Godini posvećenog života, kao posvećene žene, **nađimo se u ovim ženama koje su poslone biti glasnice Novog života koji nam svima donosi promjenu. Žurno prenesimo jedna drugoj, ali i braći i sestrama ovu ljepotu uskrslog jutra koja mijenja našu svakodnevicu i ispunja je Živim Bogom.**

Časnoj Majci s. Radoslavi i njezinu vijeću, provincijalkama s. Admirati i s. Katarini, svim sestrama, novakinjama i kandidaticama cijele Družbe, našim dobročiniteljima i Prijateljima Malog Isusa, u ime splitske Provincije sv. Josipa

SRETAN USKRS I OBILJE USKRSNOG MIRA I RADOSTI ŽELI

s. Anemarie Radan,
provincijska glavarica sa Vijećem

Drage sestre!

Blagdan Gospodinova uskrsnuća ispunjen je radošću i nadom. Uskrs je novi Život. A mi kao Bogu posvećene osobe pozvane smo biti znak tog novog Života već ovdje i sada.

Ponavljam, da nam je kao redovnicama ova Godina u Crkvi darovana i kao takva za nas je neponovljiva. Milosno je to vrijeme i milosni su ovi trenutci u kojima nas uskrsli Krist poziva na radosnije slavlje po kojem ćemo i Njemu proslavljenom biti sve sličnije, biti i postajati više Božje.

On je pobijedio grijeh koji nas razdvaja, a i mi ga možemo pobijediti djelima ljubavi i praštanja. Isus treba radosne i djelotvorne svjedoke ljubavi i uskrsnuća. Mi, koje smo obasjane svjetlom Njegova uskrsnuća pozvane smo biti svjedoci i svjetlo ovom svijetu. Pozvane smo

radosno živjeti svoju sadašnjost, biti nositeljice uskrsne radosti i istine konkretnom čovjeku...

Otvorimo srca radosti Uskrsa unatoč svim našim slabostima, bolestima, grijesima i krhkostima. Zato budimo otvorene ovim milosnim trenucima kako bi radost uskrsnuća obnovila našu nadu i podržala u nama istinsku radost koja izvire iz sigurnosti da je Krist uskrsnuo i da je s nama.

U molitvi jednih za druge i pozivom na istinsko svjedočenje Radosne vijesti svim sestrama, novakinjama i kandidaticama

Sretan Uskrs žele

s. M. Katarina Penić-Sirak

provincijalna glavarica

i članice vijeća zagrebačke provincije

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Neobjavljeni životopis

V. dio:

Providnost Božja odabire dr. Josipa Stadlera za nadbiskupa

Zaposjednućem Herceg-Bosne 18.VIII. 1878. godine po austrijskim četama prema zaključku Berlinskog kongresa prestaje iznimno misijsko stanje u tim zemljama te se automatski, po crkvenom ustavu poče uvoditi redovita crkvena uprava – hijerarhija i to konvencijom od 6. VI. 1881. između Svete Stolice i austrijske vlade. Papa Leon XIII. izdade u tu svrhu bulu „Ex Hac

augusta“ od 5. srpnja 1881. Tom bulom podigao je hijerarhiju u Bosni, i sad je bilo pitanje tko će prvi na nadbiskupsku stolicu vrhbosansku.

Bilo je više kandidata. Bečki Nuncije Jacobini upitao je za savjet opata Hoppergera kao dobrog poznavaoca Bosne, a ovaj mu preporučio Stadlera. Nuncije je došao osobno u Zagreb, a Stadler bi pozvan na objed Nadbiskupu, a da nije znao zašto. Htio ga je Nuncije da vidi. I kocka je pala na Stadlera.

Uoči Tijelova molio je Stadler sa svojim drugom Baronom časoslov u svojem stanu, kad mu dođe poruka od bana, neka odmah dođe u banske dvore. Ban mu isporuči, da je predložen za sarajevskog nadbiskupa. Dne 18. kolovoza 1881. bilo je prekonizovan od sv. Oca. Kardinal Monako posvetio ga je za biskupa u Rimu u bazilici sv. Klementa, gdje je grob našeg slavenskog apostola sv. Ćirila. Bilo je to 20. studenog 1881.

Iz Rima kreće mladi biskup preko Beča u Zagreb, odakle se zaputi u Bosnu, no najprije se svrati u rodno mjesto u Sl. Brodu, gdje mu rodoljubivi Brođani upriličiše veličanstven doček. Njemu dohrliše u Sl. Brod i obližnji Franjevci, da cjeluju svome prvom nadbiskupu ruku. Nakon zanositih pozdrava svom sugrađaninu, zaželiše mu Brođani zadnji „S Bogom“. Od svih Brođana najviše se radovala baka Oršićeva, koja je malog Jozu iza smrti njegovih roditelja kao sina zavoljela i ljubila. Sva sretna i ushićena gledala je negdašnjeg malog Jozicu kao nadbiskupa, kako mu je prije 10 godina bila prorekla. I gle, sad vidi da se njeno proročanstvo ispunilo.

Sutradan 11. siječnja stupa Stadler u Bosnu, kao njezin nadbiskup. Svuda su ga Franjevci s pukom najoduševljenije pozdravljali, pratili na putu, pokazivali lijepe naše krajeve i pričali mu zgone i nezgone iz davne i nedavne mučeničke prošlosti. Tako dočekivan i praćen stiže Stadler 13. siječnja u ravnu Zenicu pred večer. Tu je nadbiskupa dočekao i srdačno pozdravio s narodom tadašnji župnik i ugledan Franjevac Anto Ćurić. Tu u središtu Bosne, u središtu nekadašnjeg patarenstva, koje je zanjekalo Božanstvo Kristovo, te tako zauvijek iskopalo grob slobodnog kraljevstva Bosne, dao je Stadler oduška svojoj neodoljivoj ljubavi prema Isusu, Sinu Boga živoga, upravivši na sebe njegove riječi: “Oganj sam došao baciti na zemlju, pa što hoću nego da se zapali!”/Luka 12.49/

U tim riječima navješten je program budućeg rada, izražena njegova glavna misija kao nadbiskupa u Bosni: još jače učvrstiti i raspiriti u vjeru u Božanstvo Kristovo, što su je već prije Franjevci usadili u srcima vjernika u Bosni, a onda uvesti pobožnost Presv. Srcu Isusovu, sve to jače upravljati njihova srca ljubavlju prema Njemu. Osim drugih Franjevaca tu se nađuše i dva definitora: fra Marijan Marković i fra Bono Milišić. Oni su bili izabrani da u ime franjevačke redo-države bosanske službeno dočekaju i prate Stadlera sve do Sarajeva. To je onaj isti Bono Milišić kojega je Stadler kao klerik od svih Franjevaca iz Bosne prvog vidio u Rimu s fra Jerkom Barbarićem, a koji

ima nalog da kao definator prati Stadlera u njegovu novu rezidenciju. A fra Marković? To je onaj, koji posta kasnije biskup u Banjaluci i to najviše zauzimanjem samog Stadlera. Definator Marković istaknuvši Stadlerovu posebnu ljubav prema Bosni održa tom prilikom govor, po prilici ovog sadržaja:

“Svemoguć i dobri Bog ravna i vodi cijeli svijet i sve stvari na svijetu prema nedostiživoj mudrosti i beskonačnoj dobroti svojoj. On upravlja životom svakog čovjeka i privodi ga njegovoj svrsi. To vrijedi naročito za nekoje znamenite muževe u katoličkoj Crkvi, koje Bog od vremena do vremena podigne u najkritičnijem času po Crkvi. Takove ljude On odlikuje darovima naravi i milosti, osposobljuje u svakovrsnoj znanosti i nauci, pa što ih određuje za veću službu, tim veće darove i milosti za tu službu podjeljuje. Među ovakove rijetke, znamenite i providencijalne muževe spada i Stadler.“

Vrlo su značajni govori što ih je održao Stadler. Odgovarajući na pozdrav fra Ante Ćurića, spomenuo je, kako je do nedavna u ovim zemljama zveketalobojito oružje, radi čega je morala muza zašutjeti. Ali sad su nastala druga vremena, sad moramo mačem znanosti i mačem nauka u miru vojevati, širiti prosvjetu u narodu i pridizati materijalno stanje. Svoj govor završi Stadler veoma značajnim Isusovim riječima: “Oganj sam došao baciti na zemlju, pa što hoću, nego da se zapali!” Prije nego će Stadler stupiti u prvi župni stan svoje nadbiskupije, pozdravi ga definitom Marković na pragu riječima sv. Pisma: „Izađi iz zemlje svoje i od roda svojega i dođi u zemlju, koju ću ti pokazati. I učinit ću te velikim narodom i blagoslovit ću te i proslavit ću ime tvoje i bit ćeš blagoslovljen./Mojs.12,1-2/ I u daljnjem govoru duhovito opisuje Stadlerov dolazak u Bosnu. Stadler očevitno blago ganut, najtoplije se zahvali starješinstvu Franjevačke redo-države, izrazujući, da će u njemu naći bratsku ljubav, pomoć i jaki oslon, bude li kakovih neprilika i nezgoda u radu za vjeru i domovinu.

14. Siječnja dođe Stadler preko Vjetrenice u Han-Kumpaniju, gdje ga dočeka Isusovac o. Brandis, koji je još 6. I. osvanuo u Travniku, da nađe mjesto za buduće sjemenište. U Han-Kumpaniji bijaše tada hotel pod imenom „Zur Sonne“ i ondje pozdravi o. Brandis s deputacijom Travljana, Stadlera. Taj hotel sam i ja upamtio. Zanimljivo je, da je Stadler kasnije ono isto tlo, gdje je prvi puta nogom stupio u Han-Kumpaniji kupio za sirotište ss. Služavki Malog Isusa god. 1907., gdje je na dobru od 30 jutara god. 1909 podignuta kuća, a 1930 crkvice.

Po velikoj studeni krene velika povorka preko Busovače na Kiseljak. Stadler hrli poput vihora, da na Ime Isusovo počne svoj apostolat. Na čitavom putu izlazili bi župnici na glavni drum s narodom iz udaljenih i obližnjih sela, da iskažu svoje poklone, štovanje i čuvstvo veselja zbog dolaska novog pastira. Val iskrenog oduševljenja bijaše zahvatio i narod i dušobrižnike, župnike Franjevce. Na Kiseljaku sjati se silno mnoštvo naroda predvođeni Franjevcima iz Kreševa i Fojnice, od dva najstarija ugledna samostana na čelu s fra

Grgom Martićem. Nadbiskup sav blažen radi tolike odanosti i ljubavi braće Franjevacu grli ih kao braću, pobožnom puku dijeli svečano svoj blagoslov.

Na domak Sarajeva, u Blažuju zbi se ganutljiv prizor. Bilo je poznato Stadleru, da se je negdje u blizini toga sela nalazilo sjelo biskupije bosanske „Vrhbosna“. Ona je morala izdržati najžešće navale od svojih neprijatelja, napokon morade podleći sili, da joj nažalost s vremenom nesta i traga. Pod dojmom ovako tužnih činjenica, pripovjedaju da se je Stadler tu zaustavio, izašao iz kočije i klečeći izmolio Nicejsko vjerovanje i najposlije poljubio zemlju. Tko zna duboku religioznost Stadlerovu, razumjet će njegovu bol, radi nestanka katolika u tim krajevima.

Već je bio mrak, kad je nadbiskup Stadler stigao do svoje katedrale u Sarajevu. Bila je to mala drvena crkvice sv. Ante.

Dne 15. siječnja bilo je svečano ustoličenje nadbiskupa Stadlera u spomenutoj župnoj, ujedno i stolnoj crkvi sv. Ante. Pod sv. Misom asistirali su nadbiskupu: sarajevski župnik fra Andrija Buzuk, fra Marijan Marković, fra Ilija Čavarović. U crkvi je sa svog prijestolja čitao pastirsko pismo i alokuciju na kler. Tekst i čitav govor bio je iz Poslanice sv. Petra: “Pasite povjereno stado Božje, gledajte ga ne silom, nego dragovoljno po Bogu; niti za nepravedan dobitak, nego iz ljubavi, niti kao oni što vladaju nad baštinom, već postavši izgled stadu od srca. I kad se javi poglavar pastirski, primit ćete neuveli vijenac slave”.

Iza poklona vojničkih i civilnih organa i biskup Buconjić napose pozdravi Stadlera u ime Franjevacu i katolika Bosne i Hercegovine. I tako se svršila opća svečanost i veselje. Sutradan se sastadoše definatori s provincijalom fra Nikolom Krilićem kod Stadlera te u sjednici pretresoše najvažnija pitanja, našto 17. siječnja napustiše Sarajevo.

Istog dana izdaje nadbiskup prvu pastirsku okružnicu „Crkvi Božjoj u Sarajevu i svim vjernicima, koji su u nadbiskupiji vrhbosanskoj“. U ovoj poslanici govori o raspetom Isusu. Na kraju okružnice ovako sebe i svoje stado posvećuje Raspetom Spasitelju: “Gle, evo i ja, predragi Spasitelju moj, Tvojem milom pozivu se odazivam, te sebi i cijeloj nadbiskupiji, koju si mi nevrijednom milostivo povjerio, trostruki stan u Tebi uzimam. Ja sebe i sve ovce Tvoje, koje si mi povjerio, stavljam u otvorene rane ruku Tvojih, da uvijek pred očima imajući djela ruku Tvojih, djela za nas učinjena kroz cijeli Tvoj život, naročito na križu i sami počnemo djela Tebi ugodna činiti i od njih se ne damo rastaviti. Tebe, predragi Isuse moj, i Tvoje dragocjenom krvlju otkupljene, a meni od Tebe milostivo povjerene ovce, stavljam u otvoreno Tvoje ljubavljive goruće srce, da tu promatrajući neizmjernu ljubav Tvoju, od koje si za nas čovjekom postao i na drvetu križa za sve umro, od ljubavi i sami naspram Tebi usplamtimo, te nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni što je sad, ni što će biti, ni Moć, ni visina, ni dubi-

na, ni drugo kakvo stvorenje ne uzmogne razdvojiti od ljubavi Božje, koja je u Tebi Isuse Kriste, naš Gospodine!“

Dne 15. siječnja izišao je prvi broj „Srca Isusova“ službenog lista za Vrhbosansku nadbiskupiju. U ovom broju iznosi nadbiskup prvu svoju okružnicu za svećenike: „Pod zastavom Srca Isusova“. Pravim apostolskim zanosom pisana je ova okružnica. „Pobožnost Srca Isusova“, veli u njoj nadbiskup, „odobriše pape, biskupi prihvatiše, puk obljubi i lice se zemlje preobrazi, gdje god se ona nastani. Grešnici, taknuti ljubavlju, grijeha se odrekoše, a pravednici zaneseni istom ljubavlju, prionuše jedino uz Isusa, jedino za Njega revnovat počеше. I ja, imajući sve to na pameti, odlučih Nadbiskupiji Vrhbosanskoj, dati za geslo: „Srce Isusovo“. I evo, ja najmanji od braće svoje, nevrijedan stanovati u Srcu Gospodina mojega, ipak pozvan od Njega, stavljam sebe i svu braću svoju i sav puk svoj cijele Vrhbosanske Nadbiskupije u Srce Njegovo. Jedno smo tražili, da stanujemo u domu Gospodnjem sve dane života svojega. Isuse, dobri naš pastiru, smiluj se nama, Ti nas spasi, Ti nas brani, Ti i u nebu nas nastani. Ja zato glasujem, da je glavni naš čuvar i patron ove nadbiskupije SRCE ISUSOVO... Srce Isusovo, to je, što će svako zlo utamaniti. Ono je što će nam vrutak biti svega dobra. Pred neprijateljem hoćeš li biti siguran, kad na te ustaje? Evo Srce Isusovo. Ono je štit, koji će suzbiti svako koplje. Ono pred sulicom ne izmače. U burnom životu gdje si u pogibelji, da silni morski valovi udare u greben, sigurno li kaniš proći? Eto sulicom otvoreno Srce Isusovo. Ono ti otvoreno stoji, kano sigurna luka, u kojoj ćeš se moći ukrcati. U suhoj pustoši ovog života želiš li se krijepiti? Eto iz Srca Isusova poteče i krv i voda za spasenje svega naroda. To ti je vrutak odakle pij po volji. U svijetu, punu nemira, u suznoj ovoj dolini punoj grijeha, hoćeš li živjeti? Hoćeš li mir sveti uživati? Eto Srce Isusovo, gdje ćeš pravi mir naći. Ono sve umiljato poziva: „Dodite svi vi k meni, koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti“. Gle, Gospodine, mi svi u nadbiskupiji Vrhbosanskoj opterećeni smo, umorni smo svi! De, pogledaj milostivo na nas! Ah, Gospodine, hoće li nevolje naše prevladati milosrđe Tvoje, ili će milosrđe Tvoje nadjačati nevolje naše? Neka Gospodine milosrđe Tvoje prevlada, neka Tvoja mudrost prevlada našu zloću! Velika je istina naša zloća, no nije li Gospodine ljubav Tvoja kud i kamo veća. Zato nas umorne i opterećene Ti okrijepi, Ti utješi, prigrli nas Ti!“

Zatim nadalje u okružnici ističe nadbiskup moć Bl. Djevice Marije nad Presv. Srcem Isusovim. Ona gospoduje Srcem Isusovim. Ona ima ključ k Srcu Isusovu. Eto, to je uzrok – nastavlja nadbiskup – zašto od ovog dana i Majku našu Mariju bez grijeha začetu, proglašujem čuvaricom i patronom nadbiskupije Vrhbosanske. Tko može tako uspješno Srcu našega Gospodina govoriti kao Bl. Djevica Marija? Ništa nema, što ne bi mogla Marija od svoga Sina isprositi. Krasno veli sv. Efrem: „Što je do toga, ako je zlo koje se prikazuje neizlječivo? To je upravo razlog zašto se Marija za takvu stvar zauzima, ako je samo u njezine ruke stavimo. Ne znate li, da je Majka Božja ufanje

onima, koji malo ne zdvajaju, dapače i onima, koji nemaju nikakve nade... Tko god dakle hoće da iz vrela Srca Isusova crpi milost, neka se ponajprije uteče Majci Mariji i s Njom neka se obrati na Srce Isusovo. Budemo li tako činili, tim ćemo ugoditi Bogu, jer ćemo mu biti zahvalni, što ju je svome Sinu odabrao za Majku. Ugodit ćemo i Isusu jer ćemo ga slaviti, što ju je za kraljicu i gospodaricu svoga Srca postavio. Ugodit ćemo i samoj Majci, jer ćemo joj time najveću hvalu dati, što ćemo joj u pamet dozvati izvor njene moći, i njezine dobrote napram ljudima.“

Tako može govoriti samo jedan svetac, koji je pun ljubavi Božje, i gori željom, da tom božanskom ljubavi raspali čitav svijet. Razvijajući tako zastavu Srca Isusova i Neoskvrnjene nad svojom nadbiskupijom, započinje mladi biskup u Ime Isusovo svoj apostolski rad. I blagoslivlja ga jednako Srce Isusovo, pomaže mu svagdje nebeska Majka Marija.

Za biskupa Vrhbosanskog šalje namjesnik Kristov Stadlera. On tu čast nije ni želio, ni tražio, primio ju je iz svete poslušnosti. To je jamstvo da će ga Bog pomagati u njegovoj teškoj službi. Dolazi u Sarajevo, rezidencije nema, rezidencija mu je stara židovska kuća. Mora po nalogu Svete Stolice imati svoj kler – sjemeništa nema. Odluči podići dom Presv. Srcu Isusovu – ne smije na to ni misliti. Treba dijecezu iz temelja sređivati po crkvenim propisima, koliki posao. Većina dosadašnjih dušobrižnika susreće novog nadbiskupa s nepovjerenjem, puni predrasuda prema njemu. On dolazi među svoje, a njegovi ga većina ne primi. Koliki bol za njega, koji toliko ljubljšaše. Koliko nenaslućeno gorko razočaranje pod upravom kršćanske vlade, katoličkog suverena. Koliko ga sve to gorčinom napuni, koliko progonstva pretrpi. Još ne bijahu na pomolu, teški dugovi, koji su ga sve do smrti poput more tištili dan i noć, a koja mu slatka i draga Karitas kršćanska nametnu. On, nosilac mira i ljubavi, nailazi na protivnike vjere i kreposti. Da je sve teške križeve pri nastupu na nadbiskupsku stolicu najednom uočio, zgrozio bi se i morao bi podleći.

Ali div, potpomagan Bogom, junački trpi, sve zapreke ruši i konačno slavno trijumfira. Sjetimo se onog pokladnog utorka, kad su mu braću dijelili, a on skriven u crkvi sprovodi čitave sate u molitvi. Njega je već tada Bog odredio da bude: “odabrana posuda“, koja će proslaviti Boga žarom ljubavi spram Isusa, Sina Boga živoga, u patnjama i progonstvima. On je oboružan nepokolebljivom i živom vjerom u Boga i slatkim ufanjem, on se ničega ne boji, osim da Boga ne uvrijedi, on ništa ne iščekuje od ljudi, sve od Boga, on traži samo slavu Božju, spas duša, on jedino želi da se sav žrtvuje za apostolsku službu, te poput sv. Pavla s Kristom u srcu, s križem u ruci, i s riječima u ustima kliče: “Sve mogu u Onome, koji me jača.“/Filip.4/

PORTRET NADBISKUPA STADLERA

/Ovdje spada slika mladog Stadlera. Ova je slika vrlo značajna, jer prikazuje Stadlera iz prvih dana apostolskog rada kao nadbiskupa./

Njemu nije stalo, da istakne svoju osobu u bogatom ornatu nadbiskupa i sa raznim titulama. On hoće, da se predstavi svome narodu kakav je u svome srcu. Nosi križ svoga Spasitelja na priprostem lančiću, teški križ raznih briga je Stadlera tištio kroz cijeli život. Prsten ga sjeća ljubavi, koja ga veže sa ljubavlju vječnom-Kristom. Zato njegov biskupski prsten nije nikakav puki ures, već ga je dao izraditi u obliku srca, s ranom u sredini, a optočen sa 33 mala dragulja t.j. Srce Isusovo probodeno, koje je za nas živjelo 33 godine, pa kad vjernici poljube biskupski prsten, neka ljube samo Božansko Srce Isusovo. To je sve od njegovih biskupskih oznaka. No on ima i druge predmete, koji su mu najdraži i najdragocjeniji. To je brižno skupio i s njima se kao najvećim blagom svome narodu predstavio. Oni će biti nerazdruživi pratilci na trnovitom nadbiskupskom putu, oni su mu ideali, u koje svoje uzdanje stavlja najsjajnije uspjehe postizava, trijumfe slavi. Ti su predmeti veliki križ, na kojem je prikovana vječna ljubav Srca Isusova, Sina Božjega. Uz križ Majka Božja bez istočnog grijeha začeta. God. 1854. proglašuje se dogma Bezgrješnog Začeca. U Lurdu god. 1858. odaje Majka Božja svoje potpuno ime: Ja sam Bezgrješno Začece.

I tu Bezgrješnu – Stadler najvatrenije, da upravo djetinjskom ljubavlju štuje i ljubi. I zato ga ona još ovdje na zemlji usrećuje i od dugova oslobađa. Sred križa i Majke Božje je slika namjesnika Kristova na zemlji – sv. Oca. Njemu nadbiskup Stadler iskazuje iza toga najveće štovanje i sinovsku privrženost. Ali sve te kreposti ne bi imale prave i trajne kreposti bez molitve. Stadler je bio u trajnom sjedinjenju s Bogom. Zato u desnoj ruci drži časoslov, dragi brevir, koga nikad nije propustio do smrti. Da bude galerija svetih predmeta potpuna, morali bi dodati još i svetu krunicu, koju je Stadler cijelu svaki dan kroz sav život molio, dapače je zadnjom okrunio Prečistu još prije nego će ispustiti svetu dušu.

U tim simbolima je ključ za njegovu svetost, njegovu veličinu i čudesne uspjehe.

Nastavlja se ...

„Kipić Maloga Isusa“ 100 godina u baštini Družbe

Kipić Maloga Isusa, koji se čuva kao velika dragocjenost u baštini Družbe, dar je prvoga vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa tadašnjoj časnoj majci Družbe s. M. Krescenciji Zwiefelhofer. Uz dar „malog kipića Maloga Isusa“, Utemeljitelj je napisao i imendansku čestitku časnoj majci s. Krescenciji.

U prigodi 100. godišnjice primljenog nam dara i pisane imendanske čestitke nadbiskupa Stadlera, koja je upravo na svetkovinu Uskrsa o. g., donosimo ovdje dio teksta čestitke koji se odnosi samo na „mali kipić Maloga Isusa“.

Časna majko!... Šaljem Vam za uspomenu mali kipić Maloga Isusa. To je dar pape Pija IX (devetoga), koji je sam papa darovao jednoj gospogji, a ta ga je gospogja darovala časnoj sestri Radegundi, bivšoj glavarici bijelih sestara u Sarajevu; a ta časna sestra darovala ga je meni, a eto sada ja ga darujem Vama s molbom, da bi za uvijek ostao u sobi, gdje stanuje časna majka kongregacije služavaka Maloga Isusa; a to stranom zato, što predstavlja Maloga Isusa; da Vas i svaku drugu časnu majku sjeća njegove prevelike ljubavi, a stranom zato, što je papa Pio IX umro na glasu svetosti i kažu, da su se na njegov zagovor mnoga čudesa dogodila... Vas i sve Vaše Vam podložne i svu Kongregaciju blagoslivljajući ostajem s odličnim počitanjem.

Sarajevo, 5/4 1915.

+ Josip, nadbiskup

Časna majka Krescencija u svojoj je knjizi o povijesti Družbe zapisala da je Utemeljitelj, „dok je taj kipić Maloga Isusa držao na svom pisaćem stolu, svaki dan ga više puta klečeći poljubio.“

Kako je s puno ljubavi, zahvalnosti i povjerenja primila časna majka Krescencija ovaj posebni dar od oca Utemeljitelja, s „oporukom“ koju je on napisao na postolju kipića, tako ga je ona godine 1925. predala vrhovnoj glavarici s. M. Mehtildi Miklenić, koja je poslije nje preuzela vodstvo Družbe. Od tada pa sve do danas vrhovne glavarice Družbe čuvale su vjerno u baštini Družbe „kipić Maloga Isusa“. I on je, zajedno sa sestrama, doživio ratna stradanja, protjerivanja, premještanja te je tijekom svoje stoljetne povijesti više puta tražio dom, zaklonište i mjesto gdje će biti smješten. Vjerujem kako nije imao uvijek prikladnu sobu i stol, ali je zasigurno imao posebno mjesto na prostrtom stolu ljubavi u srcu vrhovnih glavarica, a On im je govorio i posredovao veliku Božju brigu, zaštitu i ljubav o kojoj im je uvijek govorio sam Utemeljitelj.

O 100. obljetnici primljenog nam dara u baštinu Družbe, neke od živih vrhovnih glavarica Družbe posvjedočile su nam pismeno ono što im je ovaj dragocjeni dar, „kipić Maloga Isusa“, značio na radnom stolu u njihovo sobi. Njihove doživljaje donosimo ovdje.

Lik Maloga Isusa na radnom stolu vrhovne glavarice Družbe

Ima slika ili kipova u kršćanskoj pobožnosti koje rado štujemo i kojima ukrašavamo naše prostore. Nama sestrama Služavkama Maloga Isusa posebno je drag lik Maloga Isusa. Naš nam je Utemeljitelj ostavio ga u baštinu, kao poseban znak ljubavi i želje, da nam on bude savjetnik, učitelj, vođa i štit u životu.

Kroz sve dane naše Družbe, kroz mnoge nevolje, On nam je bio zaštita, utjeha i vođa.

Kada nam je tadašnja vlast prisvojila naša obitavališta puna djece, siročadi i iznemoglih starica, uvjeren sam da je to Utemeljitelj s bolom pratio i za nas molio, a njegov zagovor Otac nebeski nije prečuo, pa se uvijek našlo rješenje, iako kroz patnju.

Mi, sestre Služavke Maloga Isusa, nastojimo zazivati Božju pomoć u svim životnim situacijama. Božja je pomoć opipljiva u našem životu.

Svaka sestra koja bi došla u sobu vrhovne glavarice mogla je vidjeti na njezinom radnom stolu lik Maloga Isusa na križu i prisjetiti se oca Utemeljitelja i njegove velike ljubavi prema svojoj Družbi.

On je vodio brigu o svojoj patničkoj biskupiji i njezinim vjernicima, kao i o našim sestrama, djeci i starijim osobama o kojima vode brigu njegove sestre.

Vjerujem da ga je Otac Nebeski svojom očinskom ljubavlju nagradio za njegovu nesebičnu ljubav.

s. M. Ljiljana Perković

Mali Isus – Dar

Što je za mene, kao jednu od vrhovnih glavarica Družbe, značio i znači taj „kipić Maloga Isusa“?

Uistinu, to ne mogu dovoljno jako izreći riječima, jer ljubav je neizreciva i nedokučiva, a u toj „relikviji“ i više je od toga sadržano.

*U prvome mi je redu predstavljao i predstavlja moga Božanskog Zaručnika, koji me ljubi, kojega sam gledala u tome liku – kao maleno dijete – a koji je oko svoga djetinjeg lika imao sve znakove Muke. Taj me kipić trajno podsjećao na **malenost** Boga koji postade čovjekom da spasi svijet i svaku od nas.*

Drugo, Onoga koji već vidi svoju muku, znoj, čavle, križ, ali i čovjeka, svoje ljubljeno biće koje ga zatajuje, izdaje, razapinje, a On za čovjeka sebe prikazuje Ocu, spreman vršiti Njegovu volju sve do smrti, smrti na križu za naše otkupljenje.

U svakoj od gore spomenutih uloga mogla sam se naći ja, a i svaka povjerena mi sestra. Pogled na taj „kipić Maloga Isusa“ uvijek me na to podsjećao i tražio moje opredjeljenje, moj EVO ME, svakoga dana, biti malena poput njega, umrijeti sebi da bih imala život u njemu; ljubiti, jer sam ljubljena, jer on me prvi ljubio i sama sebe predao za mene. Kako ne ljubiti Ljubav koja me ljubi, ali i ne primiti dar Ljubavi, a to je križ koji on daje posebno odabranim dušama, a on ga u nama nosi. Ljubiti = Služiti, biti istinska služavka poput Blažene Djevice Marije.

Uspomena je to našega svetog oca Utemeljitelja koji napominje da je to i dar od pape Pija IX., a znamo koliko je Utemeljitelj vrednovao Svetu Stolicu i vrhovnoga poglavara Crkve da je pisma koja im je upućivao pisao klečeći.

„Kipić Maloga Isusa“ drag mi je bio jer je od Pape koji je posebno častio Maloga Isusa i odobrio Krunicu Djeteta Isusa.

Isti je papa, uz zalaganje hrvatskog bana Josipa Jelačića, 1852. Zagrebačku biskupiju promaknuo na razinu metropolije i nadbiskupije, a nadbiskupa Jurja Haulika 1856. imenuje kardinalom.

Bulom "Ineffabilis" od 8. prosinca 1854. papa Pio IX. definirao je dogmu o Bezgrješnom začecu Blažene Djevice Marije, o čemu se savjetovao s biskupima iz cijeloga svijeta. Pio IX., 8. prosinca 1869., otvara Prvi vatikanski sabor (20. ekumenski), za čiji je rad i naš Utemeljitelj pripreman kao stenograf.

Pontifikat pape Pija IX. bio je najdulji u povijesti Crkve. Godine 1985. papa Ivan Pavao II. donio je službenu izjavu o njegovim „herojskim krepostima“, a 3. rujna 2000. isti Papa koji je molio na grobu našega Utemeljitelja proglasio ga je blaženim.

Ovaj kipić Maloga Isusa ima puno poveznica s našim Utemeljiteljem, našom duhovnošću i našom Družbom.

Svakoga sam dana prikazivala molitvu Malom Isusu za sve sestre, novakinje i kandidatice, kao i Prijatelje Maloga Isusa.

Ovaj sam kipić, Maloga Isusa, često pokazivala sestrama kada bi bili susreti u Generalnoj kući, jer ga mnoge nisu imale prilike vidjeti. Također sam dala napraviti kopiju toga kipića Maloga Isusa i darovala je sestrama provincijalkama za Veliki Jubilej 2000. godine s napomenom da bude i na stolu svake provincijalke kako bi ih na isto podsjećao.

Istina, „kipić Maloga Isusa“ dar je časnoj majci kongregacije Služavki Maloga Isusa „da bi za uvijek ostao u sobi, gdje stanuje časna majka kongregacije služavaka Maloga Isusa“. Time je zapravo darovan i cijeloj Družbi – svakoj sestri – da Onaj na kojega nas podsjeća taj Kipić zauvijek stanuje u sobi – kući naših srdaca kako bi se sve jednom našle u zajedništvu s Njim u Kući Očevoj. To molim i neka tako bude. Amen.

s. M. Mirjam Dedić

„San Malog Isusa“

100 godina uprisutnjuje Utemeljiteljevu brižnost

Kada mi je u srpnju 2000. godine povjerena služba časne majke naše Družbe, tada me u sobi na stolu dočekao i „kipić Maloga Isusa“ koji spava na križu. U stvari, ovaj kipić nosi naziv „San Maloga Isusa“. Mali Isus leži na križu, spava na križu, a uz njega su čavli i trnova kruna. Sanja svoju otkupiteljsku muku za cijeli svijet.

Ta spoznaja da je sam Utemeljitelj predao ovaj kipić časnoj majci – voditeljici Družbe – u mene je odmah ulila nekakvu posebnu zaštitu i sigurnost da nisam sama pred velikim zadatkom koji mi je povjeren.

Vjerujem da je i sam Utemeljitelj osjetio nadahnuće ovoga svetog lika i da je zbog toga želio da prati svaku poglavaricu kroz povijest Družbe. Taj osjećaj da su njegove ruke doticale i njegove usne ljubile ovaj sveti lik, u meni je stvarao osjećaj Utemeljiteljeve brižnosti za mene osobno i za sve sestre, preko poglavarica koje će ovaj sveti lik trajno imati na svom radnom stolu. Zaista bi mi vrlo često pogled bio uprt na „San Maloga Isusa“ i misli osnažene ovom

svetom prisutnošću oca Utemeljitelja. I ja sam ga često doticala svojim rukama i ljubila tražeći pomoć i nadahnuće posebno u težim momentima službe.

Budući da mi je, zaista, drag i znakovit ovaj lik kao trajni znak Utemeljiteljeve prisutnosti i brižnosti, i danas imam repliku toga originala na noćnom ormaru. Ujutro, kada se probudim, prvi pozdrav i pogled pada mi na Maloga Isusa. I navečer, prije spavanja, posljednji pozdrav i pogled opet ide Malome Isusu, koji mirno sanja svoj san Ljubavi na križu.

Hvala ti, oče Utemeljitelju, na tvojoj brižnosti i tvojoj trajnoj prisutnosti u našem hodu.

s. M. Sandra Midenjak

Zahvalna molitva Malenom Isusu za primljeni dar

Maleni Isuse!

Hvala ti na tvojoj stoljetnoj prisutnosti u posebnom daru koji nam „iz ruke u ruku“ predade u baštinu tvoj vjerni i revni pastir, sluga Božji nadbiskup Josip Stadler.

Ti si nam po tome daru bio posrednik tolikih milosti na putu naše duge povijesti.

Pomozi nam da mi, sestre Služavke Maloga Isusa, promatramo uvijek tvoj dragi lik, primamo te i čuvamo u srcu i darujemo onima kojima nas šalješ.

Po našim poglavarima bdij i danas nad našom Družbom, vodi je u drugom stoljeću svojim putem.

U povijesti koju nam daruješ kao nove obzore, budi naša nada.

Molimo te samo jedno: učini da uvijek budemo spremne biti znak tvoje ljubavi i milosrđa.

Hvala ti, Maleni Isuse, na našem ocu Utemeljitelju, koji nam je po ovome daru posredovao sto godina tvoju neizmjernu ljubav.

Ostani s nama zauvijek. Amen.

Priredila: s. Ana Marija Kesten

U susret 125. obljetnici Družbe

Jubileji u Družbi

Korak po korak do srebrenog jubileja

(24. X. 1890. – 24. X. 1915.)

Kako je čudesnim i providonosnim nadahnućem Duha Svetoga osnovana naša premila Kongregacija možemo iščitavati upravo iz raznih spisa njezina osnivača, prvog vrhbosanskog nadbiskupa, sada sluga Božjega dr. Josipa Stadlera, kao i iz drugih važnih spisa koji su sačuvani. Ti su nam spisi vrlo dragocijeni jer u njima otkrivamo „Gospodinov nailazak“ koji je ostavio neprocjenjiv trag u životu Družbe, posebno tijekom formiranja Družbe i života u prvih 25 godina, točnije od njezina osnutka 1890. do 1915., što vam u ovome prilogu želimo kronološki predstaviti.

Kako biste što vjerodostojnije saznali važan put početka rađanja naše Družbe korisno je iščitati „Kratku povijest ženske ubožnice i družbe služavaka Maloga Isusa u Sarajevu“ koju je svojom rukom zabilježio sam utemeljitelj Družbe dr. Josip Stadler, a nalazi se u prijepisu u *Povijesti Družbe sestara Služavki Maloga Isusa*, Krescencija Zwiefelhofer, Zagreb-Sarajevo, 2000., str. 29-31. Ovdje nećemo iznositi podatke iz toga zapisa jer je potrebno iščitati cijeli spis kako biste saznali taj Božji providnosni zahvat i događaj u životu nadbiskupa Stadlera, što vam toplo preporučujemo.

Sljedećim sadržajem nastojat ćemo vas barem djelomično provesti kroz životni put Družbe tijekom prvih 25. godina.

Prvo sirotište i Nadbiskupsku ubožnicu kupio je i otvorio nadbiskup Stadler godine 1889. u Mjedenici ulici, u Sarajevu. Kada je uređena malena i vrlo trošna kuća primljeno je u tu skromnu ubožnicu nekoliko starica i otvoren je taj maleni zavod na sam blagdan sv. Rafaela, 24. listopada 1890.

Nadbiskup Stadler i utemeljitelj Družbe zapisao je: „I dan danas smatra se dan 24. listopada 1890. kao dan utemeljenja. Izabrao se taj dan naumice zato, da bude pod pokroviteljstvom sv. arhangela Rafaela, koji se onako očinski pobrinuo za obitelj staroga i mladoga Tobije, ne bi li svojim nebeskim i milostivim pogledom gledao i na sirote ženske u ubožnici i na njihove odgojiteljice.“

Prve djevojke kojima je nadbiskup Stadler povjerio brigu za ovu ubožnicu bile su kasnije i naše prve dvije sestre: s. M. Marta Golec, koja je u Družbu došla 4. veljače 1890., i s. M. Franciska Vrglez, koja je u Družbu došla 19. travnja 1890. Obje su bile iz Celja u Sloveniji.

Na poziv nadbiskupa Stadlera došlo je služiti u nadbiskupsku ubožnicu u Sarajevu još 5 djevojaka iz zavoda sv. Josipa u Trstu koji je vodila dobra gospođa Giovana Sorman. U nadbiskupskoj ubožnici radilo je tijekom 3 godine 7 djevojaka kao laikinje i u svjetovnom odjelu. Godine 1893., na svoju osobnu zamolbu Nadbiskupu, položile su prve redovničke zavjete.

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova 1895. u nadbiskupskoj ubožnici te sestre (njih 7), koje su dvije godine prije toga položile privremene redovničke zavjete, obukle su redovničko odijelo kao znak posvećenja i potpune pripadnosti Bogu i zajednici.

U toj prvoj ubožnici u ulici Mjedenici sestre su služile nemoćnim starijim ženama i njegovale djecu punih 8 godina.

Na dan 14. siječnja 1898. ostvarila se davna želja nadbiskupa Stadlera. U Sarajevu na Bjelavama toga je dana blagoslovljena gradnja nove kuće Maloga Isusa „Betlehem“ koja bi do kraja iste godine mogla primiti pod svoj krov „djecu Maloga Isusa i njihove marne uzgojiteljice“ iz nadbiskupske ubožnice u Mjedenici.

Na Ime Marijino, 11. rujna 1898., nadbiskup Stadler blagoslovio je ovo već izgrađeno djelo, „Betlehem“. „Iza blagoslova kapelice i kuće pjevao je tu pod vedrim nebom u zelenom šljiviku Nadbiskup pontifikalnu sv. Misu“.

Na svetkovinu sv. Rafaela, 24. listopada 1898., „u svečanoj procesiji, noseći Malog Isusa, preselile su se sestre s 52 djevojčice iz Mjedenice ulice u novi zavod, u 'Betlehem' na Bjelavama, koja je postala glavna kuća Družbe ili kuća - matica“, jer je u njoj godinu dana kasnije (1899.) na svetkovinu Svih Svetih, započeo i otvoren Družbin novicijat.

„Prva ljubica, ubrana od našeg Božanskog vrtlara Maloga Isusa bila je naša dobra djevica Marija Čolnić“ koja je bila „primljena među prve naše sirotice u Mjedenici. ... Željela je da postane č. sestra Sl. Maloga Isusa. Kad je navršila 16. godina bila je primljena među časne djevice.“ Mali Isus pozvao ju je k sebi iz ovozemaljskog „Betlehema“ u kojem je vjerno služila i sticala k sebi zasluge za vječnost 6. studenoga 1899. godine.

Dana 21. studenoga 1899. nadbiskup Stadler otvorio je novu ubožnicu na Bjelavama, i to u blizini „Betlehema“, a nazvao ju je „Egipat“. U ovu ubožnicu doselile su se sestre i nemoćne starije žene iz prve ubožnice u ulici Mjedenici. U ovu se ubožnicu primalo siromašnu mušku nezbrinutu djecu do dvanaest godina.

Dana 1. svibnja 1900., nedugo poslije položenih privremenih redovničkih zavjeta, umrla je i prva sestra u Družbi u „Betlehemu“, i to č. s. Valburga Kotoraš rodom s otoka Hvara. U Družbu je stupila 12. listopada 1898.

Dana 9. srpnja 1900. sestre su doselile na Mladice pokraj Sarajeva, u kuću koju je kupio nadbiskup Stadler, s velikim imanjem koje je prozvao polje „Srca Isusova“ kako bi se radom na tome polju moglo uzdržavati djecu i starije osobe za koje se sestre skrbe.

U jesen, 23. rujna 1901., sestre su, po želji Utemeljitelja, pošle u ravnu Posavinu na „Polje sv. Filomene“ blizu Bosanskog Šamca. Radom na ovome polju uzdržavale su ubožnice u Sarajevu.

Godine 1904. u „Betlehemu“ je otvorena osnovna škola, 4 razreda, za djecu Betlehema i Egipta, a od 1921. škola je bila otvorena i za vanjsku djecu.

Dana 29. studenoga 1904. odlazi 6 sestara u Split, gdje će djelovati u „Javnoj dobrotvornosti“, skrbeći za siromašne i iznemogle starije žene.

Početak prosinca 1904. sestre su, u pratnji oca Utemeljitelja, pošle u Perast, u samostan Sv. Antuna.

Dana 2. ožujka 1906. Družba je primila od Svete Stolicy (pape Pija X.) odobrenje Ustanova na 5 godina.

Na blagdan sv. Ane 1906. sestre su primile u Betlehenskoj kapelici iz Utemeljiteljevih ruku Sv. Pravilo.

Početak mjeseca rujna 1906. nadbiskup Stadler šalje svoje sestre u Vrgorac, a kuću i sestre povjerava zaštiti Bezgrješne. Kuću koju je kupio za sestre nazva „Zavod Imakulate“.

Godine 1907., na blagdan Blagovijesti, 25. ožujka, 7 sestara položilo je doživotne zavjete, kako je to bilo zapisano Pravilima.

Istoga dana iste godine, 1907., održan je prvi generalni kapitul u Družbi, a za vrhovnu glavaricu izabrana je s. M. Izidora Terzić-Pavičić. Tu je službu u Družbi obavljala od 1907. do 1913.

Dana 1. travnja 1907. Utemeljitelj je poslao sestre na još jedno novo misijsko polje djelovanja, i to u Han-Kumpaniju, današnji Vitez, gdje će djelovati na polju „Svetoga Josipa“.

U Čardaku kod Modriče nadbiskup Stadler kupio je „Adu“, polje s trošnom kućom. To je mjesto prozvao „Doloroza“ i darovao ga svojim sestrama. Želio je da se jedan dio sestara preseli s polja sv. Filomene u novi samostan „Doloroza“ upravo na blagdan Žalosne Gospe, 20. rujna 1908., što su sestre i učinile.

Početkom 1910. sestre odlaze djelovati u biskupsko dječjačko sjemenište u Splitu.

Dana 10. listopada 1910., na želju Utemeljitelja, sestre odlaze u novu kuću u Splitu, koju je sam nadbiskup nazvao „Samostan sv. Ane“ jer je, kako reče, „Družba Službenica Maloga Isusa pod osobitom zaštitom sv. Ane, jer je po njezinu zagovoru dobiven zajam, da se je mogao udariti prvi temelj ovoj Družbi“.

Godine 1910. Družba je proslavila 20 godina opstanka. Urednik službenog glasila *Vrhbosna*, u br. 21. iz 1910. godine, str. 337-338, zapisao je kako su sestre proslavile ovu 20. obljetnicu.

Kongregacija Služavki Maloga Isusa proslavila je dne 24. listopada o.g., na dan Sv Rafaela Arhangjela, 20-godišnjicu svojega opstanka. U kapelici sirotišta Betlehem bila je svečana sv. misa koju je služio presvijetli gospodin biskup dr. Ivan Šarić uz podvorbu preč. gg. kanonika Tome Igrca i Andrije Predmerskyja. Na koru su pjevale latinsku misu čč. sestre Služavke Maloga Isusa sa svojim učenicama. Pod sv. misom iza evanjelja izrekao je presvj. g. biskup lijepu prigodnu propovijed, u kojoj je najprije pokazao moćnu zaštitu sv. Rafaela Arhangjela, a onda svetih angjela čuvara u opće, a napose svetih angjela čuvara mlade kongregacije. Služavke Maloga Isusa utemeljio je prije 20 godina u Sarajevu naš preuzvišeni gospodin Nadbiskup. Matica im je u Sarajevu u zavodu Betlehem. Svrha kongregaciji jest briga za siročad našu. Sveta Stolica već je odobrila pravila ove kongregacije.

U to 20 godina sam Bog zna koliko je već dobra učinila ova kongregacija za našu sirotinju u Bosni. Kongregacija Služavki Maloga Isusa radi već na raznim mjestima. U Sarajevu ima 3 kuće: Betlehem, Egipat i Polje Presv. Srca. U Posavini ima 2 kuće. U Vitezu kraj Travnika jednu. Po želji presvijetle gospode dalmatinskih biskupa djeluju Služavke Maloga Isusa i po Dalmaciji u 5 kuća: u Spljetu (3), Vrgorcu (1) i Perastu (1). Lijep je to napredak u tako kratko vrijeme.

Andjeli Božji pratili i u napredak ovu našu hrvatsku kongregaciju na utjehu naše sirotinje, koju je preuz. gospodin dr J o s i p S t a d l e r toliko zadužio i ovim svojim svetim i velikim djelom!

Dana 25. travnja 1912. dobivena je od Svete Kongregacije za proširenje Vjere, od pape Pija X., konačna potvrda Družbe i Ustanova „Služavke Božanskoga dječaka Isusa“.

Na taj je dan u Družbi bilo 148 zavjetovanih sestara Služavki Maloga Isusa.

Dana 1. svibnja 1912. sestre su proširile svoje djelovanje u Metkoviću, u kući koju im je Utemeljitelj kupio sa željom da se bave odgojem djece, poučavanjem u ručnom radu, a kasnije su sestre otvorile i domaćinsku školu.

Dana 13. travnja 1913. održan je drugi generalni kapitul u Družbi, na koje mu je za vrhovnu glavaricu izabrana s. M. Krescencija Zwiefelhofer. Službu Vrhovne glavarice Družbe obavljala je u dva mandata, sve do 1925. Godine, a potom je još na petom generalnom kapitolu koji je održan 1931. godine izabrana za Vrhovnu glavaricu.

Godine 1913. nadbiskup Stadler, na želju biskupa Frane Nakića, poslao je sestre u Trogir, gdje su držale zabavište i davale pouku iz krojenja i šivanja.

Godine 1914., kada je započeo Prvi svjetski rat, Utemeljitelj je, na zamolbu više liječnika, poslao 64 sestre za dvorenje bolesnika u ratnim i vojnim bolnicama, u raznim mjestima.

Godine 1915. bjesnio je po cijelome svijetu rat. Upravo u tim teškim vremenima Družba se pripremala za slavlje 25. obljetnice svoga postojanja.

Na blagdan sv. Rafaela, 24. listopada 1915., proslavljena je 25. obljetnica Družbe. Utemeljitelj je sam odredio kako će sestre tu 25. godišnjicu proslaviti po svim kućama i po vojničkim bolnicama. Za tu je prigodu svim sestrama u Družbi poslao prigodnu čestitku, *Okružnicu*, koja je pripremljena u 12 važnih točaka. Tekst ove *Okružnice* tiskan je u istoj knjizi Krescencije Zwiefelhofer, 2000., str. 74-95.

Prema programu koji je odredio sam Utemeljitelj u *Okružnici*, sestre su u svim zajednicama pripremile se i proslavile 25. obljetnicu svoga postojanja. Najsvečanije je bilo u kući matici u „Betlehemu“, gdje je na slavlju srebre-nog jubileja Družbe nazočio sam Utemeljitelj, nadbiskup Stadler.

Iz čestitke primljene za 25. obljetnicu Družbe, od Vrhbosanskog ordinarijata izdvojamo sljedeći tekst:

Na blagdan sv. Rafaela, arkangjela-čuvara, stupila je kongregacija Služavki Maloga Isusa pred 25 godina u život. Maleni i skromni su bili počeci, ali velik je bio njezin zadatak i obilan je bio blagoslov Božji, što je pratio kroz 25 godina rad ove časne Družbe. Nadbiskupski je Ordinarijat budno pratio razvitak

ove kongregacije, veselio se uzornom redovničkom životu Služavki Maloga Isusa i njihovu toplom zauzimanju za sirotnu djecu, za uboge i zapuštene. U neumornom radu ove naše domaće redovničke Družbe, u molitvama njima povjerene nevine djece Ordinarijat je nazrijevao izvor blagoslova Božjega za čitavu nadbiskupiju Vrhbosansku... Neka kongregacija Služavki Maloga Isusa kao i do sada, tako i unaprijed ostane vjerna sv. evanđeoskim zavjetima i svojim šticienicima, zapuštenoj djeci, sirotama i siromasima. Onda je sigurno da će Gospodin Bog uzeti kongregaciju pod svoju očinsku zaštitu.

Iz čestitke rektora Družbe Isusove iz Travnika izdvajamo: Oj blagoslovljeni dane, koji si donio našoj Bosni u svom krilu i radost i utjehu i sreću; dvostruko blagosloveni svi oni samostani: i Betlehem i Egipat i Dolorosa i sv. Filomena i Sv. Josip i Mladice (ne znam, da nisam koji ispustio), kuće molitve i rada, žrtve ljubavi; - svaki Vaš uzdah, svaku kapljicu znoja zapisali su sv. anđeli čuvari Vaši u knjizi života, - sve one hiljade djece i sirota mladih i starih svjedoci su i spomenici vaše ljubavi spram maloga Isusa; tripud blagosloven ti izabrani zbore maloga Isusa, ne mareč za trud, što ga u svom svetom zvanju na se uzimlješ – Isus nada sve i sve Isus!

Kada je Družba slavila 25. obljetnicu svoga postojanja, 24. listopada 1915., broj članova porastao je na 177 sestara. Tijekom 25 godina života i djelovanja u Crkvi 51 sestra, novakinja i kandidatice preselila se u vječni život, kamo su s molitvom na usnama odlazile u susret svome Kralju kojem su velikodušno i s mnogo ljubavi darovale svoj mladi život.

U 25 godina postojanja Družbe sestre su djelovale u 14 mjesta u Bosni i Hercegovini, u Hrvatskoj i Crnoj Gori.

Na preporuku časne majke s. M. Krescencije, sestre su nastojale, upravo prema programu Utemeljitelja koji je predložio za slavlje 25. Obljetnice, slaviti sve do danas i druge jubileje u Družbi.

Priredila: s. Ana Marija Kesten

***

Dne 24 ovog mjeseca bit će 25 godina, od kada kongregacija služavaka Maloga Isusa opstoji. Kroz to vrijeme Mali Isus ne običnom svojom providnošću nego upravo vanrednom svaku je od Vas rukovodio, dok je nije k sebi uzeo u Betlehem, da mu što vjernije služi kroz sav život svoj nastojeć njemu jedinom ugoditi obdržavanjem njegovih sv. zapovijedi i triju njemu preugodnih zavjeta ...

Iz okružnice za 25. obljetnicu Družbe

*Sarajevo, 15. listopada 1915.
+ Josip, vrhbosanski nadbiskup*

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. TRAVANJA

Tema:

Štalica betlehemska jest škola siromaštva

Prva vježba: Zamisli gradić Betlehem. Gledaj siromašnu špilju, gdje su jaslalice i u njima Djetesce Isus; uđi i pogledaj jednostavnu, prostu odjeću Bogorodice i svetoga Josipa.

Druga vježba: Započni razmatranje odlukom da ćeš, uz pomoć milosti Božje, to uistinu i zavoljeti.

Prva točka

Isus – uzor ljubavi posvemašnjog siromaštva

Vi znadete milost Gospodina našega Isusa Krista, jer radi vas je postao siromašan, premda je bio bogat, da biste po oskudici Njegovoj vi bogati postali (Kor 8,9). Pomisli kako ti sv. Pavao ovim riječima predstavlja Isusovo siromaštvo u štalici. Tebe je ljubio, stoga je i siromaštvo tvoje i nevolju tvoju ljubio te poput siromašna djeteta na svijet došao. Otac je njegov htio da upravo siromaštvo kao svoj dio za sebe odabere i, budući da je Oca ljubio, ispunio je volju njegovu iz ljubavi. Hotimice, ne prisiljeno, odabrao je sam ovu štalicu za palaču, ove jaslalice za kolijevku, siromašnu Djevicu za majku, siromašnjog sv. Josipa za hranitelja i siromašne pastire da mu se prvi poklone. Donesi zlatnu kolijevku, da Božansko Dijete u nju položiš. Misliš li da bi ga time obradovao? Nipošto! Rastužit ćeš ga, jer bi ga lišio dragog mu siromaštva.

Ako upitaš zašto je ovo Božansko Dijete upravo siromaštvo, pače najveće siromaštvo za sebe odabralo, čuj što ti odgovara: „Jer siromaštvo ljubim, jer sam došao ljude naučiti kako će siromaštvo voljeti. Siromaštva je na zemlji i bez mene bilo, no nitko svoga siromaštva nije ljubio. Stoga sam postao siromašniji od lisice u njezinoj špilji, od ptice u njezinu gnijezdu. Ljudima

želim kazati: 'Tko hoće biti savršen, neka proda sve što ima, podijeli siromasima i neka me slijedi'... Tko bi htio glas moj čuti, tko učenik moj biti te siromaštvo ljubiti, ako ne bi vidio kako ja, učitelj, od ove ljubavi plamtim? Vatra, također vatra ljubavi ne veli nikada: dosta! Stoga mi se nijedno ljudsko obitavalište nije činilo dovoljno siromašno, nego sam odabrao ovu štalicu. Vidio sam tvrde postelje siromaha, no nijedna mi nije bila dosta tvrda i siromašna. Zbog toga sam sebi odabrao ove jaslice. Pokaži mi veće siromaštvo, zagrlit ću ga usrdnom ljubavlju. Stoga, hoćeš li me ljubiti, ostavi mi moje siromaštvo, pače i sam ga zavoli, kao što ga pravi učenici moji vole. Evo, učenik moj Franjo odabrao je siromaštvo za svoju zaručnicu, Ignacije ga je ljubio kao najdražu majku, Alfonz ga je grlio kao što otac u očinskoj ljubavi grli svoje dijete, jer je grlio mene. Nitko ne može mene zagrliti, a da ujedno i siromaštvo ne miluje i grli.“

Druga točka

Neka osobito redovnička osoba ljubi siromaštvo

Da tebe obogati, Sin je Božji postao siromašan. Hoćeš li zaista bogatstvo njegovo dobiti, trebaš se s ljubavlju prema siromaštvu s njim u jedinstvo združiti. Njegovo bogatstvo mogu osvojiti samo oni koji ga ljube. Ne ljubi ga onaj tko od siromaštva njegova bježi i boji ga se.

Pomisli onda da te Bog iz osobite ljubavi prema tebi pozvao, da si siromašan, i to potpuno, ne samo duhom nego i vanjskom pojavom. Poseban zakon, naime, zavjet tvoj, obvezuje te da uistinu budeš siromašan. Nije te Bog silio da ovaj zavjet položiš, nego te prisilila ljubav. No, ljubav prema siromaštvu ne smiješ uskratiti zavjetu siromaštva, jer zavjet bi onda bio poput tijela bez duše. Ljubiš li siromaštvo? Na koji stupanj ljubavi si se popeo? Kad si se zavjetom siromaštva obvezao tada si visok čin ljubavi prema siromaštvu obavio. Svako pomanjkanje što ga vršeći svoj zavjet rado trpiš nov je čin iste ljubavi. Ali, je li sada tvoja ljubav zaista još ona ista kao za polaganja zavjeta?

Sv. Alfonz pita: „Kako može siromaštvo njegovati i prema Isusovu primjeru biti siromašan duhom onaj čija se usta puno tuže, ako mu jelo ili odjeća nije po volji?“ Ako se ti tako tužiš, onda nisi više na onome stupnju što si ga za polaganja zavjeta zauzeo. Ali ostat ćeš možda na tome stupnju onda kada poglavare moliš i molbom nekako prisiliš da ti bez prave potrebe dopuste udobnosti i iznimke, a ti se tješiš da to nije protiv zavjeta? Ali, ne može se stajati uvijek na istome mjestu! No, i kada bi se moglo, bi li ti smio to odabrati? Siromaštvo moraš ljubiti, a ljubav nikada ne govori: Dosta! Sveti Ivan veli: „Ne ljubimo riječju i jezikom, neg djelom i istinom“. Ako bi ti samo kazao: Imam svoj zavjet, mogao bi ti bližnji tvoj, koji nema zavjeta, ali siromaštvo voli, reći: „Pokaži mi zavjet svoj bez djelotvorne ljubavi prema siromaštvu, a ja ću svoju ljubav djelima pokazati“. Nitko neće vjerovati da siromaš-

tvo doista ljubiš ako biraš uvijek kada birati možeš upravo ono što je bolje. Prispodobi svoju sobicu sa štalicom Djeteta Isusa, svoju postelju s njegovim jaslicama, svoju odjeću s njegovim pelenicama. Hoćeš li onda još jadikovati da ti manjka prava udobnost? Nećeš li osjećati kako te Isusov primjer nuka da još manjim stvarima svoje potrebe zadovoljiš? Pomisli napokon kako je blago, ali i nesreća tvoga društva također u tvojim rukama. Sveti Alfonz opominje: „Čuvajmo se da sebi ne dopuštamo izobilje! Dogodilo bi se s nama kao s mnogim drugim redovima koji su zbog izobilja počeli propadati. Ista će nesreća pogoditi kongregaciju ako se u njoj siromaštvo najtočnije ne obdržava. Zato neka poglavari bdiju. Svatko se od nas ponosi što je Isusov učenik, ali svatko neće primiti njegov sveti nauk i neće činiti ono što je on činio da nam bude ne samo Spasiteljem nego i uzorom.“ Što čuva redovničke zajednice da ne propadnu? Tvoja ljubav prema siromaštvu, istina – mnogo ovisi o budnosti poglavara. Ali da se redovnička obitelj održi, da ne gubi od svoga dobra duha, da ne malakše u svojoj revnosti potrebno je nepogrješivo sredstvo – da njezini članovi doista ljube siromaštvo. Na noge, dakle! Budi svjedok i pravi učenik svoga siromašnog Učitelja, doista tako što ćeš ljubav prema siromaštvu pokazati i činom i istinom.

Č U V S T V A. Potiči čuvstva ljubavi prema siromašnom Djetetu i prema siromaštvu, osjećaje zahvale za pouku u štatici, osjećaje stida ako na sebi opaziš da siromaštvo dovoljno ne ljubiš i ne živiš.

O D L U K A: Odluči siromaštvo ljubiti ne samo riječima nego i činom, budući da i onda hoćeš biti zadovoljan kad te snađe takva oskudica da ne dobiješ sve što želiš.

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. SVIBNJA

Tema:

Štalica betlehemska jest škola djevičanske čistoće

Prva vježba:

U svetom strahu klekni na ulazu u štalicu i raduj se u duhu zbog miomirisnog djevičanstva što ga oćutiš.

Druga vježba:

Kao plod ovoga razmatranja isprosi milost da sav zanesem umiješ divnu krepost čistoće srca istinski cijeniti i prema tome odlučiti da ćeš nastojati u sebi je neozlijeđenu sačuvati.

Prva točka

Uzori djevičanske čistoće u štalici.

Promotri svijet pred Isusom i izvan Isusa. Što vidiš? Eto ono što je vidio Bog prije potopa: *I pogleda Bog na zemlju i ona bješe pokvarena; jer svako tijelo pokvari put svoj na zemlji* (1 Moj 6,12.). Poput tamne noći prostire se nad rodnom ljudskim neobuzdana raskalašenost i poput crna oblaka uzdiže se nad njega gadni smrad truleži i pokvarenosti. No, usred te pokvarenosti vidiš Betlehemsku štalicu kako sjaji ljepše od najjačeg svjetla i čuješ glas Duha Svetoga, koji kliče: „O kako je lijep čist naraštaj u svome sjaju.“

Ovdje prebiva samo najdivnije djevičanstvo.

Kao da Isus govori: „U djevičanskoj sam čistoći došao, Sin Djevice, kao Zaručnik djevica, da presjajne čete djevica od zemlje u nebo povedem. Tijelo sam od tvoga tijela, ali ne pokvareno, pohotno, požudno, nego čisto, sveto, vječno djevičanstvo. Samo je ovakvo tijelo priličilo Riječi nebeskoga Oca, samo je ovakvo Duh Sveti mogao stvoriti.“

Dođi, dakle, i u najdubljem se strahopočitanju klanjaj malenomu Kralju anđela i djevica, jer s punim pravom veli pobožni pisac: „Tko vjeruje u utjelovljenog Božjeg Sina, klanja se dubokim počitanjem pred djevičanstvom. Štovanje djevičanstva dokaz je vjere u utjelovljenje Isusa Krista. Tko prezire čistoću, prezire Gospodina. Jedino onaj može ljubiti i njegovati čistoću srca koji iz ljubavi ide za Isusom. Isusova je ljubav sunce za djevičanstvo.“

Uz jaslice gledaš djevičansku Majku Božju, koja je iz svete ljubavi prema djevičanstvu kazala anđelu: „Ja muža ne poznajem!“ Možeš li je pogledati, na nju pomisliti ili ime njezino čuti a da nisi ispunjen štovanjem i ljubavlju prema ovoj kreposti? Uz Mariju vidiš sv. Josipa, njezina djevičanskog zaručnika.

Kao što je Bog u Starom zavjetu zapovjedio da se u zavjetnu škrinju smjeste dva zlatna kerubina kao uresi, tako slično vidiš u štalici uz Isusa, koji je prava zavjetna škrinja, dva kerubina u slici čovječjoj, presjajna u čistu zlatu djevičanstva – Mariju i Josipa. U ono najsvetije mogao je veliki svećenik samo jednom u godini doći, i to u svetom strahu, budući da se prvo pripremao uzdržnim životom i tijelo svoje temeljito očistio od svake i najmanje ljage. Ondje je bila sjena i slika, a ovdje sjaji najsvjetlija istina: Čista srca neka bude onaj tko hoće stupiti u Betlehemsko svetište k Božanskom Djetetu! Samo se duše čiste i sjajne poput kerubina mogu odvažiti i pristupiti sasvim blizu. Eto, tisuće je i tisuće primamio sjaj čistoće u Betlehemskoj štalici i još ih primamljuje. Čistoću su duše sačuvali velikim žrtvama i teškim borbama, ili je iznova zadobili opravši se u suzama pokorničkim. O, sreća je biti u tome broju! Ne shvaća svatko ove riječi, no, tko može, neka je shvati!

Druga točka

O brizi za čistoću

Jesi li Bogu od srca zahvalan što te pozvao da Isusa slijediš uzdržnim životom? Što te smjestio u red prevoljene djece djevičanske Bogorodice i pod osobitu zaštitu anđeoskoga svetog Josipa? Ti stanuješ u kući gdje stanuju samo oni koji su se iz ljubavi prema Betlehemskom Djetešcu i prema Prečistoj Materi njegovoj upravo obvezali da će djevičansku čistoću srca brižno čuvati i njegovati. Nema te kuće koja bi sa svojim stanovnicima toliko sličila na Betlehemsku štalicu kao kuća samostanska. Spasitelj neće nigdje tako rado ispuniti svoju riječ: Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima, kao upravo ovdje. Pitaj se kako ispunjavaš dužnosti na koje si zbog tolike časti obvezan? Ti znaš da ti sveta čistoća i oduševljena ljubav prema njoj nije prirodjena. Samo ti jaka milost Isusova i majčinska Marijina zaštita daju snage te možeš u tijelu živjeti životom anđeoskim. Tebi je moguće pohotu vazda obuzdavati, i to snagom od Boga isprošenom, a to si i dužan i obvezan, i zato će to biti najljepša zahvalnost za Utjelovljenje Sina Božjega. No, da pohota ne bi nikada protiv volje pokleknula, to nije u našim rukama. Žeravicu strahovite vatre nosiš pod pepelom u srcu svoje. Milost Božja neće dopustiti da plamen bukne i onda vatra hara, ako moliš i bdiješ, Bog neće vatru potpuno ugasiti sve do smrtnog časa. Bdiješ li doista? Možda si previše slobodan i neoprezan ondje gdje bojazan i brige ne mogu nikada biti dovoljno velike. Zar ti se čini pretjerano što o svecima čitaš kako su u tome pogledu bili strogi, kako su neprestano pazili i bdjeli? Ne usudiš se misliti da si svetac, no, kako bi se usudio misliti da imaš pogledom na svetu čistoću više jakosti od njih? Pomisli da svijet sebi na sramotu ni ne vjeruje da je potpuna djevičanska čistoća moguća.

Ako hoćeš biti Isusu vjeran, budi vjeran svojim zavjetima i dokaži svijetu da se vara i da je tvrdnja njegova lažna. No, znaj da svijet na tebe upravo vreba kad god se ti u svijetu pokažeš jer on vidi i najmanju pogriješku, a i najmanje ti slobode u tvome ponašanju oprostiti neće. Bi li htio nanositi sramotu Isusu, svetoj Crkvi njegovoj i svojoj Družbi dopustivši sebi najmanju slobodu? Pomisli napokon kako si pozvan biti mučenik i borac za krepost i istinu. Treba ti junačke odvažnosti i jakosti. No, čuj! Samo su čiste duše snažne i jake. Tko podlegne tjelesnom, njegova je duševna snaga oslabljena. Čisto srce vidi bistrije od najoštrijeg duha, jer samo čisto srce ima nesebične požrtvornosti i odvažnosti za junačka djela. „Bez djevica nema mučenika, bez mučenika nema pobjede“. To je geslo Isusovih sljedbenika. Moli, dakle, Božansko Djetešce, njegovu prečistu Majku i svetog Josipa da se i tebi, u srce tvoje ovo geslo što dublje ureže, dok motriš štalicu Betlehemsku.

RAZMATRANJE O MALENOM ISUSU ZA 25. LIPNJA

Tema:

Betlehemska štalica jest škola poslušnosti

Prva vježba:

Stupi u duhu u Betlehemsku štalicu, klekni pred jaslice i osluhni kako Božansko Djetešće u srcu moli: „Evo dolazim, Bože, vršiti volju Tvoju!“

Druga vježba:

Moli drago Djetešće, njegovu Majku Mariju i svetoga Josipa da uzmogneš postići nakanu ovoga razmatranja, naime, odlučnu volju – točno slušati radi Boga.

Prva točka

Zaista vam kažem, ako ne budete kao djeca, nećete ući u Kraljevstvo nebesko (Mt 18,3).

Ovo je ozbiljna i oštra riječ iz usta Učitelja nad svim učiteljima. Ali gle kako je jasna, slatka i laka ovdje u štalici. Onaj isti koji je to govorio eto ovdje leži kao nježno milo Djetešće i glasno te i živahno neodoljivom milinom poziva da budeš kao dijete. Čuj kako ti govori: Maleno sam dijete postao ja, neizmjerni svemogućí Bog. Je li previše, ako zahtijevam da i ti postaneš dijete? Postao sam dijete da tebe učinim sretnim, da sretan budeš, od mene uči biti dijete.“ Možeš li odoljeti njegovu pozivanju? Ne! Ti govoriš: „Spremono je srce moje da učinim prema želji, prema zapovijedi tvojoj, ali kako da započnem te budem poput djeteta?“ „Slušaj“, odgovara ti Božanska Mudrost, „dobro dijete rado sluša. Ne smiješ usvojiti njihovo neznanje, njihovu slabost, nego njihovu spremnost na poslušnost. Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu: „On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom nego sam sebe oplijeni uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan, obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu“ (Fil 2,5 sq.). Postani dijete Božje i po Isusovu primjeru podvrgni svoju volju volji Božjoj tako da možeš sa svojim Gospodinom i Učiteljem kazati: Moja je hrana vršiti volju Onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo (Iv 4,34). Pogledaj na Majku Isusovu uz jaslice. Nije li poslaniku Božjemu kazala: „Evo, službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1,38). Radi poslušnosti je postala dostojna biti Majka jedinoga i najvišega Gospodina. Radi poslušnosti je postala prva i najizvršnija učenica Božanskog Učitelja.

O svetom Josipu znaš kako je ispunjavao volju Božju brzo, bez oklijevanja, bez prigovaranja, bez ustručavanja i bez straha. Poslušnost, dakle, i samu poslušnost nalaziš u štalici Betlehemske. Je li moguće da ti je teško u takvoj školi učiti o poslušnosti? Zar te ne privlači ljubav prema Božanskom Djetetu, ali i ljubav prema Preblašenoj Djevici i njezinu Zaručniku? No, kada ne bi uspjela ni Božanska riječ iz usta Isusa Bogo-čovjeka od tebe učiniti poslušno dijete, ni neopisivo ljubazan primjer Božanskoga Djeteta, ni napokon poticaj Službenice Gospodnje, neće li te na to prisiliti tvoja vlastita čast? Sveti Augustin kaže: „Poslušnost je uzvišena prednost, jer se samo u razboritu stvoru može naći“. Ti više nisi razborit čovjek ako ne slušaš. Životinja ne može slušati, mora se pokoravati sili. No, čovjeku je Bog dao razum i slobodnu volju, dakle, učinio ga sposobnim da se slobodnom i razboritom poslušnošću podvrgava. Kako čovjek sluša, već se prema tome sve više približava onome stupnju savršenstva na koji se može u svojoj razboritoj naravi popeti. Bez poslušnosti nema časti, bez poslušnosti nema nasljedovanja za Isusom, bez poslušnosti nema ljubavi Božje, bez poslušnosti nema ni kreposti ni blaženstva. Bi li moglo biti teško iz srca zavapiti: „Hoću slušati“?

Druga točka

Ti hoćeš slušati, ali ne možeš bez milosti Gospodina našega Isusa Krista. Tko nije od naravi sklon više voljeti vlastitu volju od tuđe? Drugoga možeš silom ili nadom u velik dobitak potaknuti da čini tvoju volju, ali to nije poslušnost. Da se ono što drugi zapovijeda čini baš iz srca, da pristanu razum i volja, to može samo ljubav postići. Tu ljubav Bog od tebe zahtijeva po namjesnicima, na to si se zavjetom obvezao, da ćeš upravo posvjedočiti koliko Boga ljubiš. Na koji si se stupanj te poslušnosti popeo iz ljubavi? Bog ne zahtijeva da poslušnost ne smije biti teška. *Poslušnost više vrijedi nego žrtva*, tvrdi sveto pismo (1 Kr 15,22). No, poslušnost je uvijek žrtva pa je stoga bolja od ostalih žrtava, jer je najteža žrtva. Gledaj Učitelja svoga koji se krvlju znojeći govori: *Oče, ne moja, nego tvoja volja neka bude!* (Mt 26, 39). To je najuzvišenija poslušnost, ali radosti i zanosu nema traga, nego mučno nadvladavanje, krvava žrtva, koja u vatri božanske ljubavi sasvim izgori. Jesi li spreman tako iz srca slušati, makar morao sve svoje sklonosti ugušiti, najžešću oporost svladavati, pače i krv proljevati?

Slušati treba u svjetlu vjere. Vjera ti pokazuje kako je sve što se volji Božjoj protivi strašno zlo, gore nego da izgubiš sav svijet. Vjera ti, dakle, također kaže kako ne smiješ slušati nikoga tko bi ti zapovjedio štogod što se volji Božjoj protivi. Vjera te poučava kako je upravo poslušnost najizvršnije sredstvo da sigurno spoznaš i lakše ispuniš volju Božju. Držiš da ti u osobi poglavara zapovijeda sam Bog i tek onda, kada riječ poglavarovu držiš kao da je riječ samoga Boga, tek će onda poslušnost tvoja biti sigurna, savršena, ustrajna, dokaz ljubavi prema Bogu. Je li tvoja poslušnost prosvijetljena svetom vjerom? Ako činiš razliku među poglavarima – jednoga slušaš, a

drugoga ne – onda tvoja poslušnost nije prosvijetljena vjerom. Jer, Bog je samo jedan, od vijeka do vijeka nepromijenjen. Ne mora li, dakle i poslušnost tvoja biti nepromjenjiva prema svima koji su tvoji zakoniti poglavari? Kada rado i veselo slušaš, koja te misao vodi? Ako time želiš samo steći priznanje poglavara, ako te na poslušnost navodi samo ljubaznost poglavareve osobnosti, tvoja poslušnost ne bi bila ništa negoli samo ljudska mudrost, koja je pred Bogom ludost. Ako volju zakonitog poglavara držiš voljom Božjom, kako se usuđuješ mrmljati, prigovarati, prosuđivati, prituživati i lijeno, nerado na pola nešto obaviti?

Isprosi, dakle, u školi poslušnosti od Božanskog Djetešca poslušnost, koja jedina jest kršćanska i kreposna, poslušnost koja proistječe iz duha rasvijetljena vjerom i iz srca koje plamti plamenom svete ljubavi.

Priredila: s. M. Mirjam Dedić

***

*Ova razmatranja
neka budu prožeta poniznom skrušenošću,
iskrenim kajanjem, čvrstim odlukama,
uzdisajima ljubavi i težnje za Bogom,
strjelovitim molitvicama i vapajima za oproštenje grijeha i pogrešaka,
za pomoć i milost popravka i napretka.*

Tumač Ustanova i običaji Družbe

STADLEROVE STRANICE

Slavonski Brod

„U školi Maloga Isusa po uzoru na Josipa Stadlera“

Proslava 172. rođendana sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

Pod geslom „U školi Maloga Isusa po uzoru na Josipa Stadlera“ proslavljen je u subotu, 24. siječnja 2015. u župi i svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu spomendan o 172. rođendanu i krsnom danu sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa.

Misno slavlje kao i molitvu kod Stadlerova spomenika uz brodske svećenike na čelu s domaćim župnikom i upraviteljem svetišta Ivanom Lenićem predvodio je dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Sarajevu mons. dr Pavo Jurišić, postulator kauze za Stadlerovo proglašenje blaženim i svetim. Sudjelovalo je veći broj sestara Služavka Malog Isusa - Stadlerove duhovne kćeri na čelu sa vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom Radek, te glavaricama sarajevske (s. Admirata Lučić) i zagrebačke provincije (s. Katarina Penić-Sirak). Sestre su prije Mise predvodile prigodan program s pobožnošću Djetetu Isusu.

„Sluga Božji Josip Stadler na poseban je način bio ispunjen radošću božićnog otajstva što se očituje u njegovoj pobožnosti prema Malom Isusu, koji je za njega bio uzor čistoće, siromaštva, poniznosti poslušnosti, samoće, krotkosti i ljubavi“, rekao je, između ostalog, u svojoj homiliji mons. Jurišić te podijelio vjernicima neke temeljne naglaske iz Stadlerovih 'lekcija' u školi Djeteta Isusa. Pročitavši čestitku, koju je Stadler svojim duhovnim kćerima u nastojanju da ih ohrabri i oduševi za ljubav prema Malom Isusu, napisao na Bogojavljenje 1910. godine, mons. Jurišić naglasio je da je Stadleru najvažnije bilo da sestre služe Bogu i čovjeku radosno i onda kada podnose i patnju i trpljenje. Na kraju je poručio: „Stadler ono što je činio nikada nije rekao da je on to činio, nego je sve zasluge pripisivao Bogu. Zato njegov poklik, „Živio Bog, živio Mali Isusa, u našim srcima“, koji je znao stalno izgovarati, bude i naš poklik.“

O daljnjem tijeku postupka beatifikacije postulator Jurišić je naglasio da je prvi povijesni dio od 400–njak stranica priveden kraju, a u tijeku je pisanje drugog dijela o krijepostima sluge Božjeg Josipa Stadlera.

U pozdravnom govoru župnik Lenić zahvalio je predvoditelju, Služavkama Maloga Isusa i ostalim redovnicama te brojnim vjernicima što svojim sudjelovanjem na slavlju spomena rođenja i krštenja najvećeg sina grada Slavonskog Broda čuvaju spomen na njega, nastavljaju dalje upoznavati njegov svijetli lik napose onaj vid njegove duhovnosti koju je živio i promicao, a izvire iz poniznog klanjanja i uklanjanja u otajstvo utjelovljenja Sina Božjega, u čašćenje Božanskog Djeteta Isusa u kojem nam je progovorila silna Očeva ljubav. Iskazao je svoju radost da Stadler sve više izranja iz stvarnosti života grada u kojem je rođen 24. siječnja 1843. godine i istoga dana kršten u sadašnjoj crkvi Gospe Brze Pomoći.

Slavlje je pjesmom uveličao župni zbor predvođen s. Monikom Zvonarek, a prigodnu pjesmu, „Josipe, o Josipe slavonski naš cvijete, želimo te slijediti dobro brodsko dijete...“, otpjevale su četiri djevojčice. Stadleru za rođendan i ove je godine sročila pjesmu i na kraju Mise pročitala domaća župljanka Nedjeljka Novinc-Andrić.

Vrhovna glavarica Družbe Služavki Maloga Isusa s. Radoslava Radek zahvalila je župniku Leniću što već više godina organizira proslavu spomendana Stadlerova rođenja i krštenja te posvjedočila kako je taj dan za cijelu Družbu dan radosti, jer se sestre susretnu, druže, a napose jer obnavljaju i oživljuju uspomenu na svoga utemeljitelja. (kta/b.l.)

Proslava 172. rođendana sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

Na spomendan sv. Franje Saleškog, biskupa i crkvenog naučitelja, 24. siječnja 2015., Družba sestara Služavki Maloga Isusa, Prijatelji Maloga Isusa i mjesna Crkva, imala je još jedan razlog za slavlje i zahvalnost Bogu. To je spomen na rođenje sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa, koji je prije 172 godine ugledao svjetlo dana u Slavonskom Brodu kako bi svojim životom proslavio Oca nebeskog.

Sveto misno slavlje u sarajevskoj katedrali Srca Isusova predvodio je vlč. Marko Majstorović, katedralni župnik u koncelebraciji s mons. Antom Meštovićem, vrhbosanskim kanonikom, vlč. Jakovom Kajinićem, duhovnikom bogoslova, vlč. Damirom Ivanovićem, ekonomom vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa i p. Lukom Lučićem, D. I. Slavlje je bilo tim svečanije što je katedrala bila puna vjernika, većinom Prijatelja Maloga Isusa iz župe Imena Marijina na Gromiljaku, predvođenih sestrama Služavkama Maloga Isusa, te što je pjevanje animirao bend Antonius, mladi frame Sarajevo.

Vlč. Majstorović je u propovijedi usporedio sv. Franju s nadbiskupom Stadlerom. Resilo ih je to da su obojica poslana propovijedati, ustanovili su nove redovničke zajednice, bili su gorljivi pastoralci i imali su neizmjereno pouzdanje u Boga i Božju providnost.

„Za rođendan slavljenu treba nešto i donijeti, pokloniti. Mi smo danas nadbiskupu Stadleru za rođendan donijeli svoje potrebe i molitve. To će biti naš dar, da poput njega budemo revni u vršenju naše zadaće“, istaknuo je vlč. Majstorović, dodavši kako je Stadler kao mali, morao ispiti gorki kalež da ga Krist pripremi za Njegovo djelo.

Nakon popričesne molitve svi su se okupili oko groba sluge Božjega Josipa Stadlera izmolivši molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Nakon toga vlč. Majstorović je svima podijelio završni blagoslov te su svi radosna i zahvalna srca ostali sjedinjeni s nadbiskupom Stadlerom u nadi da će ga Gospodin, na radost cijele Crkve, uskoro uzdići na čast oltara. (kta/a.p.)

Gromiljak

Stopama sluge Božjega, nadbiskupa Josipa Stadlera

U povodu 172. obljetnice rođenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, održana je u Kući Navještenja sestara Služavki Maloga Isusa u Gro-

miljaku, 24. siječnja 2015. duhovna obnova za mlade, na temu: „Stopama sluge Božjega, nadbiskupa Josipa Stadlera“. Obnovu je vodio vlč. Marin Marić, župnik u Deževeicama, a cijelokupni program pripremila je s. Danica Bilić, voditeljica susreta. Na početku je s. Danica kroz izreke nadbiskupa Stadlera napravila uvodnu animaciju u rad, s posebnim osvrtom na rođendan sluge Božjega Josipa Stadlera. Glavno predavanje na rečenu temu održao je vlč. Marin, u kojemu je istaknuo duhovno-socijalnu dimenziju nadbiskupa Stadlera. Rekao je da je u svom životu bio otvoren Božjemu Duhu, koji je snažno govorio u svim njegovim djelima. Posebno je progovorio kad je osnovao Družbu sestara Služavki Maloga Isusa. Njegova Družba, rekao je vlč. Marin, najveće je čudo koje je Bog po njemu, Crkvi darovao. Pozvao je mlade da nastoje što bolje upoznati život i djelo prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa te po njegovu primjeru svjedočiti kršćanko milosrđe prema potrebnima našega vremena. Jer, prava sreća je baš u tome da Boga propovijedamo vlastitim životom. Nakon predavanja mladi su iznosili iskustva o ljepoti dara ljubavi prema bližnjemu.

Usljedile su radionice, kroz koje su mladi na izvrstan način istaknuli krjeposti nadbiskupa Stadlera, te kroz scenski prikaz pokazali veličinu ljubavi prema siromasima. U njima je Boga ljubio i duboko vrjednovao njihovo ljudsko dostojanstvo.

Duhovna obnova je završena hodočašćem na grob sluge Božjega Stadlera u sarajevsku katedralu, gdje su mladi s ostalim hodočasnicima iz župe Gromiljak, bili na slavlju svete mise koju je, u 18 sati, predvodio vlč. Marko Majstorović, katedralni župnik, u koncelecijaciji s ostalim svećenicima. Po svršetku svete mise izmoljena je na Stadlerovu grobu molitva za njegovo proglašenje blaženim, a potom je dan blagoslov. Usljedio je, u 19,30 sati, koncert u povodu osmine za jedinstvo kršćana.

Sestre iz Kuća Navještenja

Stadlerov dan

U mjesecu veljači, koji je u ovoj Godini posvećena života nekako na poseban način obilježen blagdanom Svijećnice, danom kada se osobe posvećena života ponovno s Malim Isusom prikazuju u Hramu Ocu nebeskome, sestre Služavke Maloga Isusa u Sarajevu su se, zajedno s Prijateljima Maloga Isusa, svećenicima, bogoslovima i vjernicima laicima okupile u Katedrali 8. veljače 2015., kako bismo slavili sveto misno slavlje i molili za proglašenje sluge Božjega Josipa Stadlera blaženim. Svečanost slavlja predvodio je postulator kauze za proglašenje sluge Božjega blaženikom, dr. Pavo Jurišić, uz koncelebraciju petorice svećenika naše nadbiskupije: vlč. Marka Majstorovića, katedralnoga župnika, vlč. Marka Mikića, vicerektora Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa, vlč. Damira Ivanovića, ekonoma i prefekta VBS-a, vlč. Jakova Kajinića, duhovnika na VBS-u, te vlč. Ive Jezidžića, župnika u Čemeronomu. Liturgijsko pjevanje animirali su bogoslovi VBS-a, a pod sv. misom čitale su sestre SMI-a i djeca iz Stadlerova dječjega *Egipta*.

U prigodnoj homiliji vlč. Jurišić je istaknuo kako ćemo kroz Godinu posvećena života na dan spomena sluge Božjega razmišljati o monaškoj niti u Stadlerovu životu. On je u više navrata isticao kako je naumio da „napusti ovaj svijet“ i potpuno se posveti Bogu u nekoj redovničkoj zajednici. Razmišljao je poći u franjevce, pa u isusovce, ili pak u lazariste. Međutim, Bog je htio nešto više. Prihvatio je tu njegovu gorljivu želju, ali je želio da se ostvari na drugačiji način. I doista je Stadler uspio za života sve svoje i svega sebe predati u službu Bogu i čovjeku jer je nastojao utjeloviti evanđeoske vrijednosti i savjete u svoju svakodnevicu. Kako nas Isus u današnjem evanđelju poziva da se povlačimo u osamu i budemo sa svojim Ocem u samoći, odakle ćemo crpiti snagu za život i djelovanje, vlč. Jurišić je istaknuo kako je i sam Stadler, poučen evanđeljem i vlastitim iskustvom, svojim sestrama Služavkama Maloga Isusa u *Pravila* napisao da „ima jedan posao među svima najvažniji za svaku napose i za sve zajedno, posao o kojemu svi ostali ovise, posao o kojemu ovisi spasenje duše vaše. budete li taj posao dobro obavljale, obavljat ćete i sve druge dobro i spasit ćete duše svoje; zanemarite li taj glavni vaš posao, ne ćete imati blagoslova ni za dobro obavljanje drugih poslova, a svakako ćete izgubiti duše svoje. Koji je to tako važni posao? Molitva, taj sveti i prijateljski i djetinji razgovor sa samim Gospodinom Bogom, Ocem i najvećim našim dobročiniteljem.“

Završni blagoslov vlč. Jurišić je svima okupljenima podijelio na grobu sluge Božjega nakon molitve za njegovo proglašenje blaženikom, s nadom da ćemo svi, poučeni primjerom svetosti Josipa Stadlera, i sami krenuti putem svetosti i življenja Evanđelja.

s. M. Jelena Jovanović

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Zagreb

„Nosim tvoje ime u Betlehem u Svetoj noći“

„Nosim tvoje ime u Betlehem u Svetoj noći“ bilo je geslo božićne akcije koju su i ove godine proveli njemački benediktinci u opatiji Dormitio na brdu Sion u Jeruzalemu.

Elektronskim su medijima pozvali sve koji žele da do 20. prosinca 2014. pošalju svoje ime i prezime koje će se upisati na popis s drugim imenima i u noći Isusova rođenja, poslije svete Mise ponoćke, odnijeti u Betlehem i položiti na srebrenu zvijezdu, na mjestu Njegova rođenja, i pomoliti se za sve čija su imena upisana.

U prigodi slavlja jubilarne godine naše Družbe, s radošću smo se uključile u ovu akciju i pridružile imena svih naših sestara, novakinja, kandidatica (361 ime) i 60 imena Prijatelja Maloga Isusa. Poslije poslanih imena opatiji Dormitio primile smo odgovor sljedećeg sadržaja:

Dobar dan, srdačno vam zahvaljujemo na vašim imenima koja ste nam poslali. Prenijet ćemo vaša imena na veliku vrpcu s imenima, koju ćemo u Svetoj noći, u špilji rođenja, povjeriti našem Gospodinu Isusu Kristu, koji je za nas postao čovjekom.

Vama, i svima koji su s Vama povezani, želimo blagoslovljen Božić. Vaša opatija Dormitio, Jerusalem.

Na samu svetkovinu Božića, 25. prosinca 2014., u jutarnjim satima, u 05:38, elektronskom smo poštom primile drugu poruku iz opatije Dormitio Jeruzalem:

Drage sudionice i sudionici naše božićne akcije 2014.,

Bog postaje čovjekom. To je velika tajna ove noći. To je velik dar kojim Bog nama ljudima daje naše dostojanstvo: on sam postaje čovjekom kako bismo i mi postali u punini čovjek, mogli biti u punini čovjek. – Imamo svoje mjesto u ovome životu i imamo ime, kao što Sin Božji i Čovječji ima mjesto i ime.

„Nosim tvoje ime u Betlehem u Svetoj noći!“ – I u ovoj smo Svetoj noći opet imali priliku donijeti mnogo, mnogo imena na zvijezdu na mjestu Isusova rođenja u Betlehemu: povjereno nam je ukupno xx.xxx imena koja smo napisali na našu veliku vrpču i odnijeli je pješice poput pastira u Svetoj noći.

Srdačno Vam zahvaljujemo na vašemu povjerenju i radujemo se veličanstvenom molitvenom zajedništvu koje je do sada obuhvatilo gotovo cijeli svijet!...

Mi monasi opatije Dormitio želimo vama i svima koje nosite u srcu blagoslovljen Božić i Božji blagoslov u 2015. godini!

Zahvalne smo patrima benediktincima što su se, posredstvom akcije „Nosim tvoje ime u Betlehem u Svetoj noći“, pomolili za mnoge koji su željeli upravo u Svetoj noći biti na mjestu Isusova rođenja, klanjati se i moliti za sve svoje potrebe i potrebe cijeloga svijeta.

Posredstvom ove akcije želimo i molimo da Mali Isus usliši molitvu svake naše sestre koja se, iako fizički daleko, ali srcem blizu, djetinjim srcem klanjala Djetetu Isusu u betlehemske jaslje.

Ovogodišnja akcija „Nosim tvoje ime u Betlehem Svetoj noći“ prikupila je rekordno 50.221 ime.

Priredila: s. Ana Marija Kesten

Sarajevo

Prvi čestitari Božića uzoritom Vinku kardinalu Puljiću

Provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić, na Badnji dan, 24. prosinca

2014., prigodom božićnoga čestitanja, u ime svih okupljenih svećenika, redovnika i redovnica grada Sarajeva, izrekla je Božićnu čestitku uzoritom Vinku, kardinalu Puljiću i njegovim suradnicima u Nadbiskupskome ordinarijatu vrhbosanskom na čelu s pomoćnim biskupom - mons. dr. Perom Sudarom. U Božićnoj čestitci kazala je naša provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić: *Došli smo Vama, a i biskupu Peri Sudaru, Vašim suradnicima u ovoj Stadlerovoj kući, da o divnoj svetkovini Božića budemo uz Vas i posvjedočimo obiteljsko ozračje Crkve. Ovaj susret je stvaran, opipljiv, ali ponajviše simboličan, jer nije moguće u stisku ruke, u priopćenju čestitke, iskazati puninu koju ovaj događaj ima za našu mjesnu Crkvu. Svi smo zajedno ovdje, i danas, s istim ciljem: dotaknuti dušom i osjetiti radost ljepote Crkve koja vjerom i danas među nama i po našim skromnim, milosnim, zalaganjima rađa Spasitelja u dušama ljudi kojima smo poslani.*

U daljnjem govoru je istaknula važnost okupljanja oko kardinala Puljića i službama koje vrše kao njegovi pastoralni suradnici i ispružene ruke u navješćaju Evanđelja, podjeli svetih sakramenata, poukama Božjega naroda, tješnju žalosnih, u liječenju i njezi bolesnih te u ljubavi i čuvanju svega stvorenoga. Zauzimajući se na pastoralnome polju rada, naglasila je s. M. Admirata Lučić, da imaju pune ruke posla u liječenju rana na tijelu mjesne Crkve vrhbosanske.

Sinodalni programi su milosni poticaji majke Crkve. Podarila nam je i Godinu posvećena života da zastanemo, razmatramo o svetome u povijesti Crkve, kroz povijest naših zajednica, utemeljitelja i utemeljiteljica, o svetome u osobnome životu. Sveti Otac, prorok naših dana, poziva nas, nalaže nam, da se radujemo i da sve u razlučivanju ispitujemo. Radosni smo što je naša mjesna Crkva bogata redovničkim zajednicama, oplodena darovima Duha koji su zajednicama dali i daju životni dah i zamah. U svakoj redovničkoj obitelji očituje se snaga Duha koji prinosi jedinstvenu ljepotu Crkvi, kazala je u čestitci naša provincijska glavarica, te, u ime svih, zaželjela: Na dobro Vam došlo sveto porođenje Isusovo i blagoslovljeno novo ljeto!

Uzoriti Vinko, kardinal Puljić je zahvalio svima za dolazak, za osobne čestitke i na riječima čestitke naše provincijske glavarice – s. M. Admirate Lučić, te u ovoj Godini posvećena života potaknuo sve da prepoznaju poziv na svetost, zaželivši svakom osobno da doživi Božić u svome srcu, da prepozna Isusovu blizinu i zapali vatru srca na toj božićnoj svjetlosti. Čestitanje je prošlo u lijepome božićnome ugođaju, uz domjenak i druženje.

s. M. Kristina Adžamić

Proslava Dana posvećenog života

U subotu 31. siječnja 2015., u dvorani sv. Ivana Pavla II. u Dubrovniku, okupilo se oko 150 redovnica i redovnika iz svih redovničkih zajednica, koje djeluju na području Dubrovačke biskupije na proslavu Dana posvećenog života.

Među prisutnim redovnicima i redovnicama bio je biskup msgr. Mate Uzinić, generalni vikar dr. Petar Palić i još nekoliko svećenika. Iza molitve Trećeg časa u 10 sati, fra Stanko Dodig, pročelnik Vijeća za posvećeni život, pozdravio je biskupa Matu, sve prisutne i predstavio predavačicu dr. sc. s. Nelu Gašpar iz Rijeke.

Biskup Mate čestitao je svima Dan posvećenog života i u svom obraćanju, naglasio je važnost buđenja redovništva u Crkvi, kako bi onda redovništvo probudilo druge kršćane.

Sestra Nela Veronika Gašpar, održala je predavanje na temu: *„Put prema drugačijoj prisutnosti redovništva u Crkvi i svijetu“*, koja je okupljene redovnike i redovnice potaknula na razmišljanje o potrebnim promjenama s obzirom da je i Europa, pa i Crkva u Europi drugačija nego u 19. stoljeću. Predavanje je bilo zanimljivo i što je govorila, htjela je to srcem pretočiti u prisutne. Kao izvanredna profesorica na Teologiji u Rijeci, pokazala je to govorom i dinamikom. – „Redovnički život oduvijek je bio svjedok Vječnoga i svako vrijeme imalo je svoje specifične poteškoće, pa i ovo naše vrijeme. Trebamo biti svi Njegovi svjedoci. Budućnost mora biti nužno povezana sa sadašnjosti“ poručila je s. Nela okupljenima. Sve su naše zajednice nastale u Europi. Devetnaesto stoljeće donosi veći broj ženskog redovništva, veći broj zvanja i zajednica.

Vrijeme je da poslušamo Gospodina, kazala je s. Nela, da mu dopustimo da nas On pouči njegovu načinu promatranja povijesti. Trebamo gledati vedro i s pouzdanjem u budućnost. Nada je krepost onima koji se uzdaju u Gospodina i koji slušaju njegov naum. Kršćanska nada je uvijek čuvala od dva ekstrema: očaja i pesimizma te preuzetosti. Unatoč zabludama našega vremena, poput kršćanstva bez Boga, treba njegovati nadu. Nada je dar Uskrsloga. Njegovati nadu možda je najdragocjeniji zadatak na koji je posvećeni život pozvan u ovom vremenu. Njegovati nadu znači vjerovati da je Uskrsli doista uskrsnuo i da je smrt samo prijelaz u život. Njegovati nadu znači nastaviti predano apostolski djelovati, tako da se „ponekad sije u suzama, a žanje u pjesmi“.

Svečano euharistijsko slavlje predslavio je biskup Mate Uzinić s još 20-tak svećenika u crkvi Dominikanaca. Prije mise blagoslovio je svijeće, a prisutni redovnici i redovnice obnovili su svoje zavjete.

Biskup je u propovijedi istaknuo dva vida pročitano­g evanđelja o Isusovu stišavanju oluje na moru, „kristološki i eklezijalni“, te pove­zao to s porukama pape Franje za Godinu posvećenog života. U kontekstu Dana posvećenog života i Godine posvećenog života, čini se osobito važnim primijetiti, kazao je biskup Mate, dojam učenika da je Isus zaspao. To je ponekad dojam i u situaciji današnje Crkve i situacijama kroz koje prolaze redovničke zajednice, pa i pojedinci sa svojim zvanjima i osobnim odnosom s Isusom, kazao je biskup, te ustvrdio, da nije Isus zaspao nego vjera učenika.

Zbog slabe vjere onda kao i danas, gubimo povjerenje u Boga i bližnje i u sebe same. I tu zapravo dolazimo do ključnog zahtjeva Godine posvećenog života, a taj zahtjev je buđenje Crkve i svijeta. To je i papa Franjo, izdvojio kao temeljnu zadaću Godine posvećenog života, kojoj trebaju voditi svi oni zahvalni pogledi na prošlost, zahtjevno življenje sadašnjosti s velikom ljubavlju, kako bismo s nadom prigrlili budućnost.

Probudite svijet, prosvijetlite ga svojim proročkim svjedočenjem kojim idete protiv struje, papine su poruke redovnicima i redovnicama izrečene u više navrata: „Budite radosni, budite hrabri, budite muškarc i žene zajedništva“.

Svoju propovijed biskup je završio stihovima iz pjesme dominikanca fra Rajmunda Kuparea: „Isus u mojoj lađi“, koji govore da se s Isusovom intervencijom može računati tek, kada čovjek sam napravi sve što može!

Kod mise pjevale su sestre iz raznih redova i dominikanski novaci. Tako su čitale i molitve vjernika. Jednu molitvu čitala je i naša s. Iva Serdarević.

Novi prior samostana pater Marijas Farkaš, pozdravio je sve prisutne i izrazio zadovoljstvo što je misa bila u njihovoj crkvi.

Ovaj radosni dan - Dan posvećenog života, dan molitve i zajedništva redovnika i redovnica Dubrovačke biskupije, na kojemu su bile prisutne i sestre Služavke Malog Isusa iz Dubrovnika i Mandaljene, završio je u 13,00 sati, zajedničkim objedom u restoranu „Klarisa“.

Neka Gospodin blagoslovi sve redovničke zajednice, kao i svećenike u Dubrovačkoj biskupiji i svima udijeli novih zvanja!

s. M. Magna Borovac

Split

Radost postulature

Nedjelja, 1.veljače 2015.

„Danas je za našu zajednicu posebno radostan dan, jer za dvije kandidatice, Karlu Zemunik i Renatu Simunić, započinje vrijeme temeljnog odlučivanja- ulazak u postulaturu. U tom vremenu one trebaju imati jasnu svrhu svoga

poziva i otvarati se novom životu, utvrđujući svoje duhovne veze s Bogom i ostvarujući međusobne odnose u zajednici.

Redovnički život je potpuno posvećenje osobe Bogu. Ideal za kojeg živi svaka od nas jest Krist. Cilj kojem težimo jest svetost. Sredstva koja nam pomažu na tom putu do cilja jesu redovnički zavjeti: čistoća, siromaštvo i poslušnost. Izvor na kojem crpimo snagu u hodu prema cilju jest molitva. Mjesto za ostvarenje ovog cilja jest određena redovnička zajednica. Hod na putu posvećenja i postupne asimilacije Kristu jest redovnička formacija. Hod traje cijeli život i uključuje cijelu osobu, srce, um i snage.“

Ovim riječima uvela nas je naša provincijalna glavarica s. Anemarie u obred primanja u postulaturu. Za nas ovaj dan je bio prožet osjećajem zajedništva i ljubavi kojom su nas naše sestre obasipale do današnjeg dana, a na poseban način kroz ovaj svečani obred. Svojim poticajnim riječima i primjerom ojačale su našu želju za redovničkim životom i slijeđenjem Krista upravo u ovoj zajednici i ovakvim življenjem.

Zahvalne smo Bogu za ovaj dan i za sve dane koje smo u ovoj zajednici proživjele, za sve što smo kroz kandidaturu naučile i što ćemo kroz šest mjeseci postulare dodatno usavršiti. Na tom putu vas molimo da nas pratite svojom molitvom i nadamo se da ćemo ustrajati u vjernosti svome

pozivu i svemu što nam uz njega dolazi. Na tom putu se uzdamo u zagovor Blažene Djevice Marije, a njenim se primjerom želimo nadahnjivati u vremenu koje je pred nama.

Postulatnice: Karla Zemunik i Renata Simunić

Zagreb

Postulatura sa srcem

U samostanu "Antunovac" u Zagrebu, pod zaštitom Srca Isusova i Srca Marijina, kandidatice Natalija Brkić stupila je 1. veljače 2015. u postulaturu,

vrijeme bliže pripreve za redovnički život. Obred je započeo malom procesijom prefekte, s. Petre, kandidatice Natalije i Katarine, koje su polako ušle u dvoranu k Malenom Isusu. Pripravnica je nosila svjetiljku, sa simbolično zapaljenim svjetlom. Svojim korakom ulazile su u novo vrijeme za pripravnicu, u ozračju Dana života te Dana posvećenog života.

Primanje u postulaturu vodila je provincijalna glavarica, s. M. Katarina Pe-
nić-Sirak, te je kandidatice Nataliju i primila u postulaturu, nakon njezine molbe. Natalija je izrazila želju dublje ulaziti u redovnički poziv i Bogu posvećeni život, uz suradnju s Božjom milošću i pod vodstvom prefekte. Ulazak su podržale sestre svojim radosnim prisustvovanjem i mnoštvom dobrih želja, blagoslova, izraza ljubavi i podrške, osobito molitvom za ustrajnost. Posebnu ljepotu donijele su naše drage gospođe iz doma, svojom toplinom, veseljem i snagom kojom zrače, istinski se iznova uključujući u život ove samostanske zajednice.

*'Gospodine, evo me da
vršim volju Tvoju.*

*Pomozi mi na tom putu
jer se u Tebe uzdam.*

*Ja, kapljica u tvojim oce-
anima, Tebi sve preda-
jem.*

*Čeznem za Tobom i zah-
valjujem Ti što si uz nas i
što nas sve vodiš.*

*Marijo i Josipe, prikažite
sve služavke Bogu,
sestre, postulantice i
kandidatice, kao što ste
prikazali Isusa u hramu.*

*Majko Marijo, moje srce
u tvojim je rukama,
uzmi ga za Njega...*

sve je za Njega.'

Dan posvećenog života - Svijećnica *Budimo svjetlo Kristovo!*

Dan posvećenog života okrunili smo svečanim Euharistijskim slavljem u Zagrebačkoj katedrali, koje je predvodio mons. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, u koncelebraciji s mons. Mijom Gorskim biskupom i predsjednikom HKVRPP-a, fra Jurom Šarčevićem te drugom braćom svećenicima.

Biskup Valentin Pozaić se u propovijedi osvrnuo na radost života koju nam i papa Franjo često naglašava kao neizostavan element našega poslanja. Otac Nebeski obdario je čovječanstvo svojim Sinom, došlo je vrijeme radosi svima koji su ga iščekivali. Naš je život svjedočanstvo ljepote pripadnosti Bogu. Svjetlo koje nam je povjereno ne služi da ga sakrijemo, već da obasja i zagrije svijet, da bude svjedok drugačijeg rada, djela, života. Svaki je dan Svijećnica, susret s Gospodinom i Njegovom Majkom –upravo je to izvor zahvale, nade i hrabrosti za potpuno darivanje.

Na kraju sv. Mise, nakon *Molitve za obnovu redovničkih zavjeta*, fra Jure Šarčević se zahvalio mons. Valentinu Pozaiću i u ime redovnika i redovnica čestitao mu desetu obljetnicu biskupskog ređenja.

Neka nam je svima blagoslovljena ova milosna godina posvećenog života, a u srcima neka iz dana u dan raste radost zbog 125 godina u kojima je naša Družba širila i širi granice mogućnosti i ljubavi.

Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak je sestrama čestitala Dan posvećenog života slijedećim riječima:

Drage sestre!

Svjetlost siđe od Boga,
rođena da nas otkupi, sam Sin Božji, Isus Krist.
Krštenjem smo po Kristu svi Bogu posvećeni i postajemo sveti izabrani
Božji narod. Po zavjetima i mi smo svoj život posvetile i darovale Bogu.
Starac Šimun je svojim očima otkrio Boga u malom Djetetu,
a mi Njegove služavke pozvane smo u tom Djetetu
svaki dan prepoznavati Boga,
biti njegovo svjetlo i posebno radost drugima.

Ove godine blagdan Svijećnice nam je
na poseban način darovan prema odluci pape Franje.
Ne samo taj dan nego od 30. studenog 2014. godine
pa sve do 2. veljače 2016. godine.

Papa želi da se **sa zahvalnošću spomenemo nedavne prošlosti, s nadom prigrlimo budućnost i sa strašću živimo sadašnjost...**
poziva nas **da budemo radosne, hrabre...**

Najljepši je to i najprikladniji način da u poniznosti zahvalimo Bogu na daru života i preko redovništva prikažemo mu sebe.
U tom predanju Bog nas zapravo poziva na puninu života i pomaže nam da ga živimo radosno.

U takvoj radosti predanja **zahvalimo Bogu za prošlost, molimo snagu za sadašnjost i u zajedništvu slavimo Božju ljubav** do slijedeće Svijećnice.

Radosnim, sestrinskim pozdravom svim sestrama,
novakinji, postulatici i kandidatici
čestitam ovogodišnji blagdan Svijećnice.

Sarajevo

Susret sestara juniorki u samostanu *Egipat*

U Sarajevu je, u samostanu *Egipat*, od 7. do 8. veljače 2015. godine održan susret sestara juniorki sarajevske provincije. Ovoga puta to nije bio susret kao dosadašnji, jer smo imali priliku čuti nešto novo s površnim znanjem o zanimljivoj temi! Naime, sudjelovale smo u susretu što ga je vodio pater Zvonko Šeremet, svećenik Srca Isusova sa službom u požeškoj biskupiji. Tema susreta odnosila se na karizme, na njihov pojam i značenja, zatim na pripadnost jednoj redovničkoj karizimi – te svijesti o pripadnosti jednome identitetu i duhovnosti - na zajedničkoj i osobnoj razini. Poseban naglasak stavljen je na osobnu karimu, koju je svakome od nas Bog podario. Puno smo raspravljali i razgovarali o karizmatičkim pokretima u današnjoj Crkvi, njihovim pozitivnim i negativnim vidovima, o karizmatičima koji djeluju na našim prostorima. Ovo je bila prilika da otvoreno razgovaramo o temi za koju postoje oprečna mišljenja.

Svaka karizma dolazi od Duha Svetoga po Isusu Kristu. Taj nezasluženi Božji dar prati znak služenja zajednici i daje joj autentičnost. Kod karizmi je važno znati razlikovati duhove, kako što sv. Pavao kaže: "Duha ne trnite, proroštava ne prezirite! Sve provjeravajte: dobro zadržite,

svake se sjene zla klonite!" (1 Sol 19,22). Da, karizma jest nezasluženi Božji dar nama, ali dar za koji treba moliti od Gospodina! A onda, kako ćemo prepoznati da taj dar zaista dolazi od Boga, a ne odnekud drugo??? Pater Zvonko je u izlaganju kazao: "Ispravna karizma je ona koja služi zajednici, a ne samo meni osobno. Karizme se ocjenjuju po korisnosti, a ne po spektakularnosti!"

U radosnome i opuštenome ozračju proveli smo dva dana. Pater Zvonko nam je doputovao u petak navečer, što smo iskoristili za kratko upoznavanje. Tijekom susreta zajedno smo molili časoslov i slavili sv. misu. Svi smo - sestre, a posebno djeca, bili oduševljeni propovijedima patra Zvonke. Djeca su ga odmah zavoljela!

No, nismo samo mi, sestre juniorke, imale prigodu slušati patra Zvonku. U zajedničkoj smo rekreaciji s ostalim sestrama u zajednici, kroz druženje nastavili razmjenjivati mišljenja o raznim temama: karizmi, utemeljiteljima, životu naše Crkve...

Zahvaljujem Gospodinu što je udijelio mudrost i razboritost našem patru Zvonki. Iz njegova izlaganja smo vidjeli kako on prepoznaje Božji prst i Božju volju u današnjemu svijetu i kako treba svjedočiti za Krista Uskrsloga. Krist i danas jača i hrabi svoje sljedbenike riječima: "Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta" (Mt 28,20).

s. M. Sandra Kapetanović

Split

Ljepota radosnih susreta

Naše sestre u Splitu i okolici pred sam početak korizme i u prvim danima korizme, doživjele su poseban božji blagoslov dolaskom vrhovne glavarice s. Radoslave Radek. Časna Majka u pratnji vrhovne savjetnice s. Marije Banić doputovala je u Split 14. veljače 2015. godine. Odsjele su u provincijskoj kući, u kojoj je kroz dva dana obavljena službena vizitacija.

U ponedjeljak, 16. veljače poslije podne i 17. veljače ujutro, njezinim posjetom bile su počašćene sestre na Bačvicama. U utorak poslije podne sastala se sa sestrama u bogosloviji. Časna Majka nakon susreta sa sestrama u sjemeništu, posjetila je sestre u Solinu i Šinama, no zbog obaveza, kod njih nije obavila službenu vizitaciju. Zadnji dan svog boravka u Splitu, 19. veljače posjetila je sestre u Nadbiskupiji, gdje se također susrela sa splitsko-makarskim nadbiskupom mons. Marinom Barišićem.

Prije početka razgovora sa pojedinom sestrom, zajednički u kućnoj kapeli zazivom Duha Svetoga, zatražena je Božja pomoć. Časna Majka razgovarala je sa svakom sestrom, upoznala se s njihovim zaduženjima i obavezama,

kao i zdravstvenom stanju. Sestre su s radošću slušale svaku njezinu riječ i savjet. Razgovori su bili srdačni i opuštteni, čemu je puno pridonijela sama Časna Majka. Njezina jednostavnost, nasmijanost i srdačnost ulijevale su sestrama povjerenje i pobuđivale dužno poštovanje.

Na kraju susreta sa svakom sestrom u svakoj zajednici slijedio je njezin savjet i zahvala sestrama za sve što rade i čime doprinose širenju Božjeg kraljevstva. Preporučivala je strpljivost u nošenju životnih teškoća, kao i dublju povezanost s Bogom. Također je napomenula da se sve više uključuju Prijatelji Malog Isusa, koji su produžena ruka sestara. Poticala je sestre na sudjelovanje zajedničkog hodočašća u Mariju Bisticu. Svaki susret sa zajednicom završavao je pjevanjem Tebe Boga hvalimo. Iako je ovo bila službena „vizitacija“ koju propisuju naše Konstitucije, nijedna sestra nije imala osjećaj službenosti. Svaka je doživjela toplinu i bliskost, kao i zainteresiranost Časna Majke za svaku pojedinu. Hvala joj.

Osim susreta i razgovora sa sestrama Časna Majka je posjetila sestre novakinje, postulantice i kandidaticu te je svakoj posvetila dio svog vremena. Svaka će rado pamtiiti ove lijepe momente. Nije zaboravila odati priznanje i pokojnim sestrama. Posjetila je grobove sestara na splitskom groblju Lovrinac, pomolila se, okitila grobove i zapalila svijeće. Kaže se da narod koji poštuje svoje pokojne ima budućnost, što možemo preneseno reći i za Družbu.

s. M. Laudes Bosančić

Molitveni susret Bog posvećenih osoba

U Godini posvećenog života u crkvi Gospe od zdravlja u Splitu u subotu 21. veljače održan je molitveni susret redovnika, redovnica i Bogu posvećenih laika Splitsko-makarske nadbiskupije koji je predvodio nadbiskup Marin Barišić. Sudjelovalo je oko 150 Bogu posvećenih osoba među kojima su bili provincijal fra Joško Kodžoman, provincijalke, bogoslovi i kandidatice. Sudjelovale su u pripravi i naše sestre novakinje s magistrom, postulantice i kandidatica, a nekoliko naših sestara uvježbavalo je prigodno pjevanje u sklopu redovničkog zbora cijeloga Grada.

Nakon redovničke himne "Zoveš me, Bože", sve je pozdravio mons. Barišić, istaknuvši: "Vi ste, braćo i sestre, Bogu posvećene osobe kojima je zavjetovanje drugo krštenje", što znači "radikalnije življenje temeljnog krštenja, ustrajnije i osobnije otkrivati krštenje da zavjeti budu životni i plodni". Živeći svoje krštenje Gospodin preko Bogu posvećenih osoba povećava svoju aktivnost i djelovanje, istakao je mons. Barišić, te zaželio da Bogu posvećene osobe mole Gospodina kako bi svatko u svojoj zajednici mogao prepoznati Božju ljubav prema svakoj osobi. Zaključio je željom da "ova molitva i simboli budu izraz onoga što ćemo ostvarivati u životu".

Molitveno bdijenje se sastojalo od dva dijela. Prvi dio molitvenog susreta bilo je predstavljanje loga Godine posvećenog života koje su čitali s. Antonija Delonga (milosrdnica) i fra Jerko Kolovrat (franjevački bogoslov). Razmišljanja vezana uz tumačenje loga odnosila su se na vodu, golubicu nad vodom, tri zvijezde (ispovijedanje vjere, znak bratstva i služba ljubavi), globus u obliku poliedra, posvećeni život u Crkvi, te evanđelje, proroštvu i nadu. Logo je izrađen u dijelovima od stiropora i tako su ga u svečanoj procesiji redovnici i redovnice donosili pred oltar gdje su ga slagali u cjelinu.

Nadbiskup je na početku drugog dijela susreta izložio Presveti Sakrament, a molitvena razmišljanja o pobudnicama Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života „Radujte se“ i „Istražite“ sadržavala su molitvu zahvale za pozvane, molitvu

mladih za Bogu posvećene osobe, molitvu za obitelji i nova duhovna zvanja, molitvu za obnovu redovničkih zavjeta.

Poslije klanjanja fra Joško Kodžoman, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, zahvalio je ocu nadbiskupu i uručio mu prigodan dar.

Bio je to susret koji nam je posvijestio kako je potrebno uvijek iznova zahvaljivati Bogu za dar poziva te biti otvoren za izazove evanđelja u današnjem vremenu.

Preuzeto: [http://www.ssmi.hr/split/clanak/molitveni susret](http://www.ssmi.hr/split/clanak/molitveni_susret)

Zagreb

Emocionalni profil posvećene osobe

U samostanu Antunovac u Zagrebu, 21. veljače 2015. svećenik dr. sc. Ivan Štengl, izvanredni profesor na KBF-u u Zagrebu održao je za sestre predavanje s područja psihologije o emocionalnom profilu posvećene osobe. Predavanju se odazvalo 30-ak sestara iz zajednica naše Provincije.

Na početku svog izlaganja naglasio je kako svaku osobnost treba promovirati u njezinim pozitivnim aspektima. Ukoliko radimo na onom što je pozitivno, negativno će se umanjiti. Emocije su čovjekova nezaobilazna reakcija, ali u različitim društvenim kontekstima poželjne su i različite emocionalne reakcije. Naše društvo promovira uspjeh i efikasnost, pa emocije visokog intenziteta nisu poželjne. Zbog toga se takve emocije najčešće ispoljavaju kolektivno. Postoje i emocije koje zbog određenog društvenog konteksta ne smijemo osjećati. Prof. dr. sc. Štengl je progovorio nešto i o psihološkim konstruktima, prema kojima neki smatraju da emocije nasljeđujemo i da nisu pridržane samo ljudskoj vrsti, dok drugi drže kako gotovo sve emocije učimo.

Podsjetio nas, nadalje, je kako postoje četiri osnovne emocije iz kojih se sve druge izvode, a to su sreća, ljutnja, tuga i strah. Svaka osoba bi morala i smjela osjećati sve ove emocije, pa i posvećena osoba, koja je unatoč svim milostima osoba svoga vremena. Tako prema Kleissmanu postoje četiri tipa osjećajnosti, koji se pojavljuju i među nama, posvećenim osobama:

1. Vremenu blizak čovjek Crkve – Distancirani tip;
2. Vremenu primjeren voditelj u zajednici – Tip koji traži blizinu i sklad;
3. Posvećena osoba prepoznatljiva za svako vrijeme – Tip obdržavanja reda;
4. Vremenu otvoren Božji čovjek – Tip stalnih promjena ili nestabilnosti.

Svaki od ova četiri tipa ima pozitivne i negativne karakteristike. Pozitivne karakteristike treba poticati i naglašavati. Neprihvatljive emocije treba odgajati, iako ne postoji univerzalna formula za odgoj emocija, već je poželjno razvijati različite strategije za njihov odgoj. Valja prepoznati svoje stvarno „ja“ i odijeliti ga od idealnog „ja“. Prof. dr. sc. Štengl je istaknuo i kako odgoj naših pripravnica treba biti promotivnog, a ne reaktivnog tipa, tj. kod njih također treba poticati pozitivne karakteristike. Svatko je specifična osobnost i treba mu dozvoliti da bude drugačiji od ostalih.

Iako ovakva stručna predavanja zbog svoje terminologije nisu svima posve razumljiva, ona su dobra podloga za raspravu i međusobno učenje. Kao Bogu posvećene osobe, trebamo razvijati sve aspekte svoga bića: tjelesno, duhovno, intelektualno i emocionalno. Često su nam negativne emocije prepreka do zajedništva i dobre komunikacije. Neka nam ovakva predavanja budu poticaj da promotrimo sami sebe i pokušamo otkriti što je to pozitivno, a što negativno u našem ponašanju, komuniciranju i djelovanju. U tome nam uvelike mogu pomoći naši bližnji, jer uvijek postoji dio nas koji drugi vide, a mi sami ga ne vidimo i ne poznajemo.

Nakon predavanja uslijedio je zajedništvo gdje smo izmijenile dojmove i osobna iskustva. Nakon toga uputile smo se u župnu crkvu sv. Ivana Krstitelja gdje su bile izložene moći blaženog Alojzija Stepinca. Pozdravio nas je preč. Alojzije Žlebečić, župnik te iznio nekoliko crtica iz života blaženog Alojzija. U procesiji, pjevajući smo se uputile prema oltaru kako bismo dotakle pokaznicu. Ponijeli smo u sebi želju da se što prije ponovno susret-nemo.

sudionica

Gromiljak

Duhovne vježbe „S Isusom na križnom putu“

Sestre SMI sarajevske provincije BZ BDM zadnjih nekoliko godina običavaju duhovne vježbe započeti slavljem svete mise i molitvom na grobu svoga utemeljitelja - sluge Božjega Josipa Stadlera. Činom hodočašća i molitve na grobu Utemeljitelja Družbe mole za njegovo proglašenje blaženim i utječu se njegovu zagovoru.

Slavljem večernje svete mise u sarajevskoj katedrali, 8. ožujka 2015. započele su duhovne vježbe koje nastavljaju u Gromiljaku tijekom narednih šest dana, pod vodstvom patera Vinka Maslača, župnika iz Beograda.

Misno slavlje u sarajevskoj prvostolnici, u kojemu su sudjelovale sestre sudionice duhovnih vježbi - s ostalim redovnicama grada Sarajeva i prisut-

nim vjericima - štovateljima sluge Božjega Josipa Stadlera, predslavio je župnik sarajevske katedrale – vlč. Marko Majstorović, uz koncelebraciju voditelja duhovnih vježbi - p. Vinka Maslača, vicerektora Vrbosanske bogoslovije – vlč. Marka Mikića i duhovnika bogoslova – vlč. Jakova Kajinića.

U Gromiljaku je prisutne sestre i patera Vinka Maslača - DI, pozdravila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić. Potaknula je sestre da u duhovnim promišljanjima osluškuju poticaje Duha Svetoga i govor Crkve u Godini posvećena života, u kojoj nas papa Franjo poziva na duhovni hod u prošlost vlastite povijesti Družbe i primljena dara poziva, kako bi zahvalno i radosno koračale u sadašnjosti te očima nade gledale u budućnost.

Pater Vinko je u duhovnim vježbama, od 8. do 14. ožujka 2015. godine, vodio sestre kroz meditaciju i promišljanja na temu: *S Isusom na križnome putu.*

Kao što se Isus povlačio u osamu, u vrt maslini, tako smo se i mi povukle na duhovne vježbe ostavljajući sve: svu svoju svakodnevicu, brige i obveze, kako bismo si uvijek iznova osvijestile svrhu radi koje smo stvoreni: BOGA HVALITI, ŠTOVATI, SLUŽITI MU, PROSLAVITI GA SVOJIM ŽIVOTOM I TAKO SPASITI SVOJU DUŠU. Kroz razmatranja postaja križnoga puta na temelju evanđeoskih tekstova, osvrtali smo se na svoj način življenja, nastojali očistiti od grijeha, kako bismo služili Bogu, ne kako mi hoćemo, nego onako kako je Njemu milo. Voditelj ovih duhovnih vježbi, pater Vinko Maslač, ukratko bi nam ponudio natuknice za razmatranje i ostavio nas da u šutnji oslušujemo i ubiremo duhovne plodove razmatranja, a da oni budu vidljivi u čitavomu našem životu i služenju. Pater bi nam koji put navodio i primjere svetaca, ponajviše svete Terezije Avilske, kako bi i nas zahvatila KRISTOCENTRIČNOST, kako bismo shvatile važnost bratsko-sestrinskoga zajedništva, kako bi nas obuzela ljubav prema siromasima i evanđeoski žar, te svim ljudima otkrivali blagodat prijateljstva i radost zajedništva sa Isusom Kristom. Vježbali smo se u svladavanju samih sebe, radi nečega što je vrijedno, radi toga da bismo dostigli puninu života u Isusu Kristu po trima svetim zavjetima, u potpunom predanju i pouzdanju u Boga, u Božju Providnost. Potaknuti smo da ne klonemo u duhovnoj suhoći, nego ustrajemo u strpljivu čekanju pohoda Božje milosti, kako bismo sačuvali taj pravac ostajanja na Njegovoj svetoj volji i na Njegovu putu. U molitvama, razmišljanjima, ispitivanjima imali smo prigodu za susret sa sobom, s Kristom i jedni s drugima. Po uzoru na Krista koji je u svemu ugađao Bogu iz ljubavi, da izvrši volju Njegovu - uz pomoć Duha Svetoga, i mi smo pozvani zajedno svjedočiti i tražiti put i način izvršavanja volje Očeve. Poželjno je čak i natjecati se: Tko će više učiniti za slavu Božju, preuzeti težu službu, koja traži više napora, nesebičnosti, brižnosti, požrtvornosti? Biti JEDNO I ZAJEDNO - MOGUĆE JE, LIJEPO JE, ATRAKTIVNIJE, LJEPŠE I LAKŠE. Korak po korak do Kalvarije, do mjesta susreta s Kristom bilo u dvorani Posljednje večere ili

na Križu, s molitvom na usnama u skrovitosti, u boli i tuzi poradi vlastitih grijeha, otkrivali smo skrovitost Božanstava, našeg Spasitelja i Otkupitelja i u zahvalnosti krenuli ususret Kristu Uskrslome.

s. M. Kristina Adžamić i s. M. Manda Pršlja

Poštovani pater Vinko!

Čast i zadovoljstvo mi je da Vas mogu, u ime sestara nazočnih na ovim duhovnim vježbama, pozdraviti i uputiti Vam riječ zahvale. Vi ste nam tijekom ovih milosnih dana kroz postaje Križnoga puta nastojali otvoriti oči uma i srca, kako bismo dosljednije i kvalitetnije živjele kao Bogu posvećene osobe po Isusovoj riječi i našim zavjetima, a sve to na slavu Božju i ispunjenje Njegove svete volje. Želim istaknuti samo par dragocjenih bisera iz Vaših meditacija. Rekoste da duhovne vježbe nisu ništa drugo nego pravi maslenici, gdje nas Isus čeka i poručuje: „Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!“ To su maslenici gdje slobodno i svjesno svoju volju podlažemo volji Očevoj, a za sve to potrebno je oslušivati Duha, jer čovjek je stvoren da Gospodina Boga svoga slavi, hvali, štuje i da mu služi, a to ne može bez ustrajnosti u molitvi, koja je jedina kadra preobraziti i uništiti svako zlo. Zlo je grijeh koji nas udaljava od Boga i čovjeka, i od nas samih, a duhovne vježbe nam pomažu u sklanjanju od grijeha u svakodnevnome životu. Ništa nema ljepše od služiti Gospodinu čista pogleda i čiste duše, te uskladiti svoj život s voljom Božjom. Potrebno je svakodnevno moliti za milost da se ne oglušimo na Isusov poziv, već da otkrijemo i ispunimo Njegovu svetu volju. I tako smo od prve do zadnje postaje Križnoga puta nastojali dopustiti da nas Krist svojom patnjom preobrazi u nove osobe, koje će zablistati u slavi Uskrsloga.

Hvala Vam što ste sijali sjeme Riječi i tako u nama raspirivali radost življenja Evanđelja, na što nas i sam papa Franjo u ovoj Godini posvećena života potiče. Bog Vas blagoslovio!

s. M. Rafaela Ivić

Vitez

Sestra Virgina Ninić proslavila 102. rođendan

U Samostanu svetoga Josipa u Vitezu, 11. ožujka 2015. godine, s. M. Virgina Ninić - služavka Maloga Isusa - proslavila je 102. rođendan. Slavlje rođendana sestre Virgine prošlo je u krugu sestara, rodbine i prijatelja. Pjesma i radost ispunila je vrijeme slavlja, a slavljenica - s. Virgina - pričala je o radostima vlastita života, dolasku u samostan, poslovi-

ma koje je s ljubavlju činila Bogu na slavu, pjesmama koje je napisala i uglazbila... Neke od njih je sama otpjevala, na radost prisutnih sestara i ostalih gostiju. Sestri Virgini želimo blagoslov duga života, te dogodine zajedno 103. rođendan slavili!

s. M. Kristina Adžamić

Zagreb

Bdijenje u zagrebačkoj katedrali i Nacionalni susret redovnika i redovnica u Mariji Bistrici

Prigodom pripreme za nacionalni susret hrvatskih redovnika i redovnica na Mariji Bistrici, u zagrebačkoj katedrali 13. ožujka održano je bdijenje. Na početku je fra Jure Šarčević, OFMCap, predsjednik HKVRPP-a, pozdravio sve nazočne. Bdijenje je započelo predstavljanjem redovničkih zajednica koje djeluju u Republici Hrvatskoj. Naše s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak nosile su medaljicu Služavki Malog Isusa na postolju uz tekst koji je čitala s. M. Gordana Miškić.

"Kad je Bog htio svijetu pokazati da ga neizmjerljivo ljubi, onda nije našao ništa tako nježno kao maleno djetese u jaslama. A svakoj Služavki malog Isusa upravo se pristoji gorjeti od ljubavi prema djetetu Isusu čije obličje gleda u siročadi i potrebnicima u svakom vremenu.

Po volji Oca Utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera, sestre Služavke malog Isusa nose medaljicu s likom djeteta Isusa kao trajni podsjetnik na program njihovog redovničkog života i poslanja.

U tom Duhu služile su i našem blaženom kardinalu Alojziju Stepincu u vremenu zatočeništva u Krašiću. Suosjećajući i prateći ga na trnovitom putu mučeništva kojim mu je valjalo proći. Bile su uz njega i na prijelazu u vječnost, vjerujući već tada da je našao mjesto među svetima u Domu Gospodnjem. Bio je njima tada, a i nama danas primjer čvrste vjere i sigurne nade u hrabrom koračanju prema vječnoj radosti."

Nakon toga pokorničko bogoslužje predvodio je predsjednik vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, dubrovački biskup Mate Uzinić, a nagovor s ispitom savjesti održao je don Damir Stojić, SDB. Zatim je uslijedilo klanjanje Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu koje je predvodio o. Ivan Mandurić, DI.

U subotu, 14. ožujka, održan je nacionalni susret redovnika i redovnica, Bogu posvećenih laika i laika povezanih s redovničkom zajednicom, pod geslom "Ja izabrah vas" (Iv 15,16), na kojem smo sudjelovale i mi, Služavke Malog Isusa zajedno s Prijateljima Malog Isusa. Euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, u koncelebraciji s nadbiskupom Alessandrom D'Erricom, apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj, desetak biskupa, križevačkim vladikom Nikolom Kekićem i dvjestotinjak svećenika redovnika. Nuncij D'Errico pročitao je pismo koje je u ime pape Franje potpisao državni tajnik kardinal Pietro Parolin u kojem je istaknuta želja Svetog Oca da i ovo slavlje bude prilika za obnovu zanosa i ljubavi prema Kristu.

Kardinal je u propovjedi izrazio radost i zahvalnost za bogatstvo karizmi i redovničkih zajednica, te potrebu otvaranja Duhu Svetom koji pomaže da redovnička zajednica nastavi živjeti karizmu povjerenu od utemeljitelja ili utemeljiteljice. Progovorio je i o zavjetima koji svjedoče poseban odnos s Bogom, a očituju radost i ljepotu življenja evanđelja i nasljedovanja Krista. Podsjetio nas je na važnost molitve koja iziskuje zauzetost i postojanost. Nakon popričesne molitve zajedno smo izrekli molitvu obnove zavjeta, a na kraju euharistijskog slavlja biskup Mate Uzinić pročitao je pismo zahvale papi Franji.

Nakon euharistijskog slavlja imali smo priliku okrijepiti se, a poslije podne započeo je križni put na bistričkoj Kalvariji. Molitvu križnog puta predvodio je imenovani krčki biskup fra Ivica Petanjak, OFMCap. Križ, od postaje do postaje nosili su poglavari muških redovničkih zajednica, a svijeće su nosile poglavarice ženskih redovničkih zajednica. Tako je na drugoj postaji svijeću nosila č. Majka s. M. Radoslava Radek. Na kraju pobožnosti obratio se biskup Mate Uzinić zahvalom svim sudionicima potaknuo na čuvanje karizmi.

Na nacionalnom susretu redovnika i redovnica sudjelovala je provincijalna glavarica s. M. Katarina-Penić Sirak s velikim brojem sestara iz naše zagrebačke provincije. U Odboru za pripremu proslave Nacionalnog dana redovnika i redovnica u RH sudjelovala je i s. M. Emanuela Pečnik.

Ovo iskustvo je još jedan poticaj da autentičnije živimo povjerenu nam zadaću. Za nas, Služavke Malog Isusa, to znači revnost traženja i nalaženja malog Isusa u potrebitima.

s. M. Margaret Ružman

"Ja izabrah vas" (Iv 15,16)

Predvođeni poglavarima Crkve i redovničkih zajednica, Bogu posvećene osobe – sinovi i kćeri hrvatskoga naroda u svetištu majke Božje Bistričke, 14. ožujka 2015. godine, došli su iz različitih krajeva i država izreći molitvu zahvale za ljepotu dara posvećena života u Crkvi.

Zajedničko okupljanje pod vodstvom vrhovne glavarice – Radoslave Radek i provincijskih glavarica u svetištu Majke Božje Bistričke i molitveno – euharistijsko slavlje nacionalnog susreta Bogu posvećenih osoba, bilo je veliko hvala Bogu za povijest Družbe, za Utemeljitelja, za svaku sestru Služavku Maloga Isusa: za pokojne sestre, i za sve one po kojima će Družba živjeti u budućnosti.

Kako sestre koračaju s Marijom na putu služenja malenome Isusu, tako su s Marijom došle zahvaliti i na milosnome izboru za služenje njezinu sinu Isusu Kristu. Zajedništvo euharistije, molitva Križnoga puta, obnova zavjeta, riječi svjedočenja vlastitoga života posvećena Bogu, pjesma na usnama i zajedničko *agape* bili su zahvala Bogu hrvatskih redovnika.

Pozivu Konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini upućenu redovničkim zajednicama za sudjelovanje na nacionalnoj proslavi *Godine posvećena života* u Mariji Bistrici, pod motom

"Ja izabrah vas" (Iv 15,16), predvođene provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić, odazvale su se sestre i PMI naših zajednica u Sarajevu – samostan *Egipat*, Gromiljaku, Maglaju, Prozoru, Neumu, Mostaru, Voćinu, Slavonskome Brodu i Željeznome - Austrija.

Sestrama, u zahvalnosti na daru Bogu posvećena života, pridružiše se kandidatice s prefektom - s. M. Marinom Perić.

Puni dojmova pohranjenih u dubini duše i riječima blagoslova kardinala Bozanića: ... *Vi ste blagoslov Crkvi i narodu u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Bog s vama računa, a narod vas treba.*, s novom snagom za navještanjem Krista i ljepote Njegove beskrajne ljubavi, sestre, kandidatice i Prijatelji maloga Isusa vratiše se svojim domovima.

s. M. Kristina Adžamić

Marija Bistrica

Hodočašće pripravnica provincije BZ BDM na Nacionalni susret redovnica, redovnika i Bogu posvećenih laika

U noći 13. ožujka 2015. sestre Služavke Maloga Isusa, te sestre različitih družbi, pripravnice SMI-a (Nikolina, Katarina, Ivka i Valentina) te Prijatelji Maloga Isusa uputili su se u Mariju Bisticu sa s. Marinom Perić, voditeljicom autobusa ovoga hodočašća. Polazak autobusa je bio u 3:00 sati iz Sarajeva. U autobusu je bio velik broj Bogu posvećenih osoba i PMI-a iz Gromiljaka, Maglaja i Lug-Brankovića. Put do Marije Bistrice bio je prožet molitvom, pjesmom i radošću zbog zajedništva. U Mariju Bisticu su stigli u jutarnjim satima, te su tako imali priliku za sv. ispovijed i pripremu za euharistijsko slavlje.

Euharistijsko je slavlje predvodio zagrebački nadbiskup - kardinal Josip Bozanić. U homiliji je kardinal istaknuo kako je hodočašće u marijanskome svetištu u Mariji Bistrici plod Duha Svetoga i zahvala Bogu za sve one koji žive ljepotu Bogu posvećena života.

Zahvaljujem Bogu za ovaj milosni susret s vama, kao i za dar vašega života i zvanja te izričem radost što u Crkvi u Hrvatskoj možemo posvjedočiti bogatstvo različitih karizmi i zajednica posvećena života, rekao je kardinal.

Posebno se pak obraćajući redovničkim kandidatima i kandidaticama, kardinal je rekao: „Vi ste sposobni za radikalnost života po Evanđelju. Nemojte se zadovoljiti osrednjošću. Velikodušnošću svoga opredjeljenja i svježinom svoga mladenačkoga zanosa tražite nove načine življenja Evanđelja. Živite alternativu ponudama ovoga svijeta.“

Prije udjeljivanja blagoslova, kardinal Bozanić je rekao kako je „lijepo vidjeti ovoliko redovnica, redovnika, ovoga Bogu posvećena naroda...“

Vi ste blagoslov Crkvi i narodu u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Bog s vama računa, a narod vas treba“, naglasio je kardinal.

Po svršetku euharistijskoga slavlja svi su zajedno otpjevali redovničku himnu, a potom se okupili na zajedničkome agapeu.

Nakon sv. mise slijedio je ručak, poslije dobre okrjepa uslijedio je pobožnost *Put Križa* kojega su predvodili redovnici i redovnice različitih redovničkih zajednica i družbi.

Nakon Križnog puta sestre i PMI, puni dojmova i poleta za nadolazeće bure i oluje, uputili su se u svoje redovničke zajednice naviještati Krista i ljepotu Njegove beskrajne ljubavi.

pripravnica Valentina Šunjić

Dojmovi pripravnica

U subotu smo u ranu zoru krenuli iz Sarajeva prema Mariji Bistrici, u Svetište *Majke Božje Bistričke*. Oko 9.30 sati sretno smo stigli u Mariju Bisticu. U uvodnome dijelu programa svjedočile su mnoge redovnice i redovnici o svome pozivu, karizmi Reda iz kojega dolaze i svakodnevnome radu. Posebno mi se dopala propovijed kardinala Bozanića, u kojoj poručuje svim redovnicama i redovnicima da Bog s njima računa, te da ih narod treba!

Poziva sve nas da, kao pravi duhovni sinovi i kćeri naših utemeljitelja i utemeljiteljica - potaknuti Duhom Svetim - živimo izvorne karizme naših redova. Propovijedao je i o važnosti i ljepoti redovničkih zavjeta čistoće, siromaštva i poslušnosti. Zavjeti nam pomažu da budemo istinski slobodni za Boga i Njegove planove s nama.

Posebno se obratio kandidaticama i kandidatima, ohrabrio nas da budemo radikalni u življenju Evanđelja! Da se ne bojimo ići protiv struje! Potom se osvrnuo i na važnost molitve. Bez molitve nećemo moći ustrajati u svome hodu kao Bogu posvećene osobe, nećemo se moći boriti protiv napasti i

nasrtaja zloga. Jer, nije nam se boriti samo protiv krvi i mesa, nego protiv sila tame. I danas je potrebno boriti se protiv sotone i grijeha, možda više nego ikad do sada. Da bismo se mogli boriti, potrebna nam je žarka molitva i djetinje pouzdanje u Boga, iz kojega ćemo crpsti mir, koji će nas jačati i ohrabrivati kako bismo mogli svakodnevno uzeti svoj križ na se i sljediti Krista.

Više puta je kardinal Bozanić istaknuo kako Crkva i hrvatski narod trebaju nas redovnice i redovnike i, posebno, naše molitve. Bilo je jako lijepo vidjeti toliko redovnica i redovnika, raznih zajednica, krojeva habita i boja, mladi i starih – jedna divna šarolikost Božjega naroda.

Obradovalo me je i pismo pape Franje koje je uputio svima nama i pozdravio ovaj susret u Mariji Bistrici, te nam poručio kako s radošću iščekuje svoj dolazak u našu Bosnu i Hercegovinu 6. lipnja ove godine.

Tijekom cijeloga dana sam sretala prijatelje i znance iz Beča, ali i drugih krajeva lijepe naše. Radost zbog našega susreta bila je velika. Bio je to predivan dan, koji će zaista ostati dugo zapisan u mom srcu i sjećanju.

Hvala ti, Gospodine, za sve radosti, prijatelje, sestre i braću u Kristu koje si nam darovao! Molimo Te da naši životi budu Tebi na slavu, a nama na spasenje.

pripravnica Katarina Pilić

Od uzbuđenja nisam mogla ni spavati, radosno iščekivajući vrijeme polaska na put ka Mariji Bistrici. Put je bio dug, ali i pun iščekivanja, kako će to odvijati? Ovo je prvi put da sam išla u Mariju Bisticu. Iako je bilo prohladno, mogla sam osjetiti toplinu tolikih Bogu posvećenih osoba. Bilo je divno vidjeti tolike osobe koje svjedoče Krista i radosna srca zahvaljivati Bogu što sam i ja među njima. Misao koja me je vodila na putu prema Sarajevu bila je iz propovijedi nadbiskupa Bozanića: „Trebate biti žene zajedništva i mistik ljubavi među Bogu posvećenih osoba“.

pripravnica Nikolina Džavić

Ovo mi je prvi put da sam hodočastila i štovala Mariju na ovako znamenitu svetištu. Kada smo stigli u Mariju Bisticu, na prvi pogled mi se činilo sve tako čudesno. Nikada dotad nisam vidjela toliko redovnika i redovnica koji se nalaze u istinskom zajedništvu. Veselje, ljubav i toplo ozračje širilo se zrakom. Sve to me oduševilo i izgledalo tako nepoznato, a tako bajno i neopisivo. Posebnu radost u svome srcu sam osjetila moleći na križnome putu. Svaka riječ koja je u tom trenutku bila izgovorena, dopirala je duboko u moje srce. U tomu je trenutku bila potrebna samo jedna riječ koja će mi pomoći i izliječiti moje rane i boli što sam ih nosila ovih dana. U srcu sam osjetila Božju ljubav i toplinu koja me grijala i zračila vedrinom.

Jednostavno zajedništvo redovnika i redovnica je bilo jako lijepo vidjeti. I videći takvu divotu, predane osobe koje Bog ima u svojoj baštini, osjetila sam da niti jedna osoba ne može ostati ravnodušna. Hodočašće mi je puno pomoglo i olakšalo mi dušu. Posebno sam se molila dragoj Gospi da usliši naše zajedništvo i da nam dà snage, jakosti i hrabrosti da i dalje hodimo naprijed, te da ustrajemo i ne odustajemo od svojih ciljeva. Najviše što me se dojmilo na ovome hodočašću bilo je vidjeti toliko puno ljudi i mladih osoba koje su iskreno i istinski došle moliti Gospu za pomoć. Neka nas draga Gospa zagovara kod svoga Sina, Isusa Krista.

pripravnica Ivka Martinović

Prvi put sam pohodila Marijansko svetište u Mariji Bistrici i bila iznenađena brojem redovnika, redovnica i Bogu posvećenih osoba na jednome mjestu. Pod sv. misom me je posebno dirnula riječ kardinala Josipa Bozanića koji se osvrnuo na nas mlade koji smo Bogu rekli DA! Reкао je da smo mi mladi „Kristove ruže koje su sada na početku, kao mali pupoljci koji će jednoga dana procvasti kao prave ruže i širiti Kristov miomiris.“ Stoga na početku trebamo živjeti za Krista, kao da smo cijeli život redovnici, kao da nam je život na izmaku. Dok su redovnici i redovnice molili obnovnu molitvu svoga posvećenja i predanja Bogu, osjetila sam neopisivu snagu Božje ljubavi. Bilo je to kao da je Božja milost počela padati na nas prisutne. Presretna sam što sam Bogu rekla DA i što Ga nisam zastranila, jer je On mene izabrao, a ne ja Njega. Hvala ti, Isuse, za dar zajedništva, ljubavi i posvećenja Tebi i bratu čovjeku.

pripravnica Valentina Šunjić

Program:

- **13. ožujka 2014., 20 sati**
BDJENJE U ZAGREBAČKOJ KATEDRALI
  - **14. ožujka 2014.**
SREDIŠNJA PROSLAVA U HRVATSKOM
NACIONALNOM SVETIŠTU MAJKE BOŽJE U MARIJI BISTRICI
- 10 sati:** Pred program
11 sati: Svečano euharistijsko slavlje
15 sati: Križni put

ORGANIZATOR:
hrvatska biskupska konferencija
i Hrvatska konferencija vjernih redovničkih
poglavara i poglavica

KARIZMATSKO POSLANJE

Solin

Gradonačelnik posjetio Dom sv. Rafaela

12. prosinca 2014.

Gradonačelnik grada Solina Blaženko Boban tradicionalno je uoči blagdana sv. Lucije posjetio štitičenike samostana Sv. Rafaela u Solinu.

Košare slatkiša, higijenske potrepštine, brašno, šećer i ulje tek su dio velikog paketa kojega je Grad i ove godine donirao samostanu.

Gradonačelnik je najavio kako je u proračunu za 2015. osigurano više sredstava za lož ulje čiju nabavku Grad posljednjih nekoliko godina sufinancira.

- U 2014. smo za ovu namjenu izdvojili 50 tisuća kuna, a u 2015. smo predvidjeli izdvajanje od 60 tisuća kuna – kazao je gradonačelnik dodajući kako će Grad i dalje u skladu sa svojim mogućnostima pomagati ovaj samostan.

- Neizreciva je toplina koju osjetim kad se nađem okružen ovim dragim ljudima. Mali Isus je uvijek u njihovom okrilju i obasjava njihov dom – poručio je gradonačelnik štoćenicima koji su ga kao i uvijek darivali prigodnim blagdanskim pjesmama.

Gradonačelniku se u ime časnih sestara Služavki Maloga Isusa koje skrbi o štitičenicima ovog samostana zahvalila č. s. Krucifiksa Ivelić.

- Hvala našem gradonačelniku Blaženku Bobanu, ali i svim njegovim prethodnicima koji su nas kao i on uvijek pomagali. Bez ljudi dobrog srca uistinu

ne bismo mogli opstati – kazala je č. s. Krucifiksa Ivelić.

Gradonačelniku i pročelniku Odjela za javne djelatnosti Darku Bilandžiću koji je bio u njegovoj pratnji zahvalila se i predstojnica samostana č. s. Amabilis Vukman.

M.B.J.

Split

Duhovna obnova za djevojke

U subotu 13. prosinca 2014. održana je duhovna obnova za djevojke u samostanu sv. Ane u Splitu. Uvodnu riječ održala je s. Marcela Žolo. Govorila nam je o osnivanju Družbe sestara Služavki Malog Isusa te o Isusovoj neizmjerne ljubavi koju ima prema svima nama.

Kandidatice Karla i Tajana svjedočile su nam što je Isus sve učinio u njihovim životima, te kako ih je pozvao da Ga slijede kao služavke najpotrebnijih. Mladi svećenik don Mario Buljević, oduševio nas je radošću koja je isijavala s njegovog osmijeha. Dok nas je pozdravljao svjedočio je o ljubavi koju ima prema Isusu, a mi smo je osjetile u njegovom kratkom govoru dok nas je pripremao za sv. Misu. Nakon sakramenta pomirenja slijedila je sv. Misa u našoj samostanskoj kapelici. Don Mario je predivno propovijedao o Ivanu Krstitelju, te nam je još jednom podsvijestio da moramo bdjeti i spremno čekati Isusov dolazak, posebno sad u Adventu. Imale smo milost primiti Isusa pod obje prilike u svoje srce.

Nakon sv. Mise sestre su nas počastile pizzom i krafnama. S. Matea iz Brele pripremila nam je malu radionicu prigodnu za današnji dan, na spomen sv. Lucije. Ukrašavali smo vaze te posijali u njih pšenicu. Kako nas nije bilo puno, imale smo "intimnu" duhovnu obnovu. Bilo nam je lijepo i sigurna sam da se svi slažu sa mnom da bi voljele ponoviti ovakav susret i dogodine.

postulatnica Karla Zemunik

Split

Nedjelja Caritasa u župi Gospe od Pojišana „Tko pomaže siromaha, naviješta radost Evanđelja“

Nedjelja Caritasa (14. prosinca) posebna je prigoda da posvjedočimo svoju kršćansku dimenziju te zajedništvo s obiteljima koje su u potrebi. Na to nas ovu godinu pozivaju hrvatski biskupi pod sloganom „sve je moguće“. Prijatelji Malog Isusa splitske provincije dio svojih kreativnosti, kao i sestre Služavke Malog Isusa, odlučili su ponuditi vjernicima u župi Gospe od Pojišana za Nedjelju Caritasa.

Ovoj plemenitoj akciji priključili su se mladi Framiši i Treći red sv. Franje iz župe. Pod vodstvom s. Dolores Brkić pročelnice za društvo PMI-a u provinciji i župnika fra Ante Pervana (također član PMI-a), organizirana je prodajna izložba pred crkvom. Kod župljana se osjećao duh solidarnosti i kršćanske ljubavi. Najljepši način da se DANAS naviješta radost Evanđelja je, kad potrebnima svojom gestom ljubavi darujemo novu nadu, rekao je papa Franjo.

Više župljana izrazili su zadovoljstvo sloge zajedništva raznolikih skupina za ovu kršćansku djelotvornu ljubav. Sestre SMI-a, PMI-a, franjevci-kapucini, Frami, i Treći red sv. Franje pod vodstvom Bogu posvećenih voditelja, konkretno su svjedočili svoje važne uloge u Crkvi.

Bile su ponuđene i narukvice od akcije „za 1000 radosti“ hrvatskog Caritasa. Na njima su znakovite poruke: RADO DARUJEM-GRADIM ZAJEDNO-SPREMNO OPRAŠTAM-VOLIM VJERNO.

Prikupljeni doprinos je uručen nadbiskupijskom Dječjem Caritasu u Splitu, kojeg vodi s. Marta Kegalj-Služavka Malog Isusa a dio siromašnim obiteljima u župi. Dao Bog da ova župa nastavi biti izvor i nositeljica RADOSTI, NADE, VJERE i LJUBAVI.

s. M. Dolores Brkić i Marija Pražen

Metković

Susret djevojaka u Metkoviću

U župi sv. Nikole Metković, u prosincu 2014., održan je susret za djevojke sedmog i osmog razreda. Susretu je bilo nazočno tridesetdevet djevojaka iz četiri župe sv. Nikola Metković, sv. Ilija Metković, Opuzen i Vrgorac.

Susret je planiran, a tako i ostvaren kroz pet točaka; Prezentacije koje su pripremile s. Marijana Cvitanović i gosp. Marijana Grgurović - Isuse misli ti, vodonošina priča, Pismo ljubavi Pravog Oca, kako ti vidiš sebe. Poslije prezentacija bila je stanika za zakusku. Nakon stanike imali smo radionicu koju je pripremila s. Matea Periš, a koja se odnosila na salvetnu tehniku ukrašavanje kuglica od stiropora. Zatim je uslijedila meditacija koju je imala kandidatica SSMI Tajana Andrlje, a pratila ju je na gitari Oriana Biloš a meditacija je nosila naslov "Stvoreni za nebo". Naposljetku svi sudionici susreta imali su priliku dati svoje osobno mišljenje o održanom susretu i to u obliku anonimne ankete. Hvala svima koji su doprinijeli da ovaj susret bude ostvaren.

s. M. Matea Periš

Božić na dalekom Haitiju

Port au Prince, Božić 2014.

Dragi prijatelji i dobročinitelji,

skoro će godina dana otkako smo došle na Haiti. Ovih dana se pripremamo za proslavu našega prvoga Božića ovdje, pa uz ovu Božićnu čestitku koju vam šalje-mo, nešto od događanja ovdje želimo podijeliti sa svima vama.

Vjerujemo da vas zanima kako se Božić slavi u ovoj siromašnoj i dalekoj zemlji?!

Evo samo nekoliko pojedinosti. Ovdje na izvanu nema ničega što bi nam dočaravalo radosti ovoga, nama tako dragoga blagdana, ali, koliko se dá primijetiti, ima puno nutarnje i duhovne radosti iako će velika većina Haićana Božić slaviti u krajnjemu siromaštvu.

Klima je tropska, vruće je i nama, po prvi put neobično vrijeme za proslavu Božića - nema studeni ni snijega. Temperatura se trenutačno kreće oko 28-35 stupnjeva. Božićni ukrasi se rijetko gdje daju vidjeti, gotovo da i ne postoje; osvijetljeno drvce se može vidjeti na televiziji (kad ima struje), ili pred bankama i velikim trgovačkim centrima. Nema darova ispod bora, nema ni božićnih karata, a ni pošte nema. Mnoge druge stvarčice koje se u bogatim i razvijenim zemljama običavaju za Božić nabaviti da se ukrasi kuća i da se na neki način izrazi radost radi Kristova rođenja, ovdje bi sve to bilo luksuz – što ponekad stvarno i jeste, jer se može biti radostan bez mnogo toga. Zašto luksuz, zar čovjek može misliti na svjećice i bor dok gladni trbuh misli na „koricu kruha“ ili tanjur riže.

Zamislite, na Haitiju će više od milijun ljudi i ove godine slaviti Božić u urušenim kućama, a nekoliko tisuća obitelji će Božić slaviti u napola poderanim šatorčićima. Djeca koja žive u ovakvim uvjetima blistaju od sreće kad im se posreći da dobiju tanjur riže ili graha da se najedu do sita. Za Božić sreći neće biti kraja ako se na njihovoj božićnoj trpezi nađe nešto od spomenuto-ga.

Još je žalosnije kad znademo da na Haitiju postoje još krajnje siromašni ljudi, a to su oni koji će i ovih svetih dana (na Božić) nešto pojesti samo ako uspiju ukrasti bananu, mango ili nešto slično. Žalosno, ali, nažalost, istinito. Ovo vam pišemo samo da u vama pobudimo zahvalnost Bogu za sve što imate, mnogo toga u izobilju. Želimo da budete radosni i onda kad vam nedostaju neke nebitne stvarčice.

Dok sve ovo proživljavamo, tješi nas činjenica da je i Dijete Isus, čiji rođen-dan slavimo, rođen u štali, a njegov ležaj su bio jaslje i slama. Živeći u blizini ljudi čija je kuća poput štalice maloga Isusa, gdje u šatorčiću žive sa svojim

mališanima, upravo u njima vidimo maloga Isusa gdje se skrio. U njima imamo prigodu pokloniti našu ljubav po Karizmi velikoga Stadlera, sluge Božjega.

Unatoč svemu, i ovaj naš prvi Božić u ovoj krajnje siromašnoj državi živimo radosno, srcem, jer možemo služiti Malenome Isusu i iz Ljubavi prema Njemu dijeliti sudbinu ovoga naroda. Upravo njihovo siromaštvo daje nam priliku da svakodnevno susrećemo maloga Isusa. Oni su naši „mali Isusi“ jer u njima nastojimo služiti onom ljubavlju kojom bi služile Malom Isusu. Siromašni su materijalno, ali su duhovno bogati, pa najčešće i ne primjećuju da su siromašni, jer se, bez sumnje, u njima rađa naš MALENI... U njima rado boravi i nama Služavkama Maloga Isusa daje mogućnost da, po ljubavi, budemo prepoznate kao NJEGOVE Služavke.

U našem centru *Kardinal Stepinac* adventska priprava za Božić je bila nešto drugačija od dosadašnjih. Danas s njima završavamo animiranu devetnicu u čast malome Isusu, u kojoj su oni radosno sudjelovali i veselili se pripremajući štalicu za Dijete Isusa, dodajući svaki dan neku novu pojedinost. Plastični bor smo okitili, a pod njim su se našli i poklončići, samo zahvaljujući vama, našim dragim, dobrim i velikodušnim darovateljima. Hvala vam na duhovnoj i materijalnoj podršci koju nam pružate! I na stolu će se naći nešto malo bolje od onoga što imaju svaki dan. Sve najbolje ćemo toga dana staviti da bismo djeci priuštili radost koju iščekuju. Ipak je Božić! Nas dvije posebno veseli vidjeti na dječjim licima osmijeh i radost. Njihove radosti su i naše radosti. Stoga kličemo ŽIVIO MALI ISUS – UVIJEK U NAŠIM SRCIMA! I srdačno vas pozdravljamo, skupa s našom djecom i djelatnicima iz Centra *Kardinal Stepinac* s Haitija,

Vaše Sestre Služavke Maloga Isusa, s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik

Essen

Humanitarni božićni bazar

14. siječnja 2015.

Naša zajednica u Essenu već četvrtu godinu za redom uključuje se u humanitarni božićni pazar koji se odvija u organizaciji njemačke župe Sv. Dionizija. Organizaciju za prodajni stol imaju djelatnici iz staračkih domova «Nikolaus Gross» kojemu pripadaju domovi «Albert-Schmidt Haus», «St. Thomas Haus» i «Papst Leo Haus», domovi u kojima su još prisutne samo dvije naše sestre kao dušobrižnice, sestra Angelis Kešina i sestra Jakobina Čubelić.

Na božićnom pazaru na kojem sudjeluju različite skupine iz gore spomenute župe, te predstavnici udruga i grupa koje žele za Božić učiniti jednu humanu akciju za svoj projekt u misijskim zemljama ili za siromašne ovdje u Njemačkoj.

Uprava staračkog doma je odlučila da mi sestre možemo odabrati svrhu za koju želimo dati svoj doprinos od pazara. Tri godine za redom mi smo taj prilog usmjeravali za misiju u Rwandi, a ove godine smo odlučile za misijsku postaju na Haiti.

Nije riječ o velikim sredstvima ali oni su zarađeni konkretnim radom namještenika iz staračkog doma, posebno gospođe Breidehof i naših sestara. Sestra Jakobina je pomagala puniti flaše likerom koji je pripreman u staračkom domu, a sestra Salvatora se njoj pridružila na dan prodaje na pazaru pečenjem fritula na prvu adventsku nedjelju. Zahvaljujući organizatorima iz doma želimo odati priznanje i sestrama koje su na hladnom vremenu nekoliko sati radile da bi ovaj prilog zaradile i darovale za djelovanje naših sestara na Haiti. Prikupljena pomoć iznosi 585,20 €.

s. M. Fanita Jukić

Sarajevo

Karizmatско poslanje u vrtiću „Srce“ kroz 2014./2015. školsku godinu

Drage sestre i svi čitatelji dragoga nam Vjesnika, radujemo se što možemo podijeliti s vama karizmu življenja danas na ovim našim prostorima u srcu Sarajeva, u našem vrtiću SRCE. Vođeni duhom Utemeljiteljevih riječi: *Imaj srce prema Bogu djetinje, prema bližnjem majčinsko, a prema sebi sudačko*, svakodnevno otvaramo naša srca služeći malenima dok su njihovi roditelji u svakodnevnim obvezama i poslovima. Sve je to Božji dar i sve vodi milost Božja, zbog čega dugujemo beskrajnu zahvalnost Bogu. Upravo je to razlogom zašto se u sklopu naših programskih aktivnosti, unatoč multikulturalnim razlikama i različitim religijskim opredjeljenjima, barem jednom godišnje okupljamo na Euharistiji, kako bismo zahvalili Bogu za sve darove: dar kruha, plodove jeseni i dar života. Djeca su radosno sudjelovala pjevajući pod svetom misom, 15. 10. 2014. godine u našem samostanu *Egipat*, koju je predvodio vlč. Mladen Kalfić, roditelji pozorno pratili i slušali Riječ Božju, a svi zajedno nakon svete mise blagovali kruh dijeleći ga zajedno sa našom djecom iz SDE-a.

Neizostavni dio našega programa, koji je radost djeci i njihovim roditeljima, jest slavlje svetoga Martina, ovoga puta u sklopu Dana državnosti Bosne i Hercegovine, 20. 11. 2014. godine. Spojili smo ta dva dana sa željom da bude što više svjetla, dobrote, ljubavi i plemenitosti u našoj dragoj Bosni, kao i svetaca - poput sv. Martina. Djeca su plesovima, pjesmama, recitacijama uveseljavala sve nazočne, a da bi zatim u procesiji, zasvijetlila put do mjesta gdje se svi mogu počastiti i družiti.

Svake godine obraduje nas i sveti Nikola. Ovoga puta to je bio tata jednoga dječaka koji pohađa naš vrtić, i svi su bili sretni, jer ih je pohodio sveti Nikola 05. 12. 2015. godine, s darovima, mlađu skupinu u četvrtoj godini života i Odgojnu skupinu djece od tri godine do polaska u školu.

Upriličena je i Božićna priredba 19. 12. 2014. godine, kojoj se baš svi raduju, mali i veliki, kojom se mali Isus najradosnije slavi, s anđelima, pastirima u pjesmama, plesovima, ozarenim licima roditelja i rodbine djece, a sve u duhu Božića.

Božićni ples s priredbe

I to nije sve, održana je i jedna kreativna karnevalska radionica djece s njihovim roditeljima, 14. 2. 2015. godine u prostorijama Vrtića. Nakon kreiranja maski i kostima počastili smo se slatkim i ukusnim krafnama.

Nakon toga je započela korizma, 18. 2. 2015. godine, prigoda da djecu i njihove roditelje još bliže upoznamo s Isusom i životom posvećenih osoba. Pitali smo djecu: Tko je Isus? Tko su časne sestre? Tko su svećenici? Bilo je tu divnih odgovora, a još ljepše što su se neka od njih već prijavila da se žele, poput nas, posvetiti Bogu. Neka sve bude Bogu na slavu i na spasenje naših duša.

Šaljemo Vam srdačne pozdrave iz vrtića „Srce“ djeca, odgajateljice i sestre:

Ana Prkić i Manda Pršlja

Odgoj za mir

U Zagrebu, u od 7.do 9. siječnja 2015.godine u prostorijama Nadbiskupijskog pastoralnog instituta na Kaptolu održana je zimska Katehetska škola za vjeroučitelje osnovnih škola. Tema ove škole bila je „Odgoj za mir“, a ponuđeni sadržaji obrađivani su kroz tematska predavanja i radionice. Kroz navedena tri dana vjeroučitelji su imali priliku poslušati sljedeća predavanja:

- Krist je mir naš; Biblijsko teološko razmišljanje o miru i pomirenju (prof.dr.sc.Božo Lujić)
- O komadićima mira u velikim ratovima (prof. Petar Elez)
- Nova kultura pamćenja kao preduvjet mira (prof.dr.sc.fra Ivan Šarčević)
- Nasilje među djecom. Kako do mira u školi? (dipl.soc.pedagog Alma Rović Brandić)

Vjeroučitelji su u popodnevним radionicama razmišljali i radili na sljedećim temama:

- Ishodi učenja i odgoj za mir
- Mir kao tema u aktualizaciji i sintezi
- Odgojna nastojanja oko mira u razredu
- Odgoj za mir-metodičke prilagodbe u integraciji učenika a teškoćama u razvoju

Izdvajam konstruktivne i lijepe misli koje su prožimale ovaj seminar:

- Mir nije ishodišna nego ciljana stvarnost prema kojoj ide život i čovjekova djelatnost u njoj. To je željena stvarnost koja se postiže svakodnevnim djelovanjem i nastojanjem uspostave svekolikih zdravih odnosa. Ipak, potrebno je ponajprije znati što stvara nemir da bi se moglo govoriti o izgradnji zdravog mira. (B.Lujić)

- Zlu kao sudbini čovjek se može suprotstaviti ljubavlju kao sudbinom, a to će reći ljubavlju koja uključuje patnju kao bitnu dimenziju pročišćenja. (B. Lujić)

- Za razliku od zemaljskih vladara (Isus)on za postizanje svojih ciljeva i za uspostavu političkog mira ne proljeva tuđu krv nego ide dotle da vlastitom žrtvom ljubavi ostvaruje istinski mir. Jednostavno rečeno, Bog ne nameće mir odozgo nego ga ljubavlju kao konkretnim oblikom žrtve izgrađuje odozdo. (B. Lujić)

- Žrtva se prema počinitelju zla može postaviti na dva načina. Može uzvratiti istom mjerom, ali time se ništa ne rješava jer se krug zla samo nastavlja. No postoji i drugi put. Žrtva je svjesna učinjenog joj zla, ali ona će ga preki-

nuti u patnji opraštajuće ljubavi. Žrtva se u činu oprosta uzdiže iznad počinitelja i oslobađa se njegova zla i svoje navezanosti na njega. (B. Lujić)

- Istinski mir može zavladatai samo ondje gdje je uklonjeno zlo. (B. Lujić)

- Za pomirenje i mir nužna je nova kultura pamćenja: za počinitelje je nužno novo sjećanje, novo čišćenje pamćenja u priznanju grijeha, pokajanju i obraćenju kao nadoknadi počinjene nepravde, a za žrtve novo sjećanje na izbavljenje, zatim opraštanje za novi odnos te istančana budnost i kontrola vlastitog zlopamćenja. (I. Šarčević)

- Mudrima je vlastito priznati pogreške i okusiti bol, kajati se, moliti oprost i plakati. (Papa Franjo)

prisutna sestra

Gromiljak

Uočnica Dana Bogu posvećena života

"Gospodine, pošalji radnike na njivu svoju!" Da, tako bih ja objasnio zašto smo se mi večeras, ove kišne nedjeljne večeri, okupili u kapelici Kuće Navještenja u Gromiljaku. Da tražimo od Njega, da ga molimo, da nam pošalje još redovnika i redovnica, još svećenika i časnih sestara, još onih koji nam na pravi način svjedoče Božju riječ. Ima li što ljepše od zajedničke molitve upućene našem Nebeskome Ocu koji cijelo vrijeme bdije nad nama i brani nas od zla svakoga?

Ako bismo ponekad i upali u neku nevolju, On za sve ima razlog. Ispred oltara su stajale 3 upaljene svijeće; jedna za čistoću, jedna za poslušnost i jedna za siromaštvo. I te svijeće su možda bivale manje svakom sekundom dok su gorjele, no postajale su bogatije. Za par izrečenih molitvi, za par izrečenih zahvala i za jednu ispuštenu suzu. Kao što je rečeno u jednome tekstu što smo ga čuli za vrijeme klanjanja, svijeća možda postaje manja, ali ne i manje vrijedna. Darujući sebe drugima, ona postaje bogatija. Prizor časne sestre i svećenika. Ispred nas. Baš budi u nama pitanje: "Jesam li ja pozvan? Zove li Bog mene?" Baš te natjera na razmišljanje. I na molitvu. Molitvu za one koji su osjetili Božji poziv. Koji su ga slijedili. I da ih bude još više. On i nas zove da ga slijedimo. Zove nas da zajedno s Njim "lovimo srca na moru života". Nekoliko otpjevanih pjesama. Uduplana, utrostručena molitva... ma stostruka molitva, baš kao plod sjemena koje sijač sijaše i koje pade na plodno tlo. "Isuse, volim Te!" Tà, te riječi bismo trebali govoriti svakodnevno. "Isuse, hvala Ti!" ... Te riječi trebamo govoriti još češće, jer On je taj koji nas ne zaboravi probuditi svako jutro. Sestre su primijele 3 dara; svijeću, srce i Bibliju. No, to nije potrebno objašnjavati. Dovoljno je reći da

je ljubav hrana života, a Božja Riječ hrana duše. A svijeća? To je On koji nas oslobađa tame svojim sjajnim svjetlom.

Uz melodiju "Himne redovnika" otputovali smo u jedan drugi svijet. Daleko od ove surove stvarnosti. Predivno iskustvo. Ma, nije to iskustvo! Nije ni doživljaj. To je nešto za što ne postoji prava riječ kojom bi se opisalo. Predivno je zasad dovoljno, dok ovi naši svjetovnjaci ne otkriju neku novu riječ. Neku riječ kojom bi se mogle nazivati stvari koje su više nego predivne. Zahvala Bogu za dar života...zahvala za redovnike i molitva za njih. Velik je Tvoj vinograd, Gospodine, i treba ti još radnika. Zato ih pozovi. U ovom trenutku! Sada!

Sudionica susreta

Zagreb

Upoznali su djelovanje DPMI-a!

U župi sv. Anastazije, u Samoboru, u utorak 3. Veljače 2015., na poziv vlč. Josipa Culiga, župnog vikara, imale smo priliku zajednici mladih predstaviti život i djelovanje Društva Prijatelja Maloga Isusa.

Naše sestre već dugi niz godina tiho svjedoče u tome gradu. Došao je trenutak da se karizma služenja potrebnima proširi i na zauzete vjernike laike.

Prigodnu katehezu animirala je s. Emanuela Pečnik sa s. Petrom Marjanović, koje su za tu prigodu stigle iz Zagreba, a pridružile su im se sestre iz Samobora: s. Marija Kiš, s. Kristina Maslač i s. Margaret Ružman. Osluškujući poticajnu priču jedne svijeće, svatko od prisutnih doživio je neki poticaj kako svoje biće treba staviti u službu bližnjega, kako u ljubavi izgarati i trošiti se za druge. U osobnom poniranju poruke prispodobe o talentima, posvijestili su si povjerenje Gospodara koji je svakoga od nas obdario mnogo čime. I gotovo svi prisutni izrazili su želju kako osjećaju potrebu za nekim konkretnim angažmanom, potrebu da nešto konkretno učine s primljenim talentima kako bi ih umnožili. Na tu njihovu istinu, naslonilo se svjedočanstvo sestara o djelovanju Prijatelja Maloga Isusa, kao njihove produžene ruke u ovome svijetu. Kroz riječ, sliku, svjedočanstva mladi su imali prilike otkriti ljepotu prepoznavanja maloga Isusa kako ga je prepoznavao sl. B. Josip Stadler, po kojem je Duh Sveti karizmu služenja povjerio njegovim duhovnim kćerima, a po njima i vjernicima laicima. Mali Isus prisutan je u svakom potrebniku. Shvatili su kako je važno njegovati pogled vjere kako bismo prepoznali bogolikost siromaha, znali mu prići baš kao samom Isusu, izaći iz svojega maloga svijeta u susret drugima, kako nas papa Franjo svakodnevno poziva.

U trećem dijelu susreta, mladi su u grupnom radu aktualizirali sve primljene informacije te zajednički domišljali načine gdje, kako, kada živjeti karizmu služenja. Za početak, na inicijativu vlč. Kapelana odlučili su kako će svakog 25.-tog u mjesecu poslije večernje mise moliti kronicu Djeteta Isusa u zajedništvu sa sestrama za spas nerođene djece. U korizmi ići će u posjet osamljenima i starijim osobama koji žive na području župe. Eto sjeme je posijano, vjerujemo na dobro tlo. Neka raste! I urodi stotruko!

Svjetski dan bolesnika svečano obilježen u zajednicama Provincije BZ BDM

- **SARAJEVO, samostan *Egipat***

Gospa Lurdska meni je osobito drag blagdan. Gospa i bolesnici, kad nam je teško, a najteže je čovjeku kada je sam, u zrelijim godinama i k tomu - bolestan.

U našem samostanu *Egipat* u ranim popodnevnim satima okupili su se PMI iz Sarajeva na svetu ispovijed i svetu misu. Misno slavlje je animirao don Jakov Kajinić, duhovnik naši bogoslova, a pjevanje pod sv. misom animirali su simpatizeri PMI-a, to jest naša djeca.

U kratkoj homiliji don Jakov se osvrnuo na temu o nasljedovanju Isusa Krista. Ispričao je jednu priču to jest san jednog sveca koji je vidio kako u jednu crkvu ulazi Isus, a za njim apostoli, mučenici, sveti, pastiri, djevice i svi nastoje ići po Isusovim stopama. To i nama danas govori da, ako želimo biti Kristovi, ako želimo služiti malome Isusu, trebamo ići Njegovim stopama.

Nakon misnoga slavlja uslijedila je priredba u našoj dvorani, koju su pripremila naša djeca sa sestrom Klarom.

Na početku smo čuli poruku pape Franje za Svjetski dan bolesnika, zatim smo čuli recitaciju *Za života brate*; a nakon toga pismo roditelja djeci kad ostare, da bismo na kraju izveli igrokaz „Maškarama u vlaku“.

Obavijestila sam ih o hodočašću PMI u Mariju Bisticu i na Trsat.

Nakon toga je uslijedilo druženje, uz pitu i čaj.

Bilo nam je jako lijepo družiti se sa starijima od sebe da bi i naša djeca imala malo više osjećaja za svijet oko sebe.

s. M. Klara Jerković

• VITEZ, Dom Sveti Josip

Već 23 godine 11. veljače u mnogim zemljama svijeta obilježava se Svjetski dan bolesnika. Utemeljio ga je papa Ivan Pavao II. 1992. godine, kako bi skrenuo pozornost na bolesne i njihove probleme.

Tako je i ove godine u našem Domu proslavljen Dan bolesnika, koji je započeo duhovnim programom sa stanarima Doma i osobljem. Molili smo Sv. Krunicu, uz meditativna razmišljanja i pjevajući pjesme Gospi – zdravlju bolesnih. U to vrijeme je bila mogućnost pristupiti sakramentu sv. ispovijedi. U 10,30 sati slavili smo sv. misu za bolesnike, koju je predvodio vlč. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova Vrhbosanske nadbiskupije. Naglasio je da je najbolji primjer nošenja svoga križa bio papa Ivan Pavao II. I tijekom bolesti je hrabro navještao svoju vjeru. U propovijedi je istaknuo da najteža bolest tijela nije najteža, najteža bolest je bolest duha. Svaki čovjek bolestan u svojoj duši treba se boriti protiv grijeha, da mu pogled bude bistar, srce čisto. Bog je strpljiv i čeka na naše obraćenje. Sv. Augustin nam je pravi primjer kako od najvećega grješnika Bog može učiniti sveca. Lurdska Gospa, koju danas slavimo, poručuje nam da „učinimo što god nam kaže“. Pitanje je što trebamo učiniti?! Ići božjim stopama, slušati njegov glas u svom srcu. Na kraju sv. mise vlč. Jakov je podijelio sakrament bolesničkoga pomazanja. Bolesnici su zaista najsličniji Kristu patniku i potrebno im je sućutno srce medicinskoga osoblja. Topla riječ, blagi postupak, brižnost i strpljivost su najdjelotvorniji lijek za svaku bolest, nemoć, osamljenost.

Bit je uskladiti korak i srce s korakom bolesnika kako bi posvjedočili Božju ljubav kroz patnju i križ u svakodnevnome životu.

Slavlje je završilo „narodnim veseljem“ uz harmoniku, pjesmu, kolo... potom je uslijedio blagdanski ručak što su ga vrijedne ruke s puno ljubavi priredile. Naše osoblje je u svemu aktivno sudjelovalo, jer je ovo i dan zdravstvenih djelatnika. Bogu hvala za sve, hvala Mu za bolesnike kojima možemo služiti i ljubiti ih Njegovom ljubavlju.

s. M. Rafaela Ivić

• GROMILJAK, Kuća Navještenja

U povodu Dana bolesnika i spomendana Gospe Lurdske, 12. veljače 2015. godine proslavljen je 23. Svjetski dan bolesnika i zdravstvenih djelatnika. U župi *Imena Marijina* u Gromiljaku Dan bolesnika je obilježen u subotu, 14. veljače, svetom misom, koju je u dvorani Kuće Navještenja sestara Služavki Maloga Isusa predslavio vlč. Marko Mikić, vicerektor Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, u koncelebraciji župnika preč Marka Perića, vlč. Jakova Pavlovića i fra Vice Tomasa, župnoga vikara iz Busovače.

Velik broj bolesnika iz župe Gromiljak i okolnih župa ispunio je prostor dvorane do posljednjega mjesta. U pozdravnoj riječi župnik Marko je srda-

čnim riječima pozdravio voditelja misnoga slavlja, koncelebrante, sve bolesnike, njihovu pratnju i svima zahvalio što su došli, da Bogu uputimo svoje molitve za bolesnike i sve osoblje koje o njima skrbi. Svetu misu je uvećao skladnim pjevanjem *Župni zbor* pod ravnanjem s. M. Danice Bilić.

U svojoj propovijedi vlč. Marko je istaknuo Isusovu brigu, ljubav i milosrđe prema bolesnima, koje je liječio i hrabrio. Pozvao je i sve bolesnike da se u svojim bolestima obraćaju najprije Isusu u molitvi, a ne tek onda kad iscrpe sve mogućnosti. Mnogi, nažalost, najprije traže lijeka kod pustih travara, gatara, bioenergičara, a kad ništa ne postignu, onda dolaze Isusu. Isus uvijek treba biti na prvome mjestu. Obiteljima koje imaju djecu bolesnu i s posebnim poteškoćama, toplo je preporučio da se takve djece ne srame, nego da ih smatraju posebnim blagoslovom i uključuju u obiteljsko zajedništvo. Osvrćući se na poruku pape Franje za 23. Svjetski dan bolesnika "Bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju", naglasio je da kršćani trebaju znati očima duše u svakom bolesniku prepoznavati samoga Isusa i nikada ne dopustiti da netko od bolesnih i potrebnih u našoj sredini ne doživi da ga nema tko napojiti, nahraniti i ogrijati njegov dom.

Nakon svete mise uslijedio je kratki prigodni program, što su ga izveli mladi župe Gromiljak i Udruga gromiljačkih žena.

Obogaćeni i nahranjeni Riječju i Kristovim Tijelom pošli su svi zajedno u sestarsku blagovaonicu, gdje je uslijedila tjelesna okrpjeka i zajedničko druženje. Zaista je bilo lijepo i ugodno vidjeti radost i osmijeh na licima bolesnih i njihove obitelji u zajedništvu mladih, Prijatelja maloga Isusa, nas sestara i cijele župne zajednice. Svi su se razišli uz zahvalnost za lijepe i opuštene trenutke, drugačije od svakidašnjice.

Sestre iz Kuće Navještenja

● **MOSTAR, RC Sveta Obitelj**

Danas, kad slavimo 23. Svjetski dan bolesnika, želimo reći da vas nismo zaboravili, da smo uz vas u svim vašim potrebama. Zahvaljujući s. M. Krunoslavi Adžamić, ravnateljici Centra RHC-a, obilježili smo na poseban i svečan način Dan bolesnika. U Mostaru, na stacionarnome odijelu žive teško nepokretni bolesnici, te nekoliko djece kojima je potrebna 24-satna njega. Doista, teško ih je vidjeti kako leže bespomoćno na krevetu, ali vas ujedno susret s njima obogaćuje, tjera vas na razmišljanje i zahvalnost prema Bogu. Iz njihova pogleda iščitavam trpljenje i hrabrost u podnošenju svojih bolesti. Oni su i živo svjedočanstvo Isusa koji trpi. I danas im želimo pokloniti malo više vremena i pažnje, biti s njima, čuti ih, ili neke samo toplo dodirnuti da osjete da smo uz njih, da nisu sami. U poslijepodnevnim satima, na stacionarnome odjelu zajedno s bolesnicima, volonterima, *Prijateljima maloga Isusa* slavili smo sv. Misu. Misno slavlje pjesmom su uvećale pripravnice ŠSF-i sa svojim odgajateljicama. Misno slavlje je predvodio fra Josip

Vlašić u koncelebraciji don Ante Komadine, ravnatelja Caritasa. „ Znamo da se Isus susretao s bolesnima. Znamo da je Isus ozdravljao bolesne. Ali znamo da ih nije sve ozdravio. Ono što je Isus htio, to je učinio i zdravima i bolesnima, i to je više od ozdravljenja: navijestio je svima Kraljevstvo Božje.“ – rekao je fra Josip u propovijedi. Svima nama, i zdravima i bolesnima, Isus daje isto: Kraljevstvo nebesko. Doista, bili zdravi ili bolesni za Kraljevstvo Božje se boriti trebamo, sve podnositi i ovdje na zemlji skupljati nepropadljivo blago. Rekla bih da bolesnici svojim trpljenjem grade za Kraljevstvo nebesko strpljivo podnoseći svoju bolest. U našoj bolesti i trpljenju Isus je prisutan, baš kao i dobri ljudi koji brinu o njima – njegujući ih, koji skrbe o njima. „Bolest i trpljenje s kojima se bolesni u životu susreću nisu znak Božje odsutnosti, ne daj Bože Božje kazne, Njegove ljutnje prema nama, ili nekakvoga prokletstva. Na jedan otajstven način, bolest je prilika da se Bog utjelovi u trpljenju bolesne osobe... Zato je u jednoj svojoj prisposobi o koncu svijeta i rekao kako će biti blagoslovljeni oni koji su ga pohodili, koji su mu ljubav iskazali dok je bio bolestan...“ - istaknuo je fra Josip. Trebamo moliti za bolesnike, uvijek ih pratiti svojim molitvama da sve boli koje podnose ne budu uzaludne već nagrada za Kraljevstvo Božje. Molimo na ove tri nakane:

- da u svom trpljenju ne očajavaju,
- da svoje trpljenje Bogu prikazuju,
- da se u svomu trpljenju s Bogom sjedine.

U svojim molitvama imajmo i one koje se brinu o bolesnima: liječnike, medicinske sestre i njegovateljice; da budu strpljivi s bolesnicima te da sve što čine njima, čine vjerujući da čine samome Isusu. Nakon misnoga slavlja zajedno s bolesnicima smo imali druženje uz mali domjenak, te smo tako proveli dobar dio vremena s njima. Na licima bolesnika osmijeh, a nama radost što smo mogli biti s njima. Tako smo proslavili Dan bolesnika.

s. M. Stana Matić

Zagreb

Proslava dana bolesnika u samostanu „Antunovac“

Dan bolesnika je ustanovio blagopokojni papa sveti Ivan Pavao II. 1992. godine te odredio da se obilježava na blagdan Gospe Lurdske u čijem se svetištu okupljaju mnogi bolesnici i potrebni. I mi smo u našem domu u Novoj vesi obilježile taj dan prigodnom trodnevnicom.

Prve večeri je s. M. Petra Marjanović pripremila prezentaciju sa citatima psalama i slikama iz života naših šticićenica u domu. Druge večeri je s. M. Martina Vugrinec prenijela poruku pape Franje za ovogodišnji 23. dan bolesnika, a potom smo pogledale prezentaciju „Vlak života“.

Na sam Dan bolesnika, ujutro je štíćenice svojim posjetom obradovala č. majka s. M. Radoslava Radek, za ručak provincijalka s. M. Katraina Penić-Sirak, a popodne u 16 sati imale smo svetu Misu pod kojom su sve štíćenice primile bolesničko pomazanje. Svetu Misu je vodio vlč. Josip Radelja koji je štíćenicama doma uputio utješne i ohrabrujuće riječi stavljajući im pred oči primjer predanja Božjoj volji i preporučio ih zagovoru Blažene Djevice Marije. No uputio je poticajne riječi i svima nama koje brinemo za njih istaknuvši kako služiti ljudima često bude teško i zahtjevno te iziskuje trpljenje, ali je ujedno to veliki blagoslov i put koji vodi ka posvećenju. Na Svetoj Misi su nam se pridružile i Prijateljice Malog Isusa iz naše župe.

Sve smo zaokružili radosnim druženjem uz pjesmu, šalu i međusobnu zahvalnost. Zahvaljujemo i Gospodinu na darovima kojima nas obogaćuje u služenju potrebnima i molimo snagu za nastavak tog Njegovog djela kao i za blagoslov i radost svake povjerene nam štíćenice.

sestra

Haiti

Stepinčevo na dalekom Haitiju

Zemlja daleka, siromašna i suncem obasjana, ali i darom hrvatskoga naroda obdarena sa *Cardinal Stepinac Children's Home*, kućom za djecu bez roditeljskoga staranja proslavila je svoga nebeskoga zaštitnika.

Za ovaj, svima nama dragi dan, pripremali smo se devetnicom kroz molitvu i adoraciju, u kojoj su sudjelovala djeca i sestre. Posebnu svečanost imali smo na sami dan Stepinčeva slaveći sv. Misu, pod kojom smo molili za sve one koji žive i djeluju u ovoj misiji, ali i za sve one koji svojim molitvama i materijalnim dobrima potpomažu naše djelovanje.

Sv. misu slavio je p. Jackson Fabius, redovnik monfortanac koji se potrudio i pripremio jako lijepu propovijed o životu i djelovanju kardinala Stepinaca, upoznavši djecu i osoblje s njegovim likom i svetim životom.

Posebnost današnjega dana bio je blagoslov slike kardinala Stepinaca i

njezino postavljanje u kući u kojoj djeca borave. Radosti i pjesmi nije bilo kraja! Proslavili smo i imendan maloga Widsona, koji je prije dvije godine dobio i kršteno ime Widson Alojzije, a spomenuli smo se i rođendana s. Liberije. I tako kod nas u jednom danu puno radosti! Kad Bog umnaža radost, onda ona biva ne dvostruko, nego stotruko veća, čemu smo i mi sami svjedoci.

Srce nam je posebno zaigralo kada je spomenuo da - poput kardinala Stepinaca - trebamo moliti i imati vjere kako bismo imali snagu, hrabrost i Cilj. Da bi djeci lakše objasnio kako sve to postići, uzeo je primjer iz života na Haitiju, u kojemu ovih dana ima jako puno nereda, štrajkova i gdje izlazak na cestu, dok su prosvjedi, zna stajati i života.

Prosvjedi su radi trenutačne političke situacije koja nije nimalo favorizirajuća. Dodatni štrajk je nastao zbog velike cijene goriva, koja je ovdje dva puta veća nego u Americi. Dok narod umire od gladi, drugi se, nažalost, na njihov račun bogate. Ova teško razumljiva situacija dovela je do masovnih štrajkova koji su se odvijali blokiranjem ceste, paljenjem guma po cestama, te napadanjem i udaranjem auta i civila na cesti, a jedan mladić-student je i svoj život nedužno izgubio boreći se za bolji život u svojoj zemlji.

Dana 3. veljače 2015. misijskom djelovanju nas sestra Služavki Maloga Isusa pridružila se i s. Mirjam Filipović, sestra Služavka Kristova koja svojim životom i darovima želi u zajedništvu s nama služiti Kristu i ovoj potrebitoj i napuštenoj djeci.

Vjerujemo da je za ovo zajedništvo misionarskoga djelovanja zaslužan sluga Božji Josip Stadler, ujedinivši našu ljubav i služenje na dalekom Haitiju po karizmi koju nam je u baštinu darovao.

s. M. Liberija Filipović i s.M. Ana Uložnik

Split

Globalizacija i zdravlje

U subotu 14. veljače 2015. u samostanu na Lovretu održan je tradicionalni susret za naše sestre prigodom Dana bolesnika, a u organizaciji Sekcije za medicinsku i socijalnu službu provincijskog Vijeća za apostolat. Ovaj put na susretu su bile prisutne i sestre drugih zajednica te nekoliko svećenika. Željeli smo tako zajedničkim razmišljanjem obilježiti Godinu posvećenog života.

Predavanje na temu *Globalizacija i zdravlje* održao je prof. dr. sc Goran Dodig, predstojnik Klinike za psihijatriju KBC-a Split. Dr. Dodig je započeo izlaganje postavljanjem pitanja: Koji je smisao ove teme, i što to podrazumijevamo pod izrazom *globalizacija i zdravlje*.

Globalizacija je često izgovarana riječ, a puno puta ni sami ne znamo što ona znači. Zahvaća li nas ona na kolektivnoj i individualnoj razini? Zatim,

zdravlje kao iznimno važna činjenica u životu čovjeka, kako se na njega gleda u okviru globalizacije? Imaju li prave vrijednosti koje su neophodne za čovjeka u tom sustavu svoje mjesto? Ili je sve podložno materijalnom?

Iz izlaganja se moglo razlučiti kako se u ovoj globalizaciji treba znati izboriti za ono što daje smisao čovjekovu životu i postojanju. To znači da u svem tehničkom, ekonomskom i materijalnom napretku ne izgubimo iz vida samog čovjeka, njegovo pravo na život i to život dostojan čovjeka. Bog želi da čovjek živi u sreći, a društvo bi trebalo osiguravati uvjete u kojima čovjek može rasti u svakom pogledu. Također, društvo bi trebalo tako funkcionirati da bolesnom čovjeku može pružiti pomoć, odgovoriti na njegovu nemoć, strah i nesigurnost.

A bolest je prvenstveno stanje nemoći. Gledano globalizacijski – to je čovjek nesposoban da radi, proizvodi. Čovjek je u globalizaciji postao privjesak svoje radne sposobnosti. Tako u bolesti on prestaje biti čovjek, premda baš u bolesti čovjek može najviše vidjeti koliko je čovjek? Može se susreti sa smislom svoga života.

Gdje je kraj tog napretka i je li materijalno blagostanje rješenje za sve? Znači li to, da ako od čovjeka nema materijalne koristi, da možemo odustati od brige o njemu? Može li to materijalno biti nadoknada za duhovne potrebe pojedinca?

Važno je naglasiti da postoji duhovna dimenzija koja daje smisao postojanju i našim aktivnostima. Ta dimenzija nam budi nadu, vjeru da se možemo suočiti sa svim izazovima pred koje nas stavlja, u ovom slučaju bolest, i sve ono što je povezano s tim stanjem. Duhovna dimenzija otvara pogled prema nečem višem, što nas istovremeno nadilazi ali i vuče naprijed k cilju koji nam je Netko zadao. I sam profesor je potkrijepio vlastitim iskustvom iz svoje struke, kako se u pojedinim situacijama ponašaju oni koji imaju ili pak nemaju vjeru.

Cilj globalizacije je misliti samo na sebe a ne na druge. To se odražava i na obitelj i na zajednicu. Globalizacija zahvaća svaku poru društva i svakog čovjeka onoliko koliko mi dopustimo biti uvučeni u sam proces globalizacije. Kako se sve to odražava na naše zdravlje? Bolest se postavlja kao prijetnja sigurnosti i ne gleda se na pojedinca, nije važan čovjek. To je rezultat materijalizma i globalizacije. Ako o bolesti ne razmišljamo u kontekstu osobe, pojedinca, nismo razumjeli smisao života ni bolesti. Postavlja se zaključak da se zdravlje ne gleda kao pravo čovjeka od Boga svima dano.

Činimo li dovoljno da se promjeni odnos prema bolesnima?

Na kraju izlaganja zahvalili smo prof. Dodigu na iscrpnom i poučnom predavanju, koje nas je potaklo i na osobnoj razini da budemo svjesne važnosti

vlastite zauzetosti u odnosu na svaku osobu, a na poseban način osobu koja je pogođena bolešću.

Susret smo završili u ugodnom druženju uz tjelesnu okrpju.

s. Andrea Nazlić

preuzeto: <http://split.ssfc.org/hr/content/globalizacija-i-zdravlje>

Na ovom susretu je sudjelovalo više naših sestara iz zajednica u Splitu, na čelu s provincijalkom s. Anemariom Radan.

Split

Vjeronaučna olimpijada

Nadbiskupijska vjeronaučna olimpijada osnovnih i srednjih škola splitsko – makarske nadbiskupije održana je 19. veljače 2015. i u svojstvu županij-skog natjecanja. Sav program i natjecanje se odvijalo u Zdravstvenoj školi u Splitu.

Tema je ove godine bila „**Drugi vatikanski koncil**“. Nakon održanih školskih te međuškolskih natjecanja na ovu razinu uspjelo se plasirati 10 srednjih i 20 osnovnih škola. Gosti na natjecanju su bile po jedna iz osnovne i srednje škole iz Hvarske biskupije.

Uvodni i vrlo kreativan program su pripremili učenici Zdravstvene škole, a pozdrave su nam uputili: ravnateljica škole prof. Mirjana Kurtović, predstojnik Agencije za odgoj i obrazovanje iz Splita gosp. Vinko Matas, nadbiskup msgr. Marin Barišić i predsjednik povjerenstva gosp. Nikola Milanović.

Nadbiskup Barišić između ostalog posebno je naglasio da su oni kao vjeronaučnici kreatori i sudionici Drugog vatikanskog sabora i pozvao ih da te vrednote unesu u međuljudske odnose kako bi usvojene informacije postale himna života i našoj Domovini.

Natjecanje se odvijalo u tri dijela: pisani test, tombola (rješavanje na kreativan način) te treći dio pokazivanja znanja pod imenom: tko želi biti Isusov milijunak?

U godini pedesete obljetnice Drugog vatikanskog koncila olimpijci su pokazali odlično znanje. Sudjelovale su naše tri sestre, a znakovito je to i uz ovu Godinu posvećenog života. **Prvo mjesto** za srednju školu osvojila je ekipa koju čine četvero učenika iz Nadbiskupijske klasične gimnazije „don Frane Bulić“ s mentoricom **s. Petrom Šakić**.

Drugo mjesto osvojila je ekipa iz Druge gimnazije – Split (među kojima su i Prijatelji Malog Isusa) s mentoricom **s. Dolores Brkić**.

U natjecanju za osnovnu školu sudjelovala je **s. Marinela Delonga** te sa svojom ekipom osvojila 13. mjesto.

Predstojnik katehetskog ureda mr. don Josip Periš čestitao je pobjednicima zahvalivši svima, kako učenicima tako i mentorima, na trudu, radu i sudjelovanju dajući tako jednu važnu dimenziju u odgoju za zajedništvo i crkvenost. Sve ekipe su dobile priznanja, a prve tri i pohvalnice te vrijedne knjige.

Čestitke našim sestrama!

s. M. Laudes Bosančić

Prisoje

Korizmena obnova u župi Prisoje

Na poziv župnika don Ivana Bebeka posjetile su u nedjelju, 21. veljače, župu Prisoje (Mostarsko-duvanjska biskupija) sestre Služavke Maloga Isusa: s. Danica Bilić i s. Marina Perić s pripravnicama Nikolinom Džavić, Valentinom Šunjić i Ivkom Martinović. Pri samom dolasku u Prisoje osjetile smo toplinu kojom zrači to mjesto. U župi nas je dočekaao radosni župnik don Ivan, koji nas je srdačno pozdravio i iskazao radost zbog našega dolaska. U 16,30 sati predvodile smo i animirale s mladima križni put, nakon čega je slijedila sveta misa i susret s vjernicima u župnoj dvorani.

Sestra Danica je ukratko predstavila sestre i pripravnice, da bi potom progovorila o korizmi kao milosnom vremenu, u kojemu smo svi pozvani činiti dobra djela i postiti od mržnje, zavisti, grubih riječi... itd. Poseban naglasak stavila je na to kako je svatko od nas jedan Kristov ud i da smo svi pozvani svjedočiti ljepotu djece Božje. Svi trebamo biti ispružena Kristova ruka. On nas treba. Pozvala je da se ne bojimo biti *usta* koja će Ga navješćivati, *ruke* koje će Ga grliti i nositi drugima, *uši* koje će Ga slušati... Nakon toga su s. Marina i kandidatice s mladima igrale igru *na putu s Marijom, Isusovom Majkom*, u kojoj su na zanimljiv način prošli kroz Otajstva krunice i Bibliju. Večernji program završili smo pjesmom *Kao Marija*. Po svršetku večernjega programa posjetili smo sa župnikom obitelj Ivančić, koji su nam iskazali veliko gostoprimstvo i ugodili nas večerom. Bilo je to zaista ugodno druženje i radosno ozračje uz pjesmu i molitvu.

Sutradan, 22. veljače, za vrijeme svete mise u 9 i 11 sati pripravnice Nikolina, Valentina i Ivka su svjedočile o svome duhovnom pozivu, dok je s. Marina predstavila slugu Božjega Josipa Stadlera te ukratko progovorila o karizmi Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i o društvu Prijatelja Maloga Isusa. Nakon toga je s. Danica još jednom na simboličan način progovorila o korizmi i o Božjoj milosti koja se spušta na nas. Istaknula je kako smo ponekad poput kamena u koji ne može prodrijeti Božja Riječ te je naglasila potrebu srcem prigrliti Isusa i naviještati Ga. Da bismo to mogli, trebamo - poput spužve - moći upijati Riječ Božju.

Župnik se na kraju sv. mise zahvalio što su sestre ova dva dana boravile u župi i pozdravio ih usklikom: *Živio Mali Isus!*, na što su one radosno odgovorile: *Uvijek u našim srcima!*

Poslije svete mise druženje se nastavilo u župnoj dvorani s vjernicima. Zahvalile smo župniku i župljanima na gostoprimstvu i otvorenome srcu. Bilo je to zaista krasno iskustvo koje ćemo dugo pamtili.

s. M. Marina Perić

Dubrovnik

Posjet krizmanika našim štíćenicama u samostanu Svete Obitelji

U subotu, 28. veljače 2015., uoči 2. korizmene nedjelje, u 10:30 sati, karitativna grupa krizmanika župe sv. Mihajla, pod vodstvom vjeroučitelja Danijela Holeša posjetila je stare i nemoćne gospođe u našem domu.

Naše gospođe bile su presretne i radosne što su ih mladi iz naše župe došli posjetiti. Gospođe vole mlade, vole pjesmu, susrete, iako su u životnoj dobi od 80 do 95 godina. Starost i nemoć...

Krizmanici su sa sestrama proveli lijepo i ugodno vrijeme u druženju s korisnicima doma. – Bogu hvala bio je ovo mali predah radosti i mladosti... Jedni drugima zaželjeli su blagoslovljen hod kroz Korizmu i svaki blagoslov za Uskrs!

Mladi su tako vidjeli naš samostan, kapelu „Sv. Obitelji“ i okoliš Gospina polja.

s. M. Magna Borovac

ODJECI DUŠE ...

Tebi Majko

Bezgrešna Majko danas je Tvoj dan,
kad smo svi sretni, radosni, puni nade.

Ti si naša Majka i Zaštitnica
Majka koja sve razumije i znade.

Tebe je Bezgrešna Majko
naš Utemeljitelj štovao, volio.

Cijeli svoj život zazivao i molio,
da ga pratiš, štitiš i u nebo vodiš.

Hvala Ti Bezgrešna Majko
što si pratila Stadlera i tolike svece.
Prati, zagovaraj kod Isusa i nas Služavke,
da budemo radosne, sretne i svete!

s. M. Magna Borovac

Ocu Utemeljitelju za 172. rođendan

Predragi oče Utemeljitelju!

Htjedoh Ti se predstaviti, ali se sjetih da me Ti već odavno poznaješ. Prije nego što sam prvi puta čula za Tebe, znao si za mene i tiho me zvao, srce me privlačilo. Čudesni su putovi Gospodnji, i naumi Njegovi s nama.

Vjerujem da je Gospodin naš Isus Krist i po Tvome zagovoru privlačio moje srce, da ga posebno ljubim u Presvetomu Oltarskome Sakramentu, da štujem Njegovo Presveto Srce koje je izvor božanske ljubavi i svih milosti.

Sada, kada sam postala kandidatice sestara Služavki Malog Isusa, i krenula putem Bogu posvećena života, posebno te molim za tvoj zagovor na nebu. Poučavaj me kako služiti malenima, kako ljubiti svoga bližnjega, kako vjerno nasljedovati Krista.

Pomozi mi, predragi Oče Josipe, da postanem što bolja sestra Služavka Malog Isusa - prava Stadlerovka - odgajaj me u svojoj duhovnosti, da po tvome svetom uzoru požrtvovno izgaram za one najmanje, najpotrebnije, prezrene i odbačene. Da sa čvrstim pouzdanjem u našega Gospodina Isusa Krista i Bezgrješnu Djevicu Mariju, hodim na putu spasenja prema vječnoj Domovini.

Na kraju želim podijeliti s tobom jedan, meni jako drag, citat, za koji vjerujem da je i tvoje srce ispunjavao radošću: „Sav sam Tvoj, i sve moje je Tvoje, ljubazni moj Isuse, po Mariji, tvojoj presvetoj Majci.

Sve malenome Isusu i Mariji za ljubav, i po tvome uzoru, predragi Utemeljitelju, Slugo Božji - Josipe Stadleru.

Tvoja kandidatice

Katarina Pilić

Oče moj...

Oče, danas je divan dan, jer slavimo Tvoj 172. rođendan. Danas želim posebno razmišljati o Tebi i o Tvome životu i radu.

Dragom Bogu zahvaljujem, jer mi je pokazao put do jednoga, uistinu velikoga, čovjeka kao što si Ti, dragi Oče.

Kroz ovo milosno vrijeme u kandidaturi trudim se da Te što bolje upoznam i slijedim.

Ti si vrlo važna osoba u mome životu. Danas Ti želim pokloniti svaku žrtvicu koju uradim, osmijeh na mome licu, rad s Tvojim malenima.

Danas na poseban način želim moliti za Tvoje proglašenje blaženim, jer si Ti to svojim životom i radom zaslužio. Danas Te posebno molim za sve osobe koje se utječu Tvome zagovoru, Oče, zagovaraj ih. Zagovaraj me kod naše Nebeske Majke koju si neizmjerljivo ljubio za svoga života na zemlji da budem tvoja vjerna kćer koja će svakodnevno Bogu izricati svoje „Da“.

Tvoja kandidatice

Nikolina Džavić

Dragi moj Utemeljitelju!

Danas je poseban dan, slavimo Tvoj rođendan... Drago mi je što mogu biti Tvoja gošća na posebnoj gozbi ljubavi. Danas na Tvoj rođendan želim Ti uputiti nekoliko riječi:

Dragi moj Oče, toliko toga sam čula lijepoga o Tebi i od Tebe. Bogu zahvaljujem za današnji dan za Tvoj život, život jednoga nebeskoga sveca. Toliko toga se na našoj zemlji promijenilo, ponekad sam nemoćna da se izborim s tim, sve nekad staro i lijepo zamijenilo je moderno i novo. Ali Ti sigurno to znaš, iako ovo znaš, ali ja Ti moram opet reći: ljubav Tvojih Služavki, taj predivni ručni rad - satkan uz pomoć i volju Božju ostao je isti. Ljubav i radost Tvojih Služavki prema Malenome, Majci Imakulati i siromašnima ostala je ista, onakva kakvu si Ti gajio u svom srcu. Ljubav koju si Ti ostavio sestrama kao primjer i uzor. Istu takvu ljubav i gorljivost prema Malenome i siromašnima koju sam naučila živjeti poklanjam Ti kao dar. Volim Te Oče utemeljitelju!

Tvoja kandidatice

Valentina Šunjić

Dragi Oče Utemeljitelju!

Na današnji dan, prije 172. godine došao si na svijet. Iako si bio siromašan materijalnim dobrima imao si bogato srce. Srce kojim je zračila velika i snažna ljubav prema Bogu i ljudima. I mene si zažario ognjem te ljubavi. Upoznavajući Tebe, shvatila sam pravi smisao življenja i ljubavi. Na današnji dan sam ponosna na to što mogu biti Tvoja „kćerkica“ koja će nastaviti širiti i zračiti ljubavlju koju si imao i Ti prema bližnjima - siromašnima. Oče Utemeljitelju, hvala Ti na svim milostima koje sam zadobila od Tebe. Zagovaraj me svojim molitvama kod Malenoga Isusa.

Tvoja kandidatica

Ivka Martinović

Utemeljitelju moj,

pišem Ti ja, Tvoja Služavka... Znaš me dobro, Ti me znaš. Dolazim danas s Tobom proslaviti Tvoj rođendan. Iščitavajući o Tvom životu, govoru i djelima želim ti reći hvala.

Hvala Ti što me uvijek pozivaš da se vratim na svete izvore, na izvore Božje neizmjerne ljubavi koja mi se svakodnevno daruje „da ne žedam uvijeke“.

Hvala Ti što si bio otvoren Duhu Božjem, što si osluškiavao Njegove poticaje i pošao putem Ljubavi – ljubavi koja i dan danas o Tebi govori, o Tebi piše, ljubavi koja po Tebi u meni živi ... I živjet će Oče moj dokle god bude mene, Služavki Maloga Isusa, pjevat će se o Malenom kralju, kralju ljubavi, mira i dobrote čineći djela ljubavi kako si nam Ti pokazao.

A ti oče Utemeljitelju, moli za svoje služavke, moli da nas nosi sveta ljubav koja se neprestano daruje u otajstvu kruha i vina ...

Znaš, trebala bih sada poći, zovu me tvoji „maleni“ da u njima tražim i nalazim Malenog, stoga Oče moj pozdravljam te i želim ti SRETAN 172 ROĐENDAN! I još jednom te molim, moli za me, za tvoju služavku!

s. M. Marina Perić

TI SI TU ...

Kroz zime i ljeta,
proljeća i jeseni,
ti si s nama ...
Ni danas nije
uminuo lik tvoj,
presušile nisu
tvoje riječi ...
U duši nam je
tvoj pogled,
divimo se tvomu
životu i djelu ...
Tvoje geslo i danas
vodi nas;
tvoja poniznost
još je primjer nama ...
Utemeljitelju dragi,
Oče naše sirotinje,
srca ti naša
čestitaju ovaj dan,
tvoj - 172. rođendan ...

s. M. Ana Prkić

Uuuuu, kakva gužva

- Jesi li gotova?, pita Mara uzrujano.
- Nisam još, odgovara Ruža mirno.
- Što radiš tako dugo – nastavlja Mara, "a meni se jako žuri. Još moram otići u trgovinu, još moram otići do Dore, još moram urediti sprintnu listu, još moram dovršiti govor, još moram pospremiti ured,... a ti mi to još nisi napravila."
- Ajd' mi otvori dokument da prepisem podatke koje trebam. Ne mogu završiti bez tih podataka...
- Što ne veliš kaj ti treba, meni se jako žuri.
- Kad mi prebaciš podatke, bit će brzo gotovo.
- Ti uvijek samo kompliciraš stvari.
- Dovrši svoj posao dok se vratim – dobaci Ruža i ode bez riječi.

Da je još koju riječ progovorila došlo bi do svađe. Za svađu ipak trebaju dvije strane. Ruži ovaj put očito nije bilo do svađe.

- Da mi je dostavila podatke, bilo bi gotovo, a ja ne mogu raditi s onim čega nemam – nastavila je Ruža u svojim mislima raspravu koju nije uspjela dovršiti riječima. Nismo svi jednako brzi i sposobni za sve stvari. Kad bismo bili, ne bi ovisili jedni o drugima i ne bismo trebali jedni druge. Kad naiđeš na pravog, u danom trenutku, suradnika, posao će biti brzo gotov na opće zadovoljstvo. Samo nismo uvijek u prilici naći adekvatnu osobu za suradnju.

Nakon jedne popijene kave Ruža se vratila i uspjela dovršiti dokument na računalu. Mara je u međuvremenu otišla po svojim jako neodgodivim poslovljima.

- Ona kava mi je bila baš dobro došla da izbjegnem svađu, a posao najbolje mogu napraviti dok sam sama i kad imam sve potrebne podatke.

I nastavlja razmišljanje. "Tako je i kuharicama. One mogu spraviti jako dobro jelo, ako imaju dobre artikle. Umjetnost je napraviti dobro jelo, ako i nemaš baš sve dobre sastojke, tako da ga oplemeniš onime što imaš. Što Isus s nama radi? Ponekad od nas ima dosta slabog "materijala" za svoje "kreacije". On je ipak umjetnik. Može od mene napraviti što god hoće, ako

mu dopustim. Zato mi je poslao Maru da od nje učim. I što sam naučila? Svašta. Ako napravim reda u glavi, bit će reda i oko mene. Radim svoj posao od početka do kraja. Ne ljutim se na Maru što ona ne može napraviti jedan posao od početka do kraja, nego istovremeno želi raditi deset posala i ljuti se što joj poslovi ne idu glatko i od ruke kako bi htjela."

Kad se Mara vratila u ured, našla je dokument na računalu dovršen.

– Hvala Bogu da imam Ružu koja mi uvijek napravi što trebam, a ja ne znam ili ne stignem. Kako je samo tiho otišla da se ne posvađamo, a ja sam bila baš spremna na svađu. Čak joj to neću moći niti dati do znanja... Ma, zna ona i sama što meni treba, a što mi ne treba. Kako je Isus dobar što mi ju je poslao. Nije mogao bolje..." ispituje si savjest Mara nakon dobro obavljenog posla.

Nakon kratkog vremena Mara je dobila novi zadatak. Treba napraviti prijedlog sanacije dotrajalog objekta. Već se puno raspravljalo o tome i bilo je različitih prijedloga, Mara treba samo odabrati onaj "pravi". Zadatak i nije tako težak, ali je Mari potrebna pomoć. Počela joj je nedostajati Ruža. I opet "paljba" na Ružu koja je tog trenutka ulazila u ured.

– Nikad te nema kad te trebam.

– Što nije valjalo u dokumentu, sve sam provjerila i bilo je točno.

– Ne govorim o onom dokumentu, to sam već prosljedila i dobila pohvalu kako je brzo i točno napravljen.

– Znači da sam dobro napravila.

– Ma, ne, ja sam dobro napravila i ja sam dobila pohvalu.

– Drago mi je. A htjela si mi zahvaliti za dobar posao, kad me nikad nema kad me trebaš.

– Trebam te za drugi posao.

– Samo reci...

– Trebam odabrati prijedlog za sanaciju.

– Odaberi, po mogućnosti, najbolji. Bar je to lako. Da ga tek trebaš napraviti, bilo bi malo teže.

– Lako je tebi reći. Meni je teško kad moram voditi brigu o svemu, a nitko mi to ne priznaje.

- Malo prije si dobila pohvalu, po meni to ti je priznanje.
- Što ti znaš što je priznanje. Ono sam bila dužna napraviti pod obvezno.
- I napravila si.
- Zato sam brže bolje dobila novi posao.
- I to ćeš lako napraviti.
- Samo mi ti moraš pomoći.
- Možemo li sada na posao, ili ću doći dok odlučiš koji ćeš prijedlog odabrati.
- Puna mi je glava svega. Još moram pospremiti, još moram oprati prozore, još moram usisati
tepihe, još moram ... očistiti cipele, još moram ...
Kad se okrenula Ruže više nije bilo.
- Kome sam ja sve ovo pričala? Ružooooo, kamo si nestala – dreknula je u prazno.

Ruža je otišla na jedan telefonski razgovor dok Mara odluči koji će prijedlog proći po njezinoj procjeni. Nije čula vapajem ispunjeno svoje ime, jer je sreća Doru i zaustavila se na "čašici razgovora" o prošlotjednom projektu koji je dobio dosta pohvala. Dora je zahvalila Ruži na pomoći oko projekta i zamolila je za pomoć oko novoga projekta.

- Joj oprost, Mara me je maločas nešto hitno trebala, moram uskočiti da se opet ne "izgubi" u silnim poslovima koji nadilaze njezinu percepciju.

Nakon razgovora Ruža se pojavi pred Marinim očima punim suza i bijesa da bi opet slušala priču tko zna po koji puta ispričanu.

- Još moram popiti kavu, još moram obaviti razgovor, još moram... – dometne Ruža i nasmije se od srca, "riješit ćemo i taj zadatak."

s. M. Ana Čajko-Šešerko

NAŠI USPJESI

Sestra Miljenka Grgić doktorirala biblijske znanosti

Doktorska disertacija s. Miljenke bavi se istraživanjem povijesti nastanka biblijskih tekstova u 2 Kr 19,21-28 i u Iz 37,22-29, upotrebljavajući pritom povijesno-kritičku metodu

Rim, (IKA) – S. Miljenka Grgić, članica Sružbe služavki Malog Isusa iz Splita, obranila je u petak 19. prosinca 2014. na Papinskom biblijskom institutu (PIB) u Rimu doktorsku disertaciju "Transformations of the Assyrian Figure in 2Kgs 19,21-28 || Isa 37,22-29. Diachronic Study" (Transformacije asirske figure u 2Kr 19,21-29 || Iz 37,22-29. Dijakronijsko istraživanje). Ispitnu komisiju tijekom diskusije činili su predsjednik komisije prof. Michael Francis Kolarcik, DI, rektor Papinskog biblijskog instituta, prof. Peter Dubovsky, DI, moderator teze, prof. Stephen Pisano, DI, drugi relator, te ispitivači prof. José Luis Sicre, DI i prof. don Federico Giuntoli.

Uz prijatelje i kolege studente, na obrani su prisustvovala te izrazile svoje čestitke i susestre s. Miljenke iz samostana u Grottaferatti, predvođene vrhovnom glavaricom družbe sestara Služavki Malog Isusa s. Radoslavom

Radek te provincijalkom Provincije sv. Josipa Družbe služavki Malog Isusa iz Splita s. Anamariom Radan. Čestitkama se pismenim putem, preko svog predsjednika fra Bože Luijća, pridružio i Biblijski institut koji okuplja hrvatske bibličare.

Disertacija je podijeljena u tri dijela i bavi se istraživanjem povijesti nastanka biblijskih tekstova u 2 Kr 19,21-28 i u Iz 37,22-29, upotrebljavajući pri tom povijesno-kritičku metodu. Prvi dio radnje, koji se bavi tekstualno-kritičkom analizom tekstova, ima za cilj utvrditi originalnu verziju teksta koji se u sličnom obliku susreće u dvije navedene biblijske knjige. Drugi dio, koji osim dijakronijske, djelomično usvaja i sinkronijsku metodu, bavi se identifikacijom tzv. Urtext-a ili prateksta koji označava izvorni tekst lišen kasnijih redakcijskih dodataka. Završni dio radnje istražuje paralelno Urtext u njegovom povijesnom okviru, te završni tekst kakvog nalazimo u Bibliji u njegovom literarnom okviru. Rezultati istrage upućuju na to da tekst kojeg donosi Biblija u dvije različite knjige nije bio neko marginalno proroštvo, kako se uobičajeno misli, nego da je imao središnju ulogu u transformaciji izajjanske asirske tradicije, te da je tvorio ključno proroštvo u predegzilskoj verziji Knjiga o Kraljevima.

S. Miljenka Grgić rođena je 5. 12. 1974. u Sinju. Osnovnu školu završila je 1989. u Trilju. Matematičko-informatičku gimnaziju pohađala je u Sinju, gdje je maturirala 1993. Iste godine ulazi u redovničku zajednicu sestara Služavki Malog Isusa u Splitu, a doživotne redovničke zavjete polaže 2002. Fakultetsko obrazovanje započela je 1996. na tadašnjoj Teologiji u Splitu, gdje je i diplomirala 2002. na filozofsko-teološkom smjeru Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu. Postdiplomski biblijski studij započela je 2003. na Papinskom biblijskom institutu u Rimu gdje je 2008. postigla stupanj magistra biblijskih znanosti. Naslov magistarskog rada koji je izradila pod vodstvom prof. Gianguerrina Barbiera S.D.B. bio je "Dio in conflitto con se stesso? Ger 12,7-12" (Bog u sukobu sa samim sobom? Jer 12,7-12).

Nekoliko naših sunarodnjaka uspjelo je postići naslov doktora biblijskih znanosti na tom papinskom institutu kroz njegovu stogodišnju povijest. Nakon fra Ante Popovića, člana Franjevačke provincije Bosne Srebrene, koji je doktorsku tezu obranio 1992., s. Miljenka Grgić prva je Hrvatica kojoj je to uspjelo.

I. L.

Preuzeto: 19.12.2014 | 22:02 | IKA V - 166007/12

Srdačne čestitke s. Miljenki!

Sestra Marina Mužinić
magistrirala na Papinskom sveučilištu Salesiana u Rimu

Marina Mužinić, časna sestra Služavki Malog Isusa, obranila je u ponedjeljak, 9. veljače, u 15 sati magistarski rad iz pastorala mladih na Salezijanskom Papinskom Sveučilištu (Università Pontificia Salesiana) u Rimu.

Obranom rada *Generare alla fede. Accompagnamento spirituale per i giovani in Croazia (Rađati za vjeru. Duhovno praćenje mladih u Hrvatskoj)* zaključila je petogodišnji studij pastorala mladih na Fakultetu Odgojnih Znanosti (Facoltà di Scienze dell'Educazione) ovog papinskog sveučilišta. U petnaestominutnom je prezentiranju rada sestra Marina prvo objasnila motivaciju odabira ovakve teme. Svjesna je da stvarnost pastorala mladih u Hrvatskoj ide u smjeru organizacije velikih događaja i okupljanja koji masovno okupljaju mlade i da Crkvi nedostaje ono pojedinačno, osobno duhovno praćenje mladih za što kvalitetnije sazrijevanje i rast u vjeri. Druga motivacija joj je bila i proglašenje 2013. godinom vjere kada su svi vjernici bili pozvani da prodube svoju kršćansku vjeru kako bi susreli uskrslog Gospodina. Ciljevi koje je nastojala obrazložiti u tri poglavlja svoga rada su:

- analizirati vjersku situaciju mladih u Hrvatskoj
- analizirati sadašnji pastoralni rad u Hrvatskoj
- ispitati i prezentirati važnost duhovnog praćenja u pastoralu mladih
- ponuditi mogućnosti kvalitetnijeg duhovnog praćenja mladih u Hrvatskoj.

Na samom je kraju izlaganja sestra Marina iznijela ideju uspješnijeg provođenja duhovnog praćenja mladih u Hrvatskoj. Kao prvi korak bi se trebala organizirati dodatna edukacija i formacija u područjima teologije, pedagogije i psihologije, ljudi koji bi se bavili duhovnom pratnjom. U svakoj se crkvenoj zajednici treba roditi ideja duhovnog praćenja kao društvene odgovornosti i svi angažirani u ovom pastoralnom poslanju trebaju ići u korak s mladom osobom koju duhovno prate. Ovakav način traži veliki angažman, stalnu prisutnost, ali donosi mnogo plodova.

U kratkom osvrtu mentor Rossano Sala izrazio je zadovoljstvo i uputio je pozitivnu kritiku na cjelokupni rad. Naglasio je da je Hrvatska svojedobno "europski misterij" jer mladi vjeruju više od starijih što se protivi apsolutno svim sociološkim istraživanjima aktualnim u Europi. Stoga, ovakva situacija daje priliku za kvalitetan razvoj duhovnog praćenja u pastoralnom radu Crkve u Hrvatskoj. No, pastoralni se stručnjaci trebaju odmaknuti od puke organizacije masovnih okupljanja i "Vidjeti sve mlade zajedno, ali vidjeti i svakoga posebno!" I ostala dva člana komisije, profesori Corrado Pastore i Giuseppe Mariano Roggia potvrdili su sve prije rečeno naglasivši da je ovaj rad izvrsna podloga za daljnje istraživanje. Rad je ocijenjen najvišom ocjenom nakon čega se sestra Marina iskreno zahvalila profesorima, roditeljima, sestrama i kolegama koji su joj bili velika pomoć u ovom petogodišnjem hodu. Slavlje je nastavljeno čestitanjem i kratkim domjenkom u jednoj od sveučilišnih dvorana.

Matej Sunara

Čestitke

Srdačne čestitke našoj s. Marini na uspješnoj obrani magistarskog rada, uz molitve da primjerom zaljubljenosti u Isusa i predanja u redovničkom životu, molitvom, ljubavlju, svjedočenjem i usvojenim znanjem vodi mlade k Isusu i oduševljava ih za život s Njim i u Njemu za druge.

REPUBLIKA HRVATSKA
ZDRAVSTVENO VELEUČILIŠTE U ZAGREBU

DIPLOMA

MARINA DUGALIJA

rođena 9. travnja 1982. u Virovitici, Republika Hrvatska, završila je dana 3. rujna 2014.
na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu, trogodišnji program studija sestrinstva
u trajanju od šest semestara, ostvarila 180 ECTS bodova, te stekla stručni naziv: stručna

PRVOSTUPNICA (BACCALAUREA)
SESTRINSTVA
(bacc. med. techn.)

kao i sva prava koja joj pripadaju po propisima.

KLASA: 602-04/14-06/344
URBROJ: 251-379-2-14-01
U Zagrebu, 31. listopada 2014.

Dr. sc. DEKANA

Dr. sc. Aleksandar Racz

Čestitamo!

REPUBLIKA HRVATSKA
ZDRAVSTVENO VELEUČILIŠTE U ZAGREBU

DIPLOMA

MARTINA VUGRINEC

rođena 10. studenoga 1986. u Varaždinu, Republika Hrvatska, završila je dana 1. rujna 2014.
na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu, trogodišnji program studija sestrinstva
u trajanju od šest semestara, ostvarila 180 ECTS bodova, te stekla stručni naziv: stručna

PRVOSTUPNICA (BACCALAUREA)
SESTRINSTVA
(bacc. med. techn.)

kao i sva prava koja joj pripadaju po propisima.

KLASA: 602-04/14-06/344
URBROJ: 251-379-2-14-01
U Zagrebu, 31. listopada 2014.

Dr. sc. DEKANA

Dr. sc. Aleksandar Racz

Split, 5. prosinca 2014.

Volonterski centar Split dodijelio godišnje nagrade

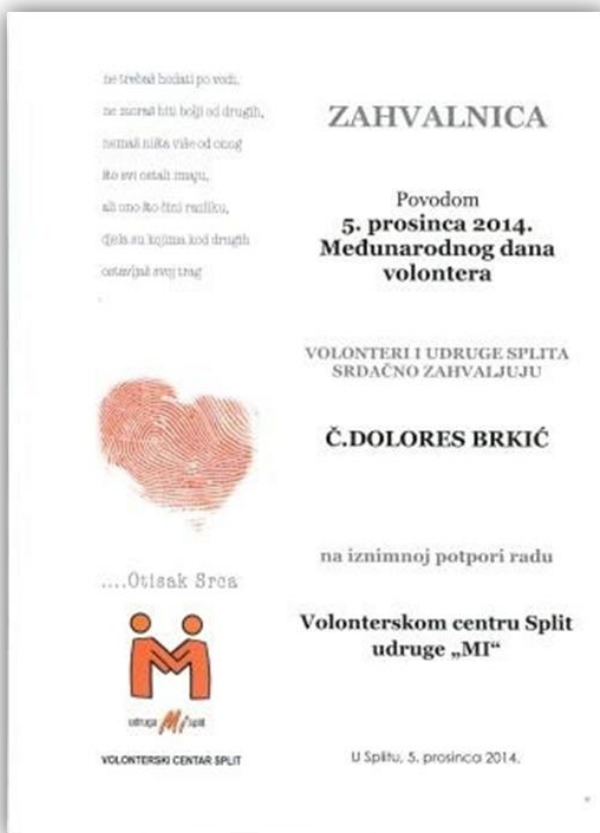
- Letim gdje god nekom zatreba jer se sretna vratim kući - kazala je svojedobno Vinka Luković, legendarna splitska aktivistica Caritasa i drugih organizacija koja je svojim likom i djelom inspirirala brojne volontere svih generacija, pa je brojnim nagrađenima na dodjeli priznanja na Međunarodni dan volontera, ovog petka u Gradskoj knjižnici Marka Marulića, bila velika čast što su ih kolege proglasile najboljima.

U organizaciji Udruge Mi - Volonterski centar Split godišnje nagrade 'Vinka Luković' za razvoj i promociju volonterstva dobili su Udruga osoba s cerebralnom paralizom Srce iz Splita, Udruga osoba s invaliditetom Sunce iz Makarske, te **Volonterski klub splitske Druge gimnazije**.

Posebno priznanje za trud, ustrajnost i promociju volonterstva dobili su Studentski katolički centar Split za projekt 'Agenti dobrote' i '72h bez kompromisa', te Klub mladih matematičara Osnovne škole Sućidar, a priznanja je dobilo još više od stotinu volontera i 40 podupiratelja.

Tom prigodom predstavljen je i priručnik Volonterski savjeti autorice Tanje Tešije iz Udruge Mi, namijenjen učenicima osnovnih škola. Predstavili su se i polaznici Male škole gitare na bazi sluha, i sami humanitarno orijentirani.

- Imamo oko 120 volontera iz svih razreda, a kada su neke akcije u tijeku uključi se cijela škola zajedno s profesorima. Učimo djecu da razvijaju empatiju za druge, da kroz život nose i primjenjuju i dalje ta dragocjena volonterska iskustva koja utječu na razvijanje njihovih osobnosti. U praksi se pokazalo da oni i nakon škole nastavljaju s volontiranjem šireći

krug dobrote - **kazala nam je časna sestra Dolores Brkić iz Volonter-skog kluba Druge gimnazije koja je primila nagradu.**

Prema službenim podacima, lani je u Hrvatskoj volontiralo 29.253 osobe. Svaka od njih kući se vraća sretna i ispunjena, kako kaže teta Vinka.

Piše: Merien Ilić, Foto: Duje Klarić / CROPIX

Preuzeto:

<http://m.slobodnadalmacija.hr/tabid/296/articleType/ArticleView/articleId/266872/Default.aspx>

**Sestra Iva Serdarević
položila stručni ispit za zvanje
medicinske sestre-tehničara općeg smjera
u Kliničkom bolničkom centru u Splitu**

Dana 28. veljače 2015. u Kliničkom bolničkom centru u Splitu s. Iva Serdarević je položili stručni ispit za zvanje medicinske sestre-tehničara općeg smjera.

Kroz prošlu godinu dana s. Iva je obavljala stručnu praksu u Općoj bolnici u Dubrovniku, a prije toga je završila srednju medicinsku školu u Mostaru, polažući razliku predmeta iz ranije završene srednje škole u Splitu.

Sestra Iva zahvaljuje svim sestrama na molitvi, podršci, a posebno zajednici sestara u Metkoviću i zajednici sestara u Dubrovniku.

Čestitamo s. Ivi na zalaganju i položenom stručnom ispitu s molitvom za vjernost i ustrajnost u služenju Malom Isusu u bolesnima i potrebnima.

POKOJNE SESTRE

† s. M. Stanka (Marija) Perčić

(23. svibnja 1936. – 21. prosinca 2014.)

U nedjeljno predvečerje, evo nadomak Božića naša s. M. Stanka Perčić je prešla prag ovozemnog života i ušla u vječni. Ni po čemu se nije moglo naslutiti da je završila posljednji razgovor sa svojom nečakinja s. M. Marinom i sestrama iz kraljevečke zajednice. Baš kao što je tiho, samozatajno i predano služila Gospodinu, tako se tiho utrнула njezina životna svijeća 21. prosinca na izmaku ove 2014. godine u 78. godini života i 53. godini redovničkih zavjeta.

Rođena je 23. svibnja 1936. godine u mjestu Lapšina, župa sv. Martina na Muri od oca Florijana i majke Margarete rođene Trojnar. Najmlađa od osmero braće i sestara na krštenju je dobila ime Marija. U Družbu sestra Služavki Malog Isusa ušla je 1959. godine. Prve zavjete položila je na Veliku Gospu 1961. g., a doživotna 1967. u Zagrebu.

Nakon položenih prvih zavjeta 1961. godine odlazi u Samobor na dužnost u pletionu gdje je kroz dvije godine izrađivala vunene odjevne predmete. Godine 1963. odlazi u kancelariju vrhbosanske nadbiskupije i tu ostaje do 1971. godine. Rado i oduševljeno je govorila o tom razdoblju života, nadbiskupu, svećenicima, sestrama. Sarajevo je ponijela u srcu vrativši se u Zagreb gdje je opet radila u pletioni. Ponovno odlazi 1974. godine u samoborski štrikeraj. Rado je poučavala sestre u umijeću štrikanja na stroju u čemu je bila vrsna. Zapravo ona je u svemu bila vrsna, izradi goblena, kačkanju, šivenju. Bila je duša, uvijek spremna pomoći, podržati, suosjećati, obodriti. Znala je prihvatiti i nositi svoj i tuđi križ bez žaljenja. Nadasve je voljela svoj redovnički poziv i zračila ga na druge. Zadnje životno razdoblje kroz 29 godina proživjela je u našem samostanu u Pitomači obavljajući kućne, gospodarske poslove i pomažući u crkvi. Uvijek je pronašla način kako nenametljivo pomoći potrebnima. Voljela je svoju zajednicu i sve joj je snage dala do zadnje ljudske krhkosti. Resila ju je skromnost, savjesnost, dobrohotnost. Preostali dio srca ostao je u Pitomači i kad je zbog bolesti došla u

naš kraljevečki samostan. Vjerujemo da su plodovi njezinih molitava i žrtava, tri duhovna zvanja iz njezine obitelji, nećak Toni, svećenik varaždinske biskupije i nećakinje s. M. Margareta i s. M. Marina, članice naše redovničke zajednice. Zajedno s njezinima možemo ustvrditi da je bila puna razumijevanja, zadivljujuće strpljivosti, samozataje. Molimo sada našu s. M. Stanku da nam još jednom oprostí za nerazumijevanje i nesposobnost prihvaćanja njezinih slabosti.

Zahvaljujemo Gospodinu na dobročinstvima koje smo po životu s. M. Stanke primili, kroz dobrotu i primjer djetinjeg pouzdanja u Boga kojim je osvajala ljude za Boga. Mali Isus, kojemu je vjerno služila, želio ju je imati u nebu na proslavi Božića bez kraja. Neka joj Isus bude vječna nagrada. Počivala u miru Božjem!

† s. M. Margareta (Jozica) Prkut

(18. siječnja 1925. – 22. prosinca 2014.)

Okrijepljena svetim sakramentima, u devetnici priprave za Božić, 22. prosinca 2014., okružena molitvom i ljubavlju sestara u samostanu na Šinama, u 90. godini života, preminula je u Gospodinu naša s. Margareta (Jozica) Prkut. Uvjerene smo da je doživjela oči u oči radosni susret s Uskrslim i proslavljenim Isusom, čiji lik je za života molitvom, ljubavlju i vještim rukama vezla i dozivala.

Pokopana je na Badnji dan, 24. prosinca 2014., na gradskom groblju Lovrinac u Splitu. Euharistijsko slavlje sprovedne sv. mise, s početkom u 12 sati, predvodio je karmelićanin župnik župe Kamen o. Ante Knežević, a uz njega su bila još četvorica svećenika: o. Smiljo Brandić, don Ante Čotić, don Ante Matešan i don Mate Brečić. Na kraju misnog slavlja od s. Margarete se oprostila provincijalka s. Anemarie Radan. Iznijela je njezin životni put i redovničko predanje, zahvalila oo. Karmelićanima na njezinu duhovnu skrb i na predvođenju euharistijskog slavlja, kao i svim prisutnim svećenicima. Zahvalila je i redovnicama drugih redovničkih zajednica, susjedima sa Strožanca i sa Šina koji su došli na ispraćaj, te mješovitom zboru iz Kaštel Kambelovca koji je predvodio pjevanje pod vodstvom s. Mirte Lišnić. Zahvalila je sestrama u zajednici na Šinama, koje su joj pomagale u bolesti, te svima na molitvi i blizini. Iskrenu sućut uputila je rodbini s. Margarete, njezinim nećacima Borisu i Šimi i njihovim obiteljima, koje je s. Margareta kroz svoj život pratila molitvom i ljubavlju, a i oni njoj uzvraćali ljubav i zahvalnost.

Sestra Margareta (Jozica) rođena je 18. siječnja 1925. u Kaštel Kambelovcu, u uzornoj katoličkoj obitelji Bartula i Mare rođ. Tadin. Krštena je 28. siječnja 1925., u župskoj crkvi sv. Mihovila. Iz vremena svog djetinjstva s. Margareta nam svjedoči: "Dobro se sjećam iz vremena dok sam bila kod kuće da je u našem mjestu u Kaštel Kambelovcu bila tajna partija, da su četiri mjesna partijca preuzeli upravu crkve. Kroz to vrijeme dogodile su se razne nevolje: zapalila se i do temelja izgorila bratska kuća, zapilo se crkveni gajić (borovina), u župskoj crkvi pokradeno zlato s kipa Gospe Snježne. Mjesni partijci potplatili su remetu da napusti svoju dužnost, pa župnik don Kajo Marović sam mora čistiti crkvu. Župljani u strahu. Kad je moja obitelj vidjela o čemu se radi mi smo preuzeli čišćenje crkve, kićenje i pranje crkvenog rublja. U obitelji smo bili otac, majka i nas dvije sestre. Došao je u našu kuću otac naše s. Miljenke Kapov i rekao mom ocu: 'Žalosno je da je sve spalo na vašu obitelj. Ja i moja tri sina preuzet ćemo zvonjenje.' Tako su nekoliko godina naše dvije obitelji besplatno imale potpuno na brigu crkvu. Kroz to vrijeme dobila sam želju da idem u samostan, da budem redovnica, a iza mene to je odlučila i s. Miljenka. Držim da je Bog nagradio moju obitelj, i obitelj s. Miljenke, jer su pomogle župniku u nevolji, što smo nas dvije išle u samostan. Naše sestre Služavke Malog Isusa djelovale su i djeluju u našoj župi. U slobodno vrijeme uvijek sam bila u kući časnih sestara. Kad sam župniku don Kaži Sinovčiću i sestrama izrazila želju da idem u samostan sestre su mi predložile da budem s njima u zajednici, jer zbog ratne nesigurnosti odmah nisam mogla odmah poći u kandidaturu u Sarajevu. Otac je predložio da budem u svojoj kući. Tako je i bilo, a svakodnevno sam bila sa sestrama. Nakon dvije godine, 14. kolovoza 1946., pošla sam u samostan. Putovala sam iz Splita parobrodom do Metkovića, a iz Metkovića vlakom za Sarajevo. U kandidaturu me primila časna majka s. Maneta Lučić." Novicijat je započela 14. kolovoza 1947., pod vodstvom magistre s. Genoveve Sobota. Privremene redovničke zavjete je položila 15. kolovoza 1948., u Sarajevu, a doživotne 15. kolovoza 1954. u Zagrebu.

Nakon položenih privremenih zavjeta dolazi u samostan u Metkoviću, u kojem godinu dana obavlja kućne poslove. Iz Metkovića dolazi u samostan u Omiš, gdje vodi brigu o uređenju crkvenog rublja omiških crkava, i crkava okolnih župa. Iz Omiša odlazi u samostan u Samobor, u kojem od 1951. do 1953. uređuje rublje i izrađuje džempere. Iz Samobora dolazi u samostan u Vrgorac, u kojem ostaje jedanaest godina. Vršu službu sakristanke u župskoj crkvi, šiva jorgane i izrađuje ručni rad za vanjske osobe. Sestra Margareta, o vremenu života u samostanu u Vrgorcu, svjedoči: "Bilo je to teško vrijeme komunizma, i pritiska na svijet. Teško se živjelo. Bila je oskudica. Nas sestre pomagali su ljudi iz susjedne Hercegovine, i donosili nam hrane, pa smo mogle udijeliti i siromašnim obiteljima u mjestu." Godine 1964. ponovno dolazi u samostan u Omišu, u kojem radi kao prva sestra u njezi bolesne djece-osoba s poteškoćama u razvoju, i šiva jorgane. Iz Omiša 1966. dolazi u

samostan sv. Ane u Splitu, gdje tri godine vrši službu sakristanke u župskoj crkvi sv. Križa i izrađuje jorgane i madrace za vanjski svijet. Nakon toga godinu dana vrši službu kuharice u zajednici sestara u župi Trilj, te godinu dana dvori starije i bolesne sestre u samostanu u Solinu. Godine 1971. dolazi u Trogir, gdje kroz trinaest godina vrši službu odgovorne sestre u zajednici i službu sakristanke u trogirskoj katedrali, i tumačiteljice u riznici crkvenog blaga u sakristiji. Od 1983. do 1985. vrši službu vratarice u Nadbiskupsko-svećeničku kuću u Splitu. Nakon toga dolazi u samostan na Strožancu, u kojem ostaje do 2007. godine. Radi u dječjem vrtiću, i u slobodno vrijeme s toliko duhovne radosti izrađuje ručne radove, osobito vilerove goblene Uskrsnuće-Susret Isusa i Marije Magdalene. Imala je prirodni dar odgajateljice djece u dječjim vrtićima. Prekrasno je pjevala, što je u radu s djecom svim srcem utkala, te imala dar lijepog pripovijedanja priča. Sestra Magareta govoreći o svom radu s djecom nam svjedoči: "Osjećala sam rad s djecom u vrtiću kao posebni Božji dar. Ja sam tu djecu voljela, i oni su mene voljeli. Bila sam sretna s djecom, a i djeca sa mnom, jer kud ćeš bolje i ljepše nego nevino dijete. Taj rad s djecom stvarno mi je bio drag. Ja sam bila jedno s njima. Pričala sam im ono što vole, što im je zanimljivo. Kad u pojedinom momentu nisam znala neku priču iz slikovnica i priča, ja bi izmislila priču i započela riječima: 'Noćas sam sanjala .....'. I izmišljenu priču sam vezla i vezla, sa zanosom i uživljeno nizala slike likova i događaja iz priče, a djeca su raširenih očiju slušala i upijala. Punih šesnaest godina aktivno sam radila u dječjem vrtiću, a i onda kad sam prestala s radom znala sam zamijeniti sestru u vrtiću kad je bila odsutna. Često sam navraćala djeci u vrtić. Kad sam službeno prestala s radom u vrtiću uz apostolat molitve posvetila sam se ručnom radu." Godine 2007. je zatvoren samostan na Strožancu, pa s. Margareta dolazi u samostan na Šinama, gdje izrađuje ručne radove, te vrši apostolat molitve i strpljivog podnošenja bolesti i nemoći.

Kroz redovnički život spremno prihvaća povjerene dužnosti i odgovorno ih vrši, kao volju Božju izraženu preko poglavara. Kao redovnica osjećala se sretnom. Na dan proslave 60. godišnjice zavjeta u Solinu, 15. kolovoza 2008., novinaru za emisiju "Stopama vjere" na TV Dalmaciju, na upit kako se osjećaja nakon 60. godina života u redovničkim zavjetima, s. Margareta odgovara: "Sretna sam u svom zvanju, i kad bi se i sto puta rodila u izboru zvanja izabrala bi zvanje koje živim i danas. Bogu hvala za sve. U redovničkom životu zajedništvo je za mene svetinja. Uvijek nastojim gledati u osobi dobre strane. Tražim one mrvice dobra koje svatko od nas u sebi ima. Tom dobru se veselim i radujem. A uvijek sam se držala molitve. Molitva je glavno što nas drži u samostanu", završava svoju divnu ispovijest s. Margareta.

Bila je požrtvovna, radosna i raspoloživa, sestra molitve, reda i rada. Ugodna u zajednici, puna topline i suosjećanja za sestre, za bližnje. Krunica je uvijek bila u njezinoj ruci, molitva u srcu i na usnama. Sva blažena u licu, s neskrivenim osmjehom.

Draga naša s. Margareta! Gospodin ti bio vječna nagrada. Moli Malog Isusa na sutrašnji blagdan Božića za nas, za nova duhovna zvanja i za naše obitelji.

Počivala u miru Božjem!

s. Maneta Mijoč

† s. M. Venancija (Matija) Vlašić

(18. veljače 1934. – 18. veljače 2015.)

Na svoj osamdesetdrugi rođendan, u 57. godini redovništva, 18. veljače 2015., na čistu srijedu, na početku milosnog korizmenog vremena, okrjepljenja sakramentima svete vjere, okružena ljubavlju i molitvom sestara, u samostanu Svete Obitelji u Dubrovniku, našla je svoj smiraj u zagrljaju Oca nebeskoga naša draga s. Venancija. Pokopana je u petak, 20. veljače 2015., na groblju Boninovo u Dubrovniku.

Svetu misu zadušnicu u crkvi Sv. Petra na Boninovu, s početkom u 13 sati, predvodio je dubrovački biskup mons. Mate Uzinić u koncelebraciji s deveticom svećenika, a odmah iza toga slijedio je pokop. Pjevanje preko sv. Mise i sprovednog obreda predvodio je zbor sestara pod vodstvom s. Dulceline Plavša. Na sprovodu je bila i vrhovna glavarica s. Radoslava Radek i vrhovna savjetnica s. Marija Banić, provincijalka s. Anemarie Radan s brojnim sestrama iz skoro svih naših redovničkih zajednica u Domovini.

U homiliji je otac biskup mons. Mate podsjetio na okružnicu posvećenim muškarcima i ženama "Radujte se" iz učiteljstva pape Franje, koju je objavila Kongregacija za ustanove posvećenog života i Družbe apostolskog života 2. veljače 2014., prigodom Godine posvećenog života. Papa Franjo poziva Bogu posvećene osobe da probude svijet, osvjetljujući ga svojim proročkim svjedočanstvom, te kaže: "Prorok je čovjek 'koji ima pronicav pogled i koji sluša i govori Božje riječi; ... čovjek triju vremena: obećanja prošlosti, kontemplacije sadašnjosti, hrabrosti da pokaže put prema budućnosti'." Papa nas poziva nas da učinimo od čitavog života jedno hodočašće preobrazbe u ljubavi, da obnovimo i ispunimo radošću i velikom ljubavlju svoj poziv jer je rast u djelotvornoj ljubavi stalni proces, jer se tako djelotvorna ljubav preobražava, sazrijeva i ostaje vjerna samoj sebi. Otac biskup je povukao paralelu Papine poruke sa životom s. Venancije i sestara u samostanu u Vrgorcu, kako je on to doživio dok je kroz godinu dana, od 1995. do 1996., dok je vršio službu župnika u župi Otriću-Strugama, u mjestu Otriću-Seocima.

Navraćao je sestrama u samostan u Vrgorcu, u kojem je tada bila i s. Venancija. Doživio ju je kao radosnu redovnicu, kao ženu hrabru, s blagim osmjehom, spremnu da ga uvijek posluži, da mu uredi rublje, da mu ona i sestre iz zajednice pomognu kod župskih svečanosti u domaćinskim poslovima. Doživio je s. Venanciju i sestre u zajednici u Vrgorcu kao žene koje istinski žive zajedništvo uzajamne ljubavi među sobom, zajedništvo s okolnim svećenicima koji navraćaju u ovaj samostan, te prema svim ljudima u mjestu. Zahvalio je s. Venanciji na tom divnom svjedočanstvu iskrenom ljubavlju i suzom zahvalnicom.

Od s. Venancije u ime splitske Provincije se oprostila provincijalka s. Anemarie Radan. Iznijela je životni put s. Venancije i zahvalila Gospodinu i njoj za njezin uzorni redovnički život. Zahvalila je ocu biskupu mons. Mati na predvođenju euharistijskog slavlja, kao i svim prisutnim svećenicima, oo. Kapucinima na duhovnoj skrbi za s. Venanciju, i redovnicama drugih redovničkih zajednica iz Dubrovnika koje su došle na sprovod. Zahvalila je uputila i medicinskom osoblju, kao i sestrama u samostanu u Dubrovniku koje su joj pomagale u bolesti, te svima na molitvi, blizini i ispraćaju. Iskrenu sućut izrazila je braći, sestri i ostaloj rodbini s. Venancije, koju je kroz život pratila molitvom i ljubavlju, a i oni njoj uzvraćali ljubav i zahvalnost.

Sestra Venancija rođena je 18. veljače 1934. u Sovićima, u Hercegovini, u pitomom selu Vlašići, u obitelji Jakova i Franke rođ. Vlašić. Krštena je 25. lipnja 1934. godine. Kao djevojka osjeća u sebi želju da pođe u samostan. Iz župe Sovići u to vrijeme bilo je redovnica u više različitih redovničkih zajednica, a nijedna nije bila u našoj Družbi. Roditelji se nisu slagali s njezinom željom. "Bila sam, kako nam pripovijeda, najstarije dijete u obitelji, i majka je računala da joj pomognem u odgajanju mlađe djece. K tome ni majka ni otac nisu imale sestre, pa su tim više bili navezani na mene, i teško im je padala i sama pomisao da bi ja otišla u samostan. Željeli su da se udam, da budem blizu njih, a moja želja za samostanom bila je jača od njihove muke i njihova protivljenja. Sedam godina molila sam roditelje da me puste u samostan, i na tu se nakanu ustrajno svakodnevno Boga molila i činila žrtvice. U mjestu su znali za tu moju želju. Župnik mi je preporučivao da idem kod sestara franjevki u Mostar i Bijelo Polje, da idem u Dubrovnik, a roditelji čije su kćeri bile u samostanima također su mi kriomice govorili da će mi pomoći da odem tamo gdje su i one. Ja to nisam prihvaćala iz razloga što mi se sve to činilo dosta blizu, i bila sam u strahu da će roditelji doći i vratiti me kući. Htjela sam otići u neki samostan koji je dalje od rodnog mjesta." Rođaku Miru u Zagrebu povjerava svoju želju. On joj obećava pomoći. Išao je na utakmicu u Maksimir, vidio u blizini samostan, i naše sestre, došao u samostan i iznio poglavarici želju svoje rodice. Poglavarica daje pozitivan odgovor. Tada je s. Venancija odlučno rekla roditeljima da ide u samostan u Zagreb, i da ne odustaje. Bilo im je teško i plakali su. Sutradan je pošla u Mostar, a iz Mostara vlakom-ćirom preko Bosne u Zagreb. Na kolodvoru ju

je dočekaio rođak i odveo u samostan "Antunovac" u Maksimiru. Bilo je to 2. rujna 1956. godine. Roditeljima je napisala da je sretna i zadovoljna. Nakon godinu dana kandidature 14. kolovoza 1957. ulazi u novicijat. Privremene redovničke zavjete polaže 15. kolovoza 1958., a doživotne redovničke zavjete 15. kolovoza 1964. godine.

Nakon položenih privremenih zavjeta dolazi u samostan u Samobor, a nedugo iza toga u samostan u Metkoviću, gdje radi različite domaćinske poslove. Ovdje su je posjetili roditelji, prvi put nakon što je otišla u samostan. Bili su zadovoljni da je redovnica. Iz Metkovića, 13. kolovoza 1959., premještena je u Dubrovnik, u kapucinski samostan, u kojem su sestre radile i stanovale. Imala je na brigu uređenje crkve Gospe od milosrđa, vršila službu vratarice i imala na brigu prečasnog Čedomila Čekadu, koji je, dok su sestre bile kod kapucina, dolazio svake godine 2-3 zimska mjeseca. Kad su se sestre iz kapucinskog samostana 1971. godine preselile u svoj novosagrađeni samostan, preč. Čekada potpuno se preselio iz Sarajeva u naš samostan. Tu je ostao do svoje smrti 26. rujna 1981. godine. Posluživala ga je s. Venancija, te njegovala kad je onemoćao. Uz tu službu s. Venancija je kroz dugi niz godina vršila i službu vratarice.

Kad je s. Venancija, kako nam pripovijeda, nakon sedam godina prvi put iz samostana došla na odmor kući u Soviće, svi su bili sretni da je vide kao redovnicu. Tada je išla na svetu misu u crkvu u Drinovce i tamo posjetila rodbinu. Susrela se s djevojkama iz te župe. Vidjela je svoje rodice našu s. Belarminu i s. Mirjam, koje su s njom razgovarale o redovničkom životu i samostanu. Nedugo nakon toga i one su došle u naš samostan, a slijedile su ih i druge djevojke, pa je tako iz Drinovaca u našu Družbu došlo petnaestak sestara.

Od 1993. do 1998. sestra Venancija je bila u samostanu Vrgorcu, odakle povremeno odlazi roditeljima u Soviće, pomaže im u nemoći i bolesti, na čemu su joj nemoćni roditelji bili iskreno zahvalni, i bilo im je žao što su na početku negodovali zbog njezina odlaska u samostan. Kad su roditelji umrli s. Venancija se vraća u samostan u Dubrovnik, u kojem živi i radi, moli i trpi sve do svoje smrti. Živeći u samostanu u Dubrovniku preko pedeset godina ostavila je životni pečat požrtvovne, tihe i jednostavne sestre. Uz molitvu žrtvovala se za potrebe samostana, kako dok se gradio, tako i kroz dugogodišnje tiho i radosno služenje i dvorenje. Bila je vrsna vratarica, bliza svakom čovjeku kojeg susreće i prima na vratima samostana, dvori i hrabri svojom vjerom i životnim optimizmom, puna finog obzira prema svakomu, svjedočeći Gospodinovo milosrđe i nježnost, pružajući drugima Božju utjehu. Mnogim sestrama, i novakinjama koje su prošle redovničku formaciju u novicijatu u Dubrovniku, pružila je lijepo svjedočanstvo dobre i jednostavne žene, radosne i revne redovnice, žene zaljubljene u Boga i svoj redovnički poziv. Mlađima je davala primjer dosljednosti i vjerodostojnosti. Posvje-

dočila nam je kako je lijepo biti Božja, kako je dobro ljubiti Boga i bližnjega, težiti visokom stupnju svetosti, radosno druge oduševljavati za Krista, za Božju stvar, za redovnički i svećenički poziv, biti plemenita i pozorna prema potrebama bližnjih.

Bila je sretna da je 14. kolovoza 2008., u samostanu u Solinu, sa svojim kolegicama, proslavila 50. godišnjicu redovničkih zavjeta. Tom prigodom u razgovoru za Vjesnik Družbe je posvjedočila: 'Kako mi je zdravlje uslijed operacija narušeno prema svojim mogućnostima pomažem u kućnim poslovima. Uvijek sam nastojala izvršiti što mi se povjerilo. ... Puno sam prepatila da dođem u samostan, ali sve je prošlo. To je velika Božja milost da sam izdržala taj otpor i muku. Nikada nisam požalila što sam došla u samostan, što sam došla u našu Družbu. Kad mi je Gospodin davao bolest i patnju uvijek sam iza toga još dublje doživjela njegovu bliskost, i osjećala sam se bliže Njemu. Čini mi se da što god više patim to više imam pouzdanja u Njega, i više se molim, i postajem bliskija Gospodinu i On meni. Znam da je Isus uvijek uz mene. Uvijek mu kažem: 'Isuse vjerujem da ćeš mi pomoći.' Po stoti put mu kažem: 'Hvala Ti Isuse.' Zahvaljujem Isusu za dar zvanja, da jesam ovo što jesam.'

Bolest s. Venancije zadnje dvije godine sve više je napredovala, a tijelo gubilo snagu. Što je u bolesti više patila i dolazila do uvjerenja da je određena za patnju sve više je imala pouzdanja u dragoga Boga, i da to što trpi Njemu za ljubav je časno i ugodno. Bila je životno uvjerenjena kolika je sreća sva biti u službi Crkve, i u zdravlju i bolesti, u radu, molitvi i trpljenju. Sestre su mogle osjetiti kako je sva uronjena u Boga, kako čvrstom i stalnom vjerom nastoji da ne klone u ljubavi i pouzdanju prema Bogu i Bogorodici, da je njezina nada u Bogu i Presvetoj Majci Božjoj. Nije se dala smesti pod križem bolesti i patnje. Čvrsto je držala u ruci svog života upaljenu svjetiljku vjere i predanja u Božje ruke. Moli Gospodina za jakost u prihvaćanju i strpljivom nošenju životnog križa. Zahvalna je sestrama za svaku uslugu i pomoć u njezi. Moli Gospodina za ustrajnost sestara u služenju Malom Isusu u bolesnicima i patnicima, da budu radosne u svom zvanju čuvajući u srcu dijalog s Bogom.

Draga naša s. Venancija! Gospodin ti bio vječna radost u rajskoj slavi za sve dobro koje si za života učinila. Moli za nas, za nova duhovna zvanja, za naše zajednice i za obitelji u našem hrvatskom narodu.

Počivala u miru Božjem!

s. Maneta Mijoč

† s. M. Fridolina (Teereza) Županac

(12. prosinca 1926. – 3. ožujka 2015.)

Znamo da je Bog izvor i uvir svakog ljudskog života na zemlji. Kušati njegovu ljubav i dobrotu u redovničkom životu je najizvrsniji put i povratak u dom Očev. Ti si, Gospodine, sada život i uskrsnuće, naše s. M. Fridoline koju si pozvao k sebi 3. ožujka ove godine, uoči imendana, nakon kratke patnje nošene križem bolesti u 89. godini života i 70. redovničkih zavjeta.

S. M. Fridolina Županac rođena je 12. prosinca 1926. godine od oca Petra i majke Tereze u mjestu Brezarić koje pripada župi Presvetoga Trojstva u Krašiću. Na krštenju su joj roditelji dali ime Tereza. U obitelji sa osmero djece vladalo je pravo kršćansko ozračje i odgoj te nikla dva redovnička zvanja. Mjesto je bilo plodno duhovnim zvanjima, svećeničkim i redovničkim. Mnoge su djevojke bile potaknute primjerima Bogu posvećenog života, tako je i Tereza u sedamnaestoj godini ušla u Družbu sestara Služavki Malog Isusa. Kasnije joj se pridružila i mlađa sestra Jelka, sada već pokojna s. M. Kerubina. U Sarajevu je započela novicijat, te položila prve redovničke zavjete. Kraće vrijeme radila je u Sarajevu u pletioni, a nakon toga dolazi u Vinkovce. Tu je radila sve poljodjelske poslove sa drugim sestrama, i tako se održavala velika zajednica sestara i djece. Težak posao odrazio se i na njezino zdravlje, zbog čega ju poglavari šalju na oporavak u Krašić. Doživotne zavjete položila je u našem samostanu "Antunovac" u Maksimiru nakon kojih odlazi na razne službe i u razna mjesta. Posebno je bila vrsna u poslovima štrikanja, šivanja crkvene robe, kao i poslovima sakristanske službe, vođenja domaćinstava, njezi bolesnika, a rado je pohađala bolesne i nemoćne. Službe su ju vodile kroz naše samostanske zajednice u Samoboru, Podravskim Sesvetama, Jasenovcu, Dobroti, Tivtu, Delnicama, Stenjevcu, *Engelhartszell*, (*Engelszellu*), Slavonskom Kobašu, Kloštru Podravskom i franjevačkim samostanima na Ksaveru, u Varaždinu, Rijeci i Samoboru. Zračila je optimizmom i zadržala je, unatoč godinama, mladenački duh. Bila je osoba u pokretu, omiljena od djece do starijih. Razumjela je ljudske slabosti i imala veliku mjeru ljubavi i dobrohotnosti.

Od jeseni 2011. godine zbog već narušenog zdravlja s. M. Fridolina došla je u naš samostan Betlehem na Kraljevec. Tu je, koliko su joj tjelesne snage dopuštale, rado pomagala svima.

Vjerujemo da je Gospodin prepoznao njezinu brižnost za druge koje je svojom dosjetljivošću znala obradovati. U zajednici je rado vanjskim znakovima posebno obilježavala pojedine blagdane (Božić, Uskrs) i sestre svojim savjetima na primjeren način poticala na dobro i lijepo. Bila je obljubljena

među ljudima gdje je djelovala. Zanimala se za njihove poteškoće i probleme i rado ih je tješila. Isticala se otvorenosću duha. Prema mlađima, odnosila se kao brižna majka. Prihvaćala je promjene i znala se prilagoditi njima. Lako je uspostavljala komunikaciju s ljudima i zato je bila prihvaćena od svih. Voljela je svoju rodbinu, nećake, radovala se njihovim uspjesima, suosjećala s bolesnima. Bila je svima poput dobrog anđela. Milost Božja ju je oblikovala da izvrši svoje poslanje kroz dugi niz godina.

U ranijim se životnim godinama ozbiljno razboljela. Molila je ozdravljenje po zagovoru oca Utemeljitelja. Bolest je nestala, a s. M. Fridolina je nastavila svoj život i djelovanje kao da bolesti nikada nije ni bilo. To svoje svjedočanstvo ostavila nam je i vlastoručno zapisano. Čvrsto je bila uvjerena u moć molitve i zagovor našeg oca Utemeljitelja. Kada je još mogla razgovarati, a bila je svjesna da je odlazak blizu, rekla je: "Nije to baš svejedno kad smrt dođe tako blizu i kad o njoj ozbiljno razmišljaš. A ja bih tako rado još nešto radila i ne bila ovisna o tuđoj pomoći."

Gospodine, neka se u tebi raduje duša naše s. M. Fridoline, ovdje si je vjedom hranio i Duhom bodrio, sad joj podaj vječni mir i proslavu kod sebe.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine!

Svjetlost vječna svijetlila njima!

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Ivan Franić,	brat s. Eudoksije
† s. M. Maragareta Prkut	
† Milica Samardžić,	sestra s. Pulherije
† Pater Jure Bosančić, DI,	rođak s. Laudes
† Anđa Marić,	majka s. Eduarde i s. Zrinke
† Lucija Radan,	majka provincijalke s. Anemarie
† Mara Kodžoman,	sestra s. Sofije
† s. M. Venancija Vlašić	
† Matija Babaić,	majka don Miljenka Babaića
† Marijan Lozo,	brat s. Branimire
† Ivan Mijoč,	rođak s. Manete

❖ *Ispraćaj Ivana Franića*

Dok je sunce svojim zrakama ublažavalo hladnoću burnog dana, mještani malog sela uz tok Cetine, 9. prosinca 2014. opraštali su se od svog sumještana Ivana Franića, brata naše sestre Eudoksije.

Ivan je bio drugo od četvero djece u obitelji Bože i Jelke r. Dajak. Rodio se 3. rujna 1949. u mjestu Blato na Cetini. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, a doškolovao se za građevinskog majstora u večernjoj školi u Livnu. Kao mladić pomagao je u obiteljskim poslovima, pružajući usluge i svojim sumještanima. Kasnije se zaposlio u "Tehnogradnji", a potom otvorio vlastiti obrt. U obitelji se odgajao u kršćanskom duhu, te je kroz svoj život svjedočio dobrotom, ljubavlju i plemenitošću. Kao vrstan majstor pokazao je svoju ljubav i vjernost u mjesnoj crkvi, izvodeći različite građevinske poslove u

crkvi, oko crkve i u župskoj kući. Na svemu čime je zadužio mjesnu crkvu, zahvalio mu se župnik don Jure Marasović, koji je predslavio sv. Misu i vodio sprovodni obred. Prije godinu dana Ivanu je dijagnosticiran plinski karcinom pluća. Hrabro se borio s bolešću u čemu su mu davale podršku i pomagale mu njegove sestre s. Eudoksija i Nedjeljka. Ivan će biti pamćen po čestitosti, plemenitosti, radišnosti, dobroti i poštenju.

Na ispraćaju pok. Ivana sudjelovali su svećenici, naše sestre redovnice, dio pjevačkog zbora iz Dugopolja, župljani župe Sv. Petra iz Splita, djelatnici osnovne škole na Gripama i brojni mještani. Pod sv. Misom pjevali su pjevači rodne mu župe, kao i pjevači dugopoljskog zbora, kojeg vodi s. Eudoksija.

S. Eudoksija i njezina sestra Nedjeljka, sa svojom obitelji od srca zahvaljuju svima koji su bili na sprovodu njihova brata i dostojno ga ispratili, odajući mu time počast i poštovanje. Zahvaljuju se redom svim prisutnim svećenicima, redovnicama Sl. Malog Isusa, pjevačima iz Dugopolja, župljanima župe sv. Petra (gdje je s. Eudoksija dugi niz godina djelovala vođenjem župskog zbora, uređivanjem crkvenog prostora i misnog rublja), djelatnicima osnovne škole na Gripama (u kojoj je s. Eudoksija predavala vjeronauk), te svim mještanima mjesta Blata na Cetini. Također zahvaljuju svoj rodini i prijateljima i svima koji su iskazivali ljubav i pažnju njihovu bratu za vrijeme njegove bolesti.

Preuzeto: http://www.ssmi.hr/split/clanak/ispracaj_ivana_franica

❖ *Preminuo duhovnik don Alfred Pirotte u Audregniesu*

Nedjelja, 28. 12. 2014.

Duhovnik Don Alfred Pirotte u Audregniesu umro je u 90-oj godini. Kod nas je bio 14 godina. Silno je volio naše sestre kao i našu Družbu. Zbog toga je odlučio biti duhovnik u našem staračkom domu. Bio je čovjek velike umne sposobnosti i krhkog zdravlja. Do zadnjeg daha borio se da svakog dana, baš svakog dana, s nama slavi euharistiju.

Zadnjih dana to nije bilo lako ni za njega a ni za nas. Htio je preminuti na oltaru, vršeći svećeničku službu do zadnjeg daha. Preminuo je u bolnici sv. Josipa. Toliko je volio svece, da je svaki dan u homiliji isticao ono što je bilo značajno za pojedinog sveca, a nama poticajno. Pamtit ćemo ga kao uzornog i vrijednog Bogu predanog svećenika, sina jedinca u svojih roditelja. „Bogu ništa nije nemoguće“. Neka mu Gospodin bude nagrada za sav njegov požrtvovni i Bogu posvećeni život. Sahranjen je u obiteljskoj grobnicu u rodnom mjestu. Počivao u miru Božjem.

Sestre iz Audregniesa-Belgija

Zahvala

Splitska Provincija zahvaljuje Gospodinu na daru života i svjedočenja svećenika don Alfreda Pirotta, koji je kroz dugi niz godina bio blisko povezan s našim sestrama koje su živjele i radile u staračkim domovima u Florenu i u Audregniesu u Belgiji. Zadnjih godina bio je neumorni i požrtvovni duhovnik u staračkom domu u Audregniesu, na raspolaganju za sve duhovne usluge i našim sestrama. Kad smo slavile 100. godina Družbe u Sarajevu tom prigodom je došao u Split, bio kod nas u Splitu, na odmoru u samostanu na Šinama i u samostanu u Donjim Brelima, i hodočastio sa sestrama na proslavu Družbe u Sarajevo, čemu se posebno radovao. Imao je plemenito srce i ljubav prema potrebnima, bio istinski prijatelj naše redovničke zajednice. Gospodin mu bio vječna nagrada u rajskoj slavi.

❖ U Livnu sahranjena uzorna vjernica i dobročiniteljica

Vojislava (Voja) Kaić (1926.-2015.)

U predvečerje blagdana Bogojavljenja, 5. siječnja 2015., u 89. godini života, okrijepljena sakramentima svete vjere, okružena ljubavlju i molitvom sestara Služavki Malog Isusa u samostanu u Vrgorcu, blaženo je preminula Vojislava (Voja) Kaić. Sahranjena je u subotu 10. siječnja 2015. u 11 sati na groblju Rapovine kraj Livna, u grobnicu u kojoj su smrtni ostaci njezinih roditelja, nad kojom se snažno ističe preko stotinu godina stari kameni križ.

Sprovodne obrede predvodio je fra Josip Jukić, uz prisustvo četrdesetak sestara Služavki Malog Isusa splitske Provincije sv. Josipa, te Vojine rodbine i prijatelja iz Livna i šire. Fra Josip, koji je dulje poznavao tetu Voju i bio njezin ispovjednik, istaknuo je u riječima oproštaja kako nam smislom ispunjen i ostvaren život tete Voje ima što reći i poručiti. Provincijalka s. Anemarie Radan oprostila se u ime Provincije. Istaknula je njezin uzorni vjernički život, zahvalila joj za nesebičnu plemenitost i dobročinstva učinjena sestrama Služavkama Malog Isusa splitske Provincije, a preko sestara svom livanjskom kraju, hrvatskom narodu u Bosni, Hrvatskoj i izvan granica Hrvatske. Zahvalila joj je za iskazanu ljubav nama svojim "sestricama", kako nas je s ljubavlju oslovljavala. Nakon sahrane svetu misu zadušnicu, u župnoj crkvi Svih svetih u Livnu, predvodio je fra Josip Jukić u koncelebraciji s fra Jurom Papićem i don Tvrtkom Tadićem, preko koje su pjevale sestre Služavke Malog Isusa. Nakon svete mise svi su prisutni pošli u Duhovni centar Kuću Djeteta Isusa.

Vojislava (Voja) Kaić rođena je 26. kolovoza 1926. u Livnu, u uglednoj hrvatskoj katoličkoj obitelji Kaić. Rod Kaića je tijekom 19. i u prvoj polovini 20. stoljeća imao znatnu ulogu u društvenom, vjerskom, gospodarskom, kulturnom i političkom životu livanjskog kraja, a preko života i djela Voje dao je veliki značaj i u humanitarnom planu. Potvrđeni kao sposobni trgovci, obrtnici, zemljoposjednici, hotelijeri, gradonačelnici, svećenici, učitelji, pokretači vrijednih akcija u vjerskom, gospodarskom i kulturnom životu, pridonosili su svekolikom napretku Livna i cijelog livanjskog kraja. Vojin djed Ante Kaić bio je višegodišnji ugledni gradonačelnik Livna, dobrotvor, borac za prava hrvatskog naroda, vrlo poduzetan i uspješan trgovac.¹ Prigodom njegove smrti Sarajevski list u Vijestima iz pokrajine, Livno 30. 12. 1914., zapisuje: "Na 28. decembra je iznenada preminuo ovdje Ante Kaić, starina od 68 godina, a u teškim vremenima jedan od ovdašnjih katoličkih vođa. Ugledan i pažen kod svih vjeroispovijesti obnašao je u Livnu neko vrijeme čast načelničku, a od godine 1909. amo i čast predsjednika kotarskoga vijeća. Zauzima se za je za kulturni i gospodarski napredak ne samo grada Livna nego i livanjskoga kotara je te bio odlikovan i zlatnim krstom za zasluge; a kako je specijalno bio zaslužan po institucije Hrvata katolika u Livnu, vidi se iz toga, da je više godina bio predsjednik hrvatskog pjevačkog društva 'Dinare' i Hrvatske trgovačke banke u Livnu."² Vojin otac Mate Kaić, rođen 8. listopada 1885. godine, završio je klasičnu gimnaziju u Travniku, koju je podigao i otvorio vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler. Majka Milka rođena Mutabžija rođena je 1895. godine u Starom Majdanu (Sanski Most), a njezini su podrijetlom iz Like. Prije vjenčanja bila je učiteljica u Livnu 1917. i 1918. godine. Mato i Milka vjenčali su se 1920. godine u Banjoj Luci.

Vojin djed po ocu bio je trgovac, a kad je on umro pred I. svjetski rat, njezin otac Mate preuzima trgovinu, a završio je i livanjsku trgovačku školu, i kao mladi trgovac pokušava hvatati korak s Europom. On je prvi rođeni Livnjanin koji se početkom 20. stoljeća počeo amaterski baviti fotografiranjem. Već 1903. godine nabavlja iz Beča foto-kameru, koju je kći Voja s nekoliko sačuvanih ploča darovala muzejskoj zbirci franjevačkog samostana na Gorici u Livnu.³ Po sačuvanim fotografijama vidi se da je Mato Kaić imao istan-

---

¹ Usp. D. Tadić, *Livanjski Kaići, Prilozi za proučavanje obiteljskog rodoslovlja*, Zagreb, 2013., str. 138.

² *Isto*, str. 140.

³ Vojislava je sačuvala račun od 11. 9. 1911. (napisan njemačkim jezikom), u kojemu stoji da njezin otac za foto-materijal, te za almanah za godinu 1910. treba platiti gore navedenoj tvornici u Beču 50,80 kruna. Na računu stoji i oznaka skladišta Kodakove

čan umjetnički osjećaj i za izbor motiva, i za kut snimanja, i osvjetljenje objekta. Zasigurno je u tome svoga udjela imalo i njegovo trajno drugovanje s Gabrijelom Jurkićem, s kojim je prijateljevao još iz školskih klupa, kad su išli u isti razred livanjske trgovačke škole. S njegovih fotografija Gabrijel Jurkić je napravio puno svojih slika. Vojin otac Mato bio je i vlasnik i prvog motorbicikla u Livnu, koji je nabavio njegov otac Anto 1911. godine, a motor je proizvela Tvornica kotača u Neckarsulmu (Württemberg).⁴ Prvi automobil u Livnu vlasnika Joska Tadića, snimio je svojom kamerom Mato Kaić.⁵

Vojin otac Matko je jedno vrijeme imao i svoju pilanu u šumi Koprivnici (između Kupresa i Bugojna). Godine 1932. napušta trgovinu, i s obitelji preseljava iz centra Livna (iz tadašnje Sundečisa ulice, danas Kraljice Katarine br. 4) na svoje veliko imanje u Donjem Žabljaku predgrađu Livna, prozvanim "Matin pod". Imanje je uredio tako stručno i znalčki da je u cijelom livanjskom kraju služilo kao primjer uzorno uređenog gospodarstva. U ono vrijeme imao je sustav navodnjavanja. Mato je u voćnjaku imao 600 stabala raznovrsnih voćaka. Jadranski dnevnik iz Splita 20. rujna 1934. objavljuje članak dr. Ive Tudora, livanjskog dopisnika Jadranskog lista, pod naslovom "Na posjedu Mate A. Kaića u Žabljaku", u kojem zapisuje: *"Na jugoistočnoj strani Livna, pola kilometra udaljen od grada, nalazi se posjed Mate A. Kaića. Tu on živi sav posvećen svom gospodarstvu. Rijetko on posjećuje grad, iako je samo par koraka od njega udaljen. Uvijek je zaokupljen svojim posjedom, usjevima, povrtlarstvom, voćarstvom itd. Njegova kuća, to je bogata literatura gospodarstva i voćarstva, iz koje on dnevno uči, da u praksi primjeni: stečeno znanje i iskustvo. On se zemlji veseli, on je čisti, pita, njeguje, redi. Ljubav koju ima i goji prema zemlji ne goji iz egositičkih motiva, nego jer je smatra općim dobrom. On istom ljubavlju i istim zanosom upućuje svakog na kulturu zemlje, on podučava, rado daje sjemenja, mladice od voćaka, rasade itd. itd., pa ako su prošlih dana neki seljaci iz Gubera donijeli jabuku 1 kg tešku, to se ima zahvaliti njemu i njegovu maru u širenju kulture voćaka u našem srezu. On mi jednom rekao da će naš srez osim po stočarstvu postati i u voćarstvu jedan među prvima. Kod njega su posađene najfinije europske jabuke, koje odlično uspijevaju ... Gospodin Kaić znači za naše malo mjesto najveće dobro. Njegov posjed predstavlja uzor u koji se može ugledati sav naš srez. Vrlo je utješljivo što u g. Kaića dolaze ne samo napredniji*

---

firme u Londonu, koja nudi kompletnu opremu za amatersku fotografiju: "Grosses Lager der Eastman Kodak Gesellschaft in London und ..." <http://livideo.info/mato-kajic-prvi-rodeni-livnjanin-foto-amater/>

⁴ I o tome Vojislava je sačuvala uvjerenje, izdato u Neckarsulmu 15. 7. 1911. o tome da su izvršene provjere i probe njegova motora br. 18590, i to na osnovi odluke Ministarstva unutarnjih poslova i da je dopušteno njegovo korištenje u javnom prometu. Dozvolu je izdao Georg Herbst, trgovac bicikla i motorkotača u Beču (Mariahilferstrasse 1d), a motor je proizvela Tvornica kotača u Neckarsulmu (Württemberg). <http://livideo.info/mato-kajic-prvi-rodeni-livnjanin-foto-amater/>

⁵ <http://livideo.info/mato-kajic-prvi-rodeni-livnjanin-foto-amater/>

gospodari da se upoznaju s njegovim radom nego što čine i prosti seljaci, koji, koliko im prilike dozvoljavaju nastoje da poslušaju njegove savjete i da se na njegov rad ugledaju. Kad bi u svakom srezu bilo ovako vrijednih, naprednih i požrtvovanih ljudi kao što je g. Kaić, sigurno bi se osjetio u gospodarskom pravcu veliki napredak. Nek Bog dade da se i drugi na nj ugledaju.” Da je Mato bio priznati poljoprivredni stručnjak potvrđuju i predavanja za puk koja je održavao iz tog područja.

Voja je imala brata Vlatka, rođenog 1924., koji je pohađao je realnu gimnaziju u Splitu, a zadnju godinu u Sinju. Vlatko je stradao u ratnom vihoru II. svjetskog rata na križnom putu Bleiburga, a obitelj nikada nije saznala da li je živ ili mrtav, i samo je u vjeri mogla nositi taj bolni križ. Pisao je vrlo lijepe pjesme. Voja završava trgovačku akademiju u Banja Luci. Dolazi u Zagreb s namjerom da nastavi studij. No ratno vrijeme i prilike joj to nisu dopustile. Prošla je najveće stratište hrvatskog naroda, Bleiburg, istaknuo je u riječi oproštaja fra Josip, te svjedoči: “Bila je radosna kad bi čula da negdje netko recitira stihove: ‘Kud je Hrvat prošao makovi su rujni po poljima cvali.’ Osobno sam doživljavao da su je ti stihovi vraćali godinama natrag u prošlost, znala bi i suza poteći, jer malo ih je koji su se vratili. Vjerom u Boga i jasnim pravcem u životu znala se snaći i onda kad joj prilike nisu baš davale puno mogućnosti.” Voja se vraća u Livno da bude pri ruci roditeljima. Radi kao službenik u kancelariji rudnika, a zatim u banci u Livnu, te jedno vrijeme u banci u Splitu. “Posvećuje se poslu, pomoći roditeljima u obitelji, molitvi i činjenju dobra drugima. Resi je savjesnost i marljivost u obavljanju dužnosti, rijetka toplina duše, osjetljivost prema drugima, uljudnost, otmjenost, kultura ophođenja, gostoljubivost, bogoljublje, domoljublje i čovjekoljublje. Izrazito bistra uma, lucidna”, ističe u oproštajnoj riječi provincijalka s. Anemarie. U domaćinstvu obitelji Kaić kroz dugi niz godina pomaže Ivka Jelčić, koja ostaje s Vojom i nakon smrti njezinih roditelja. Ostale su povezane do smrti, a ganutljivo je bilo vidjeti na Vojinu sprovodu staricu Ivku kako čvrsto u ruci i bolno drži i spušta u grob na lijes svoje Voje kiticu smilja s kojom joj izriče duboku zahvalnost i odanost. Otac Mato je umro 25. veljače 1967., a majka Milka 1979. godine.

Nakon smrti dobrih i plemenitih roditelja, te umirovljenja, Voja se još više posvećuje Gospodinu. Kroz sav život živi i osjeća Crkvu. Imala je stan u Zoranićevoj ulici u Splitu, u kojem je povremeno živi. Jednog je dana od susjede Marije Pera u Splitu dobila sličicu s likom nadbiskupa Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja Družbe sestara *Služavki Maloga Isusa* a na poleđini njegov kratki životopis, koju je njoj dala gđa Marija Pešić iz Omiša, Prijateljica Malog Isusa. Marija Pera dala je Voji tu sličicu, jer je ona iz Bosne, a ovo je njezin nadbiskup, i pomislila je kako će se ona tome obradovati. Kad je Voja pročitala kratki životopis tada se sjetila da joj je majka, koja je pohađala učiteljsku školu u Sarajevu, pripovijedala o prvom vrhbosanskom nadbiskupu Stadleru kao velikom i svetom čovjeku. U ovom dijelu Bosne i Hercegovine nije bilo njegovih sestara i Voja je pože-

ljela kako bi bilo lijepo da u njezinoj kući bude kapelica posvećena Djetetu Isusu i da tu žive sestre *Služavke Maloga Isusa*, koje će tu svakodnevno slaviti Boga. Voja preko susjede gđe Marije Pera i gđe Marije Pešić stupa u kontakt sa s. Eduardom Marić, Služavkom Malog Isusa, koja je u Omišu vodila Prijatelje Malog Isusa pa ju je gđa Pešić dobro poznavala. Razgovarale su o Vojinoj želji i namjeri, s kojom Voja upoznaje i Vrhovnu upravu Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Voja svoju stojnu i gospodarsku kuću, sa svim pripadajućim prostorom dariva Splitskoj Provinciji sv. Josipa Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Sestre su na tom prostoru sagradile još jednu kuću i tako je imanje obitelji Mate Kaića preko njegove kćerke Vojislave postalo Duhovni centar *Kuća Djeteta Isusa* u Livnu. Banjalučki biskup mons. Franjo Komarica blagoslovio je kuću 29. listopada 2006., a 14. kolovoza 2012. je posvetio oltar, blagoslovio i otvorio veliku kapelu i kuću *3 Djeteta Isusa*. Tom zgodom je istaknuo kako je Božja providnost, preko plemenite gđice Voje Kaić, učinila da sestre Služavke Malog Isusa dođu u ovaj dragi livanjski kraj, da u ovom kutu banjalučke biskupije bude duhovna oaza, mjesto održavanja susreta i duhovnih vježbi za sestre, za njihove vanjske suradnike Prijatelje Malog Isusa, za mlade, djecu, obitelji i duhovne skupine livanjskog kraja i šire. Fra Josip je u riječi oproštaja naglasio da je teta Voja "znala u nestalnostima života biti strpljiva, odvažiti se na neke putove koji su mnogima drugim bili su strani ili čak neshvatljivi. Jedan od tih putova bio je ulazak u njezin život sestara Malog Isusa. ... Bilo je to samo onako kako je ona znala, tiho, nenametljivo, samo je ona prepoznala u tome Božju providnost. Samo je ona imala na umu da dovede sestre iz raznih krajeva naše Domovine i šire u svoje Livno i u svoj Žabljak. Samo je ona osjetila onu ljetnu milinu i blagost, tišinu blagog vjetra i opuštajući zvuk vode. Znala je i vjerovala naša pokojnica svojim pronicavim srcem da će tu biti mjesto molitve, kajanja, praštanja, nalaženja Boga." Fra Josip je zahvalio Bogu što imamo šansu biti svjedoci pravih i ispunjenih života kakav je bio život tete Voje, te zaključio: "Teško je predstaviti sve terete i nevolje koje je za života morala svladati ova starica, no bila je okićena strpljivošću, povjerenjem, razumijevanjem i ljubavlju, plemenitošću. Ona je onu rečenicu iz evanđelja da se ne brinemo tjeskobno stvarno pretočila u život. Iz onoga što sam ju poznavao vidio sam ženu s osmjehom na licu, koja je zračila ne namještenim, nego unutrašnjim zadovoljstvom."

Dolaskom sestara Služavki Malog Isusa u Žabljak Voja živi sa sestrama. Sretna i radosna što je Isus u presvetom oltarskomu sakramentu stalno u njihovoj sredini, da može doći u kapelu i tu se moliti. "Voja je bila duša molitve i djetinje predanosti Bogu. Redovito prati život i zbivanja u Crkvi i svijetu, preko hrvatskog radija i televizije, čitanjem crkvenog tiska, te u molitvu uključuje potrebe Crkve i svijeta, a osobito svog ljubljenog Livna i njegovih građana. Strpljiva u bolesti i nemoći, a bistra uma do zadnjeg daha. Zahvalna i za najmanje učinjenu uslugu. S Bogom je živjela i u Bogu uvijek bila prip-

ravna za odlazak u kuću Očevu. U njezinim bistrim svijetlim očima zrcalilo se nebo, čitao odsjaj traženja i praćenja zvijezde koja vodi k Isusu i radost da ga je našla", posvjedočila je provincijalka s. Anemarie. Smrću dobre i plemenite tete Voje odlazi iz naše sredine jedna generacija obitelji Kaić, ali ona ostavlja jedan trajni, snažni i prepoznatljivi pečat među nama, u povijesti grada Livna, a i izvan granica Bosne. Obitelj Kaić nastavlja živjeti u Duhovnom centru Malog Isusa u Žabljaku, u svima koji u njemu žive i koji u njemu budu živjeli i radili, tu se duhovno krijepili i nalazili okrepu duše i tijela, naglasila je u zaključnoj misli oproštaja provincijalka s. Anemarie.

Počivala u miru Božjem!

s. Maneta Mijoč

❖ Oproštaj od Anđe Marić majke s. Eduarde i s. Zrinke

KRVI KRISTOVA,

KOJA DARUJEŠ NOVI ŽIVOT OBNOVI NAS!

„Samo je u Bogu mir dušo moja, samo je u njemu spasenje.“ (PS 62,2)

U srijedu 7. siječnja 2015., okrijepljena sakramentima umirućih i s vjerom u uskrsnuće, blago je preminula u Gospodinu naša draga, dobra i nadasve plemenita majka.

Anđa Marić rođena je 15. veljače 1924. u Košutama, od oca Nikole Krnjača i majke Jake rođ. Samardžić. Imala je jednog brata i pet sestara. Posjedovali su veliko imanje, pa hvala Bogu nije ničim oskudijevala. Kao djevojka preživjela je ratni vihor, gdje joj je na Kukuzovcu ubijaju oca i ranjavaju brata, te im neprijatelji spaljuju pred njenim očima sve što su imali.

Udala se u obitelj koja je također bila imućna. To je nije zasmetalo da bude velikog srca za potrebe i siromašne. Obljubljena je od sve svoje rodbine.

Bila je duša molitve i velike predanosti u volju Božju. Na svijet je donijela sedmero djece. Troje su umrli mali, a četvero djece je živo. Dvije kćeri su redovnice, s. Eduarda i s. Zrinke, a dvije su udate. Njena unučad je bila jako vezana u nju.

Kada je ostala sama nakon muževljeve smrti naši poglavari nam dozvoljavaju da s. Zrinke bude na usluzi staroj majci.

Hvala našim poglavarima na razumijevanju.

Posmrtni ostaci pokojnice, naše majke Anđe su sahranjeni 9. siječnja 2015. na mjesnom groblju Srca Isusova u Košutama.

Obitelj zahvaljuje župniku don Dariju za predvođenje euharistijskog slavlja i svim svećenicima koji su došli na ispraćaj naše majke, u velikim brojem i koji su molili za našu majku. Hvala i našim sestrama Služavkama Malog Isusa koje su također došle u velikom broju, iako su vremenske prilike bile loše. Hvala rodbini, prijateljima i svima koji su je došli ispratiti na zadnje počivalište. Hvala i svima koji nisu mogli doći a bili su u molitvi i suosjećali s nama. Iskrena hvala svima koji su nam dali podršku i izrazili sućut.

Dobri nebeski Oče nagradi našu pokojnicu vječnim životom i gledanjem tvoga svetog lica. Neka plemenita duša naše majke uživa Tvoju blizinu s proslavljenom Crkvom.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine i svjetlo vječno svjetlilo joj uvijek.

s. Eduarda, s. Zrinka, Smilja i Ankica s obiteljima.

❖ **Preminula Milica Samardžić sestra s. Pulherije**

“Ja sam uskrsnuće i Život...”

U 87-oj godini života 15. siječnja 2015., preminula je Milica Samardžić, rođ. Jukić, sestra naše s. Pulherije. Milica je rođena 6. siječnja 1928. g. kao prvo od jedanaestero djece, tri dječaka i osam curica, od oca Ivana i majke Pere, rođ. Čalo. U dječjoj dobi u ovoj obitelji preminulo je petero djece. Milica se udala za Luku Samardžića, te postala pomajka trima curicama, kojima je preminula mlada majka. Milica i Luka dobili su još dva sina, pa je obitelj brojila petero djece.

Dvije pokćerke postale su časne sestre s. Krana i s. Kazimira, redovnice družbe sv. Vinka, riječke provincije. Svi mještani svjedoci su njezine ljubavi i požrtvornosti prema svim članovima obitelji.

Sprovodni obred 16. siječnja uz asistenciju nekoliko svećenika predvodio je župnik župe sv. Luke u Otoku, fra Miro Ančić, koji je predslavio i sv. Misu. Od Milice oprostio se dirljivim riječima svjedočeći njezinu dobrotu, dobrodušnost, vjeru, strpljivost, odanost u Božju volju, kao i vječni optimizam i nasmijanost. Redovito je dolazila na sv. Misu, sve dok su joj dozvoljavale fizičke sile. Kad je onemoćala i postala ovisna o tuđoj pomoći, s radošću je iščekivala svećenika koji joj je donosio okrepnu vjere. Držala je redovito prve petke u mjesecu, te svoju nemoć prihvaćala iz Božje ruke. U bolesti

sin Dušan i nevjesta Ana s velikom pažnjom i ljubavlju pomagali su joj u njenoj nemoći koja je trajala više od deset godina. Njezina unučad svojom ljubavlju uzvratili su joj ljubav koju je ona njima darivala. Pokćerke, koje su je prihvatile kao majku, također su na način koje su mogle, uzvratile joj pažnju i ljubav. Njezina dob od 87 godina života bio je život vjere, život ljubavi i optimizma kojim je zračila. „Radost koju je oko sebe širila, pokazuje i slika na osmrtnici“, rekao je fra Miro. On je istaknuo kako se i s malo vjere i puno ljubavi sve može. Brojnost mještana koji su se od nje došli oprostiti pokazuje koliko je poštovanje uživala u svome mjestu. „Tvojim se vjernima Gospodine život mijenja, a ne oduzima“ završne su riječi fra Mira. Preporučio joj je da se i dalje moli za redovnička i svećenička zvanja, kako je to i za života radila. Na ispraćaju pok. Milice bile su naše sestre, kao i sestre milosrdnice.

Sestra Pulherija s obiteljima svojih sestara i obitelji pok. Milice od srca zahvaljuju svima koji su pokojnici iskazali dužno poštovanje, a njima izrazili podršku i sućut: župniku fra Miru, svim prisutnim svećenicima, svim redovnicama i mještanima Otoka (Sinjskog).

Pokoj vječni daruj joj Gospodine!

Preuzeto: http://www.ssmi.hr/split/clanak/ja_sam_uskrsnuce_i_zivot

❖ Sahranjena Lucija (Luca) Radan

Dana 20. siječnja 2015. godine u Hrvacama, u 94-toj godini života, blaženo se preselila u kuću Oca nebeskoga dobra i plemenita žena, uzorna vjernica, požrtvovna i radosna majka Lucija Radan, od svih zvana Luca.

Luca je rođena 1921. godine u obitelji Kodžoman u Hrvacama. Brak je sklopila s Matom Radanom u Hrvacama, u kojem je rodila sedmero djece, od kojih su Marija i

Vinko kao mali umrli, prije nego je rodila kćerku Mariju (s. Anemarie). Odgojili su tri sina: Milana, Antu i Ivicu, i dvije kćerke Anku i Mariju (s. Anemarie). Uz odgoj djece, Luca od prvih dana dolaska u obitelj Radan kroz dugi niz godina uspješno i marno obrađuje veliko imanje. U obiteljskom zajedništvu s Matom i Lucom živjeli su svekar, koji je jedno vrijeme bio u Argentini, svekrva, djever "ranitelj" i njegova žena, i svih četvero u njihovoj starosti i bolesti Luca je požrtvovno njegovala i dodvorila. Oni su više vodili brigu o domaćinskim poslovima u kući i oko djece, a Lucu je dopalo obrađivanje

velikog gospodarstva. Marnim i snažnim rukama, voljom i predanjem prema obitelji obrađuje brojne njive: ore i kopa, sije i žanje, sadi, zalijeva i bere. Vješto upravljala plugom i konjima, marnim i jakim rukama drži plug i reže duboke brazde, svaki ćošak uredno obrađuje, čvrsto drži motiku, srp i kosu, strpljivo nosi snopove žita, vije zrelo žito, te pšenicu, ječam i kukuruz u hambare sprema. Marno sadi i vadi: krumpir, luk i kapulu, kupus i salatu. Ne mari za umor i znoj. Sve zalijeva molitvom i radosnim osmijehom. Uz trudni rad uzdiže dušu Bogu strelovitim molitvama i nizanjem Zdravomarija. Tako su Radanove njezine njive, vinogradi i livade orošene Lucinim radom i molitvom.

Djecu je pripremala za školu i s njima išla k svetoj misi u crkvu. Učila ih je životnoj mudrosti, a sam nije znala ni čitati ni pisati. U zreloj dobi naučila je svoj prepoznatljivi potpis, koji joj je služio kod izrade dokumenta i potpisivanja isprava. Bila je prirodno nadarena, bistra, okretna, mudra žena. Kad su njezina djeca pošla za poslom u strani svijet izvan Domovine i Luca je počela svoja putovanja k njima. Bez da zna čitati ne plaši se poći i do Beograda tražiti potrebnu vizu za Ameriku. Putuje djeci u Sjedinjene američke države, Kanadu i više puta u Njemačku. Bez problema se snalazi, i bez teškoće se sporazumijeva, jer pozna jezik ljubavi. Znala je reći: "Meni je svugdje lijepo i dobro. Gdje su moja dica mogu i ja. Ja hvala Bogu mogu putovati, i sretna sam da mogu biti tamo gdje su moja dica." Bila je prilagodljiva i ugodna u društvu. Izuzetno otvorena, dobrodušna. Radovala se i igrala s unucima, razumjela one koji su odrastali, davala im mudre i korisne savjete, suosjećala sa svojim sinovima i kćerima. Posebno radost joj je bila što je njezina kćerka Marija odabrala redovnički poziv, što je postala redovnica, sestra Služavka Malog Isusa. Istinski je voljela sve časne sestre, i u svakoj od nas je prepoznavala svoju Mariju (s. Anemarie). Voljela je Crkvu, svoju hrvatsku Domovinu, a u ljubavi prihvaćala i ostale gdje se našla.

Sa svojim mužom Matom proživjela je, ne samo da strahote i teškoće drugog svjetskog rata, nego i svu strahotu domovinskog rata. Kad se Srbi iz pravca Knina došli na Alebića kulu, nadomak Radanovih kuća, i odatle napadali Hrvace, Luca i Mate, s ostalima koji su se našli u selu, jedva su živu glavu izvukli, a tek što su kuće i sve u njima s bolom napustili, s blagom i svim imanjem, četnici su im kuće zapalili. Ni tada ne proklinju, u boli Boga mole da se smiluje, da oslobodi od zla njih i njihovu djecu, da neprijatelje obrati. Luca s mužom Matom odlazi u Njemačku kod kćerke Anke, te sina Milana. Kad su se prilike smirile, vratile su se, i dok su planirali kako i na koji način obnoviti zapaljeno i podignuti novo srce muža Mate nije izdržalo i naglo je preminuo. Luca ni tada nije klonula. S vjerom u Boga hrabri djecu i ide naprijed. U obnovljenoj kući živi u Hrvacama. Zadnjih godina, kad su visoke godine i onemoćalost tražile da bude stalno uz nekoga, živi u obitelji kćerke Anke na Čiovu. Anka i njezin muž Janko, s velikom ljubavlju, pažnjom i blizinom, vode potpunu brigu o njoj. Sretna ona s njima i oni sretni

da joj mogu uzvratiti ljubav. Pokazali su odanost, poštovanje i ljubav prema majci, i pružili primjer prave skrbi o bolesnima i nemoćnima.

U visokim godinama života snažna Luca je bila je sve slabija. Dana 20. siječnja, dovezli su je kolima Hitne pomoći iz Čiova u Hrvace u obitelj sina Ivice, jer za nekoliko dana kćerka Anka je imala putovati za Ameriku. Luca je došla u svoje Radane. Iako nemoćna i bolešću iscrpljena, smirena i radošću ozarena u licu, okružena ljubavlju sina Ivice, nevjeste Smilje, kćerke Anke i kćerke s. Anemarie, u kasnim večernjim satima toga dana blaženo i nečujno se preselila u kuću Oca nebeskoga.

Sahranjena je u subotu 24. siječnja 2015. u Hrvacama. Svetu misu, u koncelebraciji s petnaesticom svećenika predvodio je provincijal franjevačke Provincije Presvetog otkupitelja fra Joško Kodžoman, a sprovodne obrede je predvodio župnik fra Neven Pavlinušić. Na sprovodu je bilo pedesetak naših sestara, iz Vrhovne uprave vrhovne savjetnice s. Vesna i s. Marija, rodbina, prijatelji, te brojni župljani župe Hrvace. Riječi sućuti provincijalki s. Anemariji, njezinoj braći i sestri, uputio je splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić, koji je istaknuo: "Primio sam vijest da je Vaša plemenita majka Lucija, dovršila svoje zemaljsko hodočašće i preselila se u vječnost. Živeći u zajednici, ali ne u redovničkoj, već u obiteljskoj i župnoj, na svoj način, bila je osoba posvećenog života s odgovornom ulogom supruge i majke, učiteljice i odgojiteljice - "provincijalke" u svojoj obitelji. Zahvalni Bogu na daru i dobroti svoje majke, s vjerom, nadom i ljubavlju, pratimo je iz zemaljskog doma u kuću Oca Nebeskoga. Dok izražavam svoju ljudsku i kršćansku sućut, Vama sestro, braći, sestri, mnogobrojnoj rodbini i čitavoj župnoj zajednici Svih Svetih rado ću se sjetiti pokojne majke Lucije i svih vas u svojim molitvama."

Osjećamo u srcu duboko poštovanje nad životom i smrću dobre majke Luce. Zahvalni smo Bogu na daru njezina života, na njezinoj življenoj vjeri, prožetoj dubokom nadom i širokom ljubavlju prema svima, počevši od svoje obitelji do svakog s kim se susrela. Hvala joj što je uvijek imala, živjela i svima nama svjedočila smisao života, i u radostima i u teškoćama, kojih joj nije u životu manjkalo. Znala je uvijek ostati uspravna, makar je breme života itekako pritezalo. Resio ju je njezin životni optimizam i dobrodušni osmijeh pun miline i iskrene ljubavi. I stoga joj iskrena hvala na divnom primjeru vjere i životnog optimizma. Hvala joj za molitve koje je danomice Bogu prikazivala za svoju obitelj, i za nas sestre Služavke Malog Isusa, za svoju župu, za hrvatski narod. Kao svijeća izgarala je i dogorjela u ljubavi, molitvi, radosti, trpljenju i strpljenju.

Provincijalka s. Anemarie u svoje osobno ime, u ime svoje braće, i sestre, izražava duboku zahvalnost svim sestrama na čelu s časnom majkom s. Radoslavom i sestrama provincijalkama, ocu nadbiskupu mons. Marinu Barišiću, provincijalu fra Jošku Kodžomanu, župniku fra Nevenu Pavli-

nušiću, svim svećenicima, mještanima župe Hrvace, svima koji su uputili molitve, usmene i pismene izraze sućuti, svima koji ispratili na vječni počinak dobru majku Lucu.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine!

s. Maneta Mijoč

❖ Zahvala

Zahvaljujemo s. Provincijalki i svim sestrama koje su došle na sahranu našeg dragog brata don Srećka, i svima koje su nam uputile izraze sućuti.

Hvala sestrama koje su ga za vrijeme bolesti posjećivale i za njega od Gospodina duhovnu snagu molile. Posebna hvala sestrama u Solinu i Metkoviću na sestrijskoj ljubavi, pomoći i susretljivosti koju su nam pružale za vrijeme bolesti našeg brata kao i sestrama u Sjemeništu i samostanu sv. Ane u Splitu.

Gospodin svim stotruko uzvratio!

Vjerujemo da će se naš brat don Srećko svima odužiti svojim zagovorom pred licem predobrostitovog i milosrdnog Oca na nebesima.

Od nas njegove obitelji: sestre Smilje s obitelji, Tonke s obitelji, don Željka i obitelji pok. brata Mihovila i s. Mariangele, još jednom od srca hvala.

s. M. Mariangela Majić

❖ **Preminuo svećenik Hvarske biskupije don Petar Eterović**

Svećenik Hvarske biskupije don Petar Eterović preminuo je u nedjelju 11. siječnja u svome rodnome domu u Pučišćima na otoku Braču. Don Petar Eterović rođen je 13. studenoga 1921. godine u Pučišćima u brojnoj obitelji roditelja Ivana i Kate koji su imali jedanaestero djece. Nakon što je u Đakovu završio Teološki studij zaređen je za svećenika 29. lipnja 1948. godine u Hvaru po rukama biskupa Mihovila Pušića. Nakon obavljanja službe župnoga vikara u rodnim Pučišćima punih osam godina, imenovan je poslužiteljem župe Gornji Humac. Godine 1962. imenovan je župnikom u rodnoj župi u kojoj je službu obnašao 24 godine. Ostaje u župi Pučišće kao kapelan, i prema zdravstvenim mogućnostima pomaže u župi. Godine 1990. postaje kanonik Stolnoga kaptola u Hvaru. Od 2001. godine nalazio se u Domu socijalne skrbi "Don Drago Bosiljevac" u Supetru, te je i tada, unatoč umirovljenju ali i zdravstvenome oporavku, djelovao u tamošnjoj župi sv. Petra, i to prije svega u ispovijedanju i propovijedanju. Kroz višegodišnji pastoralni rad šestero mladih uputio je u sjemenište, među kojima i mons. Nikolu Eterovića, sadašnjega apostolskoga nuncija u Berlinu.

Pokopan je 12. siječnja u rodnim Pučišćima u nazočnosti brojnoga vjerničkoga puka, redovnica s cijeloga otoka te rodbine i prijatelja. Misu zadušnicu u crkvi Sv. Jeronima predvodio je hvarski biskup Slobodan Štambuk u zajedništvu s generalnim vikarom biskupije mons. Stankom Jerčićem, bračkim dekanom don Tonijem Plenkovićem, hvarskim Antom Matulićem, pučiškim župnikom Androm Ursićem, bivšim župnikom Tončijem Kusanovićem te više pristiglih svećenika, a među redovnicama bilo je i više naših sestara. Uz domaćega župnika izraze sućuti uputio je i apostolski nuncij u Njemačkoj nadbiskup mons. dr. Nikola Eterović. Pokojni hvarski biskup Celestin Bezmalinović prigodom don Petrova prestanka vršenja službe župnika u Pučišćima zbog zdravstvenih razloga mu je napisao: "Otkada te poznajem, otkada si u Pučišćima, uvijek si svijetlio kao revan, požrtvovan i uзорit svećenik. Bio si neumoran ispovjednik – liječnik duša, bio si otac, bio si učitelj i mladima i starijima".

Naša provincijalka s. Anemarie Radan, u ime splitske Provincije, uputila je pismenu sažalnicu, koju u cijelosti donosimo:

Sestre Služavke Malog Isusa
Provincija sv. Josipa
Milićeva 6, 21000
SPLIT
Tel. 021/ 394 122; faks: 021/ 394 999
emil:provincijalat@gmail.com

Split, 12. siječnja 2015.

Poštovani
mons. Slobodan Štambuk, biskup
Hvar

Poštovani oče Biskupe,

budući sam osobno spriječena biti na posljednjem ispraćaju pokojnog don Petra Eterovića izražavam u ime splitske Provincije sestara Služavki Malog Isusa Vama osobno, cijeloj hvarskoj biskupiji, osobito župi Pučišća, iskrenu sućut, kršćansku i redovničku blizinu i duboku zahvalnost Bogu za dar uzornog svećeničkog života don Petra Eterovića, koji je životno srastao s nama sestrama i ostavio duboki trag u životu zajednice sestara u Pučišćima.

Sa zahvalnošću prema don Petru ističem da je on sedamdesetak godina povezan sa sestrama Služavkama Malog Isusa. Bio je mladi kapelan kada su, na poziv župnika don Frane Krstinića i dozvolom hvarskog ordinarijata, 6. prosinca 1949. godine u Pučišće došle prve sestre Služavke Malog: s. Benicija Rubić, s. Antonina Sirišćević, s. Dragomira Šušnjara i s. Inviolata Gračanin. Župnik don Frane i kapelan don Petar zdušno su prihvatili sestre, a one preuzele crkveno pjevanje i uređenje crkve, a također i šivanje za mještane u trošnoj kući ostavštini Josipa Orlandinija. Ubrzo su došle poteškoće. Dana 12. 06. 1950. policija je pozvala predstojnicu s. Beniciju Rubić i dala joj usmeno naređenje da ona i ostale sestre kroz pet dana napuste kuću. Sestre su to bolno primile, a njihovo nastojanje da i dalje ostanu u Pučišćima bilo je uzaludno. Morale su silom napustit kuću 16. travnja 1950., koju po njihovu odlasku Općina iznajmljuje, a zatim i nacionalizira. Odlazak sestara narod nije nikada prihvatio, nego gajio nosio nadu da će sestre ponovno doći. Tadašnji kapelan don Petar Eterović nakon odlaska sestara sve njihovo pokušstvo kao i ostali inventar pažljivo pohranjuje i strpljivo čeka dan kad će se sestre ponovo vratiti. Kada je don Petar postao župnikom u Pučišćima nastoji ostvariti svoja dugogodišnja nadanja. U blizini crkve nalazila se kuća zvana "Domagoj", katolički dom za crkvene potrebe, koju su za vrijeme rata Talijani zapalili. Ostali su samo goli zidovi. Nastojanjem don Petra jedan dio kuće je uređen za stanovanje, pa moli vrhovnu glavaricu s. Maristelu Goić, rodnom s Brača, da pošalje sestre u Pučišća. Tako su 3. rujna 1967.

tri sestre ponovno došle u Pučišće, a 30. rujna don Petar je svečano blagoslovio kuću u kojoj se nastanile sestre. Don Petar svjedoči i zapisuje: "Najveći i najsretniji dan moga župnikovanja bio je ponovni dolazak č. sestara Služavki Malog Isusa u Pučišća." Nastojanjem da sestre ponovno dođu u Pučišće don Petar je doprinio u svekolikom napretku rodnih Pučišća, a time otoka Brača. Don Petar, prigodom 25. obljetnice dolaska sestara u Pučišće, u svom predavanju 27. prosinca 1992., u crkvi u Pučišćima je rekao: "Moram istaknuti da su svi Pučišćani bili i danas su prema sestrama pažljivi. I tako treba da uvijek bude, jer one su ovdje radi nas. Crkva, vjeronauk, pjevački zborovi, mali i veliki, starci, bolesnici, mi svećenici svi dugujemo najveću zahvalnost sestrama. Ja osobno puno dugujem dragim sestrama. Moja bolest, posebno još kao kapelana, približila me sestrama." Kao kapelan sestre pomažu don Petru u liječenju i oporavku, najprije u samostanu u Omišu, zatim nakon bolnice u Splitu, u samostanima "Antunovac" u Zagrebu, u Samoboru, na Kraljevcu u Zagrebu, a kasnije u samostanu u Dubrovniku. Don Petar kao dugogodišnji župnik, a zatim i kao kapelan, istinski je prihvaćao i podupirao sestre u njihovu radu. Resi ga toplina duše, pobožnost, uljudnost, otmjenost, kultura ophođenja, bogoljublje, domoljublje i čovjekoljublje. Don Petar je volio i do kraja živio svoje svećeničko zvanje. Bio je duša djetinje predanosti Bogu. Svojim ugodnim, lijepim i zvonikom glasom i istančanim sluhom doprinio je ljepoti liturgije, pomogao sestrama savjetima i aktivnim sudjelovanjem u vođenju crkvenog pjevanja u župi. I kad je išao u mirovinu zdušno je pratio život i zbivanja u župi, te u molitvu uključivao potrebe Crkve i svijeta, a osobito svog ljubljenog Pučišća, njegovih građana, župnika i časnih sestara Služavki Malog Isusa. Hvala don Petru za svu ljubav prema nam sestrama Služavkama Malog Isusa. Pružio je i ostavio jedan trajni, snažni i prepoznatljivi pečat među sestrama koje su živjele i radile u Pučišćima i koje su ga poznavale. Uvijek je spomen na don Petra u njima izazivao duboko poštovanje, ponos na njegovu ljubav prema Crkvi i svećeničkom pozivu, bodrenje da budu dobre i radosne redovnice, da ljube Krista kroz zdušno služenje u župskom pastoralu i u njezi bolesnih i nemoćnih starica.

Molimo Gospodina da plemenitu dušu pokojnog don Petra nagradi vječnom svjetlošću i rajskom slavom, da se navijek raduje sa svim svetima! U molitvi i zahvalnom sjećanju u Malom Isusu odane sestre Služavke Malog Isusa

s. Anemarie Radan
provincijska glavarica

U prijepisu:

1. Župa Pučišće

2. Časne sestre Služavke Malog Isusa, Pučišće

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† **Stjepan Perković,**

brat s. M. Ljiljane Perković

† **Nikola Bilješko,**

otac s. M. Vere Bilješko

❖ **Ispraćaj na vječni počinak Eduarda Molochera (1931.-2015.)**

velikog dobročinitelja naroda u BiH

Pokojni gospodin Eduard Molocher je za života bio veliki dobročinitelj napaćena naroda u BiH i produžena ruka naših sestara u pomaganju siromašnima.

Neposredno po svršetku rata u BiH počeo je organizirati i dovoziti pomoć našem narodu u BiH te tako stupio u kontakt sa sestrama Služavkama Maloga Isusa Sarajevske provincije. On i njegova supruga, kao i cijela njegova obitelj - dva sina i kćer sa svojim obiteljima, cijelo su vrijeme bili usmjereni na pomoć BiH.

Bio je aktivan član u više udruženja; posebno je značajno njegovo djelovanje u članstvu *Paneuropa-Union*. Kako prije nekoliko godina – zbog – bolesti, više nije mogao biti aktivnim članom udruženja, posvetio se svome hobiju - rezbarenju drveta, te je tako izrezbario i nekoliko lijepih križeva, od kojih je jedan u našem vrtu u Gromiljaku, zatim u njegovoj župi - tj. općini Bockhorn, koji je prije nekoliko godina blagoslovio naš biskup Komarica (prilikom proslave rođendana gospodina Molochera). Osim križeva, pravio je male rezbarije koje bi prodavao u raznim prigodama, a novac je slao za pomoć narodu BiH.

Nakon duže bolesti preminuo je 24. veljače 2015. godine. Pokopan je 27. veljače 2015. godine u Bockhornu – Njemačka. U 10 sati, istoga dana, slavljen je rekvijem u župnoj crkvi koji su predslavili župnik i pater Huber, uz sudjelovanje velikog broja vjernika. Izrečeno je puno lijepih riječi o pokojniku te o njegovoj ljubavi prema BiH, kojom je uspio zagrijati mnoga dobra srca ljudi u Njemačkoj. Gospodin Molocher je pokopan u nazočnosti velikog broja rodbine i prijatelja. O dobroti i žrtvi čovjeka koji se posvetio službi drugima u znaku križa, svjedoče križevi s raspelom što ih je radio svim rukama i poklanjao ljudima na čašćenje. Jedan od njih je i na njegovu grobu, drugi je na zgradi preko puta njegova groba, ...

Rodbina je umjesto vijenaca i cvijeća zamolila da se uplati pomoć za potrebne u BiH, na koji način je još jednom pokazana ljubav i privrženost gospodina Molochera prema našoj zemlji u koju je rado dolazio i pomagao ljudima. Pogrebu su nazočile naše sestre iz Geretsrieda.

s. M. Suzana Malešić

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† **Josip Špoljar,**

brat s. M. Darinke Špoljar

† **Domagoj Matko,**

šogor s. M. Darinke Špoljar

† **Srećko Božičević,**

brat s. M. Leopolde Božičević

Zahvala

Zahvaljujem časnoj majci s. M. Radoslavi Radek, provincijalki s. M. Katarini Penić-Sirak i svim sestrama, što su došle na sahranu moga brata Josipa i šogora Branka, i iskazale sućut meni i mojoj rodbini u teškim danima.

Zahvalna

s. Darinka i s rodbinom.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine!

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

➤ **Statistički podaci Družbe sestara Služavki Maloga Isusa na dan 31. prosinca 2014. godine**

Ukupni broj sestara u Družbi je	349
Ukupni broj doživotno zavjetovanih sestara je	341
Ukupni broj sestara s privremenim zavjetima je	8
Broj sestara novakinja u Družbi je	3
Ukupni broj pripravnica u Družbi je	9
Ukupni broj umrlih sestara u Družbi u 2014. godini je	7
Družbu napustile u 2014. godini	2 sestre
Otpuštena iz Družbe u 2014. godini	1 sestra
Prve redovničke zavjete položile u Družbi u 2014. godini	4 sestre

Najave

➤ **Susret sestara tajnica naše Družbe**

Susret sestara tajnica naše Družbe održat će se 2. svibnja 2015. godine u generalnoj kući u Zagrebu.

➤ **Susret sestara odgojiteljica naše Družbe**

U organizaciji HKVRPP održat će se 44. vijećanje redovničkih odgojitelja 8. i 9. svibnja 2015. u Duhovnom centru sv. Ilije, u Buškom blatu (BiH). Prigodom održavanja vijećanja odgojitelja, održat će se i susret sestara odgojiteljica naše Družbe.

➤ **Pohod pape Franje Bosni i Hercegovini**

Papa Franjo pohodit će Crkvu i narod u BiH, Sarajevo, 6. lipnja 2015.

➤ **Proslava 125. obljetnice Družbe**

Vanjska proslava 125. obljetnice naše Družbe slavit će se 25. listopada 2015. godine u Sarajevu u sarajevskoj katedrali.

➤ **Katehetske škole**

Katehetska ljetna škola SŠ Zagreb 21. i 22. kolovoza 2015.

Katehetska ljetna škola OŠ Split 24., 25. i 26. kolovoza 2015.

Katehetska jesenska škola za odgojitelje u vjeri osoba s teškoćama u razvoju 16. i 17. listopada 2015.

Katehetska jesenska škola za odgajatelje u vjeri u predškolskim ustanovama 6. i 7. studenoga 2015.

➤ **Zahvala za imendansku čestitku**

Drage sestre!

Danas na blagdan sv. Hilarija zahvaljujem vam od sveg srca na molitvama i čestitkama koje ste mi uputile prigodom moga imendana.

Zahvaljujem svima vama koje ste izdvojile vrijeme i nazočile euharistijskom slavlju koje je ovom prigodom slavljeno u kućnoj kapelici generalne kuće i na vašoj nazočnosti kod imendanskog slavlja za obiteljskim stolom.

Na kraju ovoga imendanskog dana molim da i mi sve, poput sv. Hilarija, budemo hrabre i ustrajne svjedokinje vjere ondje kamo nas Božja providnost šalje.

Život svake od vas preporučam zagovoru naše nebeske Majke Marije, zagovoru našega svetog oca Utemeljitelja i naših pokojnih sestara.

Drage sestre, u jubilarnoj godini Družbe i Godini posvećenog života neka naše sestrinsko zajedništvo u svim prilikama bude prožeto radošću jer imamo bezbroj razloga da ostanemo u radosti, u Bogu, jer „onaj tko je susreo Gospodina i vjerno ga slijedi vjesnik je radosti Duha Božjega“.

Sve vas pozdravljam radosna srca, vaša u Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

SPLITSKA PROVINCIJA

➤ **Imenovanja**

S. M. Mirjam Mirčeta, produžena služba predstojnice na drugo trogodište u zajednici u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu.

S. M. Arseniji Vidović, produžena služba predstojnice na treće trogodište u zajednici Vranjiicu.

S. M. Danijeli Mihić, produžena služba predstojnice na treće trogodište u zajednici Pučišću na otoku Braču.

S. M. Matei Periš, produžena služba predstojnice na treće trogodište u zajednici Donjim Brelima.

s. M. Agnes Gabrić, produžena služba predstojnice na treće trogodište u zajednici u Sutivnu na otoku Braču.

➤ **Svečarice, 15. kolovoza 2015. godine**

70. obljetnica: s. M. Inviolata Gračanin

60. obljetnica: s. M. Pavlimira Čerlek
s. M. Elvira Vukušić
s. M. Miljenka Kapov

50. obljetnica: s. M. Celestina Jerčić
s. M. Zvezdana Mateljan
s. M. Agnes Gabrić
s. M. Tadeja Marović
s. M. Smiljka Kužnini
s. M. Loreta Leventić
s. M. Andrijana Čubelić
s. M. Pavlinka Matić

Ulazak u drugu godinu novicijata: s. M. Milana Žegarac
s. M. Antonija Čobanov

Ulazak u prvu godinu novicijata: Renata Simunić
Karla Zemunik

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Vijesti

➤ Postulatura

1. veljače 2015. kandidatka Natalija Brkić započela postulaturu.

➤ Proslave

15. 08. 2015. god.

50. obljetnica zavjeta: s. M. Fidelis Leventić

➤ Duhovne vježbe:

Nova ves od 28. 06. - 04. 07. voditelj dr. Ivan Bodrožić, prof. KBF, Zagreb
Kraljevec od 08. 08. - 14. 08. voditelj dr. Ivan Bodrožić, prof. KBF, Zagreb

SARAJEVSKA PROVINCIJA

➤ Obljetnice u 2015. godini

50. obljetnica redovničkih zavjeta

s. M. Anica Matošević

s. M. Janja Mičić

➤ Godišnji susret PMI-a

Slavlje XVIII. susreta PMI-a sarajevske provincije i 20. obljetnice Društva PMI bit će obilježeno:

- 1. svibnja 2015. hodočašćem zahvalnosti u Gospino svetište Olovo PMI-a iz srednje Bosne: Viteza, Gromiljaka, Sarajeva, ...;
- 10. svibnja 2015. hodočašćem zahvalnosti u svetište Kraljice mira u Hrasnome PMI-a iz Neuma, Mostara i Prozora;

- 30. svibnja 2015. hodočašćem zahvalnosti u Gospino svetište Komušina – Kondžilo PMI-a iz Usore, Doboja, Maglaja, Lug-Brankovića, Sl. Broda i Voćina.

➤ **Najave**

- Hodočašće u Lourdes sestara jubilarke, 3. - 10. svibnja 2015.
- Pohod pape Franje Crkvi i narodu u BiH, Sarajevo, 6. lipnja 2015.
- Sastanak sestara predstojnica, *Kuća Navještenja*, 8. lipnja 2015.
- Sastanak svih članica povjerenstava, *Kuća Navještenja*, 15. lipnja 2015.
- Sastanak sestara katehistica i pročelnica povjerenstava, Sarajevo – samostan *Egipat*, 29. kolovoza 2015.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Najave pape Franje

* U nedjelju 1. veljače 2015., nakon održanog Angelusa, papa Franjo najavio je svoj pohod Bosni i Hercegovini, ovim riječima: „Draga braćo i sestre, želim najaviti da ću u subotu, 6. lipnja, ako se to Bogu svidi, poći u Sarajevo, glavni grad Bosne i Hercegovine. Već od sada vas molim da molite kako bi moj posjet tim dragim narodima bio ohrabrenje vjernicima katolicima te polučio kvasac dobra i pridonio konsolidaciji bratstva i mira, međuvjerskog dijaloga i prijateljstva.“ S radošću očekujemo pohod sv. oca Franje gradu u kojemu je prije 125 godina niknula naša Družba.

* U Vatikanu, 13. ožujka 2015., papa Franjo je, na drugu godišnjicu svog izbora za Petrova nasljednika, najavio Jubilej milosrđa i izvanrednu Svetu godinu. Taj će Jubilej milosrđa započeti otvaranjem Svetih vrata na bazilici sv. Petra, 8. prosinca 2015., na svetkovinu Bezgrješnog Začeca BDM, a završit će 20. studenoga 2016., na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenja. Službena i svečana najava Svete godine održat će se javnim proglašenjem bule kod Svetih vrata, na Nedjelju Božjeg milosrđa, svetkovinu koju je utemeljio sv. Ivan Pavao II. i koja se ove godine slavi 12. travnja, u nedjelju poslije Uskrsa.

Proslave blagdana

* Na blagdan sv. Franje Ksaverskog, zaštitnika naše župe na Ksaveru, 3. prosinca 2014., svečano euharistijsko slavlje u župnoj crkvi predslavio je pomoćni zagrebački biskup mons. Ivan Šaško. Na toj sv. Misi nazočile su sestre iz generalne kuće.

* Dana 8. prosinca 2014. proslavile smo blagdan Bezgrješnog Začeca BDM. U našoj kapelici u 7.30 sati slavio je sv. Misu uz prigodnu propovijed vojni biskup mons. Juraj Jezerinac. Ovaj Marijin blagdan uvijek nas posebno povezuje uz nebeski rođendan našega oca Utemeljitelja. Slavlju ovoga blagdana u našoj zajednici pridružile su se sestre koje djeluju u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu.

* Istoga je dana u našoj župi na Ksaveru bilo cjelodnevno klanjanje pred Presvetim u kojemu su sudjelovale sestre iz zajednice. Na večernjoj Misi, koju je predslavio po grkokatoličkom obredu mons. Nikola Kekić, biskup, nazočila je časna majka s. Radoslava, sa sestrama iz zajednice.

* Istog dana u poslijepodnevnim satima časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice posjetila je sestre Sarajevske provincije koje djeluju u samostanu Sv. Josipa na Črešnjevcu u Zagrebu i čestitala im Dan Provincije.

* Na blagdan sv. Ivana Boska, 31. siječnja 2015., časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice nazočila je proslavi 200. obljetnice rođenja don Boska koju su euharistijskim slavljem proslavili njegovi duhovni sinovi salezijanci na Knežiji u Zagrebu.

Otvaranje Godine posvećenog života u Zagrebačkoj nadbiskupiji

U prigodi otvaranja Godine posvećenog života za područje Zagrebačke nadbiskupije, 14. prosinca 2014. u zagrebačkoj katedrali u 18.00 sati predslavio je svečano euharistijsko slavlje uzoriti kardinal Josip Bozanić u koncelebraciji s pomoćnim biskupom mons. Valentinom Pozaićem i uz asistenciju velikog broja svećenika redovnika. Euharistijskom slavlju prethodio je molitveni program u kojemu su redovnici i redovnice predstavili logo Godine posvećenog života i himnu redovnika koju je spjevao Redovnički Band Aid iz Zagreba. Na ovome slavlju otvaranja GPŽ na koje se okupio velik broj redovnika i redovnica i njihovih kandidata nazočila časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice.

Obrana doktorske disertacije

Obrani doktorske disertacije od naše s. M. Miljenke Grgić, članice Splitske provincije, koja je održana dana 19. prosinca 2014. na Papinskom biblijskom institutu (PIB) u Rimu, nazočila je vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek sa s. Anemarie Radan, provincijskom glavaricom Splitske provincije.

Božićna čestitanja

* Dana 17. prosinca 2014. upriličeno je božićno primanje poglavarica redovničkih zajednica kod uzoritog kardinala Josipa Bozanića. Tome su čestitanju nazočile časna majka s. Radoslava Radek i s. Vesna Mateljan.

* Istoga dana u večernjim satima upriličeno je božićno primanje kod kardinala Josipa Bozanića za voditelje i predstavnike katoličkih udruga, pokreta i zajednica koji djeluju na području Zagrebačke nadbiskupije. Tome su primanju u ime Društva PMI nazočile s. Ana Marija Kesten, ravnateljica, i gđa Ivanka Novak, članica VUDPMI i tajnica.

* Na Badnji dan, 24. prosinca 2014. u podnevnim satima, apostolski nuncij mons. Alessandro d'Errico primio je na božićno čestitanje časnu majku s. Radoslavu i s. Anu Mariju.

Klanjanje, post i molitva za Domovinu

Od 18. do 20. prosinca 2014. po župskim zajednicama Zagrebačke nadbiskupije održan je trodnevni molitveni program za Domovinu i za predsjedničke izbore. Sestre iz zajednice nazočile su u župi na Ksaveru ovome programu, koji je bio prožet klanjanjem, molitvom i postom.

Božićni blagdani

* Za slavlje Božića pripremale smo se devetnicom Malom Isusu, sv. misama zornicama, djelima ljubavi prema bližnjima i u tom duhovnom božićnom raspoloženju ušle u svetkovanje Kristova rođendana.

* Sv. Misi ponoćki u župi Ksaver nazočile su sestre iz zajednice, na čelu s časnom majkom s. M. Radoslavom Radek.

Na sam Božić sudjelovale smo na svetoj Misi u našoj župi i u božićnom duhovnom i obiteljskom radosnom ozračju proživjele ovu za nas sestre Služavke Maloga Isusa posebnu i radosnu svetkovinu.

* Na Badnju večer, 24. prosinca 2014., s. Vesna i s. Jadranka nazočile su sv. Misi ponoćki u domu staraca Ksaver, koja je slavljena za bolesnike iz Doma. Tijekom euharistijskog slavlja animirale su pjevanjem i sviranjem božićnih pjesama. Također su, na samu svetkovinu Božića, 25. prosinca, bile na sv. Misi u domu Ksaver i poslije Mise obišle nekoliko nepokretnih starica i čestitale im Božić.

* Tijekom božićnih blagdana našu su zajednicu posjetile i čestitale nam Božić sestre iz samostana *Antunovac* iz Nove Vesi, predvođene s. Katarinom Penić-Sirak, provincijskom glavaricom, i sestre iz samostana *Betlehem* s Kraljevca, predvođene s. Ksaverijom Sršan, predstojnicom.

* Također je časna majka s. Radoslava sa sestrama savjetnicama obišla sestre u istim zajednicama, kao i štićenice za koje se sestre skrbe u domovima, te im čestitala božićne blagdane.

* S. Vesna i s. Jadranka tijekom božićnih blagdana posjetile su u domu Nada u Karlovcu nekoliko bolesnika kojima nitko ne dolazi u posjete i čestitati im blagdane.

* Na blagdan sv. Stjepana, 26. prosinca 2014., s. Alojzina Mijatović nazočila je božićnom koncertu koji je održan u *Ciboni*.

* Dana 31. prosinca 2014, posljednjega dana u godini, u našoj smo kapelici imale zahvalno klanjanje pred Presvetim. Zahvalile smo Gospodinu na svim primljenim milostima u protekloj godini i molile za propuste po kojima nismo bile znak Evanđelja u našem poslanju. Poslije klanjanja uputile smo se na sv. Misu zahvalnicu koja je slavljena u našoj župi na Ksaveru.

Predsjednički izbori

Dana 28. prosinca 2014. obavile smo svoju građansku dužnost glasovanja za predsjednika Hrvatske.

Dana 11. siječnja 2015. obavile smo svoju građansku dužnost izlaskom na drugi krug glasovanja za predsjednika Hrvatske.

Na tim izborima za novog predsjednika Hrvatske izabrana je gospođa Kolnida Grabar-Kitarović. Čestitamo!

Blagoslov kuće

Na blagdan Marije Bogorodice i na Novu godinu, 1. siječnja 2015., bio je blagoslov naše generalne kuće i samostana Sv. Josipa. Blagoslov je obavio fra Kristijan Kuhar TOR iz samostana na Ksaveru, a poslije blagoslova zadržao se sa sestrama kod obiteljskog stola. Neka Božji blagoslov bdije nad našom zajednicom.

Proslava svetkovine Bogojavljenja

Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2015., u kućnoj kapelici sv. Misu predslavio je vlč. Franjo Radek, brat časne majke s. Radoslave.

Časna majka s. Radoslava i s. Vesna nazočile su sv. Misi i kod obiteljskog slavlja u kući sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije na Prekrižju, koja je bila upriličena prigodom slavlja njihova patrona.

Proslava utemeljiteljeva rođendana

Dana 24. siječnja 2015. obilježena je i proslavljena 172. obljetnica rođenja i krštenja našega oca Utemeljitelja, sluge Božjega dr. Josipa Stadlera. Časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija nazočile su euharistijskom slavlju koje je predslavio mons. Pavo Jurišić, postulator kauze sluge Božjega u župnoj crkvi Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu, koja je ujedno i crkva krštenja Sluge Božjega. Na to se slavlje okupio veći broj naših sestara iz Zagreba, Samobora, Slavenskog Broda, Vinkovaca, Slavenskog Kobaša, Čardaka, Sarajeva i Gromiljaka.

Tom je prigodom časna majka s. Radoslava posjetila sestre u zajednici u Brodskom Vinogorju.

Slavlja imendana

Proslava imendana časne majke s. M. Radoslave Radek

* Na blagdan sv. Hilarija, 13. siječnja 2015., časna majka s. Radoslava proslavila je svoj imendan. U kućnoj kapelici svetu su Misu slavili fra Zvonimir Brusač i don Ivan Bodrožić. Tijekom cijeloga dana pristizali su čestitari. Na poseban način svečarici s. Radoslavi imendan su uzveličale svojim dolaskom i nazočnošću kod obiteljskog stola za ručkom naše sestre iz okolnih zajednica, te iz Splita i Sarajeva.

* U prigodi slavlja imendana naših sestara koje djeluju u zajednicama na području grada Zagreba i okolice, časna majka s. Radoslava, sa sestrama iz Vrhovne uprave, više je puta posjetila zajednice sestara i sestrama čestitala imendan.

* Dana 7. prosinca 2014. časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Marija čestitale su imendan s. Imakulati Lukač, savjetnici koja djeluju u župi u Stenjevcu.

* Na blagdan blaženog Alojzija kardinala Stepinca, 10. veljače 2015., s. Alojzina Mijatović proslavila je imendan u zajednici sa sestrama.

* Dana 1. ožujka 2015. s. Jadranka Lacić, savjetnica, proslavila je imendan u zajednici sa sestrama.

Proslava dana posvećenog života

Blagdan Svijećnice – Isusova prikazanja u hramu, 2. veljače 2015., proslavljen je kao Dan posvećenog života. Tom je prigodom HKVRPP u svome sjedištu organizirala konferenciju za novinare s temom „Kršćanska i redovnička obitelj: nada i budućnost Hrvatske“, kojoj su nazočile časna majka s. Radoslava Radek i s. Vesna Mateljan, njezina zamjenica. U 18 sati u zagrebačkoj je Katedrali bio blagoslov svijeća i svečano euharistijsko slavlje koje je predslavio pomoćni biskup mons. Valentin Pozaić. Na tome misnom slavlju, uz nazočnost velikog broja redovnika i redovnica, nazočile su sestre iz Vrhovne uprave predvođene vrhovnom glavaricom s. M. Radoslavom Radek.

* Istoga su dana, u poslijepodnevnim satima, u zračnoj luci časna majka s. Radoslava i s. Jadranka, savjetnica, ispratile s. Mirjam Filipović, članicu zajednice sestara Služavki Kristovih, koja je otputovala na Haiti, gdje će misijski djelovati u sirotištu „Kardinala A. Stepinca“, u kojemu već godinu dana djeluju naše sestre.

Stepinčevo 2015.

* Za Stepinčevo 2015. u zagrebačkoj je Katedrali održana trodnevica kojoj je nazočila časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice.

* Na sam blagdan kardinala Stepinca, 10. veljače 2015., časna majka s. Radoslava, sa s. Marijom i dr. Agnezom Szabo, nazočila je na proslavi Stepinčeva u Krašiću.

* Istoga dana, večernjoj svetoj Misi koju je u zagrebačkoj Katedrali predslavio uzoriti kardinal Josip Bozanić s velikim brojem svećenika i velikim brojem hodočasnika iz naše Domovine, nazočile su sestre iz zajednice s časnom majkom s. Radoslavom.

Kanonska vizitacija

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, od 15. do 21. veljače 2015., obavila je kanonsku vizitaciju sestrama koje djeluju u nekoliko zajednica u Splitu – u provincijalnoj kući i samostanu Sv. Ane, u samostanu Maloga Isusa u Kaštelanovoj, u nadbiskupijskim ustanovama – bogosloviji, sjemeništu i nadbiskupijskom ordinarijatu.

Tom se prigodom časna majka susrela s nadbiskupom mons. Marinom Barišićem i razgovarala o djelovanju naših sestara u Splitskoj nadbiskupiji.

Tom je prigodom časna majka posjetila zajednicu sestara u samostanu Sv. Josipa na Šinama i samostanu Sv. Rafaela u Solinu. Na tome je putu časnu majku pratila s. Marija Banić, savjetnica.

Moći kardinala Stepinca

U našu su župu na Ksaveru 21. veljače 2015. stigle moći kardinala Stepinca koje u ovoj godini obilaze sve župe Zagrebačke nadbiskupije. Prigodom euharistijskog slavlja imale smo milost častiti moći našega Blaženika i moliti za sve naše potrebe.

Molitveno bdijenje u zagrebačkoj Katedrali

* U prigodi slavlja Nacionalnog susreta redovnika i redovnica u Mariji Bistrici, u zagrebačkoj je Katedrali održano, 13. ožujka 2015. od 20 do 23 sata, molitveno bdijenje redovnika i redovnica. Na tome je molitvenom bdijenju sudjelovala časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice.

* Istoga dana, 13. ožujka 2015., papa Franjo odredio je dan klanjanja Gospodinu – „24 sata za Gospodina“. Časna majka u svojoj je korizmenoj poruci pozvala sve sestre u Družbi da se uključe u ovu Papinu molitvenu akciju i na taj način poklonimo što više vremena i molitve Gospodinu.

Nacionalni susret redovnika na Mariji Bistrici

Nacionalni susret redovnika, redovnica, Bogu posvećenih laika i laika s redovničkim zajednicama, preko svjetovnih redova i bratstava, održan je 14. ožujka 2015. u nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke u Mariji Bistrici.

Predvođeni vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom Radek i provincijskim glavaricama s. M. Anemarie Radan, s. Admiratom Lučić i s. Kata-

rinom Penić-Sirak, ovome je susretu nazočio veći broj *sestara* Služavki Maloga Isusa i članova Društva PMI iz svih triju provincija.

U svojoj homiliji zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić pozvao je sve nazočne redovnike i redovnice i vjernike laike da budu ljudi molitve, da dopuste da ih pokrene Duh Sveti kako bi, poput svojih utemeljitelja i utemeljiteljica, nastavili živjeti primljene karizme stavljajući se u službu Crkve u našem vremenu, jer „posvećeni život je dar Crkvi, rađa se u Crkvi i raste u Crkvi i sav je usmjeren na Crkvu, te stoga pripada crkvenom životu i svetosti Crkve“.

U poslijepodnevним satima sestre i PMI sudjelovali su u pobožnosti Križnoga puta na Bistričkoj Kalvariji. Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava sudjelovala je u animiranju Križnoga puta noseći zapaljenu svijeću od druge do treće postaje. Ovom pobožnošću Križnoga puta završena je središnja nacionalna proslava Godine posvećenog života u Mariji Bistrici.

Kulturna događanja

* Dana 3. prosinca 2014. časna majka s. Radoslava, s. Marija i s. Jadranka nazočile su sv. Misi i akademiji na FFDI na Jordanovcu, kojom su oci isusovci proslavili 200 godina ponovne uspostave Družbe Isusove.

* Sestra Vesna Mateljan i s. Marija Banić nazočile su 9. prosinca 2014. predstavljanju knjige *Omiški ljetopis*, u prostorijama Udruge zagrebačkih Poljičana.

* Predstavljanju *Zadarske trilogije* mons. Jurja Batelje, 12. prosinca 2014. u dvorani PI Vijenac na Kaptolu, nazočile su časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija.

* Na manifestaciji „Advent u Zagrebu“, koja se odvijala tijekom vremena Došašća na Trgu Josipa bana Jelačića u Zagrebu 17. prosinca 2014., Redovnički Band Aid izveo je redovničku himnu u Godini posvećenog života, *Hvala redovnika*, i još nekoliko adventskih pjesama. Toj su izvedbi i promociji nazočile sestre iz generalne kuće.

* U župi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru održan je 20. prosinca 2014. tradicionalni božićni koncert kojem su nazočile sestre iz zajednice.

* U prigodi otvaranja postupka za proglašenje blaženim sluge Božjega o. Ante Gabrića, na stotu obljetnicu njegova rođenja, slavljeno je u bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj u Zagrebu svečano euharistijsko slavlje koje je predslavio zagrebački nadbiskup Josip Bozanić, održana je i prigodna akademija. Toj su svečanosti i radosnom događaju za našu Crkvu u Hrvata, u ime naše zajednice, nazočile s. Marija i s. Jadranka, savjetnice.

* Predstavljanju zbornika *Kultura rada u Hrvatskoj*, 3. ožujka 2015. u dvorani Vijenac PI na Kaptolu, nazočile su časna majka s. Radoslava i s. Marija.

* Dana 7. ožujka 2015. u provincijalnoj kući zagrebačke provincije u Novoj Vesi održano je predavanje na temu „Emocionalni profil posvećene osobe“. Predavanje je održao dr. sc. Ivan Štengl, izvanredni profesor na KBF-u u Zagrebu. Predavanju su nazočile sestre iz Vrhovne uprave s. Vesna, s. Jadranka i s. Marija.

* U tijeku življenja i slavlja Godine posvećenog života sestre Klanjateljice Krvi Kristove iz Zagreba organizirale su 8. ožujka 2015. susret na temu „Književno stvaralaštvo redovnika i redovnica u Hrvatskoj“. Tome su programu nazočile časna majka s. Radoslava i s. Vesna.

* Prigodom 13. obljetnice smrti sluga Božjega kardinala Franje Kuharića, 11. ožujka 2015., u zagrebačkoj Katedrali slavljeno je euharistijsko slavlje kojemu je nazočila s. M. Radoslava sa sestrama iz zajednice.

* Ured Zagrebačke nadbiskupije za vjeronauk u školi i ove je godine organizirao mjesečne tribine „Zajednički vidici“. Okvirna tema tribina u ovoj 2015.g. je „Blaženi Alojzije Stepinac –znak osporavan (Lk 2,34). Tribinama koje su održane 29. siječnja i 25. veljače 2015. godine u dvorani Vijenac PI na Kaptolu nazočile su časna majka s. Radoslava, s. Marija i s. Ana Marija.

Sveta misa za pokojne sestre i dobročinitelje

Dana 7. siječnja 2015. u našoj je kapelici predslavio sv. Misu vlč. Franjo Radek. Na toj smo svetoj Misi posebno molile za naše pokojne sestre s. M. Margaretu Prkut i s. M. Stanku Perčić, koje su preminule pred samu svetkovinu Božića 2014., kao i za gđu Vojislavu Kaić, dobročiniteljicu Družbe koja je uoči Tri kralja umrla u našem domu u Vrgorc.

Sjednica Vrhovne uprave Društva PMI

U generalnoj kući naše Družbe i sjedištu Vrhovne uprave Društva PMI u Zagrebu održana je 9. siječnja 2015. druga sjednica Vrhovnog vijeća Društva Prijatelja Maloga Isusa.

Sjednice i sastanci u Vrhovnoj upravi Družbe

* Dana 28. siječnja 2015. u generalnoj kući održana je sjednica Vrhovne uprave Družbe.

* Dana 4. ožujka 2015. u generalnoj kući održana je sjednica Vrhovne uprave Družbe.

* Dana 16. ožujka 2015. u generalnoj kući održana je proširena sjednica kojoj su nazočile članice Vrhovne uprave Družbe, na čelu s vrhovnom glavaricom s. M. Radoslavom Radek, i provincijske glavarice s. Anemarie Radan, s. M. Admirata Lučić i s. M. Katarina Penić-Sirak. U poslijepodnevним satima sjednici je nazočila i dr. Agneza Szabo.

Ovoj je sjednici prethodilo euharistijsko slavlje u kućnoj kapelici koje je predslavio fra Jure Šarčević, predsjednik HKVRPP.

* Dana 17. ožujka 2015. u generalnoj je kući održan sastanak Gospodarskog vijeća Družbe. Sastanku su nazočile s. M. Radoslava, vrhovna glavarica, sestre provincijalke s. Anemarie, s. Admirata, s. Katarina i članice Gospodarskog vijeća Družbe s. Jadranka Lacić, s. Bertila Kovačević, s. Zorka Radman i s. Jelena Burić.

Susret katehistica

U prigodi održavanja zimske katehetske škole u Zagrebu, 8. siječnja 2015., na poziv časne majke s. Radoslave okupile su se naše sestre katehisticke u generalnoj kući na ručku.

Susret biskupa HBK i redovničkih poglavara

Dana 17. veljače 2015. u prostorijama HBK na Ksaveru održan je redoviti godišnji sastanak kardinala Joispa Bozanića, mons. Želimira Puljića, mons. Ivana Devčića i mons. Mate Uzinića s redovničkim poglavarima HKVRPP. Tome je sastanku, umjesto časne majke s. Radoslave, nazočila s. Vesna Mateljan, njezina zamjenica.

Seminari u organizaciji HKVRPP

* Na seminaru koji je organizirala HKVRPP za više redovničke poglavarice, od 26. veljače do 1. ožujka 2015. u samostanu otaca karmelićana na Krku, sudjelovala je vrhovna glavarica naše Družbe s. M. Radoslava Radek.

* Na seminaru koji je organizirala HKVRPP za kućne poglavarice, od 23. do 26. ožujka 2015., u samostanu otaca karmelićana na Krku, sudjelovala je s. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice. Te je seminare vodio o. Jakov Mamić, karmelićanin.

Posjeti

* Dana 5. siječnja 2015. našu je zajednicu posjetio brat časne majke vlč. Franjo Radek.

* Na blagdan sv. Ivana Boska 31. siječnja 2015. našu je zajednicu posjetila provincijska glavarica s. Admirata Lučić, zajedno sa s. Bertilom Kovačević i s. Kristinom Adžamić.

* Na blagdan Gospe Lurdske i u prigodi Svjetskog dana bolesnika 11. veljače 2015. časna majka s. Radoslava sa s. Marijom posjetila je naše bolesne i starije sestre u zajednici na Kraljevcu i u Novoj Vesi.

* Tijekom protekla tri mjeseca s. Vesna, s. Marija i s. Jadranka više su puta bile na sv. Misi u domu za starije osobe na Ksaveru i posjetile nekoliko ne-

pokretnih starica. Također su više puta posjetile nekoliko bolesnica u domu Nada u Karlovcu.

* Na četvrtu korizmenu nedjelju, 15. ožujka 2015., časna majka s. Radoslava zajedno sa s. Anemarie Radan, provincijskom glavaricom iz Splitske provincije, i s. Zorkom Radan, ekonomom Provincije, posjetila je naše sestre na Kraljevcu i u Krašiću, gdje su sudjelovale na Križnom putu. Tom su prigodom obišle spomen sobu blaženog kardinala Stepinca, u kojoj su naše sestre njegovale Blaženika od zatočenja u kući do smrti.

Svećenički tečaj

U prigodi održavanja svećeničkog tečaja, od 27. do 30. siječnja 2015., u Zagrebu su, u našoj zajednici, boravili don Anto Mateljan, brat naše s. Vesne, i don Emil Pavišić iz Vrboske s otoka Hvara.

Boraveći u našoj zajednici tijekom tri dana slavili su u kućnoj kapelici euharistijsko slavlje i molili posebno za potrebe Družbe, proglašenje oca Utemeljitelja blaženim, i za naše pokojne sestre.

Tijekom održavanja svećeničkog tečaja našu zajednicu posjetilo je više svećenika iz Vrhbosanske i Splitske nadbiskupije.

Duhovne vježbe

* Sestra Alojzina Mijatović obavila je duhovne vježbe od 21. do 26. veljače 2015. u samostanu Antunovac u Novoj Vesi, a predvodio ih je vlč. dr. Ivan Bodružić.

* Sestra Ana Marija Kesten obavila je duhovne vježbe od 8. do 14. ožujka 2015. u Kući Navještenja na Gromiljaku, a vodio ih je p. Vinko Maslač.

Korizma i križni put

Na Kalvariji na Ksaveru, tijekom korizmenog vremena (svake nedjelje) održavala se pobožnost Križnog puta. Toj su pobožnosti, koja je omiljena u našem narodu i koja je okupljala svaki put velik broj vjernika iz raznih župa i okolice grada Zagreba, nazočile sestre iz naše zajednice.

Molitvena inicijativa „40 dana za život“

U prigodi četrdesetodnevnog molitvenog bdijenja za život, koje je organizirala udruga „Pro vita“, s. Vesna, s. Marija i s. Jadranka sudjelovale su više puta u bdijenju ispred bolnice „Sestara milosrdnica“ u Vinogradskoj.

Stadlerovi dani

Svakoga 8. u mjesecu protekla tri mjeseca posebno smo molile za proglašenje blaženim našega oca Utemeljitelja sluge Božjega J. Stadlera.

Klanjanje Presvetom sakramentu u našoj kapelici

U našoj kapelici svake srijede i četvrtka imamo klanjanje pred Presvetim za našu Domovinu, potrebe naše Družbe, a na poseban način molimo za nova duhovna zvanja u našoj Družbi i cijeloj Crkvi.

Dan duhovne obnove

Svakoga 25. u mjesecu protekla tri mjeseca, tj. na dan naše duhovne obnove, u našoj smo zajednici imale klanjanje pred Presvetim s prigodnim razmatranjima koja su ove jubilarne godine posvećena Božanskom Djetetu Isusu.

Liječenje

* U protekla tri mjeseca, točnije od 1. prosinca 2014. do 15. ožujka 2015., našu su zajednicu posjetile više puta, radi liječenja i redovitih liječničkih kontrola, s. Anette Krstičević, s. Vitomira Bagić s. Valencija Gabrić i s. Zdravka Petrović.

* Na blagdan sv. Nikole, 6. prosinca 2014., časna majka s. Radoslava i s. Marija posjetile su u bolnici našu s. Nikoletu Koščak i tom prigodom čestitale joj imendan i poželjele što brži oporavak.

* U našoj je zajednici radi opravka od operativnog zahvata boravila, od 7. siječnja do 17. veljače 2015., Željka Pavlović, nećakinja naše s. Alojzine.

Pogrebi

* Dana 23. prosinca 2014. časna majka s. Radoslava, s. Vesna, s. Marija i s. Alojzina nazočile su pogrebu naše pokojne sestre Stanke Perčić, koja je pokopana na groblju u Stenjevcu.

* Dana 9. siječnja 2015. s. Marija Banić nazočila je pogrebu majke s. Eduarde i s. Zrinke Marić u Košutama.

* Dana 19. siječnja 2015. časna majka s. Radoslava, sa s. Marijom i s. Laudes Bosančić, nazočila je pogrebu svećenika patra Jure Bosančića i na sv. Misi zadušnici u Palmotićevoj.

* Dana 24. siječnja 2015. s. Vesna i s. Marija nazočile su pogrebu Luce Radman, majke s. Anemarie Radan, provincijske glavarice, u mjestu Hrvace.

* Dana 3. veljače 2015. časna majka s. Radoslava, sa s. Marijom, nazočila je pogrebu svećenika vlč. Stjepana Mlinarića, koji je nekada župnikovao u Krašiću, gdje i danas djeluju naše sestre.

* Dana 16. veljače 2015. s. Vesna i s. Jadranka nazočile su u remetskoj crkvi, kao i na groblju Mirogoj, ispraćaju pokojnog patra Vjenceslava Miheteca na vječni počinak.

* Dana 20. veljače 2015. časna majka s. Radoslava, sa s. Marijom, nazočila je pogrebu u Dubrovniku našoj s. M. Venanciji Vlašić.

* Dana 9. ožujka 2015. ispraćaju s. M. Fridoline Županac na vječni počinak, u Stenjevcu, nazočile su časna majka s. Radoslava, s. Vesna, s. Marija i s. Alojzina. Poslije pogreba nazočile su sv. Misi zadušnici, koja je slavljena za pokojnu s. Fridolinu u samostanskoj kapelici na Kraljevcu, gdje je sestra blago preminula u Gospodinu.

PROVINCIJA SV. JOSIPA

Posjeti provincijske glavarice i važnija događanja vezana uz život Provincije

* Provincijalaka s. Anemarie Radan sa svojom zamjenicom s. Eduardom Marić i s. Dankom imale su 3. prosinca 2014. susret s župnikom župe Katuni don Mijom Grozdanićem i razgovarale o potrebama župe i našeg samostana u Šestanovcu.

Poslijepodne u Provincijskoj kući - samostanu sv. Ane u Splitu, održana je sjednica Provincijske uprave i Društva Prijatelja Malog Isusa splitske Provincije.

* Provincijalna ekonoma s. Zorka Radan sa s. Salutarium Đula, članicom ekonomskog vijeća Provincije, i s. Marcelom Žolom, provincijalnom savjetnicom i tajnicom, 4. i 5. prosinca 2014., bile su u samostanu u Dubrovniku, gdje su pregledale izvođenje radova, a s. Marcela je 4. prosinca sestrama održala predavanje sestrama na temu Radost Evanđelja na temelju enciklike pape Franje „Evanđelii gaudium“ – radost evanđelja.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, s. Eduarda Marić i s. Zorka Radan, 6. prosinca 2014., sudjelovale su u slavlju sestara Benediktinki u Trogiru, koje su obilježile 950. godišnjicu postojanja samostana sv. Nikole u Trogiru. Isti dan provincijalka s. Anemarie je započela vizitaciju sestrama u Nadbiskupskom Sjemeništu u Splitu. Tom se prigodom susrela i s ravnateljem mr. sc. don Jenkom Bulićem i odgojiteljima u Sjemeništu.

* Provincijalka s. Anemarie Radan i s. Eduarda Marić, 8. prosinca 2014., sudjelovale su na svečanom misnom slavlju svetkovine Bezgrješnog Začeca BDM u Centralnom Bogoslovnom sjemeništu, zaštitnice Bogoslovije.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, 9. prosinca 2014., bila je na sprovodu Ivanu Franiću, bratu s. Eudoksije, a iza toga se susrela sa sestrama u Sveće-

ničkom domu u Splitu, te razgovarala i upraviteljem kuće i ekonomom don Antom Šošićem.

* Provincijalka s. Anemarie Radan. 11. prosinca 2014., je obavila vizitaciju sestrama u Bogoslovnom Sjemeništu u Splitu. Tom prigodom susrela se i s rektorom mr. sc. don Borisom Vidovićem i odgojiteljima u istom sjemeništu.

* Dana 12. prosinca 2014. sestre provincijalke četiriju redovničkih zajednica koje imaju Provincijalna sjedišta u Splitu, među kojima je bila na provincijalka s. Anemarie Radan, imale su svoj susret u provincijalnoj kući sestara Milosrdnica, na temu proslava Godine Posvećenog života.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, 13. prosinca 2014., je obavila vizitaciju sestara u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu, i tom se prigodom susrela s Nadbiskupom mons. Marinom Barišićem.

* Istog dana u samostanu sv. Ane je održan susret djevojaka, kojeg su vodile s. Marcela Žolo i s. Matea Periš s kandidaticama. Naše kandidatice su ih obogatile svjedočenjem o svom pozivu i životu u samostanu. Radionice je osmislila s. Matea Periš.

* Tog dana u Staroj gradskoj vijećnici u Splitu na Trgu, otvorena je Međunarodna izložba jaslica koja je postavljena u organizaciji katoličke udruge Emanuel. Pokrovitelji izložbe su Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja i grad Split. a izložbi je predstavljeno 56 autora među kojima su i Prijatelji Malog Isusa iz Druge Gimnazije –Split uz mentorstvo s. Dolores Brkić koja je do sada četiri godine u nizu, postavljala inovativne jaslice u ime splitske provincije Služavki Malog Isusa. Na otvorenju izložbe uz s. Dolores, članove PMI-a, nazočile su i s. Eduarda Marić zamjenica provincijalke, s. Leona Leventić i s. Jelena Marević.

* Sestre iz naših zajednica u Splitu i okolici, 15. prosinca 2014., nazočile su u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu prikazivanju dokumentarnog filma o životu i radu školskih sestara Franjevki u misijama u Kongu (Africi).

* U provincijalnoj kući-samostanu sv. Ane u Splitu, 16. prosinca 2014., svečano je proslavljen imendan provincijalne ekonomice s. Zorke Radan.

* Časna Majka s. Radoslava Radek i provincijalka s. Anemarie Radan, 17. prosinca 2014., otputovale su u Rim na obranu doktorske disertacije s. Miljenke Grgić.

* Sestra Miljenka Grgić uspješno je obranila u petak, 19. prosinca 2014., na Papinskom biblijskom institutu (PIB) u Rimu, doktorsku disertaciju pod naslovom [*„Transformations of the Assyrian Figure in 2Kgs 19,21-28 || Isa 37,22-29. Diachronic Study“*](#) - („Transformacije asirske figure u 2Kr 19,21-29

// Iz 37,22-29. *Dijakronijsko istraživanje*). Sutradan su se časna majka s. Radoslava, provincijalka s. Anemarie i s. Miljenka vratile iz Rima.

* Na Četvrtu nedjelju došašća, 21. prosinca 2014., u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu bila je duhovna obnova za sve redovnice splitsko-makarske nadbiskupije, te božićno čestitanje nadbiskupu Mons. Marinu Barišiću.

* U našem samostanu na Šinama 22. prosinca 2014. preminula je s. Margareta Prkut.

* Badnjak, 24. prosinca 2014. godine. Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile sestre na Šinama, te sestre, novakinje i štitićenike u Solinu, i čestitalle im Božić i Božićne blagdane.

* Isti dan bio je sprovod s. Margarete, na kojem je sudjelovalo desetak svećenika, velik broj sestara i vjernika sa Šina i iz Kaštel Kmabelovca.

* Božić, 25. prosinca 2014. godine, veliki blagdan, kojem osobito štujemo mi sestre Služavke Malog Isusa.

* U poslijepodnevnom satima s. Marcela i kandidatice iz provincijalne kuće - samostana sv. Ane u Splitu su posjetile pacijente na odjelu psihijatrije u kliničkom bolničkom centru Firule, čestitalle im i zadržale se s njima u razgovoru i pjesmi. Ujedno su ih počastile kolačima te slatkišima koje su sakupljale tijekom Došašća.

* U večernjim satima 31. prosinca 2014. sestre u Provincijalnoj kući sv. Ane u Splitu imale su euharistijsko klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u zahvalu za proteklu godinu, na nakon toga sudjelovale na misnim slavljem u župnoj crkvi sa svečanim Tebe Boga hvalimo.

* Provincijalka s. Anemarie i nekoliko sestara, 2. siječnja 2015., nazočile su u Novim Selima n/C na pogrebu majke od gđe Veronike Čulić iz Dugog Rata.

* U predvečerje blagdana Bogojavljenja, 5. siječnja 2015., u 89. godini života, okrijepljena sakramentima svete vjere, okružena ljubavlju i molitvom sestara Služavki Malog Isusa u samostanu u Vrgorcu, blaženo je preminula Vojislava (Voja) Kaić, velika dobročiniteljica splitske provincije. Sahranjena je u subotu 10. siječnja 2015. na groblju Rapovine kraj Livna, u grobnicu u kojoj su smrtni ostaci njezinih roditelja. Sprovodne obrede predvodio je fra Josip Jukić, uz prisustvo četrdesetak sestara naše splitske Provincije sv. Josipa, nekoliko sestara drugih redovničkih zajednica iz Livna, te rodbine i prijatelja tete Voje iz Livna i šire. U ime Provincije od tete Voje se oprostila provincijalka s. Anemarie Radan.

* Dana 7. siječnja 2015. u samostanu sv. Frane na Obali u Splitu održan je susret provincijala, provincijalki i predstavnika redovničkih zajednica koje imaju svoja sjedišta u Splitu. Na susretu o temi Godine Bogu posvećenog života je nazočila i naša provincijalka s. Anemarie Radan.

* U srijedu 7. siječnja 2015. blago u Gospodinu okrijepljena sakramentima umirućih preminula je Anđa Marić, majka naših sestara s. Eduarde i s. Zrinke. Na sprovodu 9. siječnja u Košutama bio je veliki broj naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemariom i dosta svećenika, i vjernika župe Košute.

* Dana 9. siječnja 2015. u provincijalnoj kući u Splitu, svečano smo proslavile imendan s. Marcele Žolo, provincijalne savjetnice i prefekte.

* U Pučišćima na otoku Braču je 12. siječnja 2015. Bio sprovod don Petra Eterovića, dugogodišnjeg župnika u mirovini u Pučišćima, na kojem je bilo više naših sestara s Brača. Provincijalka s. Anemarie Radan, je uputila pismenu sažalnicu ocu biskupu mons. Slobodan u i župniku župe Pučišće.

* Časna Majka s. Radoslava Radek, 13. siječnja 2015., svečano je proslavila svoj imendan. U ime sestara splitske Provincije na čestitanju imendana časnoj Majci u Generalnoj kući je bila naša provincijalna savjetnica s. Martina Grmoja.

* Dana 14. siječnja 2015. vizitaciju sestrama u Dugopolju je obavila provincijalna savjetnica s. Marcela Žolo.

* Na gradskom groblju Mirogoju u Zagrebu, u ponedjeljak 19. siječnja 2015., sahranjen je isusovac pater Jure Bosančić, rođak naše s. Laudes. Na sprovodu je bila s. Laudes i s. Martinka, te sestre iz Generalne kuće u Zagrebu.

* Dana 20. siječnja 2015. u Hrvacama je preminula Lucija Radan, majka naše Provincijalke s. Anemarie, a sprovod je bio 24. siječnja. Sprovodnim obredima nazočio je veliki broj naših sestara i sestara drugih redova. Misno slavlje, u koncelebraciji s dosta svećenika, predslavio je provincijal franjevac provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman.

* U subotu, 31. siječnja 2015., u samostanu sv. Ane-Split, održan je Duhovno-edukativni susret Animatora skupina Društva Prijatelja Malog Isusa splitske provincije. Tema ovog susreta bila je: "Budimo svjedoci svjetla.", koji je organizirala Provincijska pročelnica za PMI s. Dolores Brkić. Predavanje na temu "Radost Evanđelja" na temelju apostolske pobudnice o naviještanju evanđelja u današnjem svijetu pape Franje je održala s. Marcela Žolo. Euharistijsko slavlje je predslavio dr. don Ante Mateljan, a nakon ručka i odmora slijedio je radni dio susreta.

* U nedjelju, 1. veljače 2015., u provincijalnoj kući-samostanu sv. Ane u Splitu u redovničku postulaturu provincijalna glavarica s. Anemarie Radan je primila dvije kandidatice: Renatu Simunić i Karlu Zemunik, čemu je nazočila cijela redovnička zajednica.

* Svijećnica - Dan Bogu posvećenog života, 2. veljače 2015. Misno slavlje u splitskoj Katedrali predslavio je nadbiskup mons. Marin Barišić, na kojem je

bio lijepi broj i naših sestara, sestre novakinje i kandidatice. Svečanost je započela u crkvi sv. Dominika svečanom Večernjom, i procesijom sa svijećama do Katedrale.

* Istoga dana u Hrvacama je bio sprovod Mare Kodžoman, sestre naše s. Sofije Cvitković, na kojem je uz s. Sofiju bila provincijalka s. Anemarie i više naših sestara.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, od 3. do 10. veljače 2015., je obavila vizitaciju u zajednici u Grottaferrati, te nazočila obrani magistarskog rada s. Marine Mužinić.

* U ponedjeljak 9. veljače 2015., s. Marina Mužinić je uspješno obranila magistarski rad iz pastoralna mladih na Salezijanskom Papinskom Sveučilištu u Rimu, s naslovom *Generare alla fede. Accompagnamento spirituale per i giovani in Croazia (Radati za vjeru. Duhovno praćenje mladih u Hrvatskoj)*. Obrani rada su nazočile Provincijalka s. Anemarie, sestre iz Grottaferatte, nekoliko naših svećenika iz Rima, te roditelji s. Marine.

* U subotu 14. veljače u samostanu Školskih sestara franjevki na Lovretu u Splitu održan je tradicionalni susret za njihove sestre prigodom Dana bolesnika, u organizaciji Sekcije za medicinsku i socijalnu službu provincijskog Vijeća za apostolat. Ovaj put na susretu su bile prisutne i sestre drugih redovničkih zajednica te nekoliko svećenika. Na susretu su sudjelovale iz naše provincije: provincijalka s. Anemarie, s. Marcela, s. Krucifiksa, s. Marijan-ka, s. Nada i s. Karmen. Predavanje na temu *Globalizacija i zdravlje* održao je prof. dr. sc. Goran Dodig, predstojnik Klinike za psihijatriju KBC-a Split.

* Od 14. do 19. veljače 2015. časna majka s. Radoslava Radek obavila je vizitaciju u našim zajednicama u Splitu. Započela je s vizitacijom u samostanu sv. Ane – provincijskoj kući, zatim u zajednicama na Bačvicama-Split, Bogosloviji, Sjemeništu i Nadbiskupiji. S njom je došla i s. Marija Banić, vrhovna savjetnica.

* Dana 17. veljače 2015., u provincijalnoj kući u Splitu, svečano smo proslavile imendan s. Manete. Provincijalka s. Anemarie, s. Marcela i s. Zorka su posjetile sestre na Šinama te su čestitale imendan s. Aleksiji. Produžile su i do Brela, posjetile sestre, župnika te su čestitale imendan s. Flaviji.

* U jutarnjim satima 18. veljače 2015. Časna Majka s. Radoslava Radek je obavila vizitaciju u Sjemeništu, a poslije podne je posjetila sestre, novakinje i šticićenike u Solinu, te je produžila do Šina i posjetila starije i nemoćne sestre. Primili smo vijest da je preminula naša s. Venancija.

* Časna Majka s. Radoslava, 19. veljače 2015., je obavila vizitaciju u Nadbiskupiji. Susrela se s nadbiskupom mons. Marinom Barišićem.

* U Dubrovniku je 20. veljače 2015. sahranjena pok. s. Venancija. Sprovodu sv. Misu je predvodio Mons. Mate Uzinić, biskup dubrovački. Pogrebu su nazočile časna majka s. Radoslava Radek i s. Marija Banić, iz provincijalne kuće: provincijalka s. Anemarie Radan, s. Eduarda, s. Zorka s. Emila, te veliki broj naših sestara iz drugih zajednica, sestre drugih redovničkih zajednica u Dubrovniku, te nekoliko svećenika.

* U večernjim satima na radi Mariji-postaja Split nastupile su naše postulantice, kandidatice i njihova odgojiteljica s. Marcela. Voditelj je bio pater Stipe Balotinac, superior i odgojitelj isusovačkih novaka.

* Povodom Godine posvećenoga života, u subotu, 21. veljače 2015., u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu, održan je molitveni susret redovnika, redovnica i Bogu posvećenih laika Splitsko-makarske nadbiskupije s ocem nadbiskupom Marinom Barišićem. Na molitvenom susretu uz sestru provincijalku sudjelovao je veliki broj naših sestara, sestre novakinje, postulantice i kandidatice.

* Provincijalka s. Anemarie Radan i sestre, 22. veljače 2015., nazočile su pogrebu pok. Matije majke don Miljenka Babaića, u Blatu na Cetini.

* Provincijalka s. Anemarie Radan, od 23. do 25. veljače 2015., obavila je u Sutivanu na Brač je sestrama vizitaciju, te čestitala imendan s. Damiri. Nakon obavljene vizitacije produžila je s. Agnes Gabrić mandat predstojništva u zajednici na treće trogodište.

* Provincijalka s. Anemarie Radan i više naših sestara. 26. veljače 2015., bile su u Im. Poljicima na sprovodu brata s. Branimire Marijana Lozo.

* Provincijalka s. Aneamrie Radan i s. Eduarda Marić, 27. veljače 2015., posjetile su s. Dinku i s. Rebeku, koje su na bolničkom liječenju u bolnici u Splitu.

* Dana 28. veljače 2015., Kliničkom bolničkom centru u Splitu, s. Iva Serdarević je položili stručni ispit za zvanje medicinske sestre-tehničara općeg smjera.

* Istoga dana poslije podne održana je u Provincijalnoj kući sjednica Provincijske uprave.

Duhovne obnove

* Svaki osmi u mjesecu u našim zajednicama obilježava se molitvom za proglašenje blaženim i svetim našeg utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera. Sestre iz našeg samostana sv. Ane, su tako u mjesecu prosincu, siječnju i veljači, skupa s vjernicima molile su i slavile sv. misu na ovu nakanu u župskoj crkvi sv. Križa u Velom Varošu.

* Svakog četvrtka je jednosatno euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja.

* Svakog 25-tog u mjesecu je duhovna obnova, dan kad se sa sestrama uključuju u molitve i PMI. U samostanu sv. Ane u Splitu 25-tog u mjesecu misno slavlje s prigodnom homilijom predslavio je prof. don Ante Mateljan, a iza toga bilo je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, te post o kruhu i vodi.

* Svakog 8.-og i svakog 25.-tog u mjesecu je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom u kapeli Duhovnog centra Djeteta Isusa u Livnu.

PROVINCIJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

Župni pastoral

* U prostorijama samostana "Antunovac", 1. prosinca 2014.g. održan je svećenički sastanak cijelog dekanata pod vodstvom župnika vlč. Alojzija Žlebečića. Bilo je prisutno 25 svećenika, a sestre su se uključile u uložni "Marte".

Kanonske vizitacije zajednica

* Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak posjetila je 1. prosinca 2014.g. zajednicu sestara u Kloštru Podravskom i obavila kanonsku vizitaciju.

* Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Veronika Smolek posjetile su 9. studenog 2014.g. zajednicu sestara u Pitomači radi kanonske vizitacije i tom prigodom su čestitale imendan s. M. Valeriji Sakač.

* U zajednici sestara u Krašiću, provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak 18. prosinca 2014.g. obavila je kanonsku vizitaciju.

* U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, 12. veljače 2015.g. euharistijskim slavljem započela je kanonska vizitacija pod vodstvom s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalne glavarice.

* U samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru 19. veljače 2015.g. provincijalna glavarica Katarina Penić-Sirak izvršila je kanonsku vizitaciju.

Posjeti zajednicama, čestitanje imendana

* Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić i s. M. Julijana Torbarac posjetile su 3. prosinca 2014.g. sestre na Kraljevcu i čestitale imendan s. M. Ksaveriji Sršan, predstojnici.

- * Zajednicu sestara u Novoj vesi posjetila je 6. prosinca 2014.g. č. Majka s. M. Radoslava Radek sa s. Marijom Banić i tom prigodom čestitala imendan s. M. Ambroziji Sošek.
- * Uoči Bezgrešnog začeća 7. prosinca 2014.g. provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić, s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak posjetile su zajednicu sestara u Krašiću, Samoboru i Stenjevcu te čestitala imendane s. M. Mirjam Dedić, s. M. Imakulati Lukač i s. Mariji Kiš.
- * Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Ambrozija Sošek posjetile su 12. prosinca 2014.g. sestre u Slavonskom Kobašu i čestitale imendan s. M. Luciji Knežević.
- * S. M. Katarina Penić-Sirak posjetila je 31. prosinca 2014.g. zajednicu sestara na Kraljevcu i čestitala imendan s. M. Silviji Vurušić. Završetak građanske godine sestre su ispunile molitvom kao zahvalu Gospodinu.
- * Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Tihomila Leventić posjetile su 5. siječnja 2015.g. sestre na Rijeci.
- * Sestre katehistice posjetile su 8. siječnja 2015.g. sestre u Vrhovnoj Upravi na Naumovcu.
- * Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak posjetila je 8. siječnja 2015.g. sestre u Varaždinu.
- * Dana 13. siječnja 2015.g. na Naumovcu u generalnoj kući imendan č. Majke s. M. Radoslave Radek čestitale su provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Jelena Burić. Sestre su također čestitale imendan s. M. Hilariji Posavec na Kraljevcu.
- * Sestre u novoveškoj zajednici 15. siječnja 2015.g. proslavile su 90-i rođendan s. M. Čedomile Čajko, koja je zajedno sa zajednicom zahvalila Bogu na daru života i redovničkog poziva.
- * Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Tihomila Leventić i novakinja s. M. Monika Maslač posjetile su 16. siječnja 2015.g. Đakovo, Vukovar - bolnicu i Ovčaru te Vinkovce. Čestitale su imendan s. M. Antoniji Bajzek.
- * U župi obraćenja sv. Pavla u Retkovcu, proslavljen je 25. siječnja 2015.g. župski blagdan na kojem su bile prisutne uz s. M. Emanuelu Pečnik, provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Jelena Burić. Sestre su čestitale imendan s. M. Tihani Strancarić u župi sv. Jeronima.
- * U Novoj vesi i na Kraljevcu 27. siječnja 2015.g. u duhu sestrinstva proslavile smo imendan s. M. Angele Ivančić i s. M. Anđeline Bajs.

* Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak posjetila je 1. veljače 2015.g. sestre u Samoboru i čestitala imendan s. M. Marini Dugalija, predsjednici.

Obilježavanje dana Oca Utemeljitelja

* Spomendan smrti oca Utemeljitelja 8. prosinca 2014.g. obilježen je u Provinciji Euharistijskim slavljem s molitvom nebeskom Ocu za njegovim proglašenjem blaženim. Svaki osmi dan u mjesecu, obilježava se u samostanima i filijalama, euharistijskim slavljem, molitvama i žrtvama na istu nakanu.

* Na svečanosti spomen dana rođenja oca Utemeljitelja u Slavonskom Brodu 24. siječnja 2015.g. sudjelovale su provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić, s. M. Lucija Knežević, s. M. Antonija Bajzek, s. M. Rebeka Gačić, s. M. Jasmina Kokotić, sestre juniorke s. M. Martina Vugrinec, s. M. Marta Vunak, s. M. Kristina Maslač i s. M. Margaret Ružman. Prigodni molitveni program s pobožnošću Djetetu Isusu pripremila je s. M. Martina Vugrinec.

* Po svim našim zajednicama obilježava se Stadlerov dan osobnim i zajedničkim molitvama

Obilježavanje slavlja

* U Zagrebačkoj katedrali 14. studenog 2014.g. na otvaranju Godine posvećenog života za Zagrebačku nadbiskupiju Euharistijskom slavlju, kojeg je predslavio uzoriti kardinal Josip Bozanić, sudjelovao je veliki broj naših sestara uz kandidatice. Tom prigodom naše juniorke s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak prinosile su dio Loga Posvećenog života (more).

* U zagrebačkoj katedrali 2. siječnja 2015.g. na euharistijskom slavlju koje je predslavio mons. Valentin Pozaić, pomoćni biskup, uz asistenciju brojnih svećenika i redovnika, prisutne su bile sestre iz Nove vesi i okolice Zagreba.

* U Zagrebačkoj katedrali i u župi Krašić, spomendan smrti Blaženog Alojzija Stepinca 10. veljače 2015.g. sestre su euharistijskim slavljem proslavile važan događaj u Crkvi jer se priprema proglašenje našeg blaženika svecem i mučenikom. Sestre su također prisustvovala i obredu preminuća kod njegovog groba u Katedrali.

Blagdanska čestitanja

* Na božićnom čestitanju uzoritom gospodinu kardinalu Josipu Bozaniću 17. prosinca 2014.g. prisustvovala je s. M. Jelena Burić.

* Novoveška zajednica sestara je proslavila 25. prosinca 2014.g. blagdan Božića i imendane s. M. Emanuele i kandidatice Natalije Brkić.

Sestre po župama pripremile su s djecom priredbe i recitacije, a s većim zborovima koncerte u suradnji s PMI.

* Blagdan sv. Stjepana 26. prosinca 2014.g. bio je obilježen međusobnim pohodima i čestitanjem blagdana. Na tradicionalnom 26 božićnom koncertu u sportskoj dvorani Dražen Petrović prisustvovalo je nekoliko naših sestara.

* U našim redovničkim zajednicama 6. siječnja 2015.g. svečano je proslavljen blagdan Bogojavljenja kao spomen na naše redovničke zavjete.

Duhovne obnove za sestre

* U samostanu "Antunovac" 26. siječnja 2015.g. održana je duhovna obnova pod vodstvom o. Antonija Čirka karmelićanina na temu *REDOVNICA U GODINI POSVEĆENOG ŽIVOTA*. Na duhovnoj obnovi prisustvovala su i sestre iz Vojnog ordinarijata, sv. Jeronima, Kraljevca, Stenjeveca i Samobora.

* U samostanu "Antunovac" 21. veljače 2015.g. održan je prvi susret sestara Provincije u Godini posvećenog života prema Porukama XVIII Generalnog Kapitula na temu "*Emotivnost osoba posvećenog života*". Predavanje je održao prof. dr.sc. Ivan Štengl izvanredni profesor psihologije na KBF u Zagrebu.

* Od 22. do 28. veljače 2015.g. u samostanu u Novoj vesi održan je prvi turnus Duhovnih vježbi, koje je držao dr. Ivan Bodrožić, profesor na KHf Zagreb. Prisustvovalo je 20 sestara.

* Od 26. veljače – 1. ožujka 2015.g. u Duhovnom centru Gospe Karmelske u Krku održan je seminar za članice HKVRPP-a na kojem je sudjelovala provincijalna glavarica M. Katarina Penić-Sirak.

Kulturna događanja

* Na Jordanovcu je 3. prosinca 2014.g. održana akademija prigodom obilježavanja 200. Obljetnice od ponovne uspostave Družbe Isusove i predavanje koje je održala prof. Agneza Sabo. Na programu su prisustvovala provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić Sirak i s. M. Jelena Burić.

* Na Trgu bana Jelačića 17. prosinca 2014.g. na manifestaciji "Advent u Zagrebu" nastupio je redovnički *Band aid* koji je izveo redovničku himnu "Hvala redovnika" te je otpjevao nekoliko adventskih pjesama. Na koncertu su prisustvovala i naše sestre.

* U crkvi sv. Ivana 19. prosinca 2014.g. održan je koncert Heferer. Nakon koncerta zajednica sestara je ugostila 25 sudionika koncerta.

* U župnoj crkvi 21. prosinca 2014.g. održan je tradicionalni XX koncert "U susret Božiću 2014." Izveli su ga: mješoviti zbor Emil Cossetto i mješoviti zbor crkve sv. Pavla, Zagreb.

* Sve su sestre izvršile svoju građansku i vjerničku dužnost 28. prosinca 2014.g. na glasovanju za predsjednika Republike Hrvatske.

* Povijesnog 11. siječnja 2015.g. izvršen je drugi krug biranja za predsjednika Republike Hrvatske. Sve sestre su izvršile svoju građansku dužnost. Na veliku radost građani Hrvatske dobili su prvu predsjednicu u osobi gospođe Kolinde Grabar- Kitarović.

* U dvorani Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, 29. siječnja 2015.g. održana je tribina na temu *ZAJEDNIČKI VIDICI* na kojoj su prisustvovala provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić, s. M. Nada Juratovac i s. M. Emanuela Pečnik. Tema tribine je bila *kardinal Stepinac neustrašivi pastir zagrebačke Crkve*.

* Na blagdan Svijećnice 2. siječnja 2015.g. slavi se Dan posvećenog života. Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Jelena Burić prisustvovala su konferenciji za tisak pri HKVRPP. Izlaganje je imao prof dr. Tonči Matulić na temu "Kršćanska i redovnička obitelj nada i budućnost Hrvatske".

* Na Šalati u studiju Katoličkog radija 2. siječnja 2015.g. u emisiji "Budimo mladi" sudjelovale su s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Petra Marjanović gdje su govorile o svom redovničkom pozivu.

* U dvorani Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, 9. veljače 2015.g. na predstavljanju knjige Alojzije Stepinac KATEHETSKE PROPOVIJEDI, prisustvovala su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica sa sestrama i kandidaticama.

* Sestre su 15. veljače 2015.g. pratile preko medija pratile inauguraciju predsjednice RH gospođe Kolinde Grabar Kitarović. Na trgu sv. Marka prisustvovala su s. M. Snježana Nudić, s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Marta Vunak.

Misijska djelatnost

* U samostanu u Novoj vesi otvorena je 14. studenog 2014.g. božićna prodajna izložba jaslica i božićnog nakita, koju je blagoslovio župnik vlč. Alojzije Žlebečić.

Susreti Vijeća

* Odbor za pripremu proslave Nacionalnog dana redovnika i redovnica u RH održao je 15. siječnja 2014.g. svoj sastanak u prostorijama HKVRPP, na kojem je sudjelovala s. M. Emanuela Pečnik.

* U samostanu "Antunovac" 8. siječnja 2015.g. održan je sastanak Vijeća za zvanja i PMI kojeg je animirala i vodila pročelnica Vijeća s. M. Emanuela Pečnik.

* U Generalnoj kući na Naumovcu održana je 9. siječnja 2015.g. sjednica VUD PMI-a na kojoj je sudjelovala s. M. Emanuela Pečnik.

* Na sjednici za Pastoral zvanja pri HKVRPP sudjelovala je 9. siječnja 2015.g. s. M. Emanuela Pečnik.

* U samostanu "Antunovac" održan je 19. siječnja 2015.g. sastanak ekonomskog Vijeća na kojem su sudjelovale provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić, s. M. Beatis Čajko i s. Marija Kiš. Sastanku je prisustvovala gđa. Jasna Mjeda – ovlaštena arhitektica.

* U prostorijama HKVRPP održana je 30. siječnja 2015.g. sjednica odbora za proslavu Nacionalnog hodočašća redovnika i redovnica u Godini posvećenog života na kojoj je sudjelovala s. M. Emanuela Pečnik.

* Dana 17. veljače 2015.g. održan je susret vijeća HBK s redovničkim poglavaricama u prostorima Biskupske konferencije na Ksaveru, na kojem je sudjelovala provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak. Budući da je u tijeku Godina posvećenog života koju je papa Franjo proglasio povodom 50. godišnjice dekreta "Perfectae caritatis", predsjednik HBK mons. Želimir Puljić naveo je ukratko papine ciljeve za ovu godinu: "Sa zahvalnošću spominjati prošlost, s nadom prigrliti budućnost, te s oduševljenjem živjeti sadašnjost". Izlaganje o *Trgovini ljudima* održala je s. Stanka Oršolić, sestra Naše Gospe.

* U dvorani Vijenac 25. veljače 2015.g. održana je tribina pod vidom *ZAJEDNIČKI VIDICI* na kojoj su prisustvovala s. M. Jelena Burić i s. M. Emanuela Pečnik. Tema tribine bila je *Alojzije Stepinac – Svjetionik svog vremena*.

Stručno usavršavanje

* Na Zdravstvenom veleučilištu nakon trogodišnjeg stručnog studija sestinstva, na podjelama diplome s. M. Marini Dugalija i s. M. Martini Vugrinec, prisustvovala su 15. siječnja 2014.g. provincijalna glavarica Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić i s. M. Marta Vunak.

* U Zagrebu na Katehetskoj zimskoj školi 7. siječnja 2015.g. sudjelovale su katehistice s. M. Imakulata Lukač, s. M. Ana Čajko-Šešerko, s. M. Valerija Sakač i s. M. Viktorija Predragović, s. M. Emanuela Pečnik.

Vijesti iz odgoja

* S. M. Monika Maslač novakinja druge godine 17. prosinca 2014.g. došla je na praksu iz Solina u zagrebačku Provinciju na Kraljevec. Dopratile su je provincijalna glavarica Katarina Penić-Sirak i s. M. Mihaela Vuković.

* U Novoj vesi, s. Marija Kiš, magistra juniorki posjetila je 21. siječnja 2015.g. sestre juniorke s. M. Martinu Vugrinec i s. M. Martu Vunak.

* Dana 1. veljače 2015.g. kandidatice Natalija Brkić započela je svoju bližu pripremu za novicijat. Obred ulaska u postulaturu imala je provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak. Obredu su prisustvovala sestre iz naše zajednice i šticećenice iz našeg Doma.

* U samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru 14. veljače 2015.g. održan je susret sestara juniorki kojeg je organizirala s. Marija Kiš magistra juniorki.

Susreti za pastoral zvanja

* Mladima župe sv. Anastazije u Samoboru 3. veljače 2015.g. s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Petra Marjanović održale su katehezu o apostolatu PMI-a u životu Crkve.

Apostolat vrtića

* U samostanu "Antunovac" održana je 3. prosinca 2014.g. duhovna obnova pod vodstvom p. Petra Cvekana, OFM za roditelje djece polaznika našeg DV Cvjetnjak.

* Uoči blagdana sv. Nikole biskupa 5. prosinca 2014.g. radost smo podarile djeci u vrtiću dolaskom sv. Nikole koji je na sam blagdan razveselio i najstarije gospođe u našem Domu.

* U Novoj vesi 19. i 20. prosinca 2014.g. u prostorijama vrtića Cvjetnjak odgojitelji, roditelji i sestre uprizarili su djeci Betlehemske događaje Rođenja malog Isusa i poklonstvo Triju kraljeva.

Apostolat trpljenja

* U Bolnici Rebro na operativnom zahvatu 4. prosinca 2014.g. bila je s. M. Antonija Bajzek.

Naši pokojnici

* U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu 21. prosinca 2014.g. preminula je naša s. M. Stanka Perčić.

* Na stenjevečkom groblju 23. prosinca 2014.g. veliki broj sestara oprostio se od zemnih ostataka naše s. M. Stanke Perčić. Sprovođne obrede vodio je vlč. Josip Radelja, vlč. Ivan Puškadija župnik iz Pitomače i o. Franjo Podgorlec, karmelićanin, rođak pokojne sestre. Misa zadušnica je slavljena nakon sprovoda u kapeli na Kraljevcu, na kojoj su, uz sestre i rodbinu, sudjelovali vjernici iz Pitomače, gdje je s. M. Stanka dugo niz godina boravila.

* Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Jelena Burić sa sestrama iz Kraljevca prisustvovala su 9. siječnja 2015.g. sprovodnom obredu na krašićkom groblju + Josipu Špoljaru, bratu naše s. M. Darinke Špoljar.

* Sprovodnim obredima na mirogojskom groblju vlč. Stjepanu Mlinariću prisustvovala je provincijska glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Irma Soldo i s. M. Antonija Bajzek.

* Dana 16. veljače 105.g. na remetskom groblju sprovodnom obredu + o. Vjenceslavu Mihetecu karmelićaninu i misi zadušnici prisustvovala s. M. Jelena Burić, s. M. Irma Soldo i s. M. Bernardica Galović.

* Na krašićkom groblju 27. Veljače 2015.g. na sprovodnom obredu + Doma-goju Matku, šogoru naše s. M. Darinke Špoljar, prisustvovala su s. M. Ksave-rija Sršan, s. M. Silvija Vurušić i s. M. Vlatka Kovačić.

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Duhovni hod do Betlehemske štalice

Zajednica sestara samostana *Egipat* i djece Stadlerova *Egipta*, započeli su na prvu nedjelju Došašća duhovni hod pripreme za rođendan Djeteta Isusa. Kroz 24 dana Došašća sestre i djeca SDDE-a će razmišljati o putovanju Marije i Josipa u Betlehem, moliti i graditi betlehemske dom za rođenje betlehemske djeteta Isusa. Svaki dan netko od sestara i djece priprema: spilju, krov, paučinu, jaslice, ... i sve druge male stvari koje su dio velikog događaja Božjeg utjelovljenja i rođenja.

Slavlje svetog Nikole u SDDE-u

Blagdan sv. Nikole, 6. prosinca 2015. godine u samostanu *Egipat* obilježen je programom i paketićima za djecu.

Dan provincije Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije

Duhovnom obnovom, 7. prosinca 2014. godine, sestre su započele u Samostanu *Egipat* užu pripremu za slavlje Dana provincije i nebeskega rođendana utemeljitelja – sluga Božjega Josipa Stadlera. Duhovnu obnovu i slavlje svete mise predvodio je fra Slavko Topić.

Misnome slavlju u katedrali – 8. prosinca 2014. u 10:30 sati - predslavio je uzoriti Vinko, kardinal Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski, u koncelebraciji s mons. Pavom Jurišićem, postulatorom kauze za proglašenje blaženim nadbiskupa Stadlera, mons. Anto Meštrović, mons. Darko Tomašević, vlč. Franjo Tomić, rektor Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa prečasni Josip Knežević, profesori BKF-a, župnik župe Katedrala vlč. Marko Majstorić i župni vikar - velečasni Bojan Ivešić.

Uz brojne časne sestre Služavke Maloga Isusa na čelu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić – u misnome slavlju sudjelovao je brojni puk, među njima posebnu pozornost privukli su hodočasnici iz Prozora koji su došli u pratnji velečasnog kapelana Ivana Butuma te sestara Služavki Maloga Isusa: s. M. Ružice Ivić i s. M. Adeline Bošković.

U samostanu *Egipat* upriličen je svečani prijem s ručkom kojem se odazvao uzoriti Vinko - kardinal Puljić - u pratnji tajnika vlč. Branka Jurića i svojih suradnika kanonika: mons. Ante Meštovića, mons. Darke Tomaševića, mons. Pave Jurišića, vlč. Franje Tomića – ekonoma nadbiskupije i sestara iz Nadbiskupije, te katedralnog župnika vlč. Marka Majstorovića i duhovnika iz bogoslovije vlč. Jakova Kajinića. Uz sestre samostana *Egipat* na čelu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić - tu su bile i sestre Služavke Maloga Isusa iz zajednica: Apostolska nuncijatura Mostar, Maglaj, Gromiljak, Vitez i Prozor.

U pozdravnom je govoru provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić – naglasila milosni trenutak početka jubilarne 125. obljetnice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Taj dan primljena je u kandidaturu djevojka Katari-na Pilić iz Beča. Mlade sestre naše zajednice priredile su prigodni program.

Djela milosrđa

U samostanu *Egipat* od 11. do 17. prosinca 2014. godine boravila je gospođa Julija – Gabrijela - Bošnjak iz Metkovića, kojoj je prije nekoliko dana u Sarajevu preminuo brat. Sestre su u duhu Evanđelja pružile smještaj i iskazale kršćansku solidarnost u trenutcima žalosti za pokojnim bratom, te joj pružile mogućnost da se pobrine za tijelo i imovinu svoga pokojnoga brata i priredi mu posljednji ispraćaj, u kojemu su sudjelovale i sestre samostana *Egipat*.

Božićna čestitanja

* U ime zajednice sestara samostana *Egipat*, 20. prosinca 2014. godine s. M. Kristina Adžamić, s. M. Marina Perić i s. M. Jelena Jovanović su uručile božićne čestitke uzoritomu Vinku - kardinalu Puljiću, nadbiskupu vrhbosanske i metropolitu, pomoćnome biskupu dr. Peri Sudaru; apostolskome nunciju - Luigiju Pezzutu, fra Lovri Gavranu – predsjedniku KVRPPBiH-a, rektoru Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa - vlč. Josipu Kneževiću s profesorima i odgojiteljima te ustanove, umirovljenim svećenicima u Svećeničkome domu; redovničkim zajednicama grada Sarajeva i najbližim suradnicima i dobročiniteljima našega samostana.

* Na Badnji dan, 24. prosinca 2014., svećenici, redovnici i redovnice grada Sarajeva bili su prvi čestitari Božića uzoritome Vinku - kardinalu Puljiću, i njegovim suradnicima u Nadbiskupskome ordinarijatu vrhbosanskomu, na čelu s pomoćnim biskupom - mons. dr. Perom Sudarom. Čestitanju je nazo-

čio i apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini mons. Luigi Pezzuto sa svojim suradnicima i vojni biskup u BiH - mons. Tomo Vukšić.

* Božićnu čestitku kardinalu Puljiću u ime svih okupljenih izrekla je naša provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić. U svome obraćanju kardinal Puljić je zahvalio svima za dolazak i za osobne čestitke i na upućenim riječima s. M. Admirate. Svima je zaželio da „svatko osobno doživi Božić u svom srcu, da svatko prepozna Isusovu blizinu, da svatko zapali vatru srca na toj božićnoj svjetlosti“. U pratnji provincijske glavarice u čestitanju su sudjelovale s. M. Anđa Vranješ i s. M. Kristina Adžamić, te naše sestre iz Nabiskupije i Nuncijature.

* U prostorijama Svećeničkoga doma Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu je 26. prosinca 2014. u 10.30 sati uzoriti Vinko - kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, sa suradnicima upriličio je Božićni prijem kojemu su uz ostale uzvanike iz vjerskog i političkog života sudjelovale naša provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Anđe Vranješ i s. M. Kristine Adžamić.

Slavlje Božića u samostanu Egipat

Za slavlje Božića u Samostanu *Egipat* sestre i djeca pripremali su se molitvom i djelima milosrđa tijekom Došašća. Posebno mjesto u molitvama pripadalo je osobi koja je izvučena na početku Došašća s nakanom da je molitveno pratimo do Božića i pripremimo joj božićni dar.

S velikom zadovoljstvom i radošću dočekan je Božić, 25. prosinca 2014. Nakon jutarnje molitve, pri susretu u blagovaonici, ugledali smo bor oko kojega je bilo mnoštvo darova s imenima sestara i djece.

Sestre i djeca SDDE-a su sudjelovali u slavlju svete mise u sarajevskoj katedrali u 10.30 sati. Svečanu svetu misu slavio je uzoriti Vinko - kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, u zajedništvu s apostolskim nuncijem u BiH - mons. Luigijem Pezzutom, vojnim biskupom u BiH - mons. dr. Tomom Vukšićem i pomoćnim biskupom vrhbosanskim - mons. dr. Perom Sudarom, uz suslavlje desetak svećenika i asistenciju đakona. U svetoj misi je sudjelovao veći broj redovnica raznih družbi, među kojima su bile i naše sestre, te vjernici grada Sarajeva.

Nakon svete mise sestre i djeca SDDE-a su se našli kod obiteljskoga stola u samostanskoj blagovaonici. Bio je to jedan od radosnijih trenutaka našega zajedništva, koje smo dijelili zajedništvom u molitvi i pjesmi, nakon čega je došao i trenutak darivanja osoba koje smo molitvom pratili tijekom Došašća. Radosti nije bilo kraja.

Dragi gost u poslijepodnevnim satima bio je uzoriti Vinko - kardinal Puljić, u pratnji tajnika - vlč. Branka Jurića i sestara iz zajednice u Nadbiskupiji: s. M. Lucije Blažević, s. Maria-Ane Kustura i s. Marije Filipović, te sestre iz

Apostolske nuncijature. Ravezelili su sestre i djecu svojim dolaskom i čestitanjem Božića. Djeca SDDE-a su u znak dobrodošlice i Božićne čestitke - izvela kratki igrokaz uz nekoliko prigodnih točaka programa.

Uz svečanu večernju molitvu časoslova sestre su obnovile zavjete u znak vjernosti i predanja Bogu unutar Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Slavlje patrona u samostanu Egipat

Na blagdan Nevine dječice i Svete obitelji, 28. prosinca 2014. godine u samostanu *Egipat* proslavljen je patron kuće i blagoslov samostanske obitelji. Slavlje svete mise u kućnoj kapelici i blagoslov naše samostanske obitelji - sestara i djeca – predvodio je župnik - vlč. Marko Majstorović. Slavlju kod obiteljskoga stola pridružili su se sestre naših zajednica iz Gromiljaka i Viteza, kapelan vlč. Bojan Ivešić i duhovnik bogoslova – vlč. Jakov Kajinić. Da bi sestre i djeca mogla sudjelovati u slavlju dana bez brige oko ručka za to se pobrinuo gospodin Grizelj iz Sarajeva. Dok su sestre i djeca bili na svetoj misi i molitvi oni su priredili obiteljski stol i hranu za ukućane i goste. Oni nekoliko godina na taj način čestitaju sestrama i djeci patrona kuće i daruju ih ručkom i poslugom. Slavlje s ručkom prošlo je uz pjesmu, razgovor i dječju igru.

Božićni humanitarni koncert u Gromiljaku

Na blagdan Svete obitelji, 28. prosinca 2014. godine, održan je Božićni humanitarni koncert u Osnovnoj školi *Gromiljak* s početkom u 19 sati. Na koncertu pod motom: „...da budeš sretan“ nastupili su: mladi župe Gromiljak s predstavom „Kad utihne sreća na trenutak!“, zbor župe *Imena Marijina* Gromiljak, VIS „Imakulata“ s pjesmom „Dar Tebi“, kojom su se predstavili na *Hosanafestu* u Subotici, mladi župe Gromiljak s igrokazom „Isus u našem vremenu“, Thea Grubešić i Andrea Raić iz Austrije, Mješovita vokalna skupina „Lampoši“ iz Docca kod Travnika, te mladi župe Gromiljak s plesom „Kanikani koa“ što prevedeno sa maori jezika znači „Ples sreće“. Voditelji programa su bili: Tijana Pecirep, Ana Rajić i Boris Dragojević. Novčani prilog skupljen na koncertu namijenjen je Centru *Alojzije Stepinac* na Haitiju.

Kulturna događanja

* Božićni koncert u čast 20. obljetnice kardinalske službe uzoritoga Vinka - kardinala Puljića, nadbiskupa i metropolita vrhbosanskoga, održan je 13. prosinca 2014. godine u Narodnome pozorišu u Sarajevu, u organizaciji HKD *Napredak* i suradnika u organizaciji s Ambasadom Republike Italije u BiH te Narodnim pozorištem u Sarajevu. U svečanom koncertu sudjelovale su s. M. Anica Matošević, s. M. Damjana Crnković i s. M. Manda Pršlja.

* Božićnoj predsavi *Rasipni sin*, izvedenoj 17. prosinca 2014. godine u dvorani *Pavla VI.* Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa u Sarajevu, sudjelo-

vale su sestre naših zajednica samostana *Egipat* iz Sarajeva i *Kuće Navještenja* iz Gromiljaka.

* Mandolinski sastav Stadlerova dječjega doma *Egipat* 21. prosinca 2014. godine nastupio je na predblagdanskome koncertu s tamburaškim orkestrom *Lira*, koji djeluje u sklopu HKD *Napredak*. Koncert je održan u sali Općine Novi Grad u organizaciji HKD *Napredak* – povjerenstvo Novo Sarajevo.

* Istoga dana u 19 sati u prostorijama Franjevske teologije u Nedžarićima, održana je božićna predstava: *Hamlet u selu Mrduša Donja* što su je izveli bogoslovi Franjevačke teologije u Sarajevu. Predstavi su nazočile sestre iz zajednice samostana *Egipat* i *Kuće Navještenja* u Gromiljaku.

* U sarajevskoj katedrali *Srca Isusova* 3. siječnja 2015. godine koncertu, pod motom: *Došli smo Vas pozdraviti*, što ga je izvelo Šibensko pjevačko društvo „Kolo“, nakon svete mise u 18 sati, nazočile su s. M. Anica Matošević i s. M. Kristina Adžamić.

Sudjelovanje u slavlju imendana uzoritoga Vinka - kardinala Puljića

Na spomendan sv. Vinka, đakona, 22. siječnja 2015. godine, čestitanju imendana uzoritomu Vinku - kardinalu Puljiću, nadbiskupu metropolitu vrhbosanskomu, sudjelovale su s. M. Anđa Vranješ – zamjenica provincijske glavarice, s. M. Kristina Adžamić i s. M. Bertila Kovačević.

Spomen rođendana i krštenja našega Utemeljitelja - sluge Božjega Josipa Stadlera

* *Slavonski Brod* - Spomendanu rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa – našega oca Utemeljitelja u župi i svetištu *Gospa od brze pomoći* u Slavonskome Brodu, u subotu, 24. siječnja 2015. godine sudjelovale su provincijske glavarice - s. M. Admirata Lučić, u pratnji s. M. Bertile Kovačević i sestara iz Brodskoga Vinogorja - s. M. Pasqualine Santro i s. M. Zlate Kobaš.

* *Sarajevo* - U povodu rođendana sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoa vrhbosanskoga nadbiskupa i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, u sarajevskoj katedrali *Srca Isusova* u subotu, 24. siječnja 2015. molitvenim programom i slavljem svete mise u 18 sati obilježen je 172. rođendan sluge Božjega J. Stadlera.

Molitvu krunice u 17,20 sati, s kratkim poticajnim razmišljanjima iz Stadlerove poslanice o molitvi krunice, animirale su mlade sestre juniorke: s. M. Jelena Jovanović, s. M. Sandra Kapetanović i s. M. Ana Prkić, u pratnji sestara iz samostana *Egipta* i drugih zajednica grada Sarajeva, te sestara iz zajednice u Gromiljaku.

U molitvi i misnome slavlju sudjelovalo je i oko 50 hodočasnika - članova Društva PMI iz Gromiljaka.

Slavlje rođendana prošlo je u znaku zahvalnosti dobrome Bogu za sve milosti koje je u osobi svoga sluge - nadbiskupa Stadlera - darovao i dariva mjesnoj – Vrhbosanskoj crkvi, znaku Godine posvećena života i ulaska u 125. obljetnicu Družbe sestara *Služavki Maloga Isusa*.

* *Gromiljak* - U *Kući Navještenja* sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku, 24. siječnja 2015. održana je duhovna obnova za mlade na temu: „Sto-pama sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera“. Obnovu je vodio vlč. Marin Marić, župnik u Deževicama, a cjelokupni program pripremila je s. Danica Bilić, voditeljica susreta u *Kući Navještenja*.

Kroz radionice mladi su na izvrstan način istakli krjeposti nadbiskupa Stadlera, te kroz scenski prikaz pokazali veličinu ljubavi prema siromasima. Duhovna obnova je završena hodočašćem na grob sluge Božjega Stadlera u sarajevsku katedralu, gdje su mladi s ostalim hodočasnicima iz župe Gromiljak bili na slavlju svet mise koju je, u 18 sati, predvodio vlč. Marko Majstorović, katedralni župnik, u koncelecijaciji s ostalim svećenicima. Dan je okrunjen sudjelovanjem na koncertu u 19,30 sati u sarajevskoj prvostolnici u povodu Osmine za jedinstvo kršćana.

* *Neum* - Misnim slavljem koje je predslavio župnik – vlč. Ivica Puljić, u koncelecijaciji sa župnim vikarom i uz sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa iz Neuma, te članova i simpatizera društva PMI, molilo se za njegovo proglašenje blaženim i zahvaljivalo za milosti primljene po sluzi Božjemu Stadleru i sestramam Služavkama Maloga Isusa.

Dan Bogu posvećena života

* *Sarajevo* – Uoči Dana posvećena života, 1. veljače 2015. u sarajevskoj je katedrali *Srca Isusova* organizirano klanjanje Presvetomu oltarskome sakramentu i molitva časoslova I. večernje Prikazanja Gospodinova u Hramu.

Nadbiskup, metropolit vrhbosanski, kardinal Vinko Puljić je izložio Presveti oltarski sakrament i pozvao sve da u šutnji i molitvi promišljaju o tome „Što nam to Gospodin večeras želi reći?“

Pjevanje I. Večernje Prikazanja Gospodinova predvodili su bogoslovi Franjevačke provincije *Bosne Srebrene*, a pridružili su im se bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa, te sestre redovnice. Nakon klanjanja uslijedilo je misno slavlje, koje je predvodio je fra Joso Oršolić, član uprave Franjevačke Provincije *Bosne Srebrene* i ravnatelj humanitarne-karitativne organizacije *Kruh svetoga Ante*, uz koncelecijaciju desetorice franjevačkih i dijecezanskih svećenika.

Kao i uvijek u ovakvim prigodama, odazvao se lijep broj sestara svih redovničkih zajednica na području Sarajeva, među njima i naše sestre i djeca Stadlerova dječjega *Egipta*.

* *Gromiljak – Kuća Navještenja*, na uočnicu Dana posvećena života, u nedjelju, 1. 2. 2015., u kućnoj kapelici održana je večernja molitva pod motom "Gospodine, pošalji radnike na njivu svoju!" Molilo se s vjernicima laicima za nova redovnička zvanja.

* *Župa Lug-Brankovići* - 1. veljače 2015. Prijatelji Maloga Isusa, predvođeni s. Marinelom Zeko, pripremili su program za *Dan posvećena života*. Cilj programa bio je upoznati lik i djelo prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa i karizmu sestara Služavki Maloga Isusa. Središnji dio programa bio je scenski prikaz „Stadler i siromasi“, kojega su izveli PMI. Program je završen molitvom za njegovo proglašenje blaženim. Vjernici su dobili molitve da ih mogu moliti i u svojim obiteljima. Program je izveden poslije svetih misa na kojima se molilo za svećenička i redovnička zvanja.

Pastoralni pohod župama

Na poziv župnika don Ivana Bebeke, u nedjelju, 21. i 22. veljače 2015. u župi Prisoje (Mostarsko-duvanjska biskupija) sestre Služavke Maloga Isusa: s. Danica Bilić i s. M. Marina Perić, s pripravnicama - Nikolinom Džavić, Valentinom Šunjić i Ivkom Martinović - održale su dvodnevnu korizmenu duhovnu obnovu. U sklopu duhovne obnove progovorile su o karizmi Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i duhovnome pozivu. Pripravnice su iznijele svjedočanstvo o svomu duhovnomu pozivu.

Na duhovnoj obnovi krizmanika, 21. veljače 2015. godine - u organizaciji Nadbiskupijskog centra za mlade *Ivan Pavao II.* u prostorijama Katoličkoga školskoga centra *Don Bosco* u Žepču sudjelovali su krizmanici iz župe Lug-Brankovići (njih 60) u pratnji s. Marinele Zeko. Tema susreta bila je *Godina posvećena života*. U sklopu programa s. M. Marinela Zeko je mladima progovorila o Bogu posvećenu životu po redovničkim zavjetima u Družbi sestara Služavki Maloga Isusa.

Obilježen Dan bolesnika

* *Sarajevo* U našem samostanu *Egipat* Dan bolesnika obilježene je s Prijateljima Maloga Isusa u kućnoj kapelici sakramentom ispovijedi i slavljem svete mise, koju je predslavio don Jakov Kajinić, duhovnik u Vrhbosanskoj bogosloviji, dok su pjevanje animirali simpatizeri PMI-a. Nakon misnoga slavlja slijedila je priredba u dvorani samostana *Egipat*, koju su pripremila djeca *Stadlerova dječjega Egipta* sa sestrom Klarom Jerković, te druženje, uz pitu i čaj.

* *Vitez* - U Domu *Sveti Josip* u Vitezu proslava Dana bolesnika započela je duhovnim programom - molitvom svete krunice s meditativnim tekstovima i pjesmama Gospi - zdravlju bolesnih.

Za to vrijeme bila je mogućnost i za svetu ispovijed. U 10,30 sati sv. misu za bolesnike i osoblje slavio je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova Vrhbo-

sanske nadbiskupije. Slavlje je završilo „narodnim veseljem“, uz harmoniku, pjesmu, kolo i blagdanski ručak što su ga vrijedne ruke sestara i djelatnika Doma s puno ljubavi priredile.

* *Gromiljak, Kuća Navještenja* - U župi *Imena Marijina* u Gromiljaku Dan bolesnika je obilježen u subotu, 14. veljače, svetom misom, koju je u dvorani Kuće Navještenja sestara Služavki Maloga Isusa predslavio vlč. Marko Mikić, vicerektor Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa u Sarajevu, u koncelecijaciji župnika preč Marka Perića, vlč. Jakova Pavlovića i fra Vice Tomasa, župnoga vikara iz Busovače. Nakon svete mise uslijedio je kratki prigodni program, što su ga izveli mladi župe Gromiljak i Udruga gromiljačkih žena. U sestarsoj blagovaonici je uslijedila tjelesna okrpja i zajedničko druženje bolesnih i njihovih obitelji u zajedništvu mladih, Prijatelja maloga Isusa, sestara Služavki Maloga Isusa i cijele župne zajednice.

* *Mostar, RC Sveta obitelj* - U poslijepodnevnom satima, na stacionarnome odjelu Rehabilitacijskoga centra *Sveta obitelj* - na kojemu žive teško nepokretni bolesnici - zajedno s bolesnicima, volonterima, *Prijateljima Maloga Isusa* slavljena je sv. misa koju je predvodio fra Josip Vlašić, u koncelecijaciji don Ante Komadine, ravnatelja *Caritasa*. Misno su slavlje pjesmom uveličale pripravnice ŠSF-i sa svojim odgajateljicama.

* *Župa Lug-Brankovići* - Slavlje Svjetskog dana bolesnika proslavljeno je u subotu 14. veljače 2015. u poslijepodnevnom satima zajedničkim susretom i duhovnom obnovom. Bolesnici i stariji imali su prigodu za svetu ispovijed i sakrament bolesničkoga pomazanja. Euharistijsko slavlje je predvodio don Stipo Matijević prf. KŠC *Don Bosko* u Žepču, uz koncelecijaciju župnika don Franje Ivandića i župnoga vikara don Ivana Karače. Mladi Prijatelji maloga Isusa su svojim raspjevanim glasovima euharistijsko slavlje učinili još bogatijim. Iza svete mise izveli su prigodni program kojim su prisutne nasmijali od srca, a neke i do suza. Slavlje je i dalje nastavljeno uz druženje i domjenak, te pjesmu i zvuke šargije i violine.

Stadlerovo u Sarajevu

Prema ustaljenom načinu slavlja Stadlerova, 8. siječnja 2015. godine, vjerni štovatelji sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, u zajedništvu sa sestrama Služavkama Maloga Isusa i djecom iz SDDE-a, molili su za njegovo proglašenje blaženim i na tu nakanu sudjelovali u slavlju svete mise u sarajevskoj katedrali – mjestu njegova zemaljskoga počivališta.

U svetome misnome slavlju i molitvi za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, 8. veljače 2015., u sarajevskoj katedrali sudjelovali su sestre Služavke Maloga Isusa grada Sarajeva, zajedno sa Prijateljima maloga Isusa, svećenicima, bogoslovima i vjernicima laicima. Svečanost misnoga slavlja predvodio je postulator kauze za proglašenje sluge Božjega blaženikom, dr. Pavo Jurišić, uz koncelecijaciju petorice svećenika naše nadbisku-

pije: vlč. Marka Majstorovića, katedralnoga župnika, vlč. Marka Mikića, vicerektora Vrhbosanskog bogoslovnoga sjemeništa, vlč. Damira Ivanovića, ekonomista i prefekta VBS-a, vlč. Jakova Kajinića, duhovnika na VBS-u, te vlč. Ive Jezidžića, župnika u Čemernomu. Liturgijsko pjevanje animirali su bogoslovi VBS-a, a pod sv. misom čitale su sestre SMI i djeca iz Stadlerova dječjega *Egipta*.

Na Stadlerovo, 8. ožujka 2015. godine, među prisutnim sestrama Služavke Maloga Isusa bile su i sestre kojima navečer započinju duhovne vježbe u Gromiljaku. Sa svećenicima i vjernicima molile su za proglašenje blaženim Utemeljitelja Stadlera. Misno slavlje predslavio je župnik sarajevske katedrale – vlč. Marko Majstorović, uz koncelebraciju voditelja duhovnih vježbi – patra Vinka Maslača, vicerektora Vrhbosanske bogoslovije – vlč. Marka Mikića i duhovnika bogoslova – vlč. Jakova Kajinića.

Pastoralne djelatnosti u medijima

U smostanu Egipat, 6. prosinca 2014. novinari HRT 4 snimili su reportažu o skrbi sestara naše zajednice za djecu *Stadlerova dječjega doma Egipat*. Reportaža je emitirana u emisiji „Pogled preko granice“ na Božić, 25. 12. 2014. godine.

Dana, 25. prosinca 2014. u 10.00 sati na FACE TV emisiji *UzBuđenje*, s temom o slavlju Božiću, gost emisije u ime naše zajednice bila je s. M. Jelena Jovanović. Govorila je o Božiću kao najradosnijemu blagdanu Crkve, te o slavlju Božića u našem samostanu.

U povodu slavlja rođendana našega oca Utemeljitelja - sluga Božjega Josipa Stadlera, 24. siječnja 2015. u radio-emisiji *Mir* Međugorje gostovali su mons. dr. Pavo Jurišić – postulator kauze - i s. M. Kristina Adžamić. Slušatelji *Radio-mira* Međugorje imali su priliku čuti o sluzi Božjemu Josipu Stadleru i njegovoj ljubavi prema siromasima i najpotrebnijima u njegovoj Vrhbosanskoj nadbiskupiji i izvan nje, te karizmatском djelovanju sestara Služavki Maloga Isusa.

Obilježavanje Dana bolesnika, 11. veljače 2015. u Caritasovu rehabilitacijskome centru *Sveta obitelj* u Mostaru, javnosti je prenijela televizija *Prvi Tv*.

Za *Radio Zadar*, u emisiji *Dan Gospodnji*, 19. veljače 2015. godine, s novinarkom Ines Grbić, razgovarala je s. M. Kristina Adžamić - na temu *Korizmene akcije zadarske nadbiskupije*, kojom želi pomoći djeci u sirotištu *Kardinal Alojzije Stepinac* u Bon Reposu, u nadbiskupiji *Port-au-Prince* - na otočju Haiti, koje vode sestre Služavke Maloga Isusa - s. M. Liberija Filipović i s. M. Ana Uložnik. U radio-emisiji je predstavila život i djelovanje sestara na Haitiju, te teškoće s kojima se susreću sestre i njihovi štitićenici.

Sjednice Provincijske uprave

U samostanu *Egipat* održane su sjednice Provincijske uprave: 12. prosinca 2014. i 7. ožujka 2015. godine.

Proširena sjednica i sastanak Gospodarskog vijeća u Generalnoj kući

U ponedjeljak, 16. ožujka 2015., u Generalnoj kući u Zagrebu, s početkom u 9 sati, održana je proširena sjednica kojom je predsjedala vrhovna glavarića Družbe - s. M. Radoslava Radek. Sjednici je nazočila naša provincijska glavarića - s. M. Admirata Lučić. Sutradan, u utorak 17. ožujka 2015. godine, održan je sastanak Gospodarskog vijeća Družbe, kojemu je, uz provincijsku glavariću - s. M. Admiratu Lučić sudjelovala i ekonoma Provincije – s. M. Bertila Kovačević.

Vizitacija zajednica

Provincijska glavarića - s. M. Admirata Lučić - u pratnji s. M. Bertile Kovačević, obavila je vizitaciju u zajednicama: Samostan *Sluga Božji Josip Stadler* u Slav. Brodu, 26. - 27. siječnja 2015.; Samostan *Svetoga Rafaela* u Voćinu, 28 - 29. siječnja 2015.; Samostan *Svetoga Josipa Radnika* u Zagrebu, 30. - 31. siječnja 2015.; Zajednici sestara u Geretsriedu – D, 15. - 16. veljače 2015.; Zajednici u Željeznomu – A, 17. - 18. veljače 2015.; Samostanu *Doloroza*, 21. - 22. veljače 2015.; Samostanu *Sveta Mala Terezija*, 23. - 24. veljače 20115.

Susreti sestara juniorki

Mjesečni susreti za sestre *Juniorke* održani su: 14. prosinca 2014. i 10. siječnja 2015. godine u prostorijama Apostolske nuncijature, pod vodstvom učiteljice juniorki - s. M. Kate Zadro. Na susretima su obrađene teme: Došašće, Božić i Apostolska pobudnica *Istražujte*.

7. i 8. veljače 2015. godine održan je susret sestara juniorki u samostanu *Egipat*, kojega je vodio pater Zvonko Šeremet, svećenik *Srca Isusova* - sa službom u požeškoj biskupiji. Tema susreta odnosila se na karizme, njihov pojam i značenja. Tijekom susreta sa zajednicom sestara samostana *Egipat* su molile časoslov i slavile sv. misu u kojoj su sudjelovala i djeca Stadlerova *Egipta*.

Stepinčevo na Haitiju i dolazak s. Mirjam Flipović, Služavke Kristove

Kuća za djecu bez roditeljskoga staranja *Cardinal Stepinac Children's Home*, proslavila je svoga nebeskoga zaštitnika blaženoga Alojzija Stepinca.

Devetnicom kroz molitvu i adoraciju djeca i sestre su pripremili svoju dušu i srce za Stepinčevo. Na dan Stepinčeva slavljena je sv. misa, pod kojom su prisutni molili za sve one koji žive i djeluju u ovoj misiji, ali i za sve one koji svojim molitvama i materijalnim dobrima potpomažu djelovanje Centra. Sv. misu slavio je p. Jackson Fabius, redovnik monfrotanac.

Dana 3. 2. 2015. misijskome djelovanju sestra Služavki Maloga Isusa pridružila se i s. Mirjam Filipović, sestra Služavka Kristova koja svojim životom i darovima želi služiti Kristu u ovoj potrebitoj i napuštenoj djeci. Prije dolaska na Haiti s. Mirjam Filipović je primila misijski križ u crkvi *sv. Josipa* u Slavonskome Brodu. U svečanosti je sudjelovala naša provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić, u pratnji s. M. Marine Perić.

Duhovne vježbe za sestre

Milosni dar duhovnih vježbi primila je 21 sestra naše provincije BZ BDM, od 8. do 14. ožujka 2015. godine u *Kući Navještenja* u Gromiljaku, pod vodstvom patera Vinka Maslača, DI – župnika u Beogradu. Tijekom duhovnih vježbi sestre su promišljale otajstva Isusove muke i uskrsnuća.

Stručni skupovi i edukacije

Na Katehetskoj zimskoj školi u Zagrebu su od 7. do 9. siječnja 2015. sudjeleovale naše sestre: s. M. Ljilja Marinčić, s. M. Anđelina Perić, s. M. Tereza Dokić, s. M. Rozelina Knežević i s. M. Kristina Adžamić. U toj prigodi su 8. siječnja 2015. godine sudjeleovale na susretu sestara katehistica u Generalnoj kući. Časna majka – Radoslava Radek - potaknula je sestre katehisticice da u Jubilarnoj godini Družbe i Godini posvećena života da što radosnije i zauzetije šire Radosnu vijest Evanđelja.

U organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj pri HKVRPP-u u prostorijama samostana Bezgrešnoga začeca BDM - u zagrebačkoj Dubravi 6. i 7. ožujka 2015. godine održan stručni skup za odgojitelje i stručne suradnike u katoličkim vrtićima na temu: *Doprinos katoličkih vrtića u evangelizaciji obitelji*. U skupu su sudjeleovale odgojiteljice naših vrtića s. M. Manda Pršlja, Sarajevo, i gospođica Svjetlana Martinović, Vitez.

U prostorijama Katoličkoga školskoga centra *Sv. Josip* 27. i 28. veljače održana je dvodnevna edukacija za pisanje projekata za mlade i osobe koje rade s mladima kao podrška projektnim aktivnostima formalnih i neformalnih skupina u Vrhbosanskoj nadbiskupiji. U edukaciji su sudjeleovale s. M. Marina Perić i s. M. Kristina Adžamić.

Sestra M. Virginia Ninić proslavila 102. rođendan

U Samostanu *svetoga Josipa* u Vitezu, 11. ožujka 2015. godine, s. M. Virginia Ninić proslavila je 102. rođendan. Čestitkama se pridružio i pater Vinko Maslač, voditelj duhovnih vježbi na Gromiljaku, u pratnji s. M. Emanuele Juričević – kućne glavarice Samostana *svetoga Josipa*, s. M. Kristine Adžamić i s. M. Kate Zadro.

Pokojna rodbina i dobročinitelji

Stjepan Perković (1930.-2015.)

Nedaleko od Toronta, 19. siječnja 2015. godine, u 85. godini života preminuo je, u krugu svoje obitelji, Stjepan Perković, brat naše majke Ljiljane Perković.

Nikola Bilješko (1935.-2015.)

U bolnici u Berlinu je opremljen svetim sakramentima, 10. ožujka 2015. godine u 80. godini života umro Nikola Bilješko, otac naše s. M. Vere Bilješko. Ispraćen je na vječni počinak u nedjelju, 15. 3. 2015. godine, u 15 sati, iz kuće u Potkraju na groblje župe Potkraj u Potkraju. Misno slavlje prije pokopa slavio je mons. Mato Janjić, župnik i dekan iz Travnika uz koncelebraciju župnika župe Potkraj i još petorice svećenika. U ispraćaju pokojnoga Nikole sudjelovala je zamjenica sestre Provincijalke - s. M. Anđa Vranješ - u pratnji oko dvadesetak sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije BZ BDM.

Eduard Moloher (1931.-2015.)

Pokojni gospodin Eduard Moloher, veliki dobročinitelj napaćenoga naroda u BiH i produžena ruka naših sestara u pomaganju siromašnima, preminuo je 24. veljače 2015. godine. Pokopan je dana 27. veljače 2015. godine u Bockhornu.

Pogrebu su nazočile naše sestre iz Geretsrieda: s. M. Suzana Malešić, s. M. Ivka Paurević, s. M. Edita Perić u pratnji Zlatka Brauchlera – bogoslova.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Uskrsna čestitka vrhovne glavarice	6
▪ Uskrsne čestitke prvinijskih glavarica	9
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	15
▪ Duhovna obnova u Družbi	33
▪ Stadlerove stranice	41
▪ Sestrinsko zajedništvo	46
▪ Karizmatičko poslanje	69
▪ Odjeci duše	89
▪ Naši uspjesi	97
▪ Pokojne sestre	104
▪ Pokojna rodbina i prijatelji	114
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	132
▪ Vijesti od broja do broja	137
▪ Sadržaj	173